

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

The image shows an open antique book of hymns, likely a Missal or Breviary, featuring musical notation and Latin text. The pages are aged and yellowed. A decorative, patterned ribbon is tied around the top of the book. The visible text includes:

- Left page:**
 - In Fides Simplices*
 - In Fides per amem*
 - In Dominica Adventus et Quadagesime*
- Right page:**
 - In Missis Defunctorum*
 - Requiescant in pace*

The musical notation is written in black ink on red staves, with Latin text in Gothic script. The ribbon is dark with a gold and blue pattern.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. **CCWATERSHED.ORG/LALEMANT** — *Free online, also available in print!*

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. R. Allelúia.

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et pran-
dísset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis,
díligris me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei iterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis
me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas
me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis; tu scis quia
amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

III. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et
extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdo-
madæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia
(p. 1683) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 1577),
cum orationibus quæ sequuntur.

Lectiones sumuntur ex iis quæ infra (pp. 1579-1587) vel in
Ordine unctionis infirmorum proponuntur, nisi utilitas infirmi
et astantium alias lectiones seligere suadeat.

Quando tamen Missa votiva prohibetur, una e lectionibus sumi
potest e textibus de quibus supra, nisi occurrat Triduum sacrum,
sollemnitas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pente-
costes, Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi vel alia sollemnitas
de præcepto servanda.

Collecta

Deus, cuius Filius nobis est via, véritas et vita,
réspece cleménter fámulum tuum N.
et præsta, ut, tuis promissionibus se committens,
et Córporis Filii tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace. Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificium nostrum, Pater sancte, intuére benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræsentet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit, et fámulum tuum N.
in ætérnum munus per grátiam tuam introducat.
Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium,
præsta, quæsumus, ut fámulus tuus N.,
cæléstí pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

IV. PRO SPONSIS

1. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa «Pro sponsis». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsum et sponsum atque, pro oportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in catechesi de ipso Sacramento et de muneribus coniugum tradenda, quando Missa «Pro sponsis» prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliæ sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et «per annum», si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate parociali non participatur, dici potest etiam integra Missa «Pro sponsis».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesimæ aliisve diebus indolem pænitentialem præferentibus, parochus sponso moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum

Ps 19, 3. 5

Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto,
et de Sion tueátur vos.

Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consílium vestrum confírmet.

Collecta

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclesiæ sacraméntum
præsignáres in féedere nuptiárum,

præsta, quæsumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génere creádo,
unitátem inter virum et mulierem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulándi sunt fœdere,
uníus vínculo dilectiónis astrínges,
ut, quos in caritáte fructificáre largírís,
ipsíus caritátis testes esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1288-1314.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio: De dignitate fœderis nuptiarum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui fœdera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum fíliis
sanctorum connubiórum fecúnditas pudíca servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffábilibus modis
utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi produxit ornátum,
regenerátio ad Ecclesiæ perducát augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum **N.** et **N.**
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére proficias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad
sponso conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communi-
cant, omitti possunt verba Christi Córporis et Sanguinis sa-
craménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro op-
portunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte;
Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlter; ea tantum
retenta paragrapho, quæ respondeat lectioni Missæ.

In ultima paragrapho huius orationis, verba uncis inclusa
omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex.
gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimí, suppliciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sponso nupsit in Christo,
benedictiónem grátiae suæ cleménter effúndat,
et quos fœdere sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sanguinis sacraménto)
una fáciat caritáte concórdes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

* Deus, qui potestáte virtútis tuæ
de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósitis universitátis exórdiis
et hómine ad imáginem tuam facto,
inseparábile viro mulieris adiutórium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuisset instítui
numquam licére disiúngi:

* Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclesiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiárum:

* Deus, per quem múlter iúngitur viro,
et societas, principáliter ordináta,
ea benedictióne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti poenam
nec per dilúvíi est abláta senténtiam:

Réspice propítius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritali iuncta consórtio,
tua se expetit benedictióne muníri:
sit in ea grátia dilectiónis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.

Confídat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciam et grátiae vitæ coherédem agnóscens,
eam honóre débíto proseguátur
eóque diligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiám.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fídei mandátisque permáneant,
et, uni thoro iuncti,
morum sint integritáte conspicui;
Evangélii róbre communiti,
bonum Christi testimónium ómnibus maniféstent;
(in sóbole sint fecúndi,
sint paréntes virtútibus comprobáti;
videant ambo filios filiórum suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde proseguitur more solito.

Ant. ad communionem

Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiám et seípsum trádidit pro ea,
ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrificii virtúte,
institúta providéntiæ tuæ
pio favóre comitáre,
ut, quos sancta societáte iunxísti
(et uno pane unóque cálice satiásti)
una étiam fácias caritáte concórdes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater ætérmus
in mútuo vos servet amóre concórdes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter máneat.

R. Amen.

Benedictiónem habeátis in filiis,
ab amícis solárium,
et veram cum ómnibus pacem.

R. Amen.

Caritátis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénerint,
in ætérmæ Dei tabernácula
vos grati aliquándo recipiant.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

B

Ant. ad introitum

Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua,
et exultávimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.
Sit splendor Dómini super nos
et super ópera mánuum nostrárum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris,
et super hos fámulos tuos

grátiam tuam benígnus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1288-1314.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine,
lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti fœdere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio: De magno sacramento Matrimonii.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortis et resurrectionis redemísses mystério,
divínæ in Christo fáceres naturæ consórtem
eíusque in cælis glóriæ coherédem.

Cuius piússimam grátiae largitátem
in viri mulierisque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amoris consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ideo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum pervenire tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudere profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Libera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate,
una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amoris,
ea tantum retenta paragrapho quæ respondeat lectioni Missæ.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponsos, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Córporis Sanguínisque partícipes)
mútua semper dilectióne nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

* Pater sancte,
qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlter, in carnis et cordis unitáte coniúnti,
munus suum in mundo adimplérent:

* Deus, qui, ad amoris tui consilium revelandum, in mutua dilectione sponsorum foedus illud adumbrari voluisti, quod ipse cum populo tuo inire dignatus es, ut, sacramenti significatione completa, in fidelium tuorum coniugali consortio Christi et Ecclesiae nuptiale pateret mysterium: super hos famulos tuos (N. et N.) dexteram tuam, quaesumus, propitiatus extende.

Præsta, Domine, ut, in huius quod ineunt sacramenti consortio, inter se amoris tui dona communicent, et, præsentiæ tuæ signum invicem ostendentes, cor unum fiant et anima una.

Da etiam, Domine, ut domum, quam ædificant, opere quoque sustentent, filiosque suos, evangelica disciplina formatos, cælesti familiæ tuæ præparent cooptandos.

Hanc famulam tuam N. tuis digneris benedictionibus cumulare, ut, uxoris ac matris munera complens, casta suam domum dilectione refoveat, et grátia decoret affabili.

Hunc etiam famulum tuum N. cælesti, Domine, benedictione prosequere, ut mariti fidelis officia digne persolvat et providi patris.

Concede, Pater sancte, ut, qui coram te coniugio copulati ad mensam tuam accedere cupiunt, cæleste aliquando convivium participare lætèntur.

Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Io 13, 34

Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, dicit Dominus.

Post communionem

Mensæ tuæ participes effecti, quaesumus, Domine, ut, qui nuptiarum iunguntur sacramento, tibi semper adhæreant, et tuum hominibus nomen annuntient.

Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater omnipotens gaudium suum vobis concedat et in filiis vos benedicat.

R. Amen.

Unigenitus Dei Filius in prosperis et adversis vobis miseratus assistat.

R. Amen.

Spiritus Dei Sanctus caritatem suam in corda vestra semper effundat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adestis, benedicat omnipotens Deus, Pater, et Filius, ✠ et Spiritus Sanctus,

R. Amen.

C

Ant. ad introitum

Ps 144, 2. 9

Per singulos dies benedicam tibi, Domine, et laudabo nomen tuum in sæculum sæculi, quia suavis es universis, et miserationes tuæ super omnia opera tua.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut hi famuli tui, nuptiarum sacramento iungendi,
in fide quam profitentur accrescant,
et sobole fideli tuam ditent Ecclesiam. Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1288-1314.

Super oblata

Propitiare, Domine, supplicationibus nostris,
et has oblationes, quas tibi pro his famulis tuis
sancto fœdere copulatis offerimus,
benigno suscipe vultu,
ut per hæc mysteria
in mutua caritate tuoque amore firmantur.
Per Christum.

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agamus Domino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens æternæ Deus:
Qui hominem pietatis tuæ dono creatum
ad tantam voluisti dignitatem extolli,
ut in viri mulierisque consorcio
veram relinqueres tui amoris imaginem;
quem enim ex caritate creasti,
eum ad caritatis legem vocare non desinis,
ut æternæ tuæ caritatis participem esse concedas.

Cuius connubii sancti mysterium
dum tuæ dilectionis signum exsistit,
amorem sacrat humanum:
per Christum Dominum nostrum.
Per quem, cum Angelis et omnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi canimus, sine fine dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur **proprium**.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famulorum tuorum **N.** et **N.**
totiusque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam exorat maiestatem,
quæsumus, Domine, ut placatus accipias:
et sicut eos ad diem nuptiarum pervenire tribuisti,
sic (tuo munere desiderata sobole gaudere proficias,
atque) ad optatam seriem provehas benignus annorum.
(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Libera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur:

Præcibus nostris, fratres carissimi,
super hos sponsos
Dei benedictionem supplices invocemus,
ut ipse suo foveat benignus auxilio,
quos ditavit connubii sacramento.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

Pater sancte, mundi conditor universi,
qui virum atque mulierem
ad imaginem tuam creasti,

eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sponsa humíliter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraménto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benedictio tua copiósá descendat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
famíliam ornent fíliis, ditent Ecclésiám.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gaudeant adesse ut fáveas,
te sentiant in necessitátibus astáre ut lénias;
te in coetu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti próspérá senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróná,
ad cæléstia regna pervéniant.

Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde proseguitur more solito.

Ant. ad communionem

Ps 33, 1. 9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augméntum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus,
qui núptiis in Cana adesse dignátus est,
vobis et propínquis vestris
benedictiónem suam largiátur.

R. Amen.

Ipse, qui Ecclésiám diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra
indésinénter effúndat.

R. Amen.

Det vobis Dóminus,
ut, eius resurrectionis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Lectio prima

1

Masculum et feminam creavit eos.

Lectio libri Génesis 1, 26-28. 31 a

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsít piscibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et dominámini piscibus maris et volatílibus cæli et univér sis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus, pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius. R.

20 Anima nostra sústinet Dóminum, quóniam adiutor et protéctor noster est;

21 quia in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto eius sperávimus. R.

22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmódum sperávimus in te. R.

2

Et erunt duo in carne una.

Lectio libri Génesis

2, 18-24

Dixit Dóminus Deus: « Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi ».

Formátis igitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univér sis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univér sa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiutor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam.

Dixítque Adam: « Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur " Virágo ", quóniam de viro sumpta est ».

Quámobrem relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13 (R.: cf. 12 c)

R. Laudáte nomen Dómini.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.

2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

- ³ Laudáte eum, sol et luna,
 laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
⁴ Laudáte eum, cæli cælórum,
 et aquæ omnes quæ super cælos sunt. *R.*
⁹ Montes et omnes colles,
 ligna fructifera et omnes cedri,
¹⁰ bestiae et univérſa pécora,
 serpéntes et vólucres pennátæ. *R.*
¹¹ Reges terræ et omnes pópuli,
 príncipes et omnes iúdices terræ,
¹² iúvenes et vírgines,
 senes cum iunióribus,
¹³ laudent nomen Dómini,
 quia exaltátum est nomen eius solius. *R.*

3

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
 qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Lectio libri Génesis

24, 48-51. 58-67

In diébus illis:

Servus Abraham dixit ad Laban: « Benedíxi Dómino Deo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itinere, ut súmerem filiam fratris dómini mei filio eius. Quámobrem, si fácitis misericórdiam et veritátem cum dómino meo, indicáte mihi; sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad dexteram sive ad sinistram ».

Responderúntque Laban et Báthuel: « A Dómino egréssus est sermo; non póssumus extra plácitum eius quidquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te est; tolle eam et proficiscere, et sit uxor filii dómini tui, sicut locútus est Dóminus ».

Cumque vocáta venísset, sciscitáti sunt: « Vis ire cum hómine isto? »

Quæ ait: « Vadam ».

Dimisérunt ergo eam et nutrícem illíus, servúmque Abraham et cómites eius, imprecántes próspera soróri suæ atque dicéntes: « Soror nostra es, crescas in mille milia, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum ». Igitur Rebécca et puellæ illíus, ascénsis camélis, secútæ sunt vírum, qui festínus revertebátur ad dómínium suum.

Eo autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ ducit ad púteum, cuius nomen est « Vivéntis et Vidéntis »; habitábat enim in terra austráli. Et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclináta iam die. Cumque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul.

Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum: « Quis est ille homo, qui venit per agrum in occúrsum nobis? »

Dixítque ei: « Ipse est dóminus meus ». At illa tollens cito pállium opéruit se. Servus autem cuncta quæ gésserat narrávit Isaac. Qui introduxit eam in tabernáculum Saræ matris suæ, et accépit eam uxórem; et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris eius acciderat, temperáret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10 et 15. 17-18 (*R.*: 9 a)

R. Suávis Dóminus univérſis.

- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
 longánimis et multæ misericórdiæ.
⁹ Suávis Dóminus univérſis,
 et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. *R.*
¹⁰ Confíteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
 et sancti tui benedícant tibi.

- ¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno. *R.*
- ¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- ¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritaté. *R.*

4

*Ipse coniungat vos impleatque benedictionem
suam in vobis*

Léctio libri Tobíæ

7, 9 c-10. 11 c-17

In diébus illis:

Cum hortarétur Ráguel eum discumbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitióem meam confírmes, et promíttas mihi dare Saram filiam tuam ».

Cum nutáret Ráguel et non daret peténti ullum respónsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum debétur coniux filia tua; proptérea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admiserit, et credo quóniam ídeo fecit vos veníre ad me, ut ista coniungerétur cognatióni suæ secúndum legem Móysi, et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens dexteram filíæ, dexteræ Tobíæ trádidit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobíscum sit, et ipse coniúngat vos impleátque benedictiόnem suam in vobis ».

Et accépta charta, fecérunt conscriptiόnem coniúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicétes Deum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (*R.*: 5 b)

- R.* Misericórdia Dómini plena est terra.
- ¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
- ¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. *R.*
- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiutor et protéctor noster est;
- ²¹ quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. *R.*
- ²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmōdum sperávimus in te. *R.*

5

Consenesamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum Tobías dixit Saræ: « Filii sanctórum sumus et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedicant te cæli et terræ, maréque et fontes et flúmina, et omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedistíque ei adiutoriūm Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectiόne, in qua benedicátur nomen tuum in sácula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et consenesámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 8 et 13. 17-18 a (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illius in filios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 2, 8-10. 14. 16 a; 8, 6-7 a

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transáliens colles. Símilis est diléctus meus cápree hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenéstas, prospiciens per cancellos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, próperea, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni, colúmba mea, in foraminibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi faciém tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Diléctus meus mihi, et ego illi.

Qui dixit mihi: « Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbruent illam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
- 2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.
- 3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.
- 4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
- 5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

7

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.*

Léctio libri Sirácidæ

26, 1-4. 16-21

Mulieris bonæ beátus vir; número enim annórum illíus duplex. Múlier fortis oblétat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est mulier sensáta et tácita, non est immutátio eruditæ ánimæ. Grátia super grátiam mulier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulieris bonæ spécies in ornaméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Benedicam Dóminum in omni témpore.

² Benedicam Dóminum in omni témpore, semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuétí et læténtur. R.

⁴ Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen eius in idípsum.

⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudivít me, et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

⁶ Respícite ad eum, et illuminámini, et fácies vestræ non confundéntur.

⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivít eum, et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.

⁸ Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, et erípiet eos.

⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; beátus vir qui sperat in eo. R.

*Feriam domui Israel et domui Iuda
foedus novum.*

Lectio libri Ieremiæ prophétæ 31, 31-32 a. 33-34 a

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda foedus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus; dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum », ait Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.

vel Allelúia.

¹ Beátus vir qui timet Dóminum, in mandátis eius cupit nimis.

² Potens in terra erit semen eius, generátio rectórum benedicétur. R.

³ Glória et divítiae in domo eius, et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis, miséricors et miserátor et iustus. R.

⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet res suas in iudício,

- ⁶ quia in ætérnum non commovébitur.
 In memória ætéRNA erit iustus,
⁷ ab auditióne mala non timébit. *R.*
 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
⁸ confirmátum est cor eius, non timébit,
 donec despiciat inimicos suos. *R.*
⁹ Distribuit, dedit paupéribus;
 iustítia eius manet in sáculum sáculi,
 cornu eius exaltábitur in glória. *R.*

Lectio secunda

1

Quis nos separabit a caritate Christi?

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
 ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádedit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus electos Dei? Deus qui iustíficat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dextéram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládus? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque fu-

túra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.
 Verbum Dómini.

2

* *Exhibete corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
 ad Romános

12, 1-2. 9-18

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placentem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum comunicántes, hospitalitatem sectántes.

Benedícite persecuéntibus, benedícite et nolíte maledicere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes sed humilibus consentiéntes.

Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli malum pro malo reddéntes, providéntes bona coram ómnibus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Romános

12, 1-2. 9-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeatis cörpera vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum comunicántes, hospitalitátem sectántes. — Verbum Dómini.

3

Corpus vestrum templum est Spiritus Sancti.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni, sed Dómino, et Dóminus cörperi. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos suscitábit per virtútem suam. Nescitis quóniam cörpera vestra membra sunt Christi?

Qui autem adhæret Dómino, unus spírítus est. Fúgite fornicatióne. Omne peccátum quodcúmque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat.

An nescitis quóniam corpus vestrum templum est Spírítus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis prétio. Glorificáte ergo Deum in cörpero vestro.

Verbum Dómini.

4

Si caritatem non habuero, nihil mihi prodest.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 8 a

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiorem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas; et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulá-tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiós-a, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. — Verbum Dómini.

* *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico
de Christo et Ecclesia.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios **5, 2 a. 21-33**

Fratres:

Ambuláte in dilectiōne, sicut et Christus diléxit nos
et trádedit se ipsum pro nobis.

Subiēcti estóte invicem in timóre Christi. Mulieres
viris suis sicut Dómino; quóniam vir caput est mulieris,
sicut et Christus caput est Ecclesiæ, ipse Salvátor corpó-
ris. Sed ut Ecclesiá subiēcta est Christo, ita et mulieres
viris in ómnibus.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclé-
siam, et se ipsum trádedit pro ea, ut illam sanctificáret
mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi
gloriósam Ecclesiám, non habéntem máculam aut rugam
aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua.
Qui suam uxórem diligit, se ipsum diligit. Nemo enim
umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fove-
tam, sicut et Christus Ecclesiám: quia membra sumus
corpóris eius. Propter hoc relínquet homo patrem et ma-
trem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne
una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de
Christo et Ecclesiá. Verúmtamen et vos sínguli, unusquis-
que suam uxórem sicut se ipsum diligit; uxor autem
tímeat virum. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios **5, 2 a. 25-32**

Fratres:

Ambuláte in dilectiōne, sicut et Christus diléxit nos
et trádedit se ipsum pro nobis.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclé-
siam, et se ipsum trádedit pro ea, ut illam sanctificáret
mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi
gloriósam Ecclesiám, non habéntem máculam aut rugam
aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua.
Qui suam uxórem diligit, se ipsum diligit. Nemo enim
umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fove-
tam, sicut et Christus Ecclesiám; quia membra sumus
corpóris eius. Propter hoc relínquet homo patrem et ma-
trem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne
una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de
Christo et Ecclesiá. — Verbum Dómini.

*Super omnia caritatem habete, quod est
vinculum perfectionis.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera
misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem,
patiéntiam, supportántes invicem et donántes vobis ipsis,

si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vinculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágentes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

7

*Omnes unanimes, compatibles,
fraternitatis amatores.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 1-9

Caríssimi:

Mulieres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatióem sine verbo lucrifiant; considerátes castam in timóre conversatióem vestram. Quarum sit non extrínsecus capillatúra aut circumdatiátis auri aut induménti vestimentórum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitate mitis et quiéti spíritus, qui est in conspectu Dei lócuples.

Sic enim aliquándó et sanctæ mulieres speránte in Deo ornábant se, subiéctæ próprie viris, sicut Sarra obœdiébat Abrahæ, dómimum eum vocans; cuius estis filiæ benefaciétes et non timétes ullam perturbatióem.

Viri simíliter cohabitátes secúndum sciéntiam, qua-

si infirmióri vaso muliebri impertiétes honórem, tamquam et coherédibus grátia vitæ, uti ne impediántur oratióes vestrae.

In fine autem omnes unánimes, compatiétes, fraternitátis amatóres, misericódes, húmiles; non reddétes malum pro malo, vel maledíctum pro maledícto, sed e contrário benedicétes, quia in hoc vocáti estis, ut benedictiódinem hereditáte accipiátis.

Verbum Dómini.

8

Diligamus in opere et veritate.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 18-24

Filioli, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritate. In hoc cognoscémus quóniam ex veritate sumus, et in conspéctu eius placábimus corda nostra. Quóniam, si reprehénderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognóscit ómnia.

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciám habémus ad Deum; et quodcúmque petiéri-mus accípimus ab eo, quóniam mandáta eius custodí-mus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus in Nómine Fílii eius Iesu Christi et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius in ipso manet, et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu, quem nobis dedit.

Verbum Dómini.

9

Deus caritas est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-12

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam caritas ex Deo

est; et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummata est. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

R. Alleluia. V. Deus caritas est; diligamus nos invicem, sicut Deus dilexit nos. R. Alleluia.

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas ascendit in montem, et, cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et apertis os suum docebat eos dicens:

« Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati estis, cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis ».

Verbum Domini.

2

Alleluia

1 Io 4, 12

R. Alleluia. V. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis perfecta est. R. Alleluia.

Vos estis lux mundi.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

5, 13-16

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Vos estis sal terrae; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita, neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est ». — Verbum Domini.

Alleluia

1 Io 4, 16

℟. Allelúia. ℣. Qui manet in caritatē, in Deo manet, et Deus in eo. ℟. Allelúia.

*

Ædificavit domum suam supra petram.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
7, 21. 24-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine ” intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirábantur turbæ super doctrinam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
7, 21. 24-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine ” intrábit in Regnum cæló-

rum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 7 b

℟. Allelúia. ℣. Omnis qui diligit ex Deo natus est, et cognóscit Deum. ℟. Allelúia.

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
19, 3-6

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum et dicétes: « Licet hómini dimítere uxórem suam, quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab initio, “ másculum et féminam fecit eos, ” et dixit: “ Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

℟. Allelúia. ℣. Deus caritas est; diligámus nos invicem, sicut Deus diléxit nos. ℟. Allelúia.

*Hoc est magnum et primum mandatum.
Secundum autem simile est huic.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex phariséis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “ Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum.

Secúndum autem símile est huic: “ Díliges próximum tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia 1 Io 4, 7 b

℟. Allelúia. ʸ. Omnis qui díligit ex Deo natus est,
et cognóscit Deum. ℟. Allelúia.

Non sunt duo, sed una caro.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 10, 6-9

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ab inítio creatúre “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro ”.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».
Verbum Dómini.

7

Alleluia

1 Io 4, 12

℟. Allelúia. ʸ. Si diligámus invicem, Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfécta est.
℟. Allelúia.

*Hoc fecit initium signorum Iesus
in Cana Galilææ.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias; et, deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlter? Nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque dixerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósito secúndum purificaciónem Iudæórum, capiéntes singulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et impleverunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclino ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébat qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclínus et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et, cum inebriáti fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ; et manifestavit glóriam suam, et crediderunt in eum discipuli eius. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

1 Io 4, 16

℞. Allelúia. *℣.* Qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. *℞.* Allelúia.

Manete in dilectione mea.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

In illo témpore:

15, 9-12

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcepta mea servavéritis manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcepta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

℞. Allelúia. *℣.* Deus caritas est; diligámus nos invicem, sicut Deus diléxit nos. *℞.* Allelúia.

*Hoc est præceptum meum,
ut diligatis invicem.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

In illo témpore:

15, 12-16

Dixit Iesus discipulis suis: « Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Maiórem

hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómíne meo, det vobis ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

1 Io 4, 12

℞. Allelúia. *℣.* Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis perfécta est. *℞.* Allelúia.

*

Ut sint consummati in unum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

42 *

Pater, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 20-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

2. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permittuntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis, p. 1602, cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eædem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

A. In anniversario

Collecta

Deus, creátor ómnium,
qui virum et féminam in princípío condidísti,
ut vínculo constitúerent coniugále,
unióem famulórum tuórum **N.** et **N.** benedic et confírma,
ut coniunctiósni Christi cum Ecclesiá imáginem
semper perfectiorem exhibeant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi
sánguinem et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratióis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiósne
pro fámulis tuis **N.** et **N.** dignáre suscípere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestátis et pacis,
et ómnibus ad consolatiósne páteat caritátis.
Per Christum.

B. In XXV anniversario**Collecta**

Dómine, qui hos fámulos tuos **N.** et **N.**
indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórum communióne
dignátus es inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quásumus, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne læténtur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiõem
pro fámulis **N.** et **N.** dignánte assúme,
ut exínde pacem et gáudium abundánte exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam familiæ tuæ hos cóniuges **N.** et **N.**
(cum líberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et alácriter
in mútuam communióne sic prógredi,
ut usque ad cæléste convívium,
tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

C. In L anniversario**Collecta**

Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges **N.** et **N.** cleménte aspicias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longévæ conversatióne opéribus,
et eórum fructíferam bédic senectútem,

sicut eórum caritátis primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiõem
pro fámulis tuis **N.** et **N.** dignánte assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitátis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges **N.** et **N.** in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admíttas cæléste convívium.
Per Christum.

V. IN BENEDICTIONE ABBATIS ET ABBATISSÆ

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum **Io 15, 16**

Non vos me elegistis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Vel: **Col 3, 14-15**

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine, fámulo tuo **N.**,
quem huius communitátis **N.** abbátem elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
fratrum suorum ánimos ínstruat,
quátenus æternæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piíssimo,
una cum ípsis lætus percípiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1319-1326.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut, seípsos in spirítalem hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, obœdiéntia et pace
iúgiter repleántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem **Mt 20, 28**

Fílius hómínis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiόνem pro multis.

Vel:

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine, réspice propítius,
et nos, qui mystérium fidei celebrávimus,
fac per sémitas Evangélii indesinéter cúrrere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.

Lectio prima

1

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Léctio libri Proverbiórum **2, 1-9**

Fili mi, si suscepéris sermónes meos, et mandáta
mea absconderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris
tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudéntiam.

Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor
tuum prudéntiæ, si quæsieris eam quasi pecúniam, et sic
ut thesaúros effóderis illam, tunc intélleges timórem Dó-
mini, et sciéntiam Dei invénies; quia Dóminus dat sa-
piéntiam, et ex ore eius prudéntia et sciéntia.

Custódiet rectórum salútem, et próteget gradiéntes

simpliciter, servans sémitas iustitiæ, et vias sanctorum custodiens.

Tunc intélleges iustitiam et iudícium, et æquitatem et omnem sémitam bonam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

¹ Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
² sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

³ Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. R.

⁴ Non sic ípii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
⁶ Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum peribit. R.

2

Viam sapientiæ monstrabo tibi.

Léctio libri Proverbiórum

4, 7-13

Principium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possesióne tua acquirere prudéntiam. Arripe illam, et

exaltábit te, glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus; dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et córona ínclita próteget te.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicén-tur tibi anni vitæ; viam sapiéntiæ monstrábo tibi; du-cam te per sémitas æquitátis, quas cum ingréssus fúe-ris, non artabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum.

Tene disciplinam, ne dimíttas eam; custódi illam, quia ipsa est víta tua. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 5-6. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

² Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
³ annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. R.

⁵ Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
⁶ Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ. R.

¹³ Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésceat.
¹⁴ Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. R.

¹⁵ Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
¹⁶ ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. R.

Lectio secunda

1

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 12-17

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetúdine, cum longanimitate supportántes ínvicem in caritate; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

2

Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Colossénses

4, 1-6

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculo perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

3

Obædite præpositis vestris. Orate pro nobis.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

13, 1-2. 7-8. 17-18

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat. Hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie idem, et in sácula.

Obædite præpositis vestris et subiacéte eis; ipsi enim pervigilant pro animábus vestris quasi ratiónem redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant et non geméntes; hoc enim non expedit vobis.

Oráte pro nobis; confidimus quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene voléntes conversári.

Verbum Dómini.

Formæ facti gregis.

Léctio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Seniôres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiônum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontáneæ secúndum Deum; neque turpis lucrí grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

℞. Allelúia. ✕. Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magíster vester unus est, Christus.

℞. Allelúia.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✕ Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum 23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fra-

tres estis. Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis. Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit mínister vester. Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Col 3, 15

℞. Allelúia. ✕. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno corpore.

℞. Allelúia.

Constituet eum Dominus super familiam suam.

✕ Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dómínium suum, quando revertátur a nuptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómínus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcinget se, et fáciat illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constituet dóminus super familiam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Col 3, 15

℞. Allelúia. √. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno corpore.
℞. Allelúia.

*Ego in medio vestrum sum
sicut qui ministrat.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 22, 24-27

In illo témpore:

Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse maior.

Iesus autem dixit eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos " benéfici " vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcëssor est, sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat ». — Verbum Dómini.

VI. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates, atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Ps 104, 4-5

Quærite Dóminum et confirmámini,
quærite faciém eius semper.
Mementóte mirábiliū eius quæ fecit.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginále infudisti propósitum,
inchoáti óperis consummátum efféctum,
et, ut perfectam tibi offerant plenitúdinem,
inítia sua perducere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1340-1371.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quæsumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscepti propósi
benígnus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.

In Precibus eucharisticis, virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,

quam tibi in die eárum consecrationis offérimus,
quæsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánte occurrant.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus *Precis eucharisticæ II*, post verba univérso clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quas spiritali unctióne hódie sacrásti;
ut, caritátis et fidei accénsis lampádibus,
tibi et pópulo tuo constánter desérviant,
Christi Sponsi exspectántes advéntum.
Meménto etiam ...

c) in intercessionibus *Precis eucharisticæ III*, post verba pópulo acquisitionis tuæ additur:

Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiόνis
testimónium præbéntes.
Votis huius famíliæ ...

d) in intercessionibus *Precis eucharisticæ IV*, mentio virginum sacratarum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri,
et istárum sorórum,
quas hódie divíno cúltoi
et hóminum servítio perpétuo dicásti,
et offeréntium,
et circumstántium ...

Ant. ad communionem

Ps 41, 2

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem

Repléti, Dómine, munéribus sacris,
súpplices deprecámur,
ut famulárum tuárum *N.* et *N.* conversátio
et humánæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclesiæ incrementum indesinénte proficiat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnípotens Pater
beátæ virginitátis propósitum,
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.
R. Amen.

Dóminus Iesus,
quí sacrárum vírginum corda
sponsáli sibi fœdere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.
R. Amen.

Spíritus Sanctus,
qui supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiæque servítium vos veheménte accéndat.
R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedicat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

VII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Hæ Missæ dici possunt, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1. IN DIE PRIMÆ PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Ant. ad introitum

Ps 39, 8-9

Ecce vénio, Dómine,
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine,
his frátribus nostris,
quibus Christum præssius sectándi
propósitum inspirásti,
incépti itineris felícem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1340-1371.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiónis religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primitiæ,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1332.

In die professionis perpetuæ - A

1331

Ant. ad communionem

Mc 3, 35

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætíficent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiónis múnera fidéliter adímpleant
et liberam tibi exhíbeant servitútem. Per Christum.

2. IN DIE PROFESSIONIS PERPETUÆ

A

Ant. ad introitum

Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Fílii tui vestígia præssius sequi conténderent,
concéde, ut ipsi,
evangélicam perfectiónem iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiusque apostólicum confirment vigórem. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1340-1371.

Super oblata

Servórum tuórum, Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma. Per Christum.

**Præfatio: De vita religiosa
ut servitium Dei per Christi imitationem.**

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos
suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.
Qui tuis semper beneplácitis optávit hærére,
et, usque ad mortem pro nobis factus obcédens,
hóstiam se tibi voluit perféctæ suavitátis offerre.
Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servitium tuæ maiestátis dicávit impénsius
et cælórum confirmávit inventúros esse thesáurum.
Et ideo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In Precibus eucharisticis, professorum vel professorum oblatio secundum has formulas opportune commemoratur:

I. Pro viris

a) **in Prece eucharistica I dicitur** Hanc igitur **proprium**:

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professiόνis offerimus,

quæsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunť,
in Fílii tui glorióso advéntu
ætérnæ Paschæ gáudio
mereántur admítti.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) **in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba** univérso clero **additur:**

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunť perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum gloríficent.
Meménto étiam ...

c) **in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba** pópulo adquisitiónis tuæ **additur:**

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
hos fámulos tuos,
qui hódie sacris religiónis vínclis
perpétuo tibi se devínxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et ætérnam vitam maniféstent,
Christi redemptiόνem comparátam.
Votis huius famíliæ ...

d) **in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:**

... sed et totíus cleri,
et istórum fratrum, qui professiόνem perpétua
hódie tibi árcíus consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium ...

II. Pro mulieribus

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur **proprium**:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famularum tuarum,
quam tibi in die earum professionis offerimus,
quæsumus, Domine,
placatus accipe et propitiatus sanctifica;
ut quæ, te largiente,
arctius se hodie Filio tuo sociarunt,
eidem in fine temporum gloriose adveniēti
iucundanter occurrant.

(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba universo clero **additur**:

Recordare quoque, Domine, istarum sororum,
quæ omnia propter te reliquerunt,
ut te in omnibus invenirent
et, sui oblita, cunctorum prospicerent necessitatibus.
Memēto etiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo acquisitionis tuæ **additur**:

Confortare quoque in sancto proposito digneris
has famulas tuas,
quæ pia devotione Christum tuum student sectari,
evangelicæ vitæ atque fraternæ dilectionis
testimonium præbentes.
Votis huius familiæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum **inseri potest hoc modo**:

... sed et totius cleri
et istarum sororum, quæ sacro religionis pignore
hodie tibi perpétuo se consecrarunt,
et offerentium, et circumstantium ...

Ant. ad communionem

Gal 2, 19-20

Christo confixus sum cruci.
Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus.

Post communionem

Divinis mysteriis veneranter assumptis,
te, Domine, supplices deprecamur,
ut hos famulos tuos,
sacra tibi oblatione devinctos,
et Sancti Spiritus igne succendas
et Filio tuo perenni iungas consortio.
Qui tecum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, bonarum inspirator voluntatum,
vestra foveat consilia cordaque roboret,
ut, quæ promisistis, perseveranti servetis fide.

R. Amen.

Ipse concedat vobis,
ut arctam viam, quam elegistis,
in gaudio Christi percurratis,
ónera fratrum cum exultatione portantes.

R. Amen.

Cáritas Dei ex vobis familiam efficiat
in nómine Domini congregatam,
quæ Christi amoris reddat imáginem.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedicat omnipotens Deus,
Pater, et Filius, **✠** et Spiritus Sanctus.

R. Amen.

B**Ant. ad introitum****Ps 65, 13-14**

Introibo in domum tuam in holocaustis,
reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Collecta

Dómine, sancte Pater,
servórum tuórum **N.** et **N.**
propósitum confírma benígnus,
et fac ut baptísmatis grátia,
quam novis cúpiunt nexibus roborári,
plenum in eis sumat effectum,
quo tuæ maiestáti débitum cultum retríbuant,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1340-1371.

Super oblata

Oblatiónes famulórum tuórum,
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptiόνis convérte,
et, quos ad Fílium tuum préssius imitándum
patérna voluísti dispensatióne vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, pp. 1332-1334.

Ant. ad communionem**Ps 33, 9**

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Lætíficet nos, Dómine,
confirmáti propósi hodiérna sollémnitas

ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut geminátum devotiónis munus
famulórum tuórum pectora
in Ecclésiæ hominúmque servítium
veheménti caritaté compéllat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, sancti consílii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut vestræ vocatiónis múnera
fidéli ánimo persolvátis.

R. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes gentes testimónium et signum.

R. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos nexuít in terris,
in cælis benígnus perénnet.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

3. IN DIE RENOVATIONIS VOTORUM

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1330-1336.

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
réspice super hos fílios tuos,
qui oblatiónem sui cúpiunt confirmáre,
et præsta, ut, in dies,
Ecclésiæ mystério árcetius coniungántur,
et humánæ familiæ bono devoveántur impénsius.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1340-1371.

Super oblata

Pópuli tui, quæsumus, Dómine,
múnera propítius intuére,
quæ hi fratres nostri
castitátis, paupertátis, obœdiéntiæ
renováta augent oblatióne,
et temporália dona in sacraméntum æternitátis convérte,
et offeréntium mentes ad Fílii tui confórma imáginem.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1332.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
súpplices te rogámus, ut hi fámuli tui,
quí, supérna grátia tantum confísi,
árdua renovárunt propósita,
Christi virtúte roboréntur
et Sancti Spíritus muniántur præsidio.
Per Christum.

4. IN XXV VEL L ANNIVERSARIO
PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1330-1336.

Collecta

Dómine, Deus fidélis,
da nobis, quæsumus, grátias tibi reférre
pro tua erga fratrem nostrum **N.** benignitáte,
qui accéptum a te donum hódie renováre conténdit;
róbora in eo spíritum perféctæ caritátis,
ut glóriæ tuæ et óperi salútis
in dies váleat fervéntius inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1340-1371.

Super oblata

Súscipe, Dómine, una cum munéribus oblatiónem sui,
quam hódie frater noster **N.** confirmáre désiderat,
et per virtútem Sancti Spíritus
imágini dilécti Fílii tui
ámplius eum conformáre dignéris. Qui vivit.

Præfatio propria, p. 1332.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, Corpus et Sanguinem Fílii tui,
quæ in iucúnda celebratióne
huius anniversárii contulísti;
concéde, quæsumus, ut frater noster **N.**,
cælésti pane potúque reféctus,
incépti itínery ad te ducéntis
felícem progréssum obtíneat. Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Lectio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognationes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

² Exspéctans expectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblationem noluisti,
aures autem fodisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

¹² Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. R.

2

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Lectio libri primi Samuélis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat visio manífesta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstingerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tertio, qui consurgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi, et, si deinceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ».

Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. R.

3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. R.

5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.

6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

8 Quia fuísti adiutor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

9 Adhæsit ánima mea post te,
me suscepit dextera tua. R.

3

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in désertum viam unius diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum,
petívit animæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi,

Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexísset, comédit et bibít, et ambulávit in fortitúdine cibi illius quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Cumque venísset illuc, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum, et ait ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum, commótio; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne, ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem, síbilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per désertum in Damáscum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: cf. 6)

R. Hæc est generatio quærentium faciem tuam, Domine.

- 1 Domini est terra et plenitudo eius,
orbis terrarum et qui habitant in eo.
- 2 Quia ipse super maria fundavit eum,
et super flumina firmavit eum. R.
- 3 Quis ascendet in montem Domini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens manibus et mundo corde,
qui non accepit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accipiet benedictionem a Domino,
et iustificationem a Deo salutari suo.
- 6 Hæc est generatio quærentium eum,
quærentium faciem Dei Iacob. R.

4

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diebus illis:

Dixit Dominus ad Eliam: « Elisæum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Profectus ergo inde Eliás réperit Elisæum, filium Saphat, arantem in duodecim iugis boum, et ipse in duodecim iugis boum arantibus unus erat; cumque venisset Eliás ad eum, misit pallium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucurrit post Eliam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixitque ei. « Vade et revertere, quod enim meum erat feci tibi ».

Reversus autem ab eo, tulit par boum et mactavit illud, et in aratro boum coxit carnes et dedit populo, et comederunt; consurgensque abiit et secutus est Eliam, et ministrabat ei. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce venio, Domine, facere voluntatem tuam.

- 2 Exspectans exspectavi Dominum,
et intendit mihi.
- 4 Et immisit in os meum canticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- 7 Sacrificium et oblationem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
Holocaustum et pro peccato non postulasti,
tunc dixi: « Ecce venio. R.
- 9 In volumine libri scriptum est de me
facere voluntatem tuam.
Deus meus, volui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.
- 10 Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna;
ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti. R.
- 12 Tu autem, Domine, ne prohibeas miserationes tuas a me;
misericordia tua et veritas tua semper suscipiant me. R.

5

Surge, amica mea, et veni.

Lectio Cántici canticorum

2, 8-14

Vox dilecti mei: Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles. Similis est dilectus meus caprea

hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenéstras, prospiciens per cancellós.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneae floréntes dedérunt odórem suum.

Surge, amíca mea, speciósá mea, et veni, colúmba mea, in foraminibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: cf. Mt 25, 6)

R. Ecce Sponsus venit: exíte óbviám Christo Dómino.

- 11 Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
- 12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.
- 14 Gloriósá nimis filia regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
- 15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próxímæ eius, afferúntur tibi. R.
- 16 Afferúntur in lætítia et exsultatíone,
adducúntur in domum regis.
- 17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constitues eos príncipes super omnem terram. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum

8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstíngere caritátem, nec flúmina óbruunt illam.

Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectíone, quasi nihil despiciet eam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 8 a. 11. 12 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!

- 3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.
- 4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.
- 5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- 8 Ibunt de virtúte in virtútem. R.
- 11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.
- 12 Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit Dóminus;
non privábit bonis eos
qui ámbulant in innocéntia. R.

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 9-11

Scient in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui viderint eos cognóscant illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudebo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo, quia induit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérmínat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introíte in conspéctu Dómini in exsultatióne.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. R.

4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. R.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem
véritas eius. R.

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ 2, 14. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdinem; et loquar ad cor eius.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudicio, et in misericórdia et in miseratióibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini
et vísitem templum eius. R.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo, in die malórum.
Abscúndet me in abscondito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. R.

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.

11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et diríge me in sémitam rectam
propter inimícos meos. R.

Lectio secunda

1

In novitate vitæ ambulemus.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-11

Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus. Consepulti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemadmodum suscitatus est Christus a mortuis per glóriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, sed et resurrectionis erimus. Hoc sciētes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, ut ultra non serviāmus peccato. Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato.

Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum eo, sciētes quod Christus suscitatus ex mortuis iam non moritur, mors illi ultra non dominatur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimate vos mortuos quidem esse peccato, vivētes autem Deo, in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

Exhibete corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

12, 1-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hóstiam vivētem, sanctam, Deo

placētem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuique sicut Deus divisit mensúram fidei.

Sicut enim in uno corpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habētes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secúndum ratióne fidei, sive ministérium in ministrando, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

Dilēctio sine simulatióne, odiētes malum, adhærētes bono, caritate fraternitátis invicem diligētes, honóre invicem præveniētes, sollicitudine non pigri, spiritu fervētes, Dómino serviētes, spe gaudētes, in tribulatióne patiētes, oratióni instātes, necessitatibus sanctorum comunicātes, hospitalitatem sectātes.

Verbum Dómini.

3

Verbum crucis pereuntibus stultitia est; nobis Dei virtus est.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli ad Corínthios

1, 22-31

Fratres:

Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicāmus Christum crucifixum, Iudæis

quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Vidéte enim vocatióem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infirma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et redemptio, ut, quemádmódum scriptum est, « qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

4

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: tempus breviátum est; reliquum est ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; præterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et múlter innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et corpore et spíritu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum, et ad adhæréndum Dómino sine distractiône.

Verbum Dómini.

5

*Elegit nos Deus in Christo, ut essemus
sancti et immaculati in caritate.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictiône spiritali in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiÓnem filiÓrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius, qua superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia; notum faciens nobis mysterium voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum, recapitulare omnia in Christo, quae in caelis et quae in terra: in ipso.

In quo etiam sorte vocati sumus, praedestinati secundum propositum eius, qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suae, ut simus in laudem gloriae eius, qui ante speravimus in Christo; in quo et vos, cum audissetis verbum veritatis, Evangelium salutis vestrae, in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto, qui est arrabon hereditatis nostrae, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriae ipsius.

Verbum Domini.

6

Idem sapite, eandem caritatem habentes, unanimes.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Philippenses

2, 1-4

Fratres:

Si qua consolatio in Christo, si quod solacium caritatis, si qua communio spiritus, si quae viscera et miserationes, implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem caritatem habentes, unanimes, idipsum sapientes; nihil per contentionem neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes, non quae sua sunt singuli considerantes, sed et ea quae aliorum. — Verbum Domini.

7

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo omnia detrimentum esse propter eminentiam scientiae Christi Iesu Domini mei: propter quem omnia detrimentum feci et arbitror ut stercora, ut Christum lucri faciam, et inveniar in illo, non habens meam iustitiam, quae ex Lege est, sed illam, quae per fidem est Christi, quae ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscendum illum et virtutem Resurrectionis eius et communionem passionum illius, conformans me morti eius, si quo modo occurram ad resurrectionem quae est ex mortuis.

Non quod iam acciperim aut iam perfectus sim; persequor autem, si umquam comprehendam, sicut et comprehensus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Unum autem: quae quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quae ante sunt extendens me, ad destinatum persequor, ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Iesu. — Verbum Domini.

8

Quae sursum sunt sapite, non quae super terram.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Colossenses

3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexistis Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quae sursum sunt sapite, non quae super terram.

Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.

Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

9

*Super omnia caritatem habete, quod est
vinculum perfectionis.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patiéntiam, supportantes invicem et donantes vobis ipsis, si quis adversus aliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatem, quod est vinculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno corpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetipsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu Christi, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

10

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses

4, 1-3 a. 7-12

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu ut, quemádmódum accepistis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambuláti, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta dedérimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificatio vestra.

Non enim vocávit nos Deus in immundítia, sed in sanctificatióne. Itaque qui spernit, non hóminem spernit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum in vos.

De caritate autem fraternitátis non necesse habétis ut vobis scribam; ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligátis invicem. Etenim fácitis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis, ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt, et nullius áliquid desiderétis. — Verbum Dómini.

11

Iesum Christum, cum non videritis, diligitis.

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditatem incorruptibilem et

incontaminatam et immarcescibilem, conservatam in caelis, propter vos, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem paratam revelari in tempore novissimo.

In quo exsultatis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus; ut probatio vestrae fidei multo pretiosior auro quod perit, per ignem quidem probato, inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi: quem, cum non videritis, diligitis; in quem nunc non videntes, credentes autem exsultatis laetitia inenarrabili et glorificata, reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum.

Verbum Domini.

12

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 4, 7-16

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummata est.

In hoc cognoscimus quoniam in ipso manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi.

Quisquis confessus fuerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritate in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Lc 11, 28

℟. Alleluia. ℣. Beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud. ℞. Alleluia.

Beati estis ... gaudete et exsultate.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et aperiens os suum, docebat eos dicens:

« Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati estis, cum maledixerint vobis, et persecuti

vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℟. Allelúia. Ҁ. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℟. Allelúia.

*Abscondisti hæc a sapientibus,
et revelasti ea párvulis.*

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

11, 25-30

In illo témpore:

Respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmilis corde; et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

2 Cor 8, 9

℟. Allelúia. Ҁ. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
℟. Allelúia.

*Qui perdiderit animam suam propter me,
inveniet eam.*

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me veníre, abneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur?

Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuique secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℟. Allelúia. Ҁ. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℟. Allelúia.

Propter Regnum cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

19, 3-12

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio “ másculum et féminam fecit eos ” et dixit: “ Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”? Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimíttre? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttre uxóres vestras! ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatióem, et áliam dúxerit mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cãpiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cãpiat ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

Phil 3, 8-9

℟. Allelúia. ✠. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
℟. Allelúia.

*Si vis perfectus esse, vende quæ habes
et sequere me.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 16-26

In illo témpore:

Ecce unus accédens ad Iesum ait illi: « Magíster, quid boni fáciam ut hábeam vitam ætérrnam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérrogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandáta ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « “ Non homicídium fácies, non adulterábis, non fácies furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem ”, et “ díliges próximum tuum sicut te ipsum ” ».

Dicit illi aduléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ».

Cum audísset autem aduléscens verbum, ábiit tristis: erat enim habens multas possessiões.

Iesus autem dixit discípulis suis: « Amen dico vobis: Dives difícilé intrábit in Regnum cælórum. Et iterum dico vobis: Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discípuli mirabántur valde dicéntes: « Quis ergo póterit salvus esse? »

Aspiciens autem Iesus dixit illis: « Apud homínes hoc impossíbile est; apud Deum autem ómnia possibília sunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 5

℟. Allelúia. ℣. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
quí manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℟. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Sí-
mile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ ac-
cipiéntes lámpades suas exiérunt óbviám sponso. Quín-
que autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes.
Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt
óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in
vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénté sponso, dormitavérunt om-
nes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: « Ecce spon-
sus, exite óbviám ei ». Tunc surrexérunt omnes vírgi-
nes illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: « Date nobis de
óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ».

Respondérunt prudéntes dicéntes: « Ne forte non
sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite
vobis ».

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ pa-
rátæ erant intravérunt cum eo ad núprias, et clausa
est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines di-

céntes: « Dómine, dómine, áperi nobis ». At ille re-
spóndens ait: « Amen dico vobis, nescio vos ».

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ».
Verbum Dómini.

Alleluia

Gal 6, 14

℟. Allelúia. ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est,
et ego mundo. ℟. Allelúia.

*Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus
et soror mea et mater est.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum

3, 31-35

In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius et foris stantes
misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce
mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt
te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fra-
tres mei? »

Et circumspiciens eos qui in circúitu eius sedébant,
ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim féce-
rit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et
mater est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

2 Cor 8, 9

℟. Allelúia. ℣. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
℟. Allelúia.

*Ecce nos dimisimus omnia,
et secuti sumus te.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

10, 24 b-30

In illo témpore:

Ait Iesus discipulis suis: « Fílii, quam difficile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Quí magis admirabántur, dicétes ad semetípso: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cœpit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros cum persecutióibus, et in sáculo futúro vitam aetérnam ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Phil 3, 8-9

℟. Allelúia. ʸ. Omnia detriméntum feci
et árbitor ut stérora,
ut Christum lucrifáciar et invéniam in illo.
℟. Allelúia.

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesus et discipulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

10

Alleluia

Gal 6, 14

℟. Allelúia. ʸ. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est,
et ego mundo. ℟. Allelúia.

*Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlter quædam, Martha nómine, excepit illum. Et huic erat soror

nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima.

Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 15, 5

℟. Alleluia. ℣. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℟. Alleluia.

*Beati qui audiunt verbum Dei
et custodiunt.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Extóllens vocem quædam múlíer de turba dixit Iesu: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ súxisti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custodiunt ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

Gal 6, 14

℟. Alleluia. ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est,
et ego mundo. ℟. Alleluia.

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiét eam.

Si quis mihi minístrat, me sequáitur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

13

Alleluia

Io 15, 5

℟. Alleluia. ℣. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℟. Alleluia.

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glori ficátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

14

Alleluia

Io 13, 34

R. Allelúia. V. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
R. Allelúia.

*Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

15

Alleluia

Ps 132, 1

R. Allelúia. V. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. R. Allelúia.

*Volo ut, ubi ego sum, et illi
sint mecum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut dilectio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

VIII. IN DIE DEDICATIONIS

1. IN DEDICATIONE ECCLESIAE

Ant. ad introitum

Ps 67, 6. 7. 36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitáre facit unánimes in domo:
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Vel:

Ps 121, 1

In domum Dómini lætántes íbimus, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxílii tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confírmet. Per Dóminum.

Lectio prima

*Legerunt in libro legis, et intellexerunt
cum legeretur.*

Léctio libri Nehemíæ

8, 2-4 a. 5-6. 8-10

In diébus illis:

Attulit Esdras sacérdos legem coram multitudíne virórum et mulierum, cunctisque qui póterant intellégere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quæ erat ante portam Aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum et mulierum et sapiéntium; et aures omnis pópuli erant eréctæ ad librum.

Stetit autem Esdras scribe super gradum ligneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruiť Esdras librum

coram omni pópulo (super univérsum quippe pópulum eminébat), et cum aperuisset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno, et respóndit omnis pópulus: « Amen. Amen », élevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

Et legérunt in libro legis Dei distíncte et apérte ad intellegéndum; et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías (ipse est Athérsatha) et Esdras, sacerdos et scriba, et levítæ interpretántes univérso pópulo: « Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: nolíte lugére et nolíte flere ». Flebat enim omnis pópulus, cum audíret verba legis.

Et dixit eis: « Ite, comédite píngrua, et bíbite mulsum, et míttite partes his qui non præparavérunt sibi; quia sanctus dies Dómini est. Et nolíte contristári: gáudium etenim Dómini est fortitúdo nostra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 129. 130. 133. 135. 144 (R.: 105 a)

R. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine.

¹²⁹ Mirabília testimónia tua,
ídeo servávit ea ánima mea. R.

¹³⁰ Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. R.

¹³³ Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas. R.

¹³⁵ Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. R.

¹⁴⁴ Iustítia testimoniórum tuórum in ætérnum;
intelléctum da mihi, et vivam. R.

Lectio secunda et Evangelium ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, pp. 933-939.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætántis Ecclésiæ, ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens, per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis ecclesiæ inhæret:

Præfatio: De mysterio templi Dei.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere. Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecisti, ut nomen tuum ubíque clarificarétur, sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári: hanc ergo oratiónis domum, humano extrúctam labóre, maiestáti tuæ exsultántes dicámus.

Hic veri Templi adumbrátur mystérium et celéstis Ierúsalem prænotátur imágo: corpus enim Filii tui, ex alma Vírgine natum, templum effecísti tibi sacrátum, in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.

Ecclésiám autem sanctam constituísti civitátem, super fundaméntum Apostolórum ædificátam, summo angulári lápide ipso Christo Iesu; sed eléctis construéndam lapídibus, Spíritu vivificátis, coagmentátis caritáte,

ubi tu per infinita saecula omnia omnibus eris
et Christi lumen fulgebit perenne.

Per quem nos, Domine, cum Angelis et Sanctis universis
tibi confitemur, in exultatione dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth ...

Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, et si adhibetur
Prex eucharistica I, II vel III, dicitur haec

Præfatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agamus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visibili, quam nobis extruere concessisti,
ubi familiæ in hoc loco ad te peregrinanti
favere non desinis,

mysterium tuæ nobiscum communionis

mire figuras et operáris:

hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædificas,
et Ecclesiam per orbem diffusam
in domínici compágem corporis facis augéri,
in pacis visione complendam, cælésti civitaté Ierúsalem.

Et ideo, cum multitudíne órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicentes: Sanctus ...

In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiæ secundum has formulas commemoratur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur **proprium**:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famulorum tuorum
qui hanc ecclesiam (in honorem N.)
fideli tibi obtulerunt ánimo
vel indefesso ædificaverunt labore,
quæsumus, Domine, ut placatus accipias.
(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo
acquisitionis tuæ dicitur:

Votis huius familiæ, quæ hanc tibi dicat ecclesiam,
adesto propitius:
sit ei domus salutis et aula cælestium sacramentorum;
hic resonet evangelium pacis
et sacra mysteria celebrantur,
quibus fideles tui, verbo vitæ ac divina grátia instructi,
per temporalem civitatem peregrinantes
ad æternam Ierúsalem pervenire mereantur,
in qua omnes filios tuos ubique dispersos
tibi, clemens Pater, miseratus coniungas.
Fratres nostros defunctos ...

Ant. ad communionem

Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus:
in ea omnis qui petit accipit,
et qui quaerit invenit, et pulsanti aperiatur.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novellæ olivarum,
Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini, allelúia.

Post communionem

Multiplica, Dómine, quæsumus,
per hæc sancta quæ sumpsimus,
veritatem tuam in mentibus nostris,
ut te in templo sancto iúgiter adorémus,
et in conspectu tuo cum omnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie
ad huius domus dedicatióem adunávit,
ipse vos cælesti benedictiône faciát abundáre.
R. Amen.

Concedátque vos fieri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes filios dispérsos
vóluit in Fílio suo congregári.
R. Amen.

Quátenus feliciter emundáti,
habitatórem Deum
in vobismetipsis possitis habére,
et æternæ beatitúdinis hereditatem
cum omnibus Sanctis possidére.
R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

Missæ in anniversario dedicationis in Communibus ponuntur,
pp. 925-928.

2. IN DEDICATIONE ALTARIS**Ant. ad introitum****Ps 83, 10-11**

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Vel:**Ps 42, 4**

Introibo ad altáre Dei, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltátum
omnia attráhere voluísti,
cælesti grátia perfúnde fidéles tuos
hanc tibi dicántes altáris mensam,
ad quam eos, in unum congregátos, próvide nútries
Spíritúque effúso, in dies constitues
plebem tibi sacrátam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1381-1389.

Super oblata

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre,
quí et dona pópuli tui sanctíficet,
et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ri-
tui dedicationis altaris inhæret:

Præfatio: Altare ipse est Christus.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui verus sacérdos veráque efféctus hóstia,
sacrificií, quod ipse in ara crucis tibi óbtulit,
memoriále nobis præcépit in perpétuum celebráre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altáre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicámus.

Hic est vere locus excélsus,
ubi Christi sacrificium in mystério iúgiter offértur,
tibi perfécta tribúitur laus
nostráque exséritur redéptio.

Hic dominica mensa parátur,
ad quam filii tui, Christi córpore refécti,
in unam sanctámque congregántur Ecclésiám.

Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de fluminibus a Christo, spiritáli petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altáre.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérſis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sæculum sæculi laudábunt te.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærére,
ubi sacrificií sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritaté coniúcti, dum Christo refícimur
in Christum transformémur. Qui vivit et regnat.

Benedictio in fine Missæ

Deus, qui vos exórnat regáli sacerdotío,
tribuat ut, munus vestrum sancte perficiéntes,
Christi sacrificium valeátis digne participáre.

℟. Amen.

Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque refícit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ánimam unam.

℟. Amen.

Ut eos, quíbus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectiónis.

℟. Amen.

Benedícat vos omnipotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Lectio prima

1

*Surgens Iacob tulit lapidem et erexit in titulum,
fundens oleum desuper.*

Lectio libri Génesis

28, 11-18

In diébus illis:

Cum venísset Iacob ad quendam locum, et vellet
in eo requiescere post solis occúbitum, tulit de lapídibus

qui iacébant, et supponens capiti suo dormivit in eodem loco.

Viditque in somnis scalam stantem super terram, et cacumen illius tangens caelum, angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam, et Dominum innixum scalae dicentem sibi:

« Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et semini tuo, eritque semen tuum quasi pulvis terrae; dilataberis ad occidentem et orientem et septentrionem et meridiem, et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae. Et ero custos tuus quocumque perrixeris, et reducam te in terram hanc; nec dimittam nisi complvero universa quae dixi ».

Cumque evigilasset Iacob de somno, ait: « Vere Dominus est in loco isto, et ego nesciebam ».

Pavensque, « Quam terribilis est » inquit, « locus iste! non est hic aliud nisi domus Dei et porta caeli ». Surgens ergo Iacob mane tulit lapidem, quem supposuerat capiti suo, et erexit in titulum, fundens oleum desuper. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

R. Accedamus in conspectum Domini cum laudibus.

- 1 Venite, exultemus Domino;
iubilemus Deo salutari nostro.
- 2 Praeoccupemus faciem eius in confessione,
et in psalmis iubilemus ei. R.
- 3 Quoniam Deus magnus Dominus,
et rex magnus super omnes deos.
- 4 Quia in manu eius sunt profunda terrae,
et altitudines montium ipsius sunt.
- 5 Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud,
et siccam manus eius formaverunt. R.

- 6 Venite, adoremus et procidamus,
et genua flectamus ante Dominum qui fecit nos,
- 7 quia ipse est Deus noster,
et nos populus pascae eius et oves manus eius. R.

2

Aedificavit Iosue altare Domino.

Lectio libri Iosue

8, 30-35

In diebus illis:

Aedificavit Iosue altare Domino Deo Israel in monte Hebal, sicut praeceperat Moyses famulus Domini filiis Israel, et scriptum est in volumine legis Moysi: altare vero de lapidibus impolitis quos ferrum non tetigit. Et obtulit super eo holocausta Domino, immolavitque pacificas victimas. Et scripsit super lapides deuteronomium legis Moysi, quod ille digesserat coram filiis Israel.

Omnis autem populus et maiores natu, ducisque ac iudices stabant ex utraque parte arcae, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam foederis Domini, ut advena ita et indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizim, et media iuxta montem Hebal, sicut praeceperat Moyses famulus Domini.

Et primum quidem benedixit populo Israel; post haec legit omnia verba benedictionis et maledictionis, et cuncta quae scripta erant in legis volumine. Nihil ex his quae Moyses iusserat reliquit intactum, sed universa replicavit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac parvulis et advenis qui inter eos morabantur.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta altária tua, Dómine.

³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea

exultavérunt in Deum vivum. R.

⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
et respice in faciém Christi tui. R.

¹⁰ Protéctor noster, áspice, Deus,

¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

3

*Fecerunt dedicationem altaris, et facta est
lætitia in populo magna valde.*

Léctio libri primi Machabæórum **4, 52-59**

Ante matutínium surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Cásleu) centésimi quadragésimi octávi anni, et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecerunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis et cítharis et cínyris et in cýmbalis.

Et cécidit omnis pópulus in faciém, et adoravérunt

et benedixérunt in cælum eum qui prosperávit eis; et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum lætítia, et sacrificium salutáris et laudis; et ornavérunt faciém templi corónis áureis et scútulis, et dedicavérunt portas et pastophória, et imposuérunt eis iánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et aversum est oppróbrium géntium.

Et státuit Iudas et fratres eius et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum, per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Cásleu, cum lætítia et gáudio.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini lætántes íbimus.

¹ Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».

² Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

³ Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas
sibi compácta in idípsum.

⁴ Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini. R.

⁸ Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »

⁹ Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. R.

Lectio secunda

*Non potestis mensæ Domini participes esse
et mensæ dæmoniorum.*

1

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 10, 16-21

Frates:

Cálicem benedictionis, cui benedicimus, nonne comunicatio sanguinis Christi est? et panis quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Vidéte Israel secúndum carnem: nonne qui edunt hóstias comunicántes sunt altári? Quid ergo dico? quod idolóthyum sit áliquid? aut quod idólum sit áliquid? Sed quæ ímmolant, dæmóniis ímmolant et non Deo; nolo autem vos comunicántes fieri dæmóniis: non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórú; non potéstis mensæ Dómini partícipes esse et mensæ dæmoniórú. — Verbum Dómini.

2

*Habemus altare, de quo edere non habent potestatem
qui tabernaculo deserviunt.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 13, 8-15

Iesus Christus heri et hódie idem, et in sácula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci; óptimum enim est grátia stabilíri cor, non escis, quæ non profuérent ambulántibus in eis.

Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo deserviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra.

Propter quod et Iesus, ut sanctificáret per suum sanguínem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium eius portátes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus.

Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórú confiténtium Nómini eius. — Verbum Dómini.

Vel etiam 1 Petr 2, 4-9, ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, p. 935.

Evangelium

1

Alleluia

Ez 37, 27

℟. Allelúia. ℣. Erit tabernáculum meum in eis,
dicit Dóminus. ℟. Allelúia.

*Vade, reconciliare fratri tuo,
et tunc offer munus tuum.*

✠ LECTIO sancti Evangélíi secúndum Mattháeum 5, 23-24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si offeres munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Io 4, 24

℟. Allelúia. ⅴ. Pater veros adorátōres quærit,
qui adórent eum in spíritu et veritáte.
℟. Allelúia.

*Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu
et veritate.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 4, 19-24

In illo témpore:

Múlier Samaritána dicit Iesu:

« Dómine, vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri
in monte hoc adoravérunt, et vos dicitis quia Hierosó-
lymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit
hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosóly-
mis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis, nos
adorámus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed
venit hora et nunc est, quando veri adorátōres adorá-
bunt Patrem in spíritu et veritáte. Nam et Pater tales
quærit qui adórent eum. Spíritus est Deus, et eos, qui
adórant eum, in spíritu et veritáte opórtet adoráre ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Hebr 13, 8

℟. Allelúia. ⅴ. Christus heri et hódie,
ipse et in sácula. ℟. Allelúia.

*Si exaltatus fuero a terra, omnes traham
ad meipsum*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius
mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fuero a terra, omnes traham ad
meipsum ». Hoc autem dicébat significans qua morte
esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege
quia Christus manet in ætérnum, et quómodo tu dicis:
“ Opórtet exaltári Fílium hóminis ”? Quis est iste Fílius
hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lu-
men in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non
ténébræ vos comprehédant; et qui ámbulat in ténebris
nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut fílii lucis
fiátis ». — Verbum Dómini.

MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS

1. Una simul colliguntur, in hac parte, Missæ et orationes, quæ in pluribus rerum adiunctis adhiberi possunt, pro variis necessitatibus aut occasionibus.

Quæ inveniuntur in tribus prioribus partibus dici possunt sive in Missa cum populo sive in Missa sine populo celebrata; quæ vero in quarta parte colliguntur, plerumque in Missis quæ sine populo celebrantur dici deberent, nisi ratio pastoralis aliquando aliter suadeat.

2. Missis, quæ integra formula, idest antiphonis et orationibus, hic donantur, etiam lectiones propriæ in lectionario suppeditantur.

3. Semper licet sacerdoti omnes orationes huius seriei, vel etiam solam collectam, in Missa de feriis « per annum » adhibere, servatis iis quæ sub n. 1 indicantur.

4. In quibusdam Missis, textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.

5. Hæ Missæ dici possunt cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem pœnitentialem manifestant, v. gr. nn. 23, 28, 40 (cf. Institutio generalis, n. 310).

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. PRO ECCLESIA

A

Ant. ad introitum

Cf. Eph 1, 9 a. 10

Deus notum fecit nobis sacramentum voluntatis suæ, instaurare omnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra sunt, in ipso.

Collecta

Deus, qui regnum Christi ubique terrarum dilatari providentia mirabili disposuisti, et omnes homines salutaris effici redemptionis participes, præsta, quæsumus, ut Ecclesia tua universalis sit salutis sacramentum, et tuæ in homines caritatis manifestet et operetur mysterium.
Per Dominum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1399-1401.

Super oblata

Plebs tibi sacratæ respice mûnera, misericors Deus, et per huius sacramenti virtutem concede, ut credentium in te multitudo genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis tibi iugiter efficiatur.
Per Christum.

Prefatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Ap 22, 17 a. 20

Spiritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Domine Iesu.

Post communionem

Deus, qui tuis Ecclesiam
iúgiter pascis et róboras sacraméntis,
concéde nobis mensa calésti reféctis,
ut, caritátis tuæ documéntis obsequéndo,
ferméntum vivíficans et salútis instruméntum
humáno efficiámur consórtio.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum****Ap 7, 9**

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat,
ex ómnibus géntibus et tribubus et pópulis et linguis,
allelúia.

Collecta

Deus, qui in Christi tui testaméto
ex ómnibus géntibus
pópulum tibi congregáre non désinis,
in Spíritu ad unitátem coalescéntem,
concéde, ut Ecclesiá tua, missióni sibi crédito fidélis,
cum hóminum família iúgiter incédant,
et tamquam ferméntum
et véluti ánima societátis humánæ
in Christo renovándæ et in familiam Dei transformándæ
semper exsístat. Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1399-1401.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Dómine,
súscipe benígnus, et præsta, ut Ecclesiá tua,
de látere Christi in cruce dormiéntis exórta,
ex huius participatióne mystérii

suam iúgiter háuriat sanctitátem,
qua semper vivat suóque digne respóndeat auctóri.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem**Io 19, 34**

Unus militum lancea latus eius aperuit,
et continuo exívit sanguis et aqua.

Vel:**Ap 7, 12**

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio,
honor et virtus et fortitúdo Deo nostro
in sácula sæculórum. Amen.

Post communionem

Sacraméto Filii tui recreáti, te, Dómine, deprecámur,
ut Ecclesiæ tuæ operatióem fecúndes,
qua salutáris mystérii plenitúdinem
paupéribus continuo revélas,
quos ad tui regni præcípuam vocásti portióem.
Per Christum.

C**Ant. ad introitum****Mt 18, 19-20**

Dico vobis:
Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo,
ibi sum in médio eórum, dicit Dóminus.

Vel:**Rom 12, 5**

Multi unum corpus sumus in Christo,
sínghi autem alter alterius membra.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
ut Ecclesiá tua semper ea plebs sancta permáneat

de unitate Patris et Filii et Spiritus Sancti adunata,
 quæ tuæ sanctitatis et unitatis sacramentum
 mundo manifestet,
 et ipsum ad perfectionem tuæ conducat caritatis.
 Per Dñm.

Lectiones, ut indicantur pp. 1399-1401.

Super oblata

Immensæ Filii tui caritatis memoriæ celebrantes,
 te, Dñe, suppliciter exoramus,
 ut eiusdem salutaris operis fructus,
 per Ecclesiæ tuæ ministerium,
 ad totius mundi proficiat salutem.
 Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1450.

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis, unum corpus multi sumus,
 omnes qui de uno pane et de uno calice participamus.

Post communionem

Deus, qui mirabili sacramento
 Ecclesiæ fortitudinem tribuis et solamen,
 da populo tuo per hæc sancta Christo adhærere,
 ut, temporalibus munèribus quæ gerit,
 tuum in libertate regnum ædificet ætèrnum.
 Per Christum.

D

Ant. ad introitum

Cf. Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui credituri sunt in me,
 ut ipsi in nobis unum sint,
 ut credat mundus quia tu me misisti.

Collecta

Omnípotens sempitèrne Deus,
 qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti,
 custódi ópera misericórdiæ tuæ,
 ut Ecclesiá sancta, toto orbe diffúsa,
 stábili fide in confessióne tui nóminis perseveret.
 Per Dñm.

Lectiones, ut indicantur pp. 1399-1401.

Super oblata

Deus, qui eódem sacrificio
 Ecclesiám tuam iúgiter sanctificas,
 quo eam mundásti,
 da, ut, cápiti suo Christo uníta, cum eo se tibi offerat,
 et pura tibi voluntáte concórdet.
 Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Io 15, 5

Qui manet in me et ego in eo,
 hic fert fructum multum,
 quia sine me nihil potéstis fácere, dicit Dñus.

Post communionem

Refectióne sancta enutritam,
 gubérna, quæsumus, Dñe, tuam placátus Ecclesiám,
 ut, poténti moderatióne dirécta,
 et incrementa libertátis accípiat,
 et in religiónis integritáte persístat.
 Per Christum.

E

Pro Ecclesia locali

Ant. ad introitum

Ap 1, 5-6

Iesu Christo, qui diléxit nos,
et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo,
et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in sácula sæculórum. Amen.

Collecta

Deus, qui in singulis Ecclésiis per orbem peregrínis
unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
manífestas Ecclésiam,
plebi tuæ concéde benígnus ita pastóri suo adunári
atque per Evangélium et Eucharístiam
congregári in Spíritu Sancto,
ut universitátem pópuli tui digne váleat repræsentáre,
et signum fiat
atque præsentíæ Christi in mundo instruméntum.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1399-1401.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrátes,
te, Dómine, suppliciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi proficiat salutem.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus;
si quis audierit vocem meam

et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Vígeat in hac Ecclésia tua, Dómine,
et usque in finem perseveret
fidei intégritas, morum sáncritas,
fratérna caritas et munda religio,
et, quam Fílii tui córpore
et verbo tuo páscere non désinis,
eam quoque tuis non cesses gubernáre præsídiis.
Per Christum.

Orationes super oblata et post communionem adhiberi possunt
etiam eæ quæ in schematibus præcedentibus inveniuntur.

Lectiones:

1. **Is 56, 1. 6-7:** « Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ». Hæc dicit Dóminus: « Custodite ... », p. 1475.
2. **Is 60, 1-6:** « Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi ». Surge, illumináre, Ierúsalem ..., p. 1476.
3. **Ez 34, 11-16:** « Congregabo oves meas de terris ». Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego requíram oves meas ... », p. 1734.
4. **Os 2, 14 b. 15 b. 19-20:** « Sponsabo te mihi in sempiternum ». Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ducam eam ... », p. 1349.
5. **1 Cor 3, 9 b-11. 16-17:** « Dei ædificatio estis ». Fratres: Dei ædificatio estis ..., p. 933.
6. **1 Cor 12, 3 b-7. 12-13:** « Divisiones ministrationum sunt, idem autem Dominus ». Fratres: Nemo potest dicere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto ..., p. 1760.
7. **Eph 1, 3-14:** « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ». Fratres: Benedictus Deus et Pater ..., p. 1353.

8. **Eph 2, 19-22:** « Superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum ».
Fratres: Iam, in Christo Iesu, non estis extranei ..., p. 1460.
9. **1 Pt 2, 4-9:** « Ipsi tamquam lapides vivi ædificamini ».
Carissimi: Accédite ad Dóminum Iesum, lápidem vivum ..., p. 935.
10. **Ap 7, 2-4. 9-14:** « Ecce turba magna, quam dinumerare nemo poterat ».
Ego, Ioánnes, vidi álterum Angelum ..., p. 1793.

Psalmi responsorii:

1. **Ps 18, 2-3. 4-5.**
R. (5 a): In omnem terram exívit sonus eórum, p. 1479.
2. **Ps 24, 4-5 a b. 6-7. 8-9. 10 et 14.**
R. (6 a) Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, p. 1728.
3. **Ps 66, 2-3. 5. 7-8.**
R. (4): Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes, p. 1478.
4. **Ps 97, 1. 2-3 a b. 3 c-4. 5-6.**
R. (2 b): In conspéctu géntium revelávit Dóminus iustitiam suam, p. 1477.
5. **Ps 116, 1. 2.**
R. (Mc 16, 15): Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evángélium, p. 1030.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. **Mt 16, 18:** Tu es Petrus, et super hanc petram ..., p. 936.
Mt 16, 13-19: « Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam ».
In illo témpore: Venit Iesus in partes ..., p. 936.
2. **Ps 132, 1:** Ecce quam bonum ..., p. 1414.
Mt 18, 15-20: « Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum ».
In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: « Si peccáverit in te ... », p. 1414.
3. **Mt 28, 19 a. 20 b:** Eúntes, docéte omnes gentes ..., p. 1482.
Mt 28, 16-20: « Euntes, docete omnes gentes ».
In illo témpore: Undecim discipuli ..., p. 1483.
4. **Io 15, 5:** Ego sum vitis, vos pálmities ..., p. 1369.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».

- In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1369.
5. **Io 10, 11:** Ego sum pastor bonus ..., p. 1410.
Io 17, 11 b. 17-23: « Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum ».
In illo témpore: Subleváti Iesus óculis in cælum ..., p. 1411.
6. **Io 10, 14:** Ego sum pastor bonus ..., p. 1272.
Io 21, 15-17: « Pasce agnos meos, pasce oves meas ».
Cum manifestáset se Iesus discipulis suis et prandíset cum eis, dicit Simóni Petro ..., p. 1272.

Cf. etiam textus aptiores qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum et pro evangelizatione populorum, pp. 1454-1470 et 1474-1486.

2. PRO PAPA

præsertim in anniversario electionis

A

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Papæ, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Mt 16, 18-19

Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam,
et tibi dabo claves regni cælórum.

Collecta

Deus, qui providéntiæ tuæ consílio
super beátum Petrum, céteris Apóstolis præpósitum,
Ecclésiám tuam ædificári voluísti,
réspice propítius ad Papam nostrum N., et concéde,
ut, quem Petri constituísti successórem,

pópulo tuo visíbile sit unitátis fidei et communiónis
príncípium et fundaméntum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum **N.**, quem pastórem
Ecclésiæ tuæ præesse voluísti, propítius réspice;
da ei, quæsumus, verbo et exémplo,
quibus præest proficere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1021-1051.*

Super oblata

Oblátis, quæsumus, Dómine, placáre munéribus,
et Ecclésiám tuam sanctam,
una cum Papa nostro **N.**,
quem ipsi constituísti pastórem,
assídua protectióne gubérna.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 21, 15. 17**

Dixit Iesus Petro:
Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Petrus autem respóndit:
Dómine, tu ómnia nosti; tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
súpplīces te, Dómine, deprecámur,
ut, huius virtúte mystérii,

Ecclésiám tuam in unitáte et caritáte confírmes,
et fámulum tuum **N.**,
cui pastorále munus tradidísti,
una cum commisso sibi grege
salves semper et múnias.
Per Christum.

B**Alla oratio pro Papa****Collecta**

Deus, qui in apóstoli Petri successióne
fámulum tuum **N.** elegísti totíus gregis esse pastórem,
supplicántem pópulum intuére propítius, et præsta,
ut, qui Christi vices gerit in terris, fratres confírmet,
et omnis Ecclésia cum ipso comunicet
in vínculo unitátis, amóris et pacis,
quátenus in te, animárum pastóre,
omnes veritátem et vitam assequántur ætérrnam.
Per Dóminum.

3. PRO EPISCOPO**præsertim in anniversario ordinationis****A**

*Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Epi-
scopi, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non oc-
currat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollem-
nitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.*

Ant. ad introitum**Ez 34, 11. 23. 24**

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas;
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Deus, pastor ætérne fidélium,
 qui Ecclesiæ tuæ multíplici dispensatióne præes
 et amóre domináris,
 da, quæsumus, fámulo tuo **N.**,
 quem plebi tuæ præfecísti,
 ut gregi, cuius est pastor, Christi vice præsídeat,
 et fidélis sit doctrínæ magíster,
 sacri cultus sacérdos et gubernatiónis mínister.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
 fámulum tuum **N.**,
 quem pastórem Ecclesiæ **N.** præesse voluísti,
 propítius réspice;
 da ei, quæsumus, verbo et exémplo,
 quibus præest proficere,
 ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
 pervéniat sempitérnam.
 Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Communi pastorum, ut supra pp. 1021-1051.*

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, pro fámulo tuo **N.** deláta
 sit tibi munus accéptum,
 et, quem sacerdotem magnum
 in tuo pópulo suscitásti,
 apostolicárum virtútum munéribus,
 ad gregis proféctum, exórna.
 Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 20, 28**

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
 et dare ánimam suam redemptiόνem pro multis.

Post communionem

Huius, Dómine, virtúte mystérii,
 in fámulo tuo **N.** epíscopo nostro
 grátia tuæ dona multíplica,
 ut et tibi digne persólvat pastorále ministérium,
 et fidélis dispensatiónis ætérna præmia consequátur.
 Per Christum.

B**Alia oratio pro Episcopo****Collecta**

Da, quæsumus, Dómine, fámulo tuo **N.**,
 quem pascéndo gregi tuo
 in Apostolórum successióne præfecísti,
 spíritum consílii et fortitúdinis,
 spíritum sciéntiæ et pietátis,
 ut, pópulum sibi crédito fidéliter gubérnans,
 Ecclesiæ ædíficet in mundo sacraméntum.
 Per Dóminum.

4. PRO ELIGENDO PAPA VEL EPISCOPO**Ant. ad introitum****1 Sam 2, 35**

Suscitábo mihi sacerdotem fidélem,
 qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet;
 et ædificábo ei domum fidélem,
 et ambulábit coram me cunctis diébus.

Collecta

Deus, qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídua custódia gubérnas,
eum imménsa tua pietáte concédas Ecclésiæ pastórem,
qui tibi sanctitáte pláceat,
et vígili nobis sollicitúdine prosit.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1407-1411.

Super oblata

Tuæ nobis, Dómine, abundántia pietátis indúlgeat,
ut, per sacra múnera quæ tibi reverénter offérimus,
gratum maiestáti tuæ pastórem
Ecclésiæ sanctæ præesse gaudeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 16

Ego elégi vos et pósui vos, ut fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Post communionem

Reféctos, Dómine, Córporis et Ságuinis Unigéniti tui
salubérrimo sacraménto,
nos mirífica tuæ maiestátis grátia
de illíus pastóris concessióne lætíficet,
qui et plebem tuam virtútibus ínstruat,
et fidélium mentes evangélica veritáte perfúndat.
Per Christum.

Lectio prima

*Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus
misit me.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a

Spiritus Dómini super me, eo quod únxit Dóminus
me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer
contritis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam et
clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem
Dómino et diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer
omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion et darem
eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pál-
lium pro spírítu mæroris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.
vel Allelúia.

- ⁴ « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
⁵ Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióne et generatióne
sedem tuam. R.
²¹ Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.
²⁵ Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
²⁷ Ipse invocábit me: " Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ " ». R.

Lectio secunda

1

*Augmentum corporis facit in ædificationem sui
in caritate.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

Fratres:

4, 11-16

Dedit Christus quosdam quidem apostolos, quosdam autem prophetas, alios vero evangelistas, alios autem pastores et doctores: ad instructionem sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi, donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi.

Ut iam non simus parvuli, fluctuantes et circumacti omni vento doctrinæ, in fallacia hominum, in astutia ad circumventionem erroris; veritatem autem facientes in caritate, crescimus in illum per omnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compactum et conexum per omnem iuncturam subministratiōis, secundum operationem in mensura uniuscuiusque partis, augmentum corporis facit in ædificationem sui in caritate.

Verbum Domini.

2

*Christus appellatus est a Deo pontifex
iuxta ordinem Melchisedech.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pontifex, ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in his quæ sunt ad Deum, ut offe-

rat dona et sacrificia pro peccatis; qui æque condolere possit his qui ignorant et errant, quoniam et ipse circumdatus est infirmitate; et propter eam debet, quemadmodum et pro populo, ita etiam pro semetipso offerre pro peccatis.

Nec quisquam sumit sibi illum honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetipsum glorificavit ut pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum:

« Filius meus es tu, ego hodie genui te »; quemadmodum et in alio dicit:

« Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech ».

Qui, in diebus carnis suæ, preces supplicationesque ad eum, qui possit salvum illum a morte facere, cum clamore valido et lacrimis offerens, et exauditus pro sua reverentia.

Et quidem, cum esset Filius, dedit ex his quæ passus est obediētiā; et consummatus factus est omnibus obediētib; sibi auctor salutis æternæ, appellatus a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 9

R. Alleluia. V. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos.
Manete in dilectione mea,
dicit Dominus.

R. Alleluia.

*Ego elegi vos et posui vos, ut fructum
afferatis.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Nos vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 10, 11

R. Alleluia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
bonus pastor ánimam suam dat
pro óvibus suis.
R. Alleluia.

*Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 11 b, 17-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedisti mihi, ut sint unum sicut nos. Sanctífica eos in veritáte Sermo tuus veritas est.

Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego glóriam, quam dedisti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misisti et dilexisti eos, sicut me dilexisti ». — Verbum Dómini.

5. PRO CONCILIO VEL SYNODO

Ant. ad introitum

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculo perfectiónis:
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Ecclesiæ tuæ, Dómine, rector et custos,
infúnde, quæsumus, fámulis tuis

spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut, quæ tibi plácita sunt, toto corde cognóscant
et, ágnota, tota virtúte secténtur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiæ quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut plebs tua ad veritátis agnitióem pleniórem
et sanctitátis tibi accéptum ducátur augméntum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1413-1416.

Super oblata

Réspice, clementíssime Deus, múnera servórum tuórum,
et grátiam tui lúminis illis impénde,
ut quæ recta sunt in óculis tuis veráriter intéllegant,
et fiduciáliter exsequántur.
Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1751.

Ant. ad communionem

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da, quæsumus, miséricors Deus,
ut sancta quæ sumpsimus
fámulos tuos in veritáte confirment,
et honórem tui nóminis illos fáciant exquirere.
Per Christum.

Pro conventu spiritali vel pastorali, Missa ut infra n. 16, p. 1500.

Lectio prima

Iuxta te est sermo, ut facias illum.

Léctio libri Deuteronomii**30, 10-14**

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Audies vocem
Dómini Dei tui, et custódies præcépta eius et cæremó-
nias, quæ in hac lege conscripta sunt, et revertéris ad
Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota
ánima tua.

Mandátum hoc, quod ego præcípío tibi hódie, non
supra te est neque prócul pósito, nec in cælo situm,
ut pössis dicere: “ Quis nostrum valet ad cælum ascén-
dere, ut déferat illud ad nos, et audiámus atque ópere
compleámus? ” Neque trans mare pósito, ut causé-
ris et dicas: “ Quis ex nobis póterit transfretáre mare
et illud ad nos usque deférre, ut possímus audíre et
fácere quod præcéptum est? ”

Sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde
tuo, ut fácias illum ». — Verbum Dómini.

Psalms responsorius**Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)**

R. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

vel Allelúia.

⁸ Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. **R.**

⁹ Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. **R.**

¹⁰ Tímor Dómini mundus, pérmanens in sáeculum sáeculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. **R.**

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. *R.*

Lectio secunda

*Idem sapite, eandem caritatem habentes,
unanimus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

Fratres:

2, 1-4

Si qua consolátio in Christo, si quod solácium caritátis, si qua commúnio spíritus, si quæ víscera et miseratiónes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superiiores sibi ínvicem arbitrántes, sed et ea quæ aliórum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 132, 1

R. Alleluia. *V.* Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. *R.* Alleluia.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo,
ibi sum in medio eorum.*

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

18, 15-20

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si peccáverit in te frater tuus, vade, córripe eum inter te et ipsum solum.

Si te audierit, lucrátus es fratrem tuum; si autem non audierit, ádhíbe tecum adhuc unum vel duos, ut “ in ore duórum téstium vel trium stet omne verbum ”; quod si nolúerit audíre eos, dic ecclésiæ; si autem et ecclésiám nolúerit audíre, sit tibi sicut éthnicus et publicánus.

Amen dico vobis: Quæcúmque alligavéritis super terram erunt ligáta in cælo; et quæcúmque solvéritis super terram erunt solúta in cælo.

Iterum dico vobis: Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est.

Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Ps 132, 1

R. Alleluia. *V.* Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. *R.* Alleluia.

Venite seorsum, et requiescite pusillum.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum

6, 30-34

In illo témpore:

Conveniéntes Apóstoli ad Iesum, renunciavérunt illi ómnia quæ égerant et docúerant.

Et ait illis: « Veníte vos ipsi seórsum in désertum locum, et requiescite pusillum ». Erant enim qui veniébant et redíbant multi, et nec manducánda spátium habébant.

Et abiérunt in navi in désertum locum seórsum. Et vidérunt eos abeúntes, et cognovérunt multi; et pe-

déstre de ómnibus civitatibus concurrerunt illuc, et prævenérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem »: et cœpit docére illos multa.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 16, 33 a; 14, 26 b

℞. Allelúia. ℣. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis. ℞. Allelúia.

Paraclitus vos docebit omnia.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis, non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: “ Vado et vénio ad vos ”. Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Pa-

trem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».

Verbum Dómini.

6. PRO SACERDOTIBUS

Ant. ad introitum

Lc 4, 18, 19

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde, dimítere confráctos in remissionem.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum
summum æternúmque constituísti sacerdótem,
præsta, ut, quos ministros
tuorumque mysteriórum dispensatóres elégit,
in accépto ministério adimpléndo fidéles inveniántur.
Per Dóminum.

Vel:

Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbe illis perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 1021-1051.

Super oblata

Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrificii virtútem concéde propítius,

ut eorum servitium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper máneat
in Ecclesiá tua váleat afférre.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 17, 17-18**

Pater sancte, sanctifica eos in veritate:
sermo tuus veritas est.
Sicut tu me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacerdotes tuos, Dómine, et omnes famulos tuos
vivíficet divína, quam obtúlimus et sumpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritate coniúcti,
digne famulári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

7. PRO SEIPSO SACERDOTE**A**

præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Ant. ad introitum**Cf. Col 1, 25. 28**

Ecclesiæ factus sum ego mínister,
secúndum dispensatióem Dei
quæ data est mihi in vos:
Christum nos annuntiámus, ut exhibeámus
omnem hóminem perféctum in Christo Iesu.

Collecta

Deus, qui non propriis suffragántibus méritis,
sed sola ineffábilis grátiae tuæ largitate,
me famíliæ tuæ præesse voluisti,
tribue me tibi digne persólvere
ministérium sacerdotális officii,
plebémque commissam, te in ómnibus gubernánte,
dirigere concéde.
Per Dóminum.

**Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1021-1051.**

Super oblata

Deus, diérum temporúmque
potens et benígne moderátor,
collátis in me per grátiam tuam propitiáre munéribus,
et, præséntis oblatióis virtúte,
in hunc afféctum dirige cor plebis et sacerdotís,
ut nec pastóri obœdiéntia gregis,
nec gregi desit cura pastóris.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 15, 9**

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectiõe mea, dicit Dóminus.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
origo cunctárum perfectiõe virtútum,
da mihi, quæsumus, huius participatiõe mystérii,
et exercére quæ recta sunt et prædicáre quæ vera,
ut instructiõe grátiae tuæ
fidélibus et agéndo præbeam et docéndo.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 15, 2. 5

Dixi Dómino: Dóminus meus es tu,
bonum mihi non est sine te.
Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.

Collecta

Aures tuæ pietátis, clementíssime Deus,
inclína précibus meis,
et grátia Sancti Spíritus illúmina cor meum,
ut tuis mystériis digne ministráre,
Ecclesiæ tuæ fidéliter servíre,
teque mérear ætérna caritaté diligere.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1021-1051.

Super oblata

Súscipe, Deus omnípotens, hæc múnera,
quæ tibi offérimus veneránte,
et respiciens Christum tuum,
sacerdótem simul et hóstiam,
da, ut, eius sacerdótii párticeps efféctus,
oblatiónem spiritálem
me tibi semper exhibeam placéntem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 22, 28-30

Dixit Iesus illis qui permansérunt in tentatióibus suis:
Ego dispóno vobis regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam.

Post communionem

Pane cælésti confirmátum
et novi testaménti cálice congaudentem,
fac me, Pater sancte, tibi servíre fidéliter,
et in salútem hómínium
vitam fórtiter devotéque consúmere.
Per Christum.

C

in anniversario propriæ ordinationis

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte, qui me
ad communióem cum ætérno Christi tui sacerdótio
et ad Ecclesiæ tuæ ministérium
nullis meis méritis elegísti, præsta,
ut Evangélii strénuus ac mitis prædicátor exsístam,
et mysteriórum tuórum fidélis dispensátor invéniam.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1021-1051.

Super oblata

Pro nostræ servitútis augménto
sacrificium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Cf. 1 Cor 10, 16**

Calix benedictiōnis cui benedicimus,
 communicatio sāguinis Christi est;
 et panis quem frāgimus,
 participatio cōporis Dōmini est.

Post communionem

Ad glōriam, Dōmine, tui nōminis
 ānnua festa rēpetens sacerdotālis exōrdii,
 mystērium fidei lētānter celebrāvi,
 ut in veritate hoc sim,
 quod in sacrificio mýstice tractāvi.
 Per Christum.

8. PRO MINISTRIS ECCLESIAE**Ant. ad introitum****1 Cor 12, 4-6**

Divisiōnes vero gratiārum sunt, idem autem Spīritus;
 et divisiōnes ministratiōnum sunt, idem autem Dōminus;
 et divisiōnes operatiōnum sunt, idem vero Deus,
 qui operātur ōmnia in ōmnibus.

Collecta

Deus, qui ministros Ecclesiāe tuā docuisti
 non ministrāri velle, sed fratribus ministrāre,
 illis, quāsumus, concēde et in actiōne sollērtiam,
 et cum mansuetūdine ministērii in oratiōne constāntiam.
 Per Dōminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Communi pastorum, pp. 1021-1051, vel indicantur in Missa
 pro laicis, pp. 1447-1448.*

Super oblata

Pater sancte,
 cuius Fīlius discipulōrum vōluit lavāre pedes,

ut nobis prāberet exēplum,
 sūscipe, quāsumus, nostrāe mūnera servitūtis, et prāsta,
 ut, nosmetipsos in spiritalē hōstiam offerētes,
 spīritu humilitātis et diligētiāe repleāmur.
 Per Christum.

Ant. ad communionem**Lc 12, 37**

Beāti servi illi,
 quos, cum vēnerit dōminus, invēnerit vigilāntes.
 Fāciet illos discūmbere,
 et trāsiens ministrābit illis.

Post communionem

Concēde fāmulis tuis, Dōmine,
 cālesti cibo potūque replētis,
 ut, ad glōriam tuam et salūtem credēntium procurādam,
 fidēles inveniāntur
 Evangēlii, sacramentōrum caritātisque ministri.
 Per Christum.

9. PRO VOCATIONIBUS AD SACROS ORDINES**Ant. ad introitum****Mt 9, 38**

Rogāte Dōminum messis,
 ut mittat operārios in messem suam,
 dicit Iesus discipulis suis.

Collecta

Deus, qui pastōres pōpulo tuo providēre voluisti,
 effūnde in Ecclesiā tua Spīritum pietātis et fortitudinis,
 qui dignos altāribus tuis excitet ministros,
 et Evangēlii tui strēnuos ac mites assertōres efficiat.
 Per Dōminum.

Lectiones ut infra, pp. 1424-1443.

Super oblata

Plebis tuæ, quæsumus, Dómine,
preces et múnera benígnus inténde,
ut dispensatóres mysteriórum tuórum multiplicéntur,
et in amóre tuo iúgiter persevérent.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut, per hoc sacraméntum caritátis,
illa sémína maturéscant,
quæ magna in agrum Ecclesiæ tuæ largitáte dispérgis,
quátenus multi sorte sibi éligant
tibi in frátribus ministráre.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Léctio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: «Egrédere de terra tua
et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in
terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem
magnam, et benedicám tibi et magnificábo nomen tuum,

erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi et
maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur
univérse cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dó-
minus. — Verbum Dómini.

Psalmus sponsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut faciám voluntátem tuam.

² Exspéctans expectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblatiόnem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

⁹ In volúmine libri scriptum est de me
facere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

¹² Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. R.

2

Ego ero tecum.

Léctio libri Exodi

3, 1-6. 9-12

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdotís
Mábian; cumque minásset gregem ad interióra desérti,

venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi; et videbat quod rubus arderet, et non combureretur.

Dixit ergo Moyses: « Vadam et videbo visionem hanc magnam; quare non comburatur rubus ».

Cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum, vocavit eum de medio rubi et ait: « Moyses, Moyses ».

Qui respondit: « Adsum ».

At ille: « Ne appropies, inquit, huc; solve calceamentum de pedibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est ».

Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscondit Moyses faciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

Ait Dominus: « Clamor filiorum Israel venit ad me, vidique afflictionem eorum, qua ab Aegyptiis opprimuntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaonem, ut educas populum meum, filios Israel de Aegypto ».

Dixitque Moyses ad Deum: « Quis sum ego ut vadam ad Pharaonem, et educam filios Israel de Aegypto? »

Qui dixit ei: « Ego ero tecum, et hoc habebis signum, quod miserim te: cum eduxeris populum meum de Aegypto, immolabis Deo super montem istum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Faciem tuam, Domine, requiram.

1 Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timébo? Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum petii a Domino, hoc requiram: ut inhábitem in domo Domini omnibus diébus vitæ meæ,

ut videam voluptatem Domini, et visitem templum eius. R.

5 Quoniam occultabit me in tentório suo, in die malorum. Abscondet me in abscondito tabernaculi sui, in petra exaltabit me. R.

8 Faciem tuam, Domine, requiram.

9 Ne avertas faciem tuam a me, ne declines in ira a servo tuo. R.

Adiutor meus es tu, ne me reicias, neque derelinquas me, Deus salutis meæ.

11 Ostende mihi, Domine, viam tuam, et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos. R.

3

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Lectio libri primi Samuelis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Samuel ministrabat Domino coram Heli, et sermo Domini erat pretiosus in diébus illis: non erat visio manifestá. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacebat in loco suo, et oculi eius caligaverant, nec póterat vidére. Lucerna Dei ántequam exstingeretur, Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei.

Et vocavit Dominus Samuel, qui respondens ait: « Ecce ego ». Et cucurrit ad Heli et dixit: « Ecce ego; vocasti enim me ».

Qui dixit: « Non vocavi: revértere et dormi ». Et abiit et dormivit. Et adiecit Dominus rursum vocare Samuelem.

Consurgensque Samuel abiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocasti me ».

Qui respondit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus et vocávit adhuc Samuélem tertio, qui consurgens abiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi et, si deinceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ». Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (p.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

² Exspéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum, carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti, aures autem fodísti mihi.

⁸ Holocáustum et pro peccáto non postulásti, tunc dixi: « Ecce vénio. R.

⁹ In volúmine libri scriptum est de me fácere voluntátem tuam.

Deus meus, volui, et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna; ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scísti. R.

¹² Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me; misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. R.

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliám: « Eliséum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Eliás réperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Eliás ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Eliám et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Reversus autem ab eo, tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque abiit et secúsus est Eliám et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 83, 3-4. 5 et 8 a. 11 (p.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

⁴ Etenim passer invénit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

⁵ Beáti qui hábitant in domo tua, in perpétuum laudábunt te.

⁸ Ibunt de virtúte in virtútem. R.

¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília, elégi ad limen esse in domo Dei mei, magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Lectio libri Isaíæ prophétæ

6, 1. 6-8

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsus et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórceps túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ». Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a. 9 a)

- R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.
- 2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
- 4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- 7 Sacríficium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.
- 9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, voluí,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.
- 10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.
- 12 Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. R.

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Lectio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedí te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce nescio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dicere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

- R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.
- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
- 5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.
- 7 Benedicam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- 8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- 11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

*Factus est in corde meo quasi ignis
exæstuans.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

20, 7-9

Seduxisti me, Dómine, et seductus sum; fórtior me fuisti et invaluisti, factus sum in derisum tota die, omnes subsánnant me. Quia iam olim loquor vocíferans, iniquitatem et vastitatem clámito; et factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium et in derisum tota die.

Et dixi: « Non recordábor eius, neque loquar ultra in nómine illius »; et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans clausúsque in óssibus meis: et deféci, ferre non sústinens. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. R.

⁵ Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. R.

⁸ Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiutor meus es tu, ne me reicias,
neque derelinquas me, Deus salutis meæ.

¹¹ Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dirige me in sémitam rectam
propter inimicos meos. R.

Lectio secunda

1

Deus dedit nobis ministerium reconciliationis.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt, et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ípsis mórtuus est et resurrexit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus.

Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum, et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióné fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

2

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrī faciam.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei; propter quem ómnia detriméntum feci et árbitor ut stércora, ut Christum lucrī faciam, et invéniam in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectionis eius et communionem passiónum illius, confórmans me morti eius, si quo modo occurrám ad resurrectionem, quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; persequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitor comprehendisse. Unum autem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum persequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

3

*Christus appellatus est a Deo pontifex
iuxta ordinem Melchisedech.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pón-tifex, ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolere possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam de-

bet, quemádmódum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut pón-tifex fieret; sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génui te », quemádmódum et in álío dicit:

« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exauditus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obediéntiam, et consummátus factus est ómnibus obediéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo pón-tifex iuxta ór-dinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 16

℞. Allelúia. ∞. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Mensis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prédicans Evangelium Re-

gni, et curans omnem languorem et omnem infirmitatem. Videns autem turbas misertus est eis, quia erant vexati et iacentes sicut oves non habentes pastorem.

Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci, rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operarios in messem suam ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Phil 3, 8-9

R. Alleluia. V. Omnia detrimentum feci
et árbítror ut stercora,
ut Christum lucrifáciam et invéníar in illo.
R. Alleluia.

Quaecumque habes vende, et sequere me.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Marcum

10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bonè, quid fáciam ut vitam ætérnam percípíam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Præcépta nosti: " Ne occidas, ne adulteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem " ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quaecúmque habes vende, et da paupéribus et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ». Qui contristátus in hoc verbo ábiit mærens; erat enim habens possessiões multas.

Et circumspiciens Iesus ait discipulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introibunt! » Discipuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difficile est in Regnum Dei introire! Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirábantur, dicéntes ad semetipsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possíbilia sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 15, 5

R. Alleluia. V. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. R. Alleluia.

*Accipietis centies tantum in tempore hoc,
cum persecutionibus, et in sæculo futuro vitam æternam.*

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Marcum

10, 28-30

In illo témpore:

Cœpit Petrus dicere ad Iesum: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est, qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et filios et agros, cum persecutió nibus, et in sæculo futuro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 19

℟. Allelúia. ⅴ. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.
℟. Allelúia.

Ex hoc iam homines eris capiens.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 5, 1-11
In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum, et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descéndérant de illis et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusillum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ». Et, cum hoc fecissent, conclusérunt píscium multitudínem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt, et impleverunt ambas navículas, ita ut pæne mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génuia Iesu, dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdéderat eum et omnes qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant; similiter autem et Iacóbum et Ioánnem, filios Zebedæi, qui erant sócii Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápens ».

Et, subdúctis ad terram návibus, relictis ómnibus, secúti sunt illum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 8-9

℟. Allelúia. ⅴ. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
℟. Allelúia.

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 9, 57-62
In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discipulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et volúcris cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his quæ domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 8-9

℟. Allelúia. ⅴ. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
℟. Allelúia.

*Qui non baiulat crucem suam et venit post me,
non potest esse meus discipulus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxórem et fílios et fratres et soróres, adhuc et ánimam suam, non potest esse meus discipulus; et qui non baiulat crucem suam et venit post me, non potest esse meus discipulus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificáre, non prius sedens cóputat sumptus, si habet ad perficiéndum? ne, posteaquam posúerit fundaméntum et non potúerit perficere, omnes qui vident incipient illúdere ei, dicétes: “ Hic homo cœpit ædificáre et non pótuit consummáre ”.

Aut quis rex itúrus committere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat si possit cum decem mílibus occurrere ei, qui cum vigínti mílibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúnciat ómnibus quæ pössidet, non potest meus esse discipulus ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia

Mt 4, 19

℟. Allelúia. ʸ. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

℟. Allelúia.

*

Sequere me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-51

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discipuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequétes se, dicit eis: « Quid quæritis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audierant ab Ioáanne et secúti fúerant eum.

Invenit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephás » (quod interpretátur Petrus).

In crástinum vóluit exíre in Galilæam; et invenit Philíppum.

Et dicit ei Iesus: « Séquere me ». Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitaté Andréæ et Petri.

Invenit Philíppus Nathánael, et dicit ei: « Quem scripsit Móyses in Lege et prophétæ, invénimus, Iesum, fílium Ioseph a Názaresh ».

Et dixit ei Nathánael: « A Názaresh potest áliquid boni esse? »

Dicit ei Philíppus: « Veni et vide ».

46 *

Vidit Iesus Nathánael venientem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelita, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respondit Iesus et dicit ei: « Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respondit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Filius Dei, tu rex es Israel ».

Respondit Iesus et dicit ei: « Quia dixi tibi: " Vidi te sub ficu ", credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen, dico vobis, vidébitis caelum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendéntes supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discíplis eius duo. Et respiciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsum autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quæritis? »

Qui dixerunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duobus, qui audierant ab Ioánnem et secúti fúerant eum.

Invenit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus). — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 15, 16

℞. Allelúia. ⁊. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciátis quæ ego præcipio vobis. Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómíne meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem ».
Verbum Dómini.

10. PRO RELIGIOSIS

Ant. ad introitum

Ps 36, 3-4

Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Collecta

Deus, omnis boni propósi inspirátor atque perféctor,
dirige fámulos tuos in viam salútis æternæ,
et, quos, relíctis ómnibus, tibi se totos devovérunt,
fac, Christum sequéntes et ea quæ sunt sæculi abnegántes,
in spíritu paupertátis et cordis humilitáte
tibi et frátribus suis fidéliter deservíre.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa in professione religiosa, pp. 1340-1371.*

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine,
per hæc sancta quæ tibi offérimus,
fámulos tuos, quos in nómine tuo congregásti,
ut, fidéliter vota sua tibi reddéntes,
maiestáti tuæ sincéro corde deserviant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Reg 19, 7

Angelus Dómini dixit Eliæ:
Surge, cómede; grandis enim tibi restat via.

Vel:

Ap 22, 17 a. 20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Post communionem

Servos tuos, Dómine, in amóre tuo congregátos
et de uno pane participántes,
da unánimes consideráre invicem
in provocatióne caritátis et bonórum óperum,
ut eórum sancta conversatióne
Christi testes veri ubique exhibeántur.
Per Christum.

11. PRO VOCATIONIBUS AD VITAM RELIGIOSAM

Ant. ad introitum

Mt 19, 21

Si vis perféctus esse,
vade, vende quæ habes et da paupéribus,
et veni, séquere me, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte,
qui, licet fidéles omnes ad perfectiόnem caritátis invítas,
multos tamen excitáre non désinis,
qui Fílii tui vestigia préssius sequántur,
concède, ut, quos tibi in sortem peculiárem elégeris,
conversatióne sua váleant regni tui signum osténdere
Ecclésiæ mundóque perspicuum.
Per Dóminum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, propítius respice
et nova prole semper amplífica,
ut et filios suos
ad propósitam caritátis perfectiόnem addúcere,
et ad hóminum salútem effícaciter váleat laboráre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis in professione religiosa, pp. 1340-1371, vel pro vocationibus ad sacros Ordines, pp. 1424-1443.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus,
Pater sancte, súscipe miserátus,
et ómnibus, qui Fílium tuum per arctam viam imitári
læta sibi mente propónunt,
communióne concéde fraternam
et spirítalem libertátem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27. 28. 29

Amen dico vobis, quod vos qui reliquistis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipietis
et vitam ætérmam possidébitis, dicit Dóminus.

Post communionem

Fámulos tuos, Dómine, spirítali cibo potúque confírma,
ut, evangélicæ semper vocatióni fidéles,
vivam ubique Fílii tui imáginem repræséntent.
Per Christum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Huius, Dómine, virtúte sacraménti, da nobis, quæsumus,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut tuam caritátem mundo testári
et bona quæ sola non amittúntur
valeámus fórtiter inquirere.
Per Christum.

12. PRO LAICIS

Ant. ad introitum

Mt 13, 33

Símile est regnum cælórum fermento,
quod accéptum múlíer abscondit in farináe satis tribus,
donec fermentátum est totum.

Collecta

Deus, qui Evangélii virtútem
véluti fermentum in mundum misísti,
concéde fidélibus tuis,
quos in médio mundi negotiorúmque sæculárium
vitam ágere vocásti,
ut, spírítu christiáno fervéntes,
per temporália quæ gerunt múnera,
regnum tuum iúgiter instáurent.
Per Dóminum.

Lectiones:

1. **Ioel 2, 28-32:** « Super servos meos et ancillas meas effundam spiritum meum ».
Hæc dicit Dóminus: « Effundam spírítum meum ... », p. 1757.
2. **Act 2, 1-11:** « Repleti sunt omnes Spírítu Sancto et cœperunt loqui ».
Cum compleréntur dies Pentecóstes ..., p. 1758.
3. **1 Cor 12, 3 b-7. 12-13:** « Divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus ».
Fratres: Nemo potest dicere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spírítu Sancto ..., p. 1760.
4. **Eph 1, 3-14:** « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ».
Fratres: Benedíctus Deus et Pater ..., p. 1353.

Psalmi responsorii:

1. **Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8.**
R. (8): Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis, p. 1593.

2. Ps 99, 2. 3. 4. 5.
p. (3 c): Nos pópulus eius et oves páscuæ eius, p. 1459.
3. Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12.
p. (8 a): Miserátor et miséricors Dóminus, p. 1622.
4. Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8.
p. (2): Sit nomen Dómini benedictum in sǎcula, p. 1608.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. Mt 5, 9: Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur, p. 1512.
Mt 5, 1-12 a: « Beati pacífici ».
In illo témpore: Videns Iesus turbas ..., p. 1512.
2. Mt 11, 28: Veníte ad me, omnes qui laborátis ..., p. 1541.
Mt 25, 14-30: « Super pauca fuisti fidelis, intra in gaudium domini tui ».
In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens ... », p. 1541.
3. Semen est verbum Dei, sator autem Christus ..., p. 1067.
Mc 4, 1-9: « Exiit seminans ad seminandum ».
In illo témpore: Iterum cœpit Iesus docére ad mare ..., p. 1068.
4. Io 15, 5: Ego sum vitis, vos pálmities ..., p. 1369.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».
In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1369.

Super oblata

Deus, qui Filii tui sacrificio
cunctum voluísti mundum salváre,
per huius oblatiónis virtútem concéde,
ut fámuli tui, quos étiam in statu laicáli
ad apostolátum vocáre non désinis,
et mundum spírиту imbuant Christi,
et eius sint sanctificatiónis ferméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 99, 2

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne, alleluía.

Vel:

Io 15, 8

In hoc clarificátus est Pater meus,
ut fructum plúrimum afferátis
et efficiámini mei discipuli, dicit Dóminus.

Post communionem

De plenitúdine grátiae tuæ suméntes, quásumus, Dómine,
ut, eucharístici convívii fortitúdine roboráti,
fidéles tui, quos rebus sæculáribus déditos esse voluísti,
strénui sint evangélicæ testes veritátis,
et Ecclésiám tuam in rebus temporálibus
præséntem iúgiter reddant et actuósam.
Per Christum.

13. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando
peculiares celebrationes pro unitate christianorum habentur.

A

Ant. ad introitum

Io 10, 14-15

Ego sum pastor bonus, et cognóscó oves meas,
et cognóscunt me meæ, dicit Dóminus.
Sicut novit me Pater, et ego agnóscó Patrem;
et ánimam meam pono pro óvibus meis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Filii tui placátus inténde,
ut, quos unum sacrávit baptísma,
eos et fidei iungat intégritas,
et vínculum sóciét caritátis.
Per Dóminum.

Vel:

Súpplices te rogámus, amátor hóminum, Dómine:
 pleniórem Spíritus tui grátiam
 super nos effúnde benígnus, et præsta,
 ut, digne qua nos vocásti vocatióne ambulánte,
 testimónium veritátis exhibeámus homínibus,
 et ómnium credéntium unitátem
 in vínculo pacis fidéntes inquirámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1454-1470.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
 adoptiόνis tibi pópulum acquisísti,
 unitátis et pacis in Ecclésia tua
 propítius nobis dona concédas.
 Per Christum.

Præfatio: De unitate Corporis Christi, quod est Ecclesia.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spíritu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Per ipsum enim nos adduxísti
 ad agnitióem tuæ veritátis,
 ut uníus fidei et baptísmi vínculo
 Corpus eius efficerémur;

per ipsum in cunctis géntibus
 largítus es Spíritum Sanctum tuum,
 qui, in diversitáte donórum mirábilis operátor
 et unitátis efféctor,
 filios adoptiόνis inhábitat
 totámque replet et regit Ecclésiam.
 Et ídeo, choris angélicis sociáti,
 te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
 omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
 sicut fidélium in te unióem præsignat,
 sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
 Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
 et cóngrega nos de natióibus,
 ut confíteámur nómini sancto tuo,
 et gloriémur in laude tua.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
 in confessiόe tui nóminis adunásti,
 da nobis et velle et posse quæ præcipis,
 ut pópulo ad regnum tuum vocáto
 una sit fides méntium et píetas actiόnum.
 Per Dóminum.

Vel:

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, placátus inténde,
et præsta, ut fidélium corda
in tua laude et commúni pæniténtia iungántur,
quátenus, christianórum divisióne sublata,
in perfécta Ecclesiæ communióne
ad ætérnum tuum regnum properémus lætántes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1454-1470.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1450.

Ant. ad communionem

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiόνis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno corpore.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, huius sacrificii virtúte,
una fácias in te credéntes pietáte concórdes.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum

Eph 4, 4-6

Unum corpus et unus spíritus,
sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ;

unus Dóminus, una fides, unum baptisma;
unus Deus et Pater ómnium,
qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis.

Collecta

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice,
et Spíritus tui super ipsum dona cleménter effúnde,
ut in veritátis iúgiter amóre succréscat,
et perféctam christianórum unitátem
stúdio perquírat et ópere. Per Dóminum.

Vel:

Ubertátem misericordiárum tuárum, Dómine,
revéla super nos et, in virtúte Spíritus tui,
christianórum divisiónes rémove,
ut Ecclesiá tua signum inter natiónes elevátum
clárius appáreat,
et mundus, tuo Spíritu illustrátus,
in Christum credat quem misísti.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1454-1470.

Super oblata

Quam tibi, Dómine, offérimus hóstia
et purificatióne cónferat,
et omnes uno baptísmate coniúctos
eorúndem mysteriórum tandem partícipes efficiat.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1450.

Ant. ad communionem

Io 17, 21. 23

Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me, et ego in te,
ut et ipsi in nobis unum sint:
ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum.

Post communionem

Sacraménta Christi tui suméntes,
quæsumus, Dómine,
ut in Ecclesiá tua
sanctificatiónis grátiam rénoves quam dedísti,
et omnes qui christiáno gloriántur nómine
in unitáte fidei tibi servíre mereántur.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Rursum congregabit te Dominus de cunctis populis,
in quos te ante dispersit.*

Lectio libri Deuteronomii

30, 1-4

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Cum vénerint
super te omnes sermónes isti, benedíctio sive male-
díctio, quam propósui in conspéctu tuo, et ductus pæ-
nitúdine cordis tui in univérsis géntibus, in quas dispér-
serit te Dóminus Deus tuus, et revérsus fúeris ad eum
et obædíeris eius impériis, sicut ego hódie præcípio tibi,
cum fíliis tuis in toto corde tuo et in tota ánima tua;
redúcet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam ac mi-
serébitur tui, et rursum congregábit te de cunctis pó-
pulis, in quos te ante dispérsit.

Si ad cárdines cæli fúeris dissipátus, inde te rétrahet
Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 cd-14 (R.: cf. 10 c)

R. Cóngrega, Dómine, pópulum tuum dispérsu.
vel Allelúia.

- ¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in insulis, quæ procul sunt, et dícite:
« Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiét eum sicut pastor gregem suum ». R.
¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris,
¹² et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. R.
¹³ « Et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo;
¹⁴ et inebriábo ánimam sacerdotum pinguédine,
et pópulus meus bonis meis adimplébitur ». R.

2

*Congregabo vos de universis terris.
Et dabo vobis cor novum.*

Lectio libri Ezechiélis prophætæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tollam vos de géntibus,
et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos
in terram vestram, et effúdam super vos aquam mun-
dam, et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam
in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra
et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam
in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambu-
létis et iudícia mea custodiátis et operémmini. Et habi-

tábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

vel Allelúia.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- 2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
- 3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.
- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.
- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómniibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

3

Et non erunt ultra duæ gentes.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

In diébus illis:

37, 15-19. 21 b-22. 26-28

Factus est sermo Dómini ad me, dicens: « Et tu, fili hóminis, sume tibi lignum unum et scribe super illud:

“ Iudæ et filiórur Israel sociórur eius ”; et tolle lignum álterum et scribe super illud: “ Ioseph ligno Ephraim, et cunctæ dómui Israel sociórurque eius ”; et adiúnge illa unum ad álterum tibi in lignum unum, et erunt in unióne in manu tua.

Cum autem díxerint ad te filii pópuli tui loquéntes: “ Nonne índicas nobis quid in his tibi velis? ” loquérís ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego assúmam lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim, et tribus Israel, quæ sunt ei adiúncæ, et dabo eas páriter cum ligno Iuda et faciám eas in lignum unum, et erunt unum in manu eius ”.

Ecce ego assúmam filios Israel de médio natiónum, ad quas abiérunt, et congregábo eos úndique, et addúcam eos ad humum suam.

Et faciám eos in gentem unam in terra, in món-tibus Israel, et rex unus erit ómnibus ímperans, et non erunt ultra duæ gentes nec dividéntur ámplius in duo regna.

Et percútiam illis fœdus pacis, pactum sempitérnum erit eis, et fundábo eos et multiplicábo; et dabo sanctificatióne meam in médio eórum in perpétuum, et erit tabernáculum meum in eis, et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi pópulus, et scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificatio mea in médio eórum in perpétuum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: Is 66, 10)

R. Lætámini cum Ierúsalem et exultáte in ea.

vel Allelúia.

- 1 Lætátus sum in eo quod díxerunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
- 2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

- ⁴ Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini,
testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.
⁵ Quia illic sederunt sedes ad iudicium,
sedes domus David. *R.*
⁶ Rogate quae ad pacem sunt Ierusalem,
securi sint diligentes te.
⁷ Fiat pax in muris tuis,
et securitas in turribus tuis. *R.*
⁸ Propter fratres meos et proximos meos
loquar: « Pax in te! »
⁹ Propter domum Domini Dei nostri
exquiram bona tibi. *R.*

4

In tempore illo congregabo vos.

Lectio libri Sophoniae prophetae

3, 16-20

« Noli timere, Sion; non dissolvantur manus tuae. Dominus Deus tuus in medio tui fortis, ipse salvabit; gaudabit super te in laetitia, silabit in dilectione sua, exultabit super te in laude. Nugas, qui a lege recesserant, congregabo, quia ex te erant; ut non ultra habeas super eis opprobrium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in tempore illo; et salvabo claudicantem, et eam quae eiecta fuerat congregabo, et ponam eos in laudem et in nomen in omni terra confusionis eorum, in tempore illo quo adducam vos, et in tempore quo congregabo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem omnibus populis terrae, cum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris », dicit Dominus. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (*R.: 3 c*)

- R.* Nos populus eius et oves pascuae eius.
² Iubilate Domino, omnis terra,
servite Domino in laetitia;
introite in conspectu eius in exultatione. *R.*
³ Scitote quoniam Dominus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
populus eius et oves pascuae eius. *R.*
⁴ Introite portas eius in confessione,
atria eius in hymnis,
confitemini illi, benedicite nomini eius. *R.*
⁵ Quoniam suavis est Dominus;
in aeternum misericordia eius,
et usque in generationem
et generationem veritas eius. *R.*

Lectio secunda

1

Non sint in vobis schismata. Divisus est Christus?

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

1, 10-13

Obsecro vos, fratres, per Nomen Domini nostri Iesu Christi, ut idipsum dicatis omnes, et non sint in vobis schismata; sitis autem perfecti in eodem sensu et in eadem sententia. Significatum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab his qui sunt Chloes, quia contentiones inter vos sunt.

Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit: « Ego quidem sum Pauli, ego autem Apollo, ego vero Cephae, ego autem Christi ».

Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis? Verbum Dómini.

2

Superædificati super fundamentum Apostolorum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolorum et prophetárum, ipso summo angulari lápide Christo Iesu, in quo omnis ædificatio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. Verbum Dómini.

3

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego víntus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetúdine, cum longanimitate supportántes invicem in caritate; solliciti serváre unitatem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus. — Verbum Dómini.

4

Donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptionis. Omnis amaritúdo et ira et indignatio et clamor et blasphemía tollátur a vobis, cum omni malítia.

Estóte autem invicem benígni, misericórdes, donátes invicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectiône, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit se ipsum pro nobis oblatiõem et hóstiam Deo, in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

5

Idem sapite, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

2, 1-13

Fratres:

Si qua consolatio in Christo, si quod solácium caritátis, si qua societas spíritus, si quæ víscera et miserationes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritatem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiõem neque per inánem glóriam, sed in humilitate superiôres sibi invicem arbitrántes, non quæ sua sunt singuli considerántes, sed et quæ aliórum.

Hoc sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum fac-

tus; et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glória Dei Patris.

Itaque, caríssimi mei, sicut semper obœdistis, non ut in præséntia mei tantum, sed multo magis nunc in abséntia mea, cum metu et tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perficere pro suo beneplácito. — Verbum Dómini.

6

Vocati estis in uno corpore.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres:

3, 9 b-17

Exúite vos véterem hómínem cum áctibus eius, et indúite novum, eum qui renovátur in agnitióem secúndum imáginem eius qui creávit eum; ubi non est Græcus et Iudæus, circumcisio et præpútium, Bárbarus, Scytha, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus.

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiόνis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia docénte et commonénte vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

7

*Unus mediator Dei et hominum,
homo Christus Iesus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 5-8

Caríssime:

Unus Deus, unus et mediátor Dei et hómínum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptionem semetípsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis; in quod pósitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritatem dico, non méntior), doctor gentium in fide et veritáte.

Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira et disceptatióne. — Verbum Dómini.

8

*Si sic Deus dilexit nos, et nos debemus
alterutrum diligere.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

4, 9-15

Caríssimi:

In hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est caritas, non quasi nos dilexé-

rimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in eo consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisque conféssus fúerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Ecclésia Dómini unum lumen est,
quod ubique diffúnditur,
nec únitás cörperis separátur.
℟. Allelúia.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo,
ibi sum in medio eorum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum
In illo témpore: 18, 19-22

Dixit Iesus discipulis suis: « Si duo ex vobis consenserint super terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ».

Tunc accédens Petrus, dixit ei: « Dómine, quótiens peccábit in me frater meus et dimíttam ei? usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágiés sépties ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Col 3, 15

℟. Allelúia. ℣. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua vocáti estis in uno cörpero.
℟. Allelúia.

Qui non est adversus vos, pro vobis est.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 9, 49-55

In illo témpore:

Dixit Ioánnes ad Iesum: « Præcéptor, vídimus quendam in nómine tuo eiciéntem dæmónia, et prohibúimus eum, quia non séquitur nobíscum ».

Et ait ad illum Iesus: « Nolíte prohibére; qui enim non est advérsus vos, pro vobis est ».

Factum est autem, dum compleréntur dies assumptiónis eius, et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Ierúsalem, et misit núntios ante conspéctum suum. Et eúntes intravérunt in castéllum Samaritanórum, ut parárent illi. Et non recepérunt eum, quia fácies eius erat eúntis Ierúsalem.

Cum vidíssent autem discipuli Iacóbus et Ioánnes, dixerunt: « Dómine, vis dicámus ut ignis descéndat de cælo et consuémat illos? »

Et convérsus increpávit illos. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Eph 4, 5

℟. Allelúia. ℣. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. ℟. Allelúia.

Fient unus grex, unus pastor.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
In illo témpore: 10, 11-16

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognósco meas, et cognóscunt me meae. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quae non sunt ex hoc ovíli; et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terrae in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sácula.
℞. Allelúia.

*Ut filios Dei, qui erant dispersi,
congregaret in unum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
In illo témpore: 11, 45-52

Multi ex Iudaeis, qui vénerant ad Mariám et Martham, soróres Lázari, et viderant quae fecit Iesus, crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisaeos, et dixerunt eis quae fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisaei concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáiaphas, cum esset pón tifex anni illius, dixit eis: « Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia expedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit; sed, cum esset pón tifex anni illius, prophetávit quia Iesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut filios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Verbum Dómini.

5

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terrae in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sácula.
℞. Allelúia.

*Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum
ego feci vobis, et vos faciatis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
13, 1-15

Ante diem festum Paschae, sciens Iesus quia venit eius hora, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

Et in cena, cum diabolus iam misisset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia óm-

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua, et cum accepisset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum.

Dicit ei Petrus: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubúisset íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me " Magíster " et " Dómine "; et bene dícitis: sum étenim. Si ergo lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter alteríus laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódum ego feci vobis, et vos faciátis ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia

Eph 4, 5

℞. Allelúia. √. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. ℞. Allelúia.

*Tui erant, et mihi eos dedisti,
et sermonem tuum servaverunt.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 17, 1-11

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, dixit: « Pater, venit hora, glorífica Fílium tuum, ut Fílius tuus gloríficet te; sicut dedísti ei potestátem omnis carnis; ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam.

Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum verum Deum et quem misísti, Iesum Christum. Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc glorífica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam, priúsqvam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti, et sermonem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, conserva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 17, 21

℞. Allelúia. √. Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
℞. Allelúia.

Sint unum sicut nos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditionis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio; et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 17, 21

℟. Allelúia. ℣. Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
℟. Allelúia.

Sint consummati in unum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et

pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, et cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutionem mundi. Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

14. PRO EVANGELIZATIONE POPULORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando peculiare celebrationes pro opere missionum habentur, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitates.

A

Ant. ad introitum

Ps 66, 2-3

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos et misereátur nostri;
ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Collecta

Deus, qui omnes hómines vis salvos fíeri
et ad agnitióem veritátis veníre,
réspice messem tuam multam

et operários in eam mitte dignánte,
ut omni creatúræ Evangélium prædicétur,
et plebs tua, verbo vitæ congregáta
et sacramentórum virtúte suffúta,
in via salútis et caritátis procedat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Fílium tuum lumen verum in mundum misísti,
effúnde Spíritum promissionis,
qui veritátis sémína in córdibus hóminum
iúgiter diffúdat et fidei súscitet obséquium,
ut omnes, per baptísmum ad novam vitam generáti,
unum pópulum tuum ingredi mereántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1474-1486.

Super oblata

Réspice, Dómine, in fáciem Christi tui,
qui pro ómnibus redemptionem trádidit semetípsum,
ut per eum ab ortu solis usque ad occásurum
nomen tuum magnificétur in géntibus,
et una ubique maiestáti tuæ exhibeátur oblátio.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 28, 20**

Docéte omnes gentes serváre quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus. Ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi.

Post communionem

Redemptionis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine, ut, hoc perpétuæ salútis auxílio,
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum****Ps 95, 3-4**

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius:
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam
sacraméntum salútis cunctis géntibus esse voluísti,
ut Christi salutíferum opus
usque in fines sæculórum perseveret,
éxcita tuórum corda fidélium, et præsta,
ut ad omnem creatúram salvándam
urgéntius vocári se sentiant,
quátenus ex ómnibus pópulis
una família unusque tibi pópulus exsúrgat et crescat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1474-1486.

Super oblata

Múnera supplicántis Ecclésiæ
in conspéctum maiestátis tuæ ascéndant accépta,
cui pro totíus mundi salúte
grata éxstitit Fílii tui pássio gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 116, 1-2**

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli;
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Vel:**Mc 16, 15**

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ, dicit Dóminus.

Post communionem

Sanctificet nos, quæsumus, Dómine,
mensæ tuæ participatio, et præsta,
ut, quam Unigénitus tuus in cruce operátus est salutem,
omnes gentes per Ecclesiæ tuæ sacraméntum
gratánte accípiant.
Per Christum.

Lectio prima

1

Fluent ad montem Domini omnes gentes.

Lectio libri Isaíæ prophætæ

2, 1-5

Verbum quod vidit Isaías fílius Amos super Iuda
et Ierúsalem.

Et erat in novíssimis diébus præparátus mons do-
mus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super
colles, et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi et dicent: « Veníte, et ascen-
dámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, et
docébit nos vías suas, et ambulábimus in sémitis eius,
quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit gentes et árguet pópulos multos; et
conflábunt gládios suos in vómeres et lanceas suas in
falces. Non levábit gens contra gentem gládium, nec
exercebúntur ultra ad prœlium.

Domus Iacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dó-
mini ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvavit sibi dextera eius
et bráccium sanctum eius. R.
- 2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
- 3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.
- Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
- 4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.
- 5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
- 6 in tubis ductilibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

2

*Domus mea
domus orationis vocabitur cunctis populis.*

Lectio libri Isaíæ prophætæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta
est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur.

Et fílios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant
eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos, omnem
custodiéntem sábbatum ne pólluat illud, et tenéntem
foedus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: cf. 3)

R. Cognoscátur in ómnibus géntibus salutáre tuum.

2 Deus misereátur nostri et benedicat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dirigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedicat nos Deus, Deus noster;

8 benedicat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

3

Ambulabunt gentes in lumine tuo.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 60, 1-6

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et caligo pópulos; super te autem oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur.

Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi; filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidébis et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi, inundátio camelórum

opériet te, dromedárii Máidian et Ephá; omnes de Saba vénient aurum et tus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 3 c)

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirábília fecit.

Salvávít sibi délixtera eius
et bráccium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.

5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;

6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

4

Et ego non parcam Ninive?

Léctio libri Ionæ prophétæ 3, 10 — 4, 11

Vidit Deus ópera Ninivítárum, quia convérsi sunt de via sua mala; et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Et afflíctus est Ionas afflictiónē magna, et irátus est; et orávit ad Dóminum, et dixit: « Obsecro: numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea?

Propter hoc praeoccupávi ut fúgerem in Tharsis; scio enim quia tu Deus clemens et miséricors es, pátiens et multae miseratiónis, et ignóscens super malítia. Et nunc, Dómine, tolle, quæso, ánimam meam a me, quia mélior est mihi mors quam vita ».

Et dixit Dóminus: « Putásne bene irásceris tu? »

Et egréssus est Ionas de civitatē, et sedit contra oriéntem civitatís, et fecit síbimet umbráculum ibi, et sedébat subter illud in umbra, donec vidéret quid accideret civitatí. Et præparávit Dóminus Deus héderam, et ascéndit super caput Ionæ, ut esset umbra super caput eius et protégeret eum; laboráverat enim. Et lætátus est Ionas super hédera lætítia magna.

Et parávit Deus vermem ascénsu dilúculi in crástinum, et percússit héderam, et exáruit. Et, cum ortus fuisset sol, præcépit Dóminus vento cálido et urénti, et percússit sol super caput Ionæ, et æstuábat.

Et petívit ánimæ suæ ut morerétur, et dixit: « Mélius est mihi mori quam vivere ».

Et dixit Dóminus ad Ionam: « Putásne bene irásceris tu super hédera? »

Et dixit: « Bene iráscor ego usque ad mortem ».

Et dixit Dóminus: « Tu doles super héderam, in qua non laborásti neque fecísti ut crésceret, quæ sub una nocte nata est et sub una nocte périit, et ego non parcam Nínive, civitatí magnæ, in qua sunt plus quam centum viginti milia hóminum, qui nesciunt quid sit inter dexteram et sinístram suam, et iuménta multa? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri et benedicat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;

8 benedicat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

5

*Venient populi multi ad quærendum Dominum
in Ierusalem.*

Léctio libri Zachariæ prophætæ

8, 20-23

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « Usquequo véniant pópuli et hábitent in civitatibus multis, et vadant habitatóres unus ad álterum, dicéntes: " Eámus et deprecémur faciém Dómini et quærámus Dóminum exercítuum; vadam étiam ego ". Et vénient pópuli multi et gentes robústæ ad quæréndum Dóminum exercítuum in Ierúsalem et deprecándam faciém Dómini ».

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « In diébus illis, in quibus apprehéndent decem hómines ex ómnibus linguis géntium, et apprehéndent fimbriam viri Iudæi dicéntes: " Ibimus vobíscum, audívimus enim quóniam Deus vobíscum est " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

2 Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúnciat firmaméntum.

3 Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. R.

- ⁴ Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
⁵ In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. *R.*

Lectio secunda

1

*Quomodo autem audient sine prædicante?
Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur?*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

10, 9-18

Si confiteáris in ore tuo: « Dóminum Iesum », et in corde tuo credideris quod Deus illum excitávit ex mór-tuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est distíctio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum.

« Omnis enim quicumque invocáverit Nomen Dómini salvus erit ».

Quómodo ergo invocábunt in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei quem non audierunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur?

Sicut scriptum est: « Quam speciósi pedes evangelizántium bona! »

Sed non omnes oboediérunt Evangélio.

Isaías enim dicit: « Dómine, quis crédidit auditui nostro? » Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

Sed dico: « Numquid non audiérunt? » Quin immo: « In omnem terram éxiit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum ».

Verbum Dómini.

2

*Mysterium Christi nunc revelatum est:
esse gentes coheredes promissionis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 2-12

Fratres:

Audístis dispensatióem grátiae Dei, quæ data est mihi pro vobis; quóniam secúndum revelatióem notum mihi factum est mystérium, sicut supra scripsi in brevi; prout potéstis legéntes intellégere prudéntiam meam in mystério Christi, quod áliis generatióibus non in-notuit fíliis hóminum, sicut nunc revelátum est sanctis Apóstolis eius et prophétis in Spíritu: esse gentes coherédes et concorporáles et compartícipes promissionis in Christo Iesu per Evangélium, cuius factus sum mínister secúndum donum grátiae Dei, quæ data est mihi secúndum operatióem virtútis eius.

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensatio mystérii abscondíti a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut in-notéscat nunc principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclesiám multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

3

Deus omnes homines vult salvos fieri.

Léctio Epístolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Timótheum 2, 1-8

Caríssime:

Obsecro primo ómnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro ómnibus hominibus: pro régibus et ómnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam et tranquillam vitam agamus in omni pietate et castitate.

Hoc bonum est et acceptum coram Salvatöre nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire.

Unus enim Deus, unus et mediátor Dei et hominum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptionem semetipsum pro ómnibus, testimonium temporibus suis; in quod positus sum ego prædicátor et apóstolus (veritatem dico, non mentior), doctor gentium in fide et veritate.

Volo ergo viros orare in omni loco, levantes puras manus sine ira et disceptatione. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia Mt 28, 19 a-20 b

℟. Alleluia. ℣. Eúntes, docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.
℟. Alleluia.

Eúntes, docete omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis, dicens: « Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra; eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Filii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quacúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia Mc 16, 15

℟. Alleluia. ℣. Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
℟. Alleluia.

*Eúntes in mundum universum,
prædicare Evangelium.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui crediderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eíciant, linguis loquéntur novis,

serpentes tollent, et, si mortiferum quid biberint, non eos nocēbit, super ægrōtos manus impōnent, et bene habēbunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assumptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profecti prædicaverunt ubique, Dómino cooperante et sermōnem confirmante, sequētibz signis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 3, 16

℞. Alleluia. *℣.* Sic Deus dilēxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret; omnis qui credit in eum, habet vitam ætérnam. *℞.* Alleluia.

Sic scriptum est, prædicari in nomine eius pænitentiam in remissionem peccatorum in omnes gentes.

✠ Lécio sancti Evangéliz secúndum Lucam 24, 44-53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discipulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoadúsque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam; et elevátis mánibus suis benedíxit eis.

Et factum est, dum benediceret illis, recéssit ab eis et ferebátur in cælum.

Et ipsi adoravérunt eum et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo, benedicétes Deum. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mc 16, 15

℞. Alleluia. *℣.* Eúntes in mundum univérsum, dicit Dóminus, prædicáte Evangélium omni creatúræ. *℞.* Alleluia.

Ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum.

✠ Lécio sancti Evangéliz secúndum Ioánnem

11, 45-52

In illo témpore:

Multi ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et Martham, soróres Lázari, et víderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum. Quidam autem ex ípsis abiérunt ad pharisæos, et dixerunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisæi concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum, et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ípsis, Cáiaphas, cum esset pónlífex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quidquam; nec cogitátis quia expedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit; sed, cum esset pónlífex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus

erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum.

Verbum Domini.

5

Alleluia

Io 3, 16

R. Allelúia. V. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam. R. Allelúia.

*Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

In illo témpore:

17, 11 b. 17-23

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sic-
ut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum.
Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sancti-
ficáti in veritáte.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui
creditóri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum
sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi
in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut
sint unum, sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in
me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus
quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ».

Verbum Domini.

15. PRO CHRISTIANIS PERSECUTIONE VEXATIS

Ant. ad introitum

Cf. Ps 73, 19-22

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem;
exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Vel:

Act 12, 5

Petrus servabátur in cárcere;
orátio autem fiébat sine intermissióne
ab Ecclésia ad Deum pro eo.

Collecta

Deus, qui inscrutábili providéntia
passiónibus Fílii tui vis Ecclésiam sociári,
præsta fidélibus tuis,
in tribulatióne propter nomen tuum versántibus,
spíritum patiéntiæ et caritátis,
ut promissionum tuárum
fidí inveniántur testes atque veráces.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1489-1499.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
humilitátis nostræ preces et hóstias, et præsta,
ut, qui, tibi fidéliter serviéntes,
hóminum persecutiónes patiúntur,
gaudeant se Christi Fílii tui sacrificio sociári,
et sua séntiant inter electórum nómina
scripta esse in cælis.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 11-12

Beáti estis, cum maledíxerint vobis
et persecúti vos fúerint propter me, dicit Dóminus;
gaudéte et exsultáte,
quóníam merces vestra copiósa est in cælis.

Vel:

Mt 10, 32

Omnis qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
qui in cælis est, dicit Dóminus.

Post communionem

Per huius sacraménti virtútem
fámulos tuos, Dómine, in veritaté confírma,
et fidélibus tuis in tribulatióne pósitis concéde,
ut, crucem sibi post Fílium tuum baiulátes,
christiáno nómine iúgiter váleant inter advérsa gloriári.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Miserere populi tui,
quia volunt hereditatem tuam delere.*

Léctio libri Esther

13, 8-11. 15-17

In diébus illis:

Mardocháeus deprecátus est Dóminum, memor óm-nium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex om-nípotens, in dicióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decréveris sal-váre Israel. Tu fecisti cælum et terram et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui re-sístat maiestáti tuæ.

Et nunc, Dómine rex, Deus Abraham, miserére pó-puli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere et here-ditátem tuam delére. Ne despicias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luc-tum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

² Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.

³ Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.

- 4 Fórsitan aqua absorbuisset nos;
torrens pertransisset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransissent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. *R.*
7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. *R.*

2

Omnes qui sperant in Deum non infirmantur.

Léctio libri primi Machabæorum 2, 49-52. 57-64

Appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit filiis suis: « Nunc confortáta est supérbia et castigatio, et tempus eversiónis et ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte legis; et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatióibus suis, et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum.

Abraham, nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et “ reputátum est ei ad iustítiam ”? David, in sua misericórdia, consecútus est sedem regni in sácula; Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum; Ananías et Azarías et Mísaël credéntes liberáti sunt de flamma; Dániel, in sua simplicitáte, liberátus est de ore leónum.

Et ita cogitáte, per generatióem et generatióem, quia omnes qui sperant in eum non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis, quia glória eius ster-cus et vermis est: hódie extóllitur et cras non inveniétur, quia convérsus est in terram suam, et cogitatio eius périit.

Vos ergo, filii, confortámini et viríliter ágite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 1-3. 4-6. 10-11 (*R.*: 13 b)

R. Beáti omnes qui confidunt in Dómino.

- 1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum,
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » *R.*
4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
6 « Ego autem constítui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » *R.*
10 Et nunc, reges, intelligíte,
erudímini, qui iudicátis terram.
11 Servíte Dómino in timóre,
et exsultáte ei cum tremóre. *R.*

3

Servus meus es tu, elegi te et non abieci te.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 41, 8-10. 13-14

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tu, Israel, serve meus, Iacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei; in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis eius vocávi te; et dixi tibi: “ Servus meus es tu, elégi te et non abieci te. Ne tíneas, quia ego tecum sum; ne declínes, quia ego Deus tuus; confortávi te et auxiliátus sum tibi, et suscepit te dextera iusti mei ”.

Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam dicénsque tibi: “ Ne tíneas, ego adiúvi te ”.

Noli timére, vermis Iacob, qui mórtui estis ex Israel; ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus et redemptor tuus sanctus Israel ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (R.: 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

4

*Ne tradas nos in perpetuum,
propter nomen tuum.*

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli, et sicut arénam quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrificium neque oblátio neque incénsum neque locus primitiárum coram te, ut possimus inveníre misericórdiam tuam.

Sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur; sicut in holocáusto arietum et taurórum et sicut in milibus agnórum pínguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsió confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus faciém tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum multitudínem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (R.: 3 a)

R. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

Lectio secunda

1

*Vobis hoc donatum est pro Christo,
ut etiam pro illo patiamini.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

Fratres: 1, 27-30

Tantum digne Evangélio Christi conversámini, ut, sive cum vénero et vídero vos, sive absens áudiam de vobis, quia statis in uno Spíritu, unánimes concertántes fide Evangélii; et in nullo pertérriti ab adversáriis, quod est illis indíciúm perditiónis, vobis autem salútis,

et hoc a Deo; quia vobis hoc donatum est pro Christo, non solum ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini, idem certámen habéntes, quale et vidístis in me et nunc audístis in me. — Verbum Dómini.

2

Quis filius, quem non corripit pater?

Léctio Epístolæ ad Hebræos

12, 2-13

Fratres:

Aspícite in auctórem fidei et consummatórem Iesum, qui, pro gáudio sibi propósito sustínuit crucem, confusióne contémpsa, atque in dextera throni Dei sedet. Recogitáte enim eum qui talem sustínuit a peccatóribus advérsus semetípsum contradicciónem, ut ne fatigémini ánimis vestris deficiéntes.

Nondum usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes, et oblíti estis exhortatiónis, quæ vobis tamquam filiis loquitur: « Fili mi, noli negligere disciplinam Dómini, neque deficias dum ab eo argúeris. Quem enim diligit Dóminus castigat, flagéllat autem omnem filium quem récipit ».

Ad disciplinam suffértis. Tamquam filios vos tractat Deus. Quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes, ergo adulteríni et non filii estis.

Deinde patres quidem carnis nostræ habebámus eruditóres et reverebámur; non multo magis obtemperábimus Patri spirítuum et vivémus? Et illi quidem ad témpus paucórum diérum, secúndum quod videbátur illis castigábant; hic autem ad id quod útile est ad participándam sanctitátem eius. Omnis autem disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gáudii, sed mæroris; póstea autem fructum pacíficum exercitátis per eam reddit iustítiæ.

Propter quod remíssas manus et solúta génua erígite, et gressus rectos fácite pédibus vestris, ut quod claudum est non extorqueátur, magis autem sanétur.

Verbum Dómini.

3

Exsultatis, modicum nunc si oportet contristari.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis propter vos, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si ópórtet contristári in váriis tentatióibus; ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro, quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, diligitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ salútem animárum.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. V. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

*Beati estis, cum maledixerint vobis
et persecuti vos fuerint.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledixerint vobis, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia 1 Petr 4, 14

℟. Allelúia. ℣. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiescit.
℟. Allelúia.

Eritis odio omnibus propter nomen meum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagelábunt vos, et ad præsides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquimini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium, et insúrgent filii in paréntes et morte eos afficient.

Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia Iac 1, 12

℟. Allelúia. ℣. Beátus vir, qui suffert tentatiónem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. ℟. Allelúia.

Nolite timere eos qui occidunt corpus

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
10, 26-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Ne timuéritis eos. Nihil enim est opértum quod non revelábitur, et ocúltum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris,

dicite in lúmine, et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus meliôres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. ʸ. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consoláture nos in omni tribulatióne
nostra. ℞. Allelúia.

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem
15, 18-21. 26 — 16, 4

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Si mundus vos odit, scitôte quía me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptér-ea odit vos mundus. Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: “ Non est servus maior dómíno suo ”. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem

meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quía ab inítio mecum estis.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos. Sed venit hora, ut omnis qui interfícit vos arbitréture obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient quía non novérunt Patrem neque me. Sed hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini eórum quía ego dixi vobis ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

1 Petr 4, 14

℞. Allelúia. ʸ. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiészit.
℞. Allelúia.

Mundus odio eos habuit.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem
17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi filius perditionis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

16. PRO CONVENTU SPIRITALI VEL PASTORALI

Ant. ad introitum

Mt 18, 19. 20

Dicit Dóminus:

Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum.

Vel:

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore.

Collecta

Infúnde in nobis, quæsumus, Dómine, spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis, ut quæ tibi sunt plácita toto corde noscámus, et, quæ novérimus, unánimi voluntátum consensióne sectémur. Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Fílius ómnibus in nómine suo congregátis promísit seípsum in médio eórum affutúrum, præsta, quæsumus,

ut illum præsentem nobíscum sentiámus, et abundáre in córdibus nostris grátiam, misericórdiam et pacem in veritáte et caritáte experiámur. Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa pro Concilio vel Synodo, pp. 1413-1416.

Super oblata

Respícat, quæsumus, cleméntia tua, Dómine, tuórum múnera famulórum, ut, quæ sunt in óculis tuis salutária atque recta, et veráciter intéllegant, et fiduciáliter eloquántur. Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1751.

Ant. ad communionem

Ubi caritas est vera, Deus ibi est. Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da nobis, miséricors Deus, ut sancta quæ sumpsimus et nos in tua voluntáte confirment, et testes ubique veritátis efficiant. Per Christum.

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. PRO PATRIA VEL CIVITATE

Collecta

Deus, qui mirabili consilio universa disponis,
 suscipe benignus
 quas pro patria nostra tibi fundimus preces,
 ut sapientia moderatorum et honestate civium
 concordia et iustitia firmetur
 atque fiat cum pace prosperitas perpetua.
 Per Dominum.

18. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Collecta

Omnipotens sempiterna Deus,
 in cuius manu sunt hominum corda et iura populorum,
 respice benignus ad eos qui nos in potestate moderantur,
 ut ubique terrarum populorum prosperitas,
 pacis securitas et religionis libertas,
 te largiente, consistant.
 Per Dominum.

19. PRO CËTU MODERATORUM NATIONUM

Collecta

Deus, qui miro ordine universa disponis
 et ineffabiliter gubernas,
 respice propitius in congregatos moderatores nationum,
 eisque Spiritum tuæ sapientiæ clementer infunde,
 ut in communem salutem et pacem omnia disponant
 atque a voluntate tua numquam discendant.
 Per Dominum.

20. PRO SUPREMO NATIONIS MODERATORE

Collecta

Deus, cui potestates humanæ deserviunt,
 da famulo tuo (regi nostro) N.
 prosperum suæ dignitatis effectum,
 in qua, te semper timens tibi placere contendens,
 populo sibi credito liberam ordinis tranquillitatem
 iugiter procuret et servet.
 Per Dominum.

21. PRO POPULORUM PROGRESSIONE

Ant. ad introitum

1 Io 3, 17

Qui habuerit substantiam huius mundi,
 et viderit fratrem suum necessitatem habere,
 et clausit viscera sua ab eo,
 quomodo caritas Dei manet in eo?

Collecta

Deus, qui unam dedisti cunctis gentibus originem,
 et unam ex eis in te voluisti familiam congregare,
 tuæ caritatis ardore omnium corda perfunde
 et fratrum suorum desiderio iustæ progressionis accende,
 ut, per bona quæ cunctis affluenter largiris,
 humana singulorum perficiatur persona,
 et æquitas atque iustitia, quavis divisione sublata,
 in hominum societate firmetur.
 Per Dominum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Missa pro pace et iustitia servanda, pp. 1506-1515.

Super oblata

Preces ad te clamantium, Domine, propitiatus exaudi,
 et, Ecclesiæ tuæ oblatione suscepta, præsta,

ut omnes hómines spíritu filiórū Dei repleántur,
quátenus, inæqualitátibus in caritatē superátis,
una fiat in tua pace populórū família.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórū, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel: Lc 11, 9

Pétite, et dábitur vobis; quæríte, et inveniétis;
pulsáte, et aperiétur vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Uno pane refécti,
quo humánam famíliam iúgiter instáuras,
quæsumus, Dómine,
ut, ex unitátis participatióne sacraménti,
válidum et purum hauriámus amórem
ad progrediéntes pópulos iuvándos,
et ad opus iustítiæ, inspiránte caritatē, perficiéndum.
Per Christum.

22. PRO PACE ET IUSTITIA SERVANDA

A

Ant. ad introitum Cf. Sir 36, 18-19

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
et exáudi oratiónes servórum tuórū,
et dirige nos in viam iustítiæ.

Collecta

Deus, qui pacíficos revelásti filios tuos esse vocándos,
præsta, quæsumus,

ut illam instaurémus sine intermissiōne iustítiam,
quæ sola firmam pacem spóndeat et verácem.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui patérnam curam ómnium geris,
concéde propítius,
ut hómines, quibus unam originem dedísti,
et unam in pace famíliam constítuant,
et fratérno semper ánimo uniántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1506-1515.

Super oblata

Fílii tui, pacífici Regis, sacrificium salutáre,
his sacramentórum signis oblátum,
quibus pax et únitas designántur, quæsumus, Dómine,
ad concórdiam proficiat
inter omnes fílios tuos confirmándam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 9

Beátí pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Vel: Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, spíritum caritátis,
ut, Córpo et Sanguine Unigéniti tui vegetátí,
pacem inter omnes, quam ipse relíquit,
efficáciter nutriámus.
Per Christum.

B

Aliæ orationes pro pace

Collecta

Deus, cōnditor mundi,
sub cuius arbitrio ómnium sæculórum ordo decúrrit,
adesto propítius invocatióibus nostris
et tranquillitátem pacis præsentibus concéde temporibus,
ut in láudibus misericórdiæ tuæ
incessábili exsultatióne lætémur.
Per Dóminum.

Vel:

Collecta

Deus pacis, immo pax ipsa,
quem discórdans ánimus non capit,
quem mens cruénta non récipit, præsta,
ut, qui concórdes sunt, boni perseverántiam téneant,
qui discórdes sunt, mali obliuione sanéntur.
Per Dóminum.

Cf. etiam n. 42: Pro concordia fovenda, p. 1633.

Lectio prima

1

*Multiplicabitur eius imperium,
et pacis non erit finis.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

9, 2-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti læti-

tiam. Lætábuntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsultant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius et vírgam úmeri eius et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædatiо cum tumúltu, et vestiméntum mixtum ságuine erit in combustiоnem et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super úmerum eius, et vocábitur nomen eius admirábilis, consiliárius, Deus fortis, pater futúri sæculi, princeps pacis.

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólium David et super regnum eius sedébit, ut confirmet illud et corróboret in iudicio et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciét hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

2 Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudicio. R.

3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciét filios ínopis. R.

7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.

12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.

13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciét. R.

- ¹⁷ Sit nomen eius benedictum in sæcula,
ante solem permanēbit nomen eius.
Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificābunt eum. *R.*

2

Erit opus iustitiæ pax.

Lectio libri Isaïæ prophætæ **32, 15-18**

In diēbus illis:

Effundetur super nos spiritus de excēlso. Et erit
desertum in Carmel, et Carmel in saltum reputabitur,
et habitabit in solitudine iudicium, et iustitia in Car-
mel sedebit, et erit opus iustitiæ pax, et cultus iusti-
tiæ silentium, et securitas usque in sempiternum.

Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis et in
tabernaculis fiduciæ et in requie opulenta.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: cf. 9)

- R.* Loquitur pacem Dominus ad plebem suam.
- ⁹ Audiam quid loquatur Dominus Deus,
quoniam loquatur pacem
ad plebem suam et sanctos suos.
- ¹⁰ Verumtamen prope timētes eum salutare ipsius,
ut inhabitet gloria in terra nostra. *R.*
- ¹¹ Misericordia et veritas obviaverunt sibi,
iustitia et pax osculatæ sunt.
- ¹² Veritas de terra orta est,
et iustitia de cælo prospexit. *R.*
- ¹³ Etenim Dominus dabit benignitatem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustitia ante eum ambulabit,
et ponet in via gressus suos. *R.*

3

*Pacem ei qui longe est
et qui prope creavi.*

Lectio libri Isaïæ prophætæ

57, 15-19

Hæc dicit Excelsus et Sublimis, habitans æternitatem, et sanctum nomen eius, in excēlso et in sancto habitans, et cum contrito et humili spiritu, ut vivificet spiritum humilium et vivificet cor contritorum: « Non enim in sempiternum litigabo, neque usque ad finem irascar, quia spiritus a facie mea egrediatur, et flatus ego faciam.

Propter iniquitatem avaritiæ eius iratus sum et percussi eum, abscondi a te faciem meam et indignatus sum; et abiit vagus in via cordis sui. Vias eius vidi et sanavi eum, et reduxi eum, et reddidi consolationes ipsi et lugentibus eius.

Creavi fructum labiorum pacem: pacem ei qui longe est et qui prope, dixit Dominus; et sanavi eum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: Sir 36, 18)

R. Da pacem, Domine, sustentibus te.

- ¹ Lætatus sum in eo quod dixerunt mihi:
« In domum Domini ibimus ».
- ² Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierusalem. *R.*
- ⁴ Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini,
testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.
- ⁵ Quia illic sederunt sedes ad iudicium,
sedes domus David. *R.*

- ⁶ Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, secúri sint diligéntes te.
⁷ Fiat pax in muris tuis et secúritas in túrribus tuis. *R.*
⁸ Propter fratres meos et próximos meos loquar: « Pax in te! »
⁹ Propter domum Dómini Dei nostri exquíram bona tibi. *R.*

Lectio secunda

1

*Pax Dei custodiet corda vestra
et intellegentias vestras.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

4, 6-9

Fratres:

Nihil solliciti sitis; sed in ómnibus oratióne et obsecratióne cum gratiárum actiόne, petitiόnes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque casta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte. Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite, et Deus pacis erit vobíscum.

Verbum Dómini.

2

Pax Christi dominetur in cordibus vestris.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-15

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes invicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiόnis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. — Verbum Dómini.

3

*Fructus iustitiæ in pace seminatur,
facientibus pacem.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

3, 13-18

Caríssimi:

Quis sápiens et disciplinátus inter vos? Osténdat ex bona conversatiόne operatiόnem suam in mansuetú-dine sapiéntiæ. Quod si zelum amárum habétis, et contentiόnes in córdibus vestris, nolíte gloriári et mendáces esse advérsus veritátem.

Non est ista sapiéntia desúrsum descéndens, sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus et contén-tio, ibi inconstántia et omne opus pravum. Quæ autem desúrsum est sapiéntia primum quidem pudíca est,

deinde pacífica, modésta, suadíbilis, plena misericórdia et fructibus bonis, non iúdicans, sine simulatióne.

Fructus autem iustítiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 9

℟. Allelúia. ℣. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. ℞. Allelúia.

*Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam.
Beati pacifici.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos, dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 5, 9

℟. Allelúia. ℣. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. ℞. Allelúia.

Ego dico vobis: Non resistere malo.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
5, 38-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Audístis quia dictum est: "Oculum pro óculo et dentem pro dente".

Ego autem dico vobis: Non resistere malo; sed, si quis te percússerit in dextera maxilla tua, præbe illi et alteram; et ei, qui vult tecum iudicio conténdere et tunicam tuam tollere, remitte ei et pállium; et quicumque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei; et volénti mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: "Díliges próximum tuum" et ódio habébis inimicum tuum.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimicos vestros, et oráte pro persecúntibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos, et pluit super iustos et iniustos.

Si enim dílexéritis eos qui vos díligunt, quam mercedem habébitis? nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fáctis? nonne et éthnici hoc faciunt?

Estóte ergo vos perfécti, sicut Pater vester cæléstis perféctus est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 27

R. Allelúia. *V.* Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus, pacem meam do vobis. *R.* Allelúia.

Pacem meam do vobis.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus.

Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súgget vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: « Vado et vénio ad vos ». Si díligerétis me, gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsqvam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 27

R. Allelúia. *V.* Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus, pacem meam do vobis. *R.* Allelúia.

Pax vobis.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ». Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípíte Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retínuérítis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

22 bis. PRO RECONCILIATIONE

Quæ in hac Missa inter parentheses inscribuntur, occasione peculiaris temporis pænitentialis dicuntur.

Ant. ad introitum

Salus pópli ego sum, dicit Dóminus.

De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus cleméntiæ et reconciliatiónis,
qui præcípuos dies salútis homínibus præbes
ad te ómnium Creatórem et Patrem agnoscéndum,
(per hoc acceptábile témpus) propítius nos ádiuva,
ut, libénter verbum pacis a te accipíentes,
ómnia in Christo instaurándi
tuæ deserviámus voluntáti.
Per Dóminum.

Vel, praesertim tempore paschali:

Deus, veræ libertatis auctor,
 qui omnes homines unum vis efformare populum
 a servitute solutum,
 (quique gratiae et benedictionis tempus nobis praebes,)
 concede, quaesumus,
 ut, incrementa libertatis accipiens,
 universale salutis sacramentum
 in mundum Ecclesia tua vividius appareat
 atque in homines
 caritatis manifestet et operetur mysterium.
 Per Dominum.

Lectio prima

Quærite Dominum.

Lectio libri Isaiae prophetae

55, 1-3 c. 6-9

Hæc dicit Dominus:

« Omnes sitiētes, venite ad aquas, et qui non habētis argēntum, properate, emite et comedite; venite, emite absque argēto et absque ulla commutatiōe vinum et lac.

Quare appenditis argēntum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite, audientes me, et comedite bonum, et delectabitur in crassitudine anima vestra.

Inclināte aurem vestram et venite ad me; audite, et vivet anima vestra; et feriam vobiscum pactum sempiternum.

Quærite Dominum dum inveniri potest, invocāte eum dum prope est.

Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserabitur

eius, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

Non enim cogitationes meae cogitationes vestrae, neque viae vestrae viae meae, dicit Dominus.

Quia, sicut exaltantur caeli a terra, sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris, et cogitationes meae a cogitationibus vestris ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 14-15 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

³ Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum firmum innova in visceribus meis.

¹³ Ne proicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi laetitiam salutaris tui, et spiritu promptissimo confirma me.

¹⁵ Docēbo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur. R.

Lectio secunda

Reconciliamini Deo.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli ad Corinthios

5, 17-21 — 6, 1-2

Fratres:

Si quis est in Christo, nova creatura; vetera transierunt, ecce, facta sunt nova.

Omnia autem ex Deo qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fungimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Adiuvántes autem, et exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis: ait enim: « Témpace accépto exaudivi te et in die salútis adiúvi te ». Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 9

R. Allelúia. V. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. R. Allelúia.

Evangelium

Prædicare annum Domini acceptum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 14-21

In illo témpore:

Regréssus est Iesus in virtúte Spíritus in Galiléam. Et fama éxiit per univérsam regiónem de illo. Et ipse docébat in synagógis eórum, et magnificabátur ab omnibus.

Et venit Náza-reth, ubi erat nutritus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit

me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre annum Dómini accéptum.

Et, cum plicúisset librum, réddidit minístro et sedit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cæpit autem dicere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». — Verbum Dómini.

Vel: Mt 5, 1-12 a: « Gaudete et exsultate », p. 1496.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum,
qui est pax et reconciliátió nostra,
mundi peccátum suo sángine delevisse,
et múnere Ecclésiæ tuæ propítius aspiciens,
da ut, (grátiam huius témporis cum lætítia celebrántes,)
libertátem Christi ad omnes possímus exténdere.
Qui vivit.

Præfatio I de dominicis per annum, p. 752, vel præfatio communis I, p. 773.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Vel:

Io 16, 24

Pétite et accipiétis,
ut gáudium vestrum sit plenum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntum Fílii tui, quod sumpsimus,
quæsumus, Dómine, vires nostras adáugeat,
ut, ex hoc unitátis mystério,
válidum hauriámus amórem
et ubique tuæ pacis operatóres efficiámur.
Per Christum.

23. TEMPORE BELLII VEL EVERSIONIS

Ant. ad introitum

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
 invocábitis me, et ego exáudiam vos,
 et redúcám captivitátem vestram de cunctis locis.

Vel:

Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
 dolóres inférni circumdedérunt me;
 et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
 et exaudivit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Deus miséricors et fortis,
 qui bella cónteris deprimísque supérbos,
 immanitátes a nobis et lácrimas
 dignáre festinánte arcére,
 ut omnes in veritáte tui nominári filii mereámur.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, auctor pacis et amátor,
 quem nosse vívere, cui servíre regnáre est,
 prótege ab ómnibus impugnatióibus súpplíces tuos,
 ut, qui in defensióne tua confídimus,
 nullíus hostilitátis arma timeámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1521-1528.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum, qui est ipse pax,
 ódia nostra suo Sanguine peremisse,

et, mala nostra propitiátus aspiciens,
 da, ut homínibus quos díligis
 pacem hæc hóstia cum tranquillitáte restituat.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
 dicit Dóminus;
 non quómodo mundus dat, ego do vobis.
 Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Post communionem

Uno pane, qui cor hómínis confírmát, suáviter satiátis,
 da nobis, Dómine, et bellii furóres superáre feliciter,
 et tuam amóris ac iustítiæ legem fírmiter custodíre.
 Per Christum.

Lectio prima

1

*Consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel,
 et interfecit eum.*

Lectio libri Génesis

4, 3-10

In diébus illis:

Factum est ut offérret Cain de frúctibus terræ mún-
 nera Dómino; Abel quoque obtulit de primogénitis
 gregis sui et de adípibus eórum. Et respéxit Dóminus
 ad Abel et ad múnera eius; ad Cain vero et ad múnera
 illíus non respéxit; iratúsque est Cain veheménter, et
 cóncidit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare iratús es? et
 cur cóncidit fácies tua? Nonne, si bene égeris, recipies;
 sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed
 sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illíus ».

Dixitque Cain ad Abel fratrem suum: « Egrediámur foras ». Cumque essent in agro, consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, et interfecit eum.

Et ait Dóminus ad Cain: « Ubi est Abel, frater tuus? »

Qui respondit: « Nescio: num custos fratris mei sum ego? »

Dixitque ad eum: « Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

² Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.

³ Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

⁴ Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos faciet filios ínopis. R.

⁷ Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

⁸ Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.

¹² Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiutor.

¹³ Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas faciet. R.

¹⁷ Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

2

Non discent ultra belligerare.

Lectio libri Michææ prophætæ

4, 1-4

In novíssimo diérum erit mons domus Dómini præparátus in vértice móntium, et sublímis super colles; et fluent ad eum pópuli.

Et properábunt gentes multæ et dicent: « Veníte, ascendámus ad montem Dómini et ad domum Dei Iacob, et docébit nos de viis suis, et íbimus in sémitis eius; quia de Sion egrediétur lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit inter pópulos multos, et corripiet gentes fortes usque in longínquum, et concident gládios suos in vómeres et hastas suas in ligónes; non sumet gens adversus gentem gládium et non discent ultra belligerare.

Et sedébit vir subtus vitem suam et subtus ficum suam, et non erit qui detérreat, quia os Dómini exercítuum locútum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

² Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.

³ Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

⁴ Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos faciet filios ínopis. R.

⁷ Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

- ⁸ Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. *R.*
- ¹² Quia liberábit inopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.
- ¹³ Parcet páuperi et inopi,
et ánimas páuperum salvas fáciat. *R.*
- ¹⁷ Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. *R.*

3

Dissipabitur arcus belli.

Léctio libri Zachariæ prophétæ 9, 9-10

Hæc dicit Dóminus: « Exsúlta satis, filia Sion, iúbila, filia Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi iustus et salvátor; ipse pauper, et ascéndens super ásinam et super pullum filium ásinæ.

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim et equum de Ierúsalem; et dissipábitur arcus belli, et loquétur pacem géntibus, et potéstas eius a mari usque ad mare, et a flumínibus usque ad fines terræ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (*R.*: cf. 9)

R. Loquítur pacem Dóminus ad plebem suam.

- ⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- ¹⁰ Verúmtamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. *R.*

- ¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. *R.*
- ¹³ Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. *R.*

Lectio secunda

1

*Opera carnis sunt inimicitiae,
iræ, rixæ, dissensiones.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

5, 17-26

Fratres:

Caro concupiscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis. Quod si Spíritu ducímmini, non estis sub Lege.

Manifésta autem sunt ópera carnis, quæ sunt fornicatio, immundítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicitiae, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensionés, sectæ, invidiæ, ebrietates, comessatiónes et his simília. Quæ prædico vobis, sicut prædixi, quóniam qui talia agunt Regnum Dei non consequéntur.

Fructus autem Spíritus est caritas, gáudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Advérsus huiúsmodi non est Lex. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem suam crucifixérunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Si vivimus Spíritu, Spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, invicem provocántes, invicem invidéntes. — Verbum Dómini.

2

Omnis amaritudo et ira et indignatio tollatur a vobis.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signátí estis in diem redemptionis.

Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphemía tollátur a vobis cum omni malítia. Estóte autem invicem benígni, misericórdes, donántes invicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et tradidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

3

Litigatis et belligeratis.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

4, 1-10

Caríssimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris, quæ militánt in membris vestris? Concupiscitis et non habétis, occíditis et zelátis et non potéstis adipísci, litigátis et belligerátis. Non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis et non accípitis, eo

quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insu-mátis.

Adúlteri, nescitis quia amicitía huius mundi inimíca est Dei? Quicumque ergo volúerit amicus esse sæculi huius, inimícus Dei constitúitur.

Aut putátis quia inániter Scriptúra dicat: « Ad invídiam concupiscit Spíritus, qui inhábitat in nobis? »

Maiórem autem dat grátiam; propter quod dicit: « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ».

Subicímmini ígitur Deo; resístite autem diabolo, et fúgiet a vobis; appropriáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; et purificáte corda, dúplices ánimo. Miseri estóte et lugéte et ploráte; risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mærorem.

Humiliámmini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos. Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 9

℟. Allelúia. ✠. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. ℟. Allelúia.

*Omnis, qui irascitur fratri suo,
reus erit iudicio.*

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

5, 20-24

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Dico vobis: Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in Regnum cælórum.

Audístis quia dictum est antíquis: “ Non occídes ”; qui autem occíderit, reus erit iudicio.

Ego autem dico vobis: Omnis, qui iráscitur fratri suo, reus erit iudício; qui autem díxerit fratri suo: “Racha”, reus erit concílio; qui autem díxerit: “Fátue”, reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquíd advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 13, 34

℞. Allelúia. ⁊. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus:
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
℞. Allelúia.

Ut diligatis invicem sicut dilexi vos.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 15, 9-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. INITIO ANNI CIVILIS

Hæc Missa dici nequit in sollemnitate sanctæ Dei Genetricis Mariæ, die 1 ianuárii.

Ant. ad introitum

Ps 64, 12

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ,
et campi tui replebúntur ubertáte.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus, usque ad consummationem sæculi, allelúia.

Collecta

Deus, qui, sine inítio et sine fine,
totíus es princípium creatúræ,
da nobis ita hunc annum,
cuius inítia tibi dedicámus, transígere,
ut et substántiis abundémus,
et sanctitátis opéribus fulgeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1530-1534.

Super oblata

Sacrificia quæ tibi offérimus
ita tuis óculis, Dómine, sint accépta,
ut omnes, qui inítia huius anni
cum lætítia celebrámus,
réliquum excúrsum eius
in tua mereámur transígere caritáte. Per Christum.

Ant. ad communionem

Hebr 13, 8

Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sæcula.

Post communionem

Adesto, Dómine, pópulis, qui sacra mystéria contigérunt,
ut in toto decúrsu huius anni nullis periculis affligántur,
qui in tua semper protectióne confidunt.
Per Christum.

Lectio prima

1

Sint luminaria in signa et tempora et dies et annos.

Léctio libri Génesis

1, 14-18

Dixit Deus: « Fiant luminária in firmaménto cæli,
et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora
et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illú-
minent terram ». Et factum est ita.

Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre maius,
ut præssset diéi, et lumináre minus, ut præssset nocti,
et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent
super terram, et præssset diéi ac nocti, et díviderent
lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7 a. 7 b-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:

5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hómínis, quóniam vísitas eum? R.

6 Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum;
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. R.
Omnia subiecísti sub pédibus eius,
8 oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campí,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quacúmque perámbulant sémitas maris, R.

2

*Invocabunt nomen meum super filios Israel,
et ego benedicam eis.*

Léctio libri Númeri

6, 22-27

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: « Lóquere
Aaron et fíliis eius: sic benedicétis fíliis Israel et dicé-
tis eis: " Benedícat tibi Dóminus et custódiat te; ostén-
dat Dóminus fáciem suam tibi, et misereátur tui. Con-
vértat Dóminus vultum suum ad te et det tibi pacem ".

Invocabúntque nomen meum super fílios Israel, et
ego benedicam eis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 5-6. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.

2 Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus. R.

3 Redúcis hómínem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, fílii hómínium ».

- 4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ præteriit,
et custódia in nocte. *R.*
- 5 Perfúndis eos somno,
erunt mane sicut herba succréscens:
6 mane floret et crescit,
véspere décidit et aréscit. *R.*
- 12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- 13 Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. *R.*
- 14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur
ómnibus diébus nostris.
- 16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus fíliis eórum. *R.*

Lectio secunda

1

Præterit figura huius mundi.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 7, 29-31

Hoc dico, fratres: Tempus breviátum est: réliquit
est ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes
sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent
tamquam non gaudentes, et qui emunt tamquam non
possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non
abuténtes; præterit enim figúra huius mundi.

Verbum Dómini.

2

Ignoratis quæ erit in crastinum vita vestra.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 4, 13 b-15

Caríssimi:

Ecce nunc qui dicitis: « Hódie aut crástino íbimus
in illam civitátem, et faciémus quidem ibi annum, et
mercábimur et lucrum faciémus »: qui ignorátis quæ
erit in crástinum vita vestra. Vapor enim estis ad mó-
dicum parens, deinceps exterminátur; pro eo ut dicátis:
« Si Dóminus volúerit, et vivémus et faciémus hoc aut
illud ». — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia 1 Chr 29, 10. 11 b

R. Allelúia. *V.* Benedíctus es,
Dómine Deus Israel patris nostri;
cuncta quæ in cælo sunt et in terra tua sunt.
R. Allelúia.

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum 6, 31-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nolíte solliciti esse,
dicéntes: " Quid manducábimus? aut: Quid bibémus?
aut: Quo operiémur? " Hæc enim ómnia gentes in-
quírun; scit enim Pater vester cæléstis quia his óm-
nibus indigétis.

Quærite autem primum Regnum Dei et iustitiam eius, et hæc omnia adiciuntur vobis.

Nolite ergo esse solliciti in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; sufficit diæi malitia sua ».

Verbum Domini.

2

Alleluia

℞. Alleluia. V. Per singulos dies benedicimus te,
et laudamus nomen tuum in sæculum.
℞. Alleluia.

Et vos estote parati.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 12, 35-40

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti et lucernæ ardentes; et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis; ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei.

Beati servi illi, quos, cum venerit dominus, invenerit vigilantes. Amen dico vobis, quod præcignet se et faciet illos discumbere, et transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, et si in tertia vigilia venerit, et ita invenerit, beati sunt illi.

Hoc autem scitote quia, si sciret paterfamilias quā hora fur veniret, non sineret perfodiri domum suam.

Et vos estote parati, quia, quā hora non putatis, Filius hominis venit ».

Verbum Domini.

25. PRO HUMANO LABORE SANCTIFICANDO

A

Ant. ad introitum

Gen 1, 1. 27. 31

In principio creavit Deus cælum et terram.

Et creavit Deus hominem ad imaginem suam.

Viditque Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona.

Vel:

Ps 89, 17

Bonitas tua, Domine, sit super nos,

et opus manuum nostrarum secunda nobis.

Collecta

Rerum conditor Deus,

qui hominem iussisti laboris officia sustinere,

da, ut opus quod incipimus

huius vitæ prosit incrementis,

et regno Christi dilatando tua benignitate proficiat.

Per Dominum.

Vel:

Deus, qui humano labore

immensum creationis opus

iugiter perficis atque gubernas,

exaudi preces populi supplicantis, et præsta,

ut omnes homines digno potiāntur labore,

quo, suam conditionem honestantes,

arctius coniuncti fratribus suis valeant inservire.

Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1537-1541.

Super oblata

Deus, qui humanum genus præsentium munerum

et alimento vegetas et renovas sacramento,

tribue, quæsumus,

ut eorum et corporibus nostris subsidium non desit et mentibus. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque facitis in verbo aut in opere, omnia in nómine Dómini Iesu Christi, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum.

Post communionem

Unitátis et caritátis mensæ partícipes effécti, rogámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, per ópera quæ nobis implénda commisisti, et vitam sustentémus terrénam, et regnum tuum ædificémus fidéntes. Per Christum.

B

Aliae orationes

Collecta

Deus, qui naturálium rerum virtútes hóminum labóri súbdere voluísti, concéde propítius, ut, opéribus nostris christiáno spíritu inténti, sincéram caritátem cum frátribus exercére, et creatióni divínæ perficiéndæ sóciam óperam præstáre mereámur. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ, et præsta, ut, per humánum quem tibi offérimus labórem, óperi Christi redemptóris consociári mereámur. Per Christum.

Post communionem

Gubérna, quæsumus, Dómine, temporálibus adiuméntis quos dignáris ætérnis recreáre mystériis. Per Christum.

Lectio prima

1

Replete terram et subicite eam.

Léctio libri Génesis

1, 26 — 2, 3

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit pískibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus, et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subicite eam, et dominámini pískibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérse ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ, omníque volúcri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévít die séptimo ab univérso opere quod patrárat. Et benedixít diéi séptimo et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni opere suo, quod creávit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

- R. Opus mánuum nostrárum confirma, Dómine.
- ² Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus. R.
- ³ Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, filii hóminum ».
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætériit,
et custódia in nocte. R.
- ¹² Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- ¹⁴ Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- ¹⁶ Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. R.

2

*Posuit Dominus hominem in paradiso,
ut operaretur.*

Léctio libri Génesis

2, 4 b-9. 15

In die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram,
et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, om-
némque herbam regiónis priúsqvam germináret; non
enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo
non erat, qui operarétur terram; sed fons ascendébat
e terra irrigans univérsam superfíciam terræ.

Formávit igitur Dóminus Deus hóminem de limo

terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et
factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium volup-
tátis a princípío, in quo pósuit hóminem quem formá-
verat. Produxitque Dóminus Deus de humo omne li-
gnum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum
étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni
et mali.

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum
in paradíso voluptátis, ut operarétur et custodíret il-
lum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 126, 1. 2. (R.: cf. 1)

- R. Dóminus ædíficet nobis domum et custódiat civitátem.
- ¹ Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum labórant qui ædificant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vígilat qui custódit eam. R.
- ² Vanum est vobis ante lucem súrgere,
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris.
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia. R.

Lectio secunda

Si quis non vult operari, nec manducet.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

3, 6-12. 16

Præcípimus vobis, fratres, in Nómine Dómini no-
stri Iesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre am-
bulánte inordináte, et non secúndum traditióem, quam
accepérunt a nobis.

Ipsi enim scitis quemádmódum opórteat imitári nos,
quóniam non inordináti fúimus inter vos, neque gratis

panem manducávimus ab áliquo sed in labóre et fatigatióne nocte et die operántes, ne quem vestrum gravaré-mus. Non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetípsos formam darémus vobis ad imitándum nos.

Nam et cum essémus apud vos, hoc præcipiebámus vobis: si quis non vult operári, nec mandúcet. Audívi-mus enim inter vos quosdam ambuláre inordináte, nihil operántes, sed curióse agéntes.

His autem, qui eiúsmodi sunt, præcípimus et ob-secrámus in Dómino Iesu Christo, ut cum quiéte ope-rántes suum panem mandúcent.

Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sem-pitérnam in omni modo. Dóminus cum ómnibus vo-bis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 67, 20

℟. Allelúia. ℣. Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
℟. Allelúia.

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

6, 31-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nolíte solliciti esse, dicéntes: " Quid manducábimus? aut: Quid bibémus? aut: Quo operiémur? " Hæc enim ómnia gentes inquí-runt; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis.

Quærite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolíte ergo esse solliciti in crástinum; crástinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 11, 28

℟. Allelúia. ℣. Veníte ad me,
omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
℟. Allelúia.

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Ho-mo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuique secúndum própíam vir-tútem, et proféctus est.

Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et ope-rátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pe-cúniam dómini sui.

Post multum vero témporis, venit dóminus servó-rum illórum et ponit ratiómem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: « Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dñus eius: « Euge, serve bone et fidelis, super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: intra in gaudium dñi tui ».

Accēssit autem et qui duo talēta accēperat et ait: « Dñe, duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo lucrātus sum ».

Ait illi dñus eius: « Euge, serve bone et fidelis, super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: intra in gaudium dñi tui ».

Accēdens autem et qui unum talētum accēperat ait: « Dñe, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminasti, et cōgregas ubi non sparsisti; et timens abii, et abscondi talētum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respōdens autem dñus eius dixit ei: « Serve male et piger, sciēbas quia meto ubi non seminavi, et cōgrego ubi non sparsi; oportuit ergo te mittere pecūniam meam nummulariis, et veniens ego recepissem quod meum est cum usura.

Tollite itaque ab eo talētum, et date ei qui habet decem talēta; omni enim habenti dābitur, et abundabit; ei autem qui non habet, et quod habet auferetur ab eo.

Et inutilem servum eicite in tēbras exteriores: illic erit fletus et stridor dēntium ». — Verbum Dñi.

26. IN CONSERENDIS AGRIS

A

Ant. ad introitum

Ps 89, 17

Bónitas tua, Dñe, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Deus, quo iuvante,
sémina terræ mandamus, tua multiplicanda virtute,
concède, ut, quæ nostris scimus deesse labóribus,
per te, qui das solus incrementum, suppleantur abúnde.
Per Dñum.

Lectiones ut infra, pp. 1544-1547.

Super oblata

Deus, qui verus es corporálium auctor fructuum
et spiritálium summus agricola,
da, quæsumus, labórum profectus nostrórum,
ut fructus terræ abundanter capiamus,
et, quæ ab una providéntia sumunt principium,
ad tuam glóriam semper cooperentur. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Ps 84, 13

Dñus dabit benignitatem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Qui tuis nos, Dñe, réficus sacraméntis,
mánuum nostrárum adesto labóribus,
ut, qui in te vivimus, movémur et sumus,
terræ semínibus benedictióne concessa
de segétibus multiplicátis nutriámur. Per Christum.

B

Alia orationes

Collecta

Benedictiónem tuam, Dñe Deus,
super pópulum tuum propitiátus infúnde,

quátenus, dante te benignitátem,
terra nostra próferat fructus suos,
quibus ad honórem sancti tui nóminis
grata semper mente fruámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, adésto munéribus,
ut, qui de granis fruménti
deférimus tibi panem in tui Corpus Filii transmutándum
sémini terræ committéndo
per te concéssa benedictióne lætémur.
Per Christum.

Post communionem

Concéde fidélibus tuis, omnípotens Deus,
cóngruam terræ frúctuum largitátem,
quibus temporáliter enutríti,
spiritalibus quoque proficiant incrementis,
ut, quorum in hoc sacraménto pignus acceperunt,
bona consequántur æténa. Per Christum.

Lectio prima

*Protulit terra herbam virentem et facientem semen
iuxta genus suum.*

Lectio libri Génesis

1, 11-12

Ait Deus: « Gérminet terra herbam viréntem et
faciéntem semen, et lignum pomíferum faciéns fructum
iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super
terram ». Et factum est ita.

Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem
semen iuxta genus suum, lignúmque faciéns fructum,

et habens unumquódque seméntem, secúndum spéciem
suam. Et vidit Deus quod esset bonum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 14-15. 24. 27-28 (R.: 24 c)

R. Impléta est terra creatúra tua, Dómine.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessióne et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestiménto. R.
- 14 Prodúcis fenum iumentis,
et herbam serviéntibus hómini.
Edúcens panem de terra,
15 et vinum quod lætíficat cor hóminis.
Exhílarans faciém in óleo,
panis autem cor hóminis confírmatur. R.
- 24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.
- 27 Omnia a te expéctant
ut des illis escam in témpore suo.
- 28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. R.

Lectio secunda

Deus panem ad manducandum præstabit.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 8-11

Fratres:

Potens est Deus omnem grátiam abundáre fácere in

vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius manet in ætérnum ».

Qui autem administrat semen seminánti, et panem ad manducándum præstábit et multiplicábit semen vestrum et augébit increménta frugum iustítiae vestrae. In ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 125, 5

℟. Allelúia. ℣. Qui séminant in lácrimis
in exsultatióne metent. ℟. Allelúia.

Exiit qui seminat seminare.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
13, 1-9

In illo die, éxiens Iesus de domo sedébat secus mare. Et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore.

Et locútus est eis multa in parábolis, dicens: « Ecce éxiit qui séminat seminare. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres et comederunt ea. Alia autem cecidérunt in petrósa, ubi non habébant terram multam, et continuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ; sole autem orto, aestuavérunt et, quia non habébant radicem, aruérunt. Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud trigésimum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 9, 6

℟. Allelúia. ℣. Qui parce séminat, parce et metet;
et qui séminat in benedictiónibus,
de benedictiónibus et metet. ℟. Allelúia.

*Homo iacit sementem et dormit, et semen increscit,
dum nescit ille.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 4, 26-29
In illo témpore:

Dicébat Iesus turbis: « Sic est Regnum Dei, quemadmodum si homo iáciat seméntem in terram et dormiat et exsúrgat nocte ac die, et semen gérmínet et incréscat, dum nescit ille. Ultro terra fructíficat: primum herbam, deínde spicam, deínde plenum fruméntum in spica.

Et, cum se prodúxerit fructus, statim " mittit falcem, quóniam adest messis " ». — Verbum Dómini.

27. POST COLLECTOS FRUCTUS TERRÆ

Ant. ad introitum

Ps 66, 7-8

Terra dedit fructum suum:
benedícat nos Deus, Deus noster.

Collecta

Dómine, Pater bone,
qui terram hómini próvidus tradidísti,

concède, ut fructibus ex ea collectis
vitam sustentare possimus,
iisdemque ita semper utamur,
ut laudi tuæ et omnium utilitati,
te opitulante, proficiant. Per Dominum.

Vel:

Gratias tibi referimus, Domine,
pro fructibus, quos in salutem hominum terra produxit.
quatenus, sicut illos
summæ tuæ temperamentum providentiæ comparavit,
ita de terra cordis nostri
germen iustitiæ et fructus caritatis facias exoriri.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1549-1553.

Super oblata

Sanctifica, Domine, mûnera,
quæ tibi de terra fructificante
cum gratiarum actione deferimus,
et, qui nobis terrenarum frugum tribuis ubertatem,
fac mentes nostras cælesti fertilitate fecundas.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem Ps 103, 13. 14. 15

De fructu operum tuorum, Domine, satiabitur terra,
ut educas panem de terra, et vinum lætificet cor hominis.

Post communionem

Da, quæsumus, Domine, ut de percèptis terræ fructibus
hoc salutari mystério tibi grátias exhibentes,
eodem operante in nobis,
bona potiùs consequi mereamur. Per Christum.

Lectio prima

1

*Recorderis Domini Dei tui,
quod ipse vires tibi præbuerit.*

Lectio libri Deuteronomii

8, 7-18

In diebus illis:

Locutus est Moyses populo, dicens: « Dominus
Deus tuus introducet te in terram bonam, terram rivorum
aquarumque et fontium, in cuius campis et montibus
erumpunt fluviorum abyssi, terram frumenti, hordei,
ac vinearum, in qua ficus et malognata et oliveta
nascuntur, terram olei ac mellis, ubi absque ulla penuria
comedes panem tuum et rerum omnium abundantia
perfruëris; cuius lapides ferrum sunt et de montibus
eius æris metalla fodiuntur; ut, cum comederis et
satiatus fueris, benedicas Domino Deo tuo pro terra
optima, quam dedit tibi.

Observa et cave nequando obliviscaris Domini Dei
tui et negligas mandata eius atque iudicia et caeremonias,
quas ego præcipio tibi hodie.

Ne, postquam comederis et satiatus fueris, domos
pulchras ædificaveris et habitaveris in eis, habuerisque
armenta boum et ovium greges, argenti et auri cunctarumque
rerum copiam, elevetur cor tuum, et non reminiscaris
Domini Dei tui, qui eduxit te de terra Ægypti,
de domo servitutis, et ductor tuus fuit in solitudine magna
atque terribili, in qua erat serpens flatu adurens et scorpion
ac dipsas, et nullæ omnino aquæ, qui eduxit rivos de petra
durissima et cibavit te manna in solitudine, quod nescierunt
patres tui.

Et postquam afflixit ac probavit, ad extremum miser-
tus est tui, ne diceres in corde tuo: " Fortitudo mea

et robur manus meæ hæc mihi ómnia præstiterunt ”; sed recordéris Dómini Dei tui, quod ipse vires tibi præbuerit, ut impléret pactum suum, super quo iurávit pátribus tuis, sicut præsens índicat dies ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 7)

R. Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

2

Implebuntur aræ frumento.

Lectio libri Ioélis prophétæ 2, 21-24. 26-27

Noli timére, terra; exsúlta et lætáre, quóniam magnificávit Dóminus ut fáceret. Nolíte timére, animália regiónis, quia germinavérunt speciósa desérti, quia lignum áttulit fructum suum, ficus et vínea dedérunt virtútem suam.

Et, filii Sion, exsultáte et lætámmini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem iustítiæ, et descéndere

fáciat ad vos imbrem matutínium et serótinum, sicut in princípíio.

Et implebúntur aræ fruménto, et redundábunt torculária vino et oleo. Et comedétis vescéntes et saturabímmini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pópulus meus in sempitérnum.

Et sciétis quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pópulus meus in ætérnum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confíteántur tibi pópuli, Deus,
confíteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Lectio secunda

Divitibus præcipe non sperare in incerto divitiarum.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 6, 6-11. 17-19

Caríssime:

Est quæstus magnus píetas cum sufficiéntia; nihil

enim intúlimus in mundum, quia nec auferre quid pòsumus; habéntes autem aliménta et quibus tegámur, his conténti érimus.

Nam qui volunt dívites fieri incidunt in tentatióem et láqueum et desidéria multa stulta et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum et perditioném. Radix enim ómnium malórum est cupiditas; quam quidam appeténtes erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis.

Tu autem, o homo Dei, hæc fuge; sectáre vero iustítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.

Divítibus huius sáculi prácipe non supérbe sápere neque speráre in incérto divitiárum, sed in Deo qui præstat nobis ómnia abúnde ad fruéndum: bene ágere, dívites fieri in opéribus bonis, fáciie tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundaméntum bonum in futúrum, ut apprehéndant veram vitam.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 125, 5

℞. Allelúia. V. Qui séminant in lácrimis
in exsultatióne metent. ℞. Allelúia.

*Si cui res abundant, vita eius non est
ex his quæ possidet.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 12, 15-21

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Vidéte et cavéte ab omni avarítia; quia si cui res abúndant, vita eius non est ex his quæ pòssidet ».

Dixit autem similitúdinem ad illos dicens: « Hóminis cuiúsdam dívitis úberes fructus ager áttulit, et cogitábat intra se dicens: " Quid fáciam, quod non hábeo quo cóngregem fructus meos? " »

Et dixit: " Hoc fáciam: déstruam hórrea mea et maióra ædificábo, et illuc congregábo omne tríticum et bona mea ". Et dicam ánimæ meæ: " Ánima, habes multa bona pòsita in annos plúrimos: requiesce, cómede, bibe, epuláre ".

Dixit autem illi Deus: " Stulte, hac nocte ánimam tuam répetunt a te; quæ autem parásti, cuius erunt? " »

Sic est qui sibi thesaurizat, et non fit in Deum dives ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Ps 64, 14

℞. Allelúia. V. Coronásti annum benignitáte tua, Deus:
valles abundábunt fruménto;
clamábunt, étenim hymnum dicent.
℞. Allelúia.

*Cecidit in faciem ante pedes eius
gratias agens ei.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 17, 11-19

In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, et ipse transíbat per médiám Samariám et Galiléam.

Et, cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: « Iesu præcéptor, miserére nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdotibus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, regressus est cum magna voce, magnificans Deum, et cecidit in faciém ante pedes eius grátias agens ei. Et hic erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit ». — Verbum Dómini.

Sumi possunt etiam lectiones de Missa Pro grátiis Deo reddendis, ut infra pp. 1604-1617.

28. TEMPORE FAMIS VEL PRO FAME LABORANTIBUS

A

Ant. ad introitum

Ps 73, 20, 19

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Collecta

Deus, qui bonus et omnípotens
óm nibus próvides creatúris,
efficácem da nobis dilectiónem
erga fratres cibórum inópiam patiéntes,
ut, fame depúl sa,
libero ac secúro corde tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1556-1567.

Super oblata

Réspice, Dómine, oblatiónem,
quam tibi de tuis datis óptimis exhibémus,

ut, quæ divínæ abundántiam vitæ
et unitátem in caritáte significat,
ad æquam nos partitió nem
mutuúmque impéllat fraternitátis offícium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Deus, Pater omnípotens,
súp plices te rogámus,
ut panis vivus, qui de cælo descéndit,
ad fratres inopes nos róbo ret sublevándos.
Per Christum.

B

Aliæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ

Collecta

Deus, qui mortem non fecísti,
et escam præbes omni carni,
tuórum famem famulórum miserátus expélle,
ut lætius corda nostra et expeditius
tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tibi, Dómine, de nostra egestáte
hæc múnera libénter offérimus,
a tua benignitáte supplicíter exorántes,
ut tuæ sint nobis largitió nis primitiæ salutáris.
Per Christum.

Post communionem

Qui cibum cæléstem, Dómine,
a tua largitáte suscepimus, quæsumus,
ut spem nobis et robur sic cónferat ad labórem,
ut effícaciter nostris fratrúmque necessitatibus
subveníre possimus. Per Christum.

Lectio prima

1

*Advenam et pupillum et viduam
auferre manipulum relictum patieris.*

Lectio libri Deuteronomii

24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Non pervér-
tes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pígnoris
loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeris in
Ægýpto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcírco
præcípio tibi ut fácias hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus
manípulum relíqueris, non revertéris ut tollas illum;
sed ádvenam et pupillum et víduam auférre patiéris, ut
benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere má-
num tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánerit
in arbóribus non revertéris ut cólligas; sed relínques
ádvenæ, pupillo ac víduæ. Si vindemiáveris vínem
tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in
usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægýpto, et idcírco
præcípio tibi ut fácias hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (R.: 27 a)

R. Edent páuperes, et saturabúntur.

²³ Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.

²⁴ Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. R.

²⁶ Apud te laus mea in ecclésiá magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

²⁷ Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunť eum:
« Vivant corda eórum in sáculum sáculi ». R.

²⁸ Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ familiæ géntium.

³¹ Et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúrá,

³² et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». R.

2

*Si comedi buccellam meam solus,
et non comedit pupillus ex ea.*

Lectio libri Iob

31, 16-20. 24-25. 31-32

Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos ví-
duæ exspectáre feci, si comédi buccellam meam solus,
et non comédit pupíllus ex ea (quia ab infántia mea
crevit mecum míserátio et de útero matris meæ egrés-
sa est mecum).

Si despéxi pereúntem, eo quod non habúerit indu-

méntum, et absque operiménto páuperem; si non benedixerunt mihi látera eius, et de velléribus óvium meárum calefactus est.

Si putávi aurum robur meum, et obrízo dixi: « Fidéucia mea »; si lætátus sum super multis divítiis meis, et quia plúrima répperit manus mea.

Si non dixerunt viri tabernáculi mei: « Quis det de cárnibus eius, ut saturémur? » Foris non mansit peregrínus; óstium meum viatóri pátuít. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1 a. 9 a)

R. Beátus vir qui donat paupéribus.
vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
 - 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
 - 3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
 - 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
 - 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómodat,
dispónet res suas in iudício,
 - 6 quía in ætérnum non commovébitur.
 - 7 In memória ætérna erit iustus. R.
- Ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáculum sáculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Frangere esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophéta

58, 6-11

Hæc dicit Dóminus: « Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos et omne onus dirúmpe.

Frangere esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítiús oriétur, et antefíbit faciém tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te; tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: “ Ecce adsum ”. Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum et loquí quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua et ténebræ tuæ erunt sicut merídiés.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non deficiént aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1 a. 9 a)

R. Beátus vir qui donat paupéribus.
vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.

- 3 Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. *R.*
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
quia in ætérnum non commovébitur.
- 7 In memória ætérna erit iustus. *R.*
- Ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. *R.*
- 9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáculum sáculi,
cornu eius exaltábitur in glória. *R.*

4

*Discipuli, prout quis habebat,
proposuerunt singuli eorum in ministerium
mittere habitantibus in Iudæa fratribus.*

Lectio Actuum Apostolorum

11, 27-30

In his diébus supervenérunt ab Hierosólymis prophéta Antiochíam; et surgens unus ex eis nómine Agabus, significávit per Spíritum famem magnam futúram in univérso orbe terrárum, quæ facta est sub Cláudio.

Discípuli autem, prout quis habébat, proposuerunt singuli eórum in ministérium mittere habitántibus in Iudæa fratribus. Quod et fecérunt, mitténtes ad presbýteros per manum Bárnabæ et Sauli. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (*R.*: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sáculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 2 Dicant qui redépti sunt a Dómino,
quos redémit de manu adversárii,
et de regiónibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari. *R.*
- 4 Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitátis habitatiónis non invenérunt.
- 5 Esuriéntes et sitiéntes,
ánima eórum in ipsis defécit. *R.*
- 6 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum erípuit eos.
- 7 Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitátem habitatiónis. *R.*
- 8 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in filios hóminum;
quia satiávit ánimam sitiéntem,
et ánimam esuriéntem replévit bonis. *R.*

Lectio secunda

1

Vestra abundantia illorum inopiam suppleat.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 8, 1-5. 9-15

Notam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ
data est in Ecclésiis Macedóniæ, quod in multo expe-

riménto tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum, et altíssima paupértas eórum abundávit in divítias simplicitátis eórum; quia secúndum virtútem testimónium reddo, et supra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obsecrántes nos grátiam et communicatiónem ministérii, quod fit in sanctos. Et non sicut sperávimus, sed semetípsos dedérunt primum Dómino, deínde nobis per voluntátem Dei.

Scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cum esset dives; ut illius inópia vos dívites essétis. Et consílium in hoc do; hoc enim vobis útile est, qui non solum fácere, sed et velle cœpístis ab anno prióre; nunc vero et facto perfícite, ut, quemádmódum promptus est ánimus velle, ita sit et perfícere ex eo quod habétis.

Si enim volúntas prompta est, secúndum id quod habet, accépta est; non secúndum quod non habet; non enim ut áliis sit remíssio, vobis autem tribulatio; sed ex æqualitáte.

In præsénti témpore vestra abundántia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundántia vestram inópiam súppleat, ut fiat æqualitas, sicut scriptum est: « Qui multum non abundávit, et qui módicum non minorávit ». — Verbum Dómini.

2

*Unusquisque prout destinavit corde suo,
non ex tristitia aut ex necessitate.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 9, 6-15

Fratres:

Qui parce séminat, parce et metet; et qui séminat

in benedictiónibus, in benedictiónibus et metet. Unusquisque prout destinávit corde suo, non ex tristítia aut ex necessitáte; hílarem enim datórem díligit Deus.

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius manet in ætérnum ».

Qui autem adminístrat semen seminánti, et panem ad manducándum præstábit et multiplicábit semen vestrum et augébit increménta frugum iustítiae vestrae; ut in ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiόnem Deo.

Quóniam ministérium huius officii non solum supplet ea quæ desunt sanctis, sed étiam abúndat per multas gratiárum actiόnes Deo, per probatiόnem ministérii huius glorificántes Deum in obœdiéntia confessiόnis vestrae in Evangélium Christi, et simplicitáte communiόnis in illos et in omnes, et ipsórum obsecratiόne pro vobis, desiderántium vos propter eminéntem grátiam Dei in vobis. Grátias Deo super inenarrábili dono eius. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 25, 34

℟. Allelúia. ✠. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutiόne mundi. ℟. Allelúia.

Esurivi, et dedistis mihi manducare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ, et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab invicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: « Vénite, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutíone mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infirmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ».

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: « Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dedímus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperuimus? quando autem te vídimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? »

Et respóndens Rex dicet illis: « Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ».

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: « Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui preparátus est diabolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infirmus et in cárcere, et non visitástis me ».

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: « Dómine,

quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infirmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? »

Tunc respondébit illis dicens: « Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ».

Et ibunt hi in supplicium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 8, 9

℞. Allelúia. ⁊. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illius inópia vos dívites essétis.
℞. Allelúia.

Date illis vos manducare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 34-44

In illo témpore:

Vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem », et coepit docére illos multa.

Et, cum iam multa facta esset, accessérunt discipuli eius dicéntes: « Desértus est locus hic, et hora iam est multa; dimítte illos, ut, eúntes in villas et vicos in circúitu, emant sibi quod mandúcent ».

Respóndens autem ait illis: « Date illis vos manducáre ».

Et dicunt ei: « Eúntes emámus denáriis ducéntis panes, et dábitis eis manducáre ».

Et dicit eis: « Quot panes habétis? Ite, vidéte ».

Et, cum cognovíssent, dicunt: « Quinque, et duos pisces ».

Et præcepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia super viride fenum. Et discubuerunt secundum áreas per centenos et per quinquagenos.

Et, acceptis quinque panibus et duobus piscibus, intuens in cælum benedixit et fregit panes, et dabat discipulis suis, ut ponerent ante eos, et duos pisces divisit omnibus.

Et manducaverunt omnes et saturati sunt. Et sustulerunt fragmenta duodecim cophinos plenos, et de piscibus. Et erant qui manducaverunt panes quinque milia virorum. — Verbum Domini.

3

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Alleluia. V. Iesus Christus egenus factus est,
cum esset dives,
ut illius inopia vos divites essetis.
R. Alleluia.

Cum facis convivium, voca pauperes.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

14, 12-14

In illo tempore:

Dicebat Iesus principi pharisæorum qui se invitaverat: « Cum facis prandium aut cenam, noli vocare amicos tuos neque fratres tuos neque cognatos neque vicinos divites, ne forte et ipsi te reinvitent, et fiat tibi retributio.

Sed, cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos, cæcos. Et beatus eris, quia non habent retribuere tibi; retribuatur enim tibi in resurrectione iustorum ». — Verbum Domini.

4

Alleluia

Mt 25, 34

R. Alleluia. V. Venite, benedicti Patris mei,
dicit Dominus;
possidete paratum vobis Regnum
a constitutione mundi. R. Alleluia.

*Quidam pauper, nomine Lazarus,
iacebat ad ianuam divitis.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 16, 19-31

In illo tempore:

Dixit Iesus pharisæis: « Homo quidam erat dives, et induebatur purpura et bysso, et epulabatur cotidie splendide. Quidam autem pauper, nomine Lazarus, iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus, et cupiens saturari de his quæ cadebant de mensa divitis; sed et canes veniebant et lingebant ulcera eius.

Factum est autem ut moreretur pauper, et porteretur ab angelis in sinum Abraham; mortuus est autem et dives, et sepultus est.

Et in inferno elevans oculos suos, cum esset in tormentis, videbat Abraham a longe, et Lazarum in sinu eius; et ipse clamans dixit: « Pater Abraham, miserere mei et mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma ».

At dixit Abraham: « Fili, recordare quia recepisti bona tua in vita tua, et Lazarus similiter mala; nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris. Et in his omnibus inter nos et vos chaos magnum firmatum est, ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde ad nos transmeare ».

Et ait: "Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei (habeo enim quinque fratres), ut testetur illis, ne et ipsi veniant in locum hunc tormentorum".

Ait autem Abraham: "Habent Moysen et prophetas: audiant illos".

At ille dixit: "Non, pater Abraham; sed, si quis ex mortuis ierit ad eos, paenitentiam agent".

Ait autem illi: "Si Moysen et prophetas non audiunt, neque, si quis ex mortuis resurrexerit, credent". — Verbum Domini.

29. PRO PROFUGIS ET EXSULIBUS

Ant. ad introitum

Ps 90, 11

Angelis suis Deus mandavit de te,
ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Vel:

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dominus:

Ego cogito cogitationes pacis et non afflictionis;
invocabitis me, et ego exaudiam vos,
et reducam captivitatem vestram de cunctis locis.

Collecta

Dómine, cui nullus est aliénus,
nemo ab opitulatióne longínquus,
prófugos et éxsules, segregátos hómines
puerósque dispérsos propítius intuére,
ut illis réditus in pátriam,
nobis erga egénium et ádvenam a te benígnitas tribuátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1569-1574.

Super oblata

Dómine, qui tuum voluísti Fílium pónere ánimam suam,
ut in unum tuos dispérsos fílios congregáret,
præsta, ut hæc pacífica oblátio
communióne obtíneat animórum,
et caritátem fraternitátis adáugeat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 90, 2

Refúgium meum et fortitúdo mea,
Deus meus, sperábo in eum.

Post communionem

Dómine, qui nos uno pane et uno cálice refecísti,
da nobis humanitátem in ádvenas ac derelictos
sincéro corde sectári,
ut omnes in terra vivéntium
congregári dénique mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

*Amat Deus peregrinum et dat ei
victum atque vestitum.*

Lectio libri Deuteronomii

10 17-19

In diebus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Dóminus Deus
vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium,
Deus magnus et potens et terribilis, qui persónam non
accipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ,
amat peregrínium et dat ei victum atque vestítum. Et

vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægýpti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 33-34. 35-36. 41-42 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sæculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- ³³ Pósuit flúmina in desértum,
et éxitus aquárum in sitim,
³⁴ terram fructíferam in salsúginem,
a malítia inhabitántium in ea. **R.**
³⁵ Pósuit desértum in stagna aquárum,
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
³⁶ Et collocávit illic esuriéntes,
et constituérunt civitátem habitatiónis. **R.**
⁴¹ Et suscepit páuperem de inópia,
et pósuit sicut oves famílias.
⁴² Vidébunt recti et lætabúntur,
et omnis iníquitas oppilábit os suum. **R.**

2

Advenam auferre manipulum relictum patieris.

Léctio libri Deuteronomíi

24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Non pervértes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pignoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeris in Ægýpto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum relíqueris, non revertéris ut tollas illum; sed ádvenam et pupíllum et víduam auferre patieris, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánerit in arbóribus non revertéris ut colligas; sed relínques ádvenæ, pupílo ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non colliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægýpto, et idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 120, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.

- ¹ Levábo óculos meos in montes:
unde véniet auxílium mihi?
- ² Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram. **R.**
- ³ Non dabit in commotióne pedem tuum,
neque dormitábit qui custódit te.
- ⁴ Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel. **R.**
- ⁵ Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum,
ad manum dexteram tuam.
- ⁶ Per diem sol non percútiet te,
neque luna per noctem. **R.**
- ⁷ Dóminus custódiét te ab omni malo;
custódiét ánimam tuam Dóminus.
- ⁸ Dóminus custódiét intróitum tuum et éxitum tuum,
ex hoc nunc et usque in sæculum. **R.**

Lectio secunda

1

Hospitalitatem sectantes.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

12, 9-16 b

Fratres:

Dilectio sine simulatione, odientes malum, adherentes bono, caritate fraternitatis invicem diligentes, honore invicem praevenientes, sollicitudine non pigri, spiritu ferventes, Domino serviētes, spe gaudētes, in tribulatione patientes, orationi instantes, necessitatibus sanctorum communicantes, hospitalitatem sectantes.

Benedicite persecutentibus; benedicite et nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus, idipsum invicem sentientes, non alta sapientes, sed humilibus consentientes. — Verbum Domini.

2

Significant se patriam inquirere.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

11, 13-16

Iuxta fidem defuncti sunt omnes patriarchæ, non acceptis promissionibus, sed a longe eas aspicientes et salutantes, et confitentes, quia peregrini et hospites sunt supra terram.

Qui enim hæc dicunt significant se patriam inquirere. Et, si quidem illius meminissent de qua exierant, habebant utique tempus revertendi. Nunc autem meliorem appetunt, id est cælestem.

Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum; paravit enim illis civitatem. — Verbum Domini.

3

Hospitalitatem nolite oblivisci.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

13, 1-3. 14-16

Fratres:

Cáritas fraternitatis maneat in vobis, et hospitalitatem nolite oblivisci; per hanc enim quidam nescientes hospitio receperunt angelos. Mementote victorum tamquam simul victi, laborantium tamquam et ipsi in corpore morantes.

Non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. Per Iesum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est fructum labiorum confitentium Nobis eius. Beneficentiae autem et communionis nolite oblivisci; talibus enim hostiis oblectatur Deus.

Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Hebr 13, 14

℟. Allelúia. ℣. Non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus. ℟. Allelúia.

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

2, 13-15. 19-23

Cum recessissent magi, ecce angelus Domini apparet in somnis Ioseph, dicens: « Surge, et accipe puerum et matrem eius, et fuge in Ægyptum; et esto ibi usque

dum dicam tibi: futurum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recéssit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægýpto vocávi filium meum ».

Defúncto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægýpto, dicens: « Surge, et áccipe púerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ».

Qui surgens accépit púerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quia Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire; et, admónitus in somnis, secéssit in partes Galilææ. Et véniens habitávit in civitatē quæ vocátur Náza-reth, ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: « Nazaræus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. ⁊. Benedictus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. ℞. Allelúia.

Quis est meus proximus?

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 10, 25-37

In illo témpore:

Ecce quidam legisperítus surréxit tentans Iesum, dicens: « Magister, quid faciéndó vitam ætérrnam possidébo? »

At ille dixit ad eum: « In Lege quid scriptum est? quómodo legis? »

Ille autem respóndens dixit: « “ Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua ” et “ próximum tuum sicut teípsum ” ».

Dixitque illi: « Recte respondísti; hoc fac et vives ».

Ille autem volens iustificáre seípsum dixit ad Iesum: « Et quis est meus próximus? »

Suscípiens autem Iesus dixit: « Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho, et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et, plagis impóstitis, abiérunt semivívo relícto. Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet eádem via, et, viso illo, præterívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum et vidéret eum, pertránsiit.

Samaritánus autem quidam iter fáciens venit secus eum, et videns eum misericórdia motus est. Et apprópians alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum; et impónens illum in iumentum suum, duxit in stábulum et curam eius egit.

Et áltera die prótulit duos denários et dedit stabulário, et ait: “ Curam illíus habe, et, quodcúmque supererogáveris, ego, cum rediero, reddam tibi ”.

Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui incidit in latrónes? »

At ille dixit: « Qui fecit misericórdiam in illum ».

Et ait illi Iesus: « Vade, et tu fac simíliter ».

Verbum Dómini.

30. PRO CAPTIVITATE DETENTIS

Ant. ad introitum

Ps 87, 2-3

Dómine, Deus salutis meæ,
in die clamávi et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea,
inclína aurem tuam ad precem meam.

Collecta

Deus, cuius Fílius,
ad rediméndum genus humánum a captivitate peccáti,
formam servi accipere dignátus est,
da fámulis tuis in vínculis constitútis,
ut illa libertate potiántur,
qua omnes hómines, filios tuos, voluísti donári.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis in quacumque necessitate, pp. 1593-1601, vel pro christi-
anís persecutione vexatis, pp. 1489-1499.

Super oblata

Per humánæ redemptionis salutáre sacraméntum,
quod tibi, Dómine, offérimus, præsta,
ut fámuli tui a captivitate solvántur,
et ánimæ perpétua gaudeant libertate.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 68, 31. 34

Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

Post communionem

Nostræ libertátis prétium recoléntes,
tuam, Dómine, pro frátribus nostris

implorámus cleméntiam,
ut a vínculis solvántur,
et servi fiant iustítiæ tuæ.
Per Christum.

31. PRO DETENTIS IN CARCERE

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
cui soli patent córdium secréta,
qui iustum agnóscis et ípium iustificáre vales,
exáudi preces nostras
pro fámulis tuis in cárcere deténtis, et præsta,
ut per patiéntiam et spem in afflictiónē sublevéntur,
et citíus váleant sine offensióne ad própria revérti.
Per Dóminum.

Vel, pro detentis in carcere propter Evangelium, orationes ut
supra, n. 15, p. 1487.

32. PRO INFIRMIS

Ant. ad introitum

Ps 6, 3-4

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum;
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,
et ánima mea turbáta est valde.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Deus, qui languóres nostros
voluísti ab unigénito Filio tuo portári,
ut infirmitátis et patiéntiæ virtútem osténderes humánæ,
preces nostras pro frátribus in ægritúdine pósitis

benígnus exáudi, et præsta,
ut, qui dolóribus, ærúmnis aliísve morbis premúntur,
et inter eos qui beáti prædicántur se séntiant eléctos,
et Christo pro mundi salúte patiénti se scíant unítos.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
salus ætéRNA credéntium,
exáudi nos pro fámulis tuis infírmis,
pro quibus misericórdiæ tuæ implorámus auxílium,
ut, réddita sibi sanítate,
gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1579-1587.

Super oblata

Deus, cuius nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt,
súscipe preces et hóstias,
quibus tuam pro frátribus ægrotántibus
misericórdiam implorámus,
ut, de quorum perículo metúimus,
de eórum salúte lætémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro corpore eius, quod est Ecclésia.

Post communionem

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsidium,
auxílii tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumes repræsentári mereántur.
Per Christum.

Lectio prima

1

Vidi lacrimas tuas, et ecce sanavi te.

Lectio libri secúndi Regum

20, 1-6

In diébus illis ægrotávit Ezechías rex usque ad mortem; et venit ad eum Isaías, filius Amos, prophéta, dixítque ei: « Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ, moriéris enim tu et non vives ».

Qui convértit faciém suam ad parietem, et orávit Dóminum dicens: « Obsecro, Dómine: meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te fécerim ». Flevit itaque Ezechías fletu magno.

Et ántequam egrederétur Isaías médiám partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: « Révêrtere et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratióne[m] tuam et vidi lácrimas tuas, et ecce sanávi te: die tértio ascénde templum Dómini.

Et addam diébus tuis quíndecim annos; sed et de manu regis Assyriórum liberábo te et civitátem hanc, et prótegám urbem istam propter me et propter David servum meum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (R.: 2)

R. Dómine, exáudi oratióne[m] meam,
et clamor meus ad te véniat.

3 Non abscondas faciém tuam a me;
in quacúmque die tribulor,
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. **R.**

- ²⁴ Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.
²⁵ Dicam: « Deus meus,
ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatióem et generatióem sunt anni tui ». *R.*
¹⁹ Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.
²⁰ Quia prospéxit de excélsó sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
²¹ ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. *R.*

2

Vere languores nostros ipse tulit.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

53, 1-5. 10-11

Quis crédidit auditui nostro? et bráccium Dómini
cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram
eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et
non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et
novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infir-
mitátem, et quasi absconditus vultus eius et despéctus,
unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros
ipse portávit; et nos putávimus eum quasi lepiósum,
et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulne-
rátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est prop-
ter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum,
et livóre eius sanáti sumus.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si
posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen lon-
gævum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur.

Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábi-
tur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus
multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 38, 10. 11. 12 abcd. 16 (*R.*: 17 b)

- R.* Tu, Dómine, eruísti ánimam meam, ut non períret.
¹⁰ Ego dixi: « In dimídio diérum meórum
vadám ad portas ínferi:
quæsívi resíduum annórum meórum ». *R.*
¹¹ Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium;
non aspiciám hóminem ultra
et habitatórem quiétis. *R.*
¹² Generátio mea abláta est et convolúta est a me
quasi tabernáculum pastórum;
præcísá est velut a texénte víta mea;
dum adhuc ordírer, succídít me. *R.*
¹⁶ Dómine, si sic vívitur,
et in talíbus víta spíritus mei,
corrípies me et vivificábis me ». *R.*

3

*Ceteri qui in insula habebant infirmitates
accedebant ad Paulum et curabantur.*

Léctio Actuum Apostolórum

28, 7-10

In diébus illis:

In illis locis erant prædia princípis ínsulæ Mélitæ,
nómine Públii, qui nos suscipiens trídúo benígne hospí-

tio recépít. Cóntigít autem patrem Públíi fébríbus et dysentéria vexátum iacére. Ad quem Paulus intrávit, et, cum orásset et imposuísset ei manus, sanávit eum.

Quo factó et céteri qui in ínsula habébant infirmítates accedébant et curabántur. Qui étiam multis honóribus nos honoravérunt, et navigántibus imposuérunt quæ necessária erant.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (R.: 2)

R. Dómine, exáudi oratióem meam,
et clamor meus ad te véniat.

3 Non abscondas faciém tuam a me;
in quacúmque die tríbulor,
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. **R.**

24 Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.

Dicam: « Deus meus,

25 ne áuferas me in dimídio díerum meórum;
in generatióem et generatióem sunt anni tui ». **R.**

19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.

20 Quia prospéxit de excélso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;

21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. **R.**

Lectio secunda

1

In mortem tradimur propter Iesum.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 10-18

Fratres:

Semper mortificatióem Iesu in córpore circumférentes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habéntes autem eúndem Spíritum fidei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu suscitábit, et constituet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos, gratiárum actiόem abundáre faciát in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est leve tribulatióis nostræ, supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt, quæ autem non vidéntur æténa sunt.

Verbum Dómini.

2

*Sufficit tibi gratia mea, nam virtus
in infirmitate perficitur.*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 12, 7 b-10

Fratres:

Datus est mihi stímulus carni, ángelus Sátanæ, ut me colaphízet, ne extóllar.

Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me, et dixit mihi: « SUFFICIT tibi grátia mea, nam virtus in infirmitate perficitur ». Libentíssime igitur pótius gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutió nibus et in angústiis pro Christo: cum enim infírmor, tunc potens sum. — Verbum Dómini.

3

Oratio fidei salvabit infirmum.

Lectio Epistolæ beati Iacóbi apostoli 5, 13-16

Caríssimi:

Tristátur aliquis vestrum? Oret. Æquo ánimo est? Psallat.

Infírmatur quis in vobis? Advocet presbýteros Ecclesiæ et orent super eum, unguéntes eum óleo in Nómine Dómini; et orátio fidei salvabit infírmum, et allevábit eum Dóminus, et, si peccáta operátus fúerit, dimitténtur ei.

Confitémini ergo altérutrum peccáta et oráte pro ínvicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecátio iusti óperans. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 8, 17

R. Allelúia. V. Ipse infirmitates nostras accépit, et ægrotatiónes nostras portávit.

R. Allelúia.

Ipse infirmitates nostras accepit.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

8, 14-17

In illo témpore:

Cum venísset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem. Et tétigit manum eius, et dimísit eam febris, et surréxit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes, et eiciébat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitates nostras accépit, et ægrotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúia. V. Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. R. Allelúia.

Super ægrotos manus imponent, et bene habebunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui crediderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia Mt 8, 17

℞. Allelúia. V. Ipse infirmitates nostras accépit, et ægotatiónes nostras portávit. ℞. Allelúia.

Pater, non mea voluntas, sed tua fiat.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-43

In illo témpore:

Egréssus Iesus e cenáculo, ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discipuli.

Et, cum pervénisset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatiónem ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis; et, pósitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, transfer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et factus in agonía prolíxius orábat. — Verbum Dómini.

4

Alleluia Col 1, 24 b

℞. Allelúia. V. Adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea pro corpore eius, quod est Ecclesia.
℞. Allelúia.

Omnem palmitem, qui fert fructum, purgat eum, ut fructum plus afferat.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est.

Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere.

Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos, et in ignem mittunt, et ardent. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis et efficiámini mei discípuli ». Verbum Dómini.

33. PRO MORIENTIBUS

Ant. ad introitum

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui humáno géneri, per ipsum mortis institútum,
ætérnæ vitæ áditum misericórditer reserásti,
réspece propítius fámulum tuum
extrémo agóne laborántem,
ut, consociátus Fílii tui passióni
et eius ságuine signátus,
tibi váleat immaculátus præsentári. Per Dóminum.

Vel, pro hodie morituris:

Omnípotens et miséricors Deus,
qui amórem tuum creatúris ómnibus ubíque maniféstas,
audi benígne preces
quas pro hódie moritúris effúndimus,
ut, pretióso ságuine Fílii tui redémpti,
absque peccáti mácula de hoc mundo váleant exíre
atque in sinu misericórdiæ tuæ perénniter requiescere.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro infirmis, pp. 1579-1587, vel ad postulandam gratiam bene moriendi, pp. 1639-1644.

Super oblata

Súscipe, Deus, hóstiam, quam tibi pro fámulo tuo
in extrémo vitæ constitúto fidénter offérimus,
et da per eam univérsa illius delícta purgári,
ut, qui tuæ dispositiónis ærúmnis in hac vita prémitur,
in futúra réquiem consequátur ætérnam. Per Christum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro corpore eius, quod est Ecclésia.

Vel:

Io 6, 54

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus,
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Per huius, Dómine, sacraménti virtútem,
fámulum tuum dignáre cleménter tua grátia sustinére,
ut in hora mortis
contra se inimicum prævalére non vídeat,
sed cum Angelis tuis
tránsitum habére mereátur ad vitam. Per Christum.

34. TEMPORE TERRÆMOTUS

Collecta

Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam,
parce metuéntibus, propitiáre supplicibus,
ut, treméntis terræ periculis pénitus amóti,
cleméntiam tuam iúgiter sentiámus,
et, tua protectióne secúri, tibi serviámus gratánte.
Per Dóminum.

35. AD PETENDAM PLUVIAM

Collecta

Deus, in quo vivimus, movemur et sumus,
pluviam nobis tribue congruentem,
ut, presentibus subsidiis sufficienter adiuti,
sempiterna fiducialius appetamus.
Per Dominum.

36. AD POSTULANDAM SERENITATEM

Collecta

Omnipotens sempiterna Deus,
qui nos et castigando sanas
et ignoscendo conservas,
præsta supplicibus tuis,
ut optata aeris serenitate lætemur,
et pietatis tuæ donis
ad gloriam nominis tui salutemque nostram
semper utamur.
Per Dominum.

37. AD REPELLENDAS TEMPESTATES

Collecta

Deus, cuius nutu universa obediunt elementa,
te supplices exoramus,
ut, sedatis terrēntibus procellis,
in materiam transeat laudis comminatio potestatis.
Per Dominum.

38. IN QUACUMQUE NECESSITATE

A

Ant. ad introitum

Salus populi ego sum, dicit Dominus:
de quacumque tribulatione clamaverint ad me,
exaudiam eos, et ero illorum Dominus in perpetuum.

Collecta

Deus, refugium nostrum in laboribus,
virtus in languoribus, solamen in flētibus,
parce populo tuo, ut, dignis flagellationibus castigatus,
in tua miseratione denique respiret.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1593-1601.

Super oblata

Suscipe, quæsumus, Domine, preces et oblationes nostras,
ut, qui peccatorum nostrorum flagellis percūtimur,
miserationis tuæ gratia liberemur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis,
et ego reficiam vos, dicit Dominus.

Post communionem

Tribulationem nostram,
quæsumus, Domine, propitius respice,
et iram tuæ indignationis,
quam pro peccatis nostris iuste meremur,
per passionem Filii tui, propitiatus averte.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 43, 24-27

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
 Exsúrge, et ne repéllas in finem.
 Quare fáciem tuam avértis,
 oblivísceris tribulatióem nostram?
 Adhásit in terra venter noster:
 exsúrge, Dómine, ádiuva nos
 et rédime nos propter misericórdiam tuam.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 afflictiónem nostram propitiátus inténde,
 et ita filiórum tuórum onus álleva fidémque confírma,
 ut in patérna semper providéntia tua
 sine dubitatióne confidant. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1593-1601.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi fidénter offérimus,
 et, quam mæróris amaritúdinem sustinémus,
 fac ut in suavitátis sacrificium convertátur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 16, 23-24

Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis.
 Pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum,
 dicit Dóminus.

Post communionem

Te súpplices, Dómine, exorámus,
 ut, dápius recreáti munitíque divínis,
 et futúros labóres fórtiter ággredi valeámus,
 et fratres in pressúra pósitos impénsius confirmémus.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Converte luctum nostrum in gaudium.

Léctio libri Esther

13, 8-11. 16-17

In diébus illis:

Mardochæus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine, rex omnípotens, in dicióne enim tua cuncta sunt pósita; et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decreveris salváre Israel. Tu fecisti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat maiestáti tuæ.

Ne despicias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
 et salutáre tuum da nobis.

2 Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua,
 convertísti captivitátem Iacob.

3 Remisísti iniquitátem plebis tuæ,
 operuísti ómnia peccáta eórum.

4 Contraxísti omnem iram tuam,
 revertísti a furóre indignatiónis tuæ. R.

5 Convérte nos, Deus, salutáris noster,
 et avérte iram tuam a nobis.

6 Numquid in ætérnum irascéris nobis,
 aut exténderis iram tuam a generatióne in generatióem? R.

- 7 Nonne tu convérsus vivificábis nos,
et plebs tua lætábitur in te?
- 8 Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis. *R.*

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Lectio libri Lamentatiónum

3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum, et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertátis et transgressiónis meæ, ab-sínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me ánima mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúpti, quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; propterea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, animæ quæ-rénti illum; bonum est præstolari cum siléntio salutare Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 b. 5-7 (*R.*: 4 b)

R. Illústra faciém tuam, Dómine, et salvi érimus.

- 2 Qui pascis Israel, inténde,
qui sedes super chérubim, effúlge,
3 éxcita poténtiam tuam, et veni. *R.*
- 5 Dómine Deus virtútum,
quoúsque irascéris super oratiónem pópuli tui?

- 6 Cibásti nos pane lacrimárum,
et potum dedisti nobis in lácrimis copióse.
- 7 Posuisti nos in contradicţióne vicínis nostris,
et inimíci nostri subsannavérunt nos. *R.*

3

Erue nos in mirabilibus tuis.

Lectio libri Daniélis prophætæ

3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azariás orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne dissipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli et sicut arénam, quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérse terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrificium neque oblátio neque incénsum neque locus primitiárum coram te, ut possimus inveníre misericórdiam tuam; sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur.

Sicut in holocáusto aríetum et taurórum, et sicut in mílibus agnórum pínguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsió confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus faciém tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum mul-

titúdinem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1. 2 (R.: 3 a)

R. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

¹ Ad te levávi óculos meos,
quí hábitas in cælis. R.

² Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

4

*Neque luctus, neque clamor, neque dolor
erit ultra.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a. 6 b-7

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno, dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra: quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova

fácio ómnia. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. Qui vícerit hereditábit hæc, et ero illi Deus et ille erit mihi fílius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1. 2 (R.: cf. 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

¹ Ad te levávi óculos meos,
quí hábitas in cælis. R.

² Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

Lectio secunda

1

Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 18-30

Fratres:

Existimo quod non sunt condignæ passiones huius témporis ad futúram glóriam quæ revelánda est in nobis. Nam exspectatio creatúre revelatióem filiórum Dei exspectat. Vanitati enim creatúra subiecta est, non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitute corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemiscit et compárturit usque adhuc. Non solum autem, sed et

nos ipsi primitias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos géminus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri.

Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ videtur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non videmus sperámus, per patientiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescimus; sed ipse Spíritus interpéllat gemitibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda scít quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus.

Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

Neque mors neque vita poterit nos separare a caritate Dei.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat; quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui

mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

3

Beatus vir, qui suffert tentationem.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fidei vestræ patientiam operátur. Patientia autem opus perfectum hábeat, ut sitis perfecti et íntegri in nullo deficiéntes.

Beátus vir, qui suffert tentatióem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 32, 22

℞. Allelúia. V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmódum sperávimus in te. ℞. Allelúia.

Omnis qui petit accipit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
7, 7-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Pétite, et dábitur vobis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis.

Omnis enim qui petit accipit, et qui quærit invenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si piscem petierit, numquid serpéntem pórriget ei?

Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare filiis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia 2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. V. Benedíctus Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℞. Allelúia.

Quis est iste, quia et ventus et mare obœdiunt ei?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 35-40

In illa die, cum sero esset factum, ait Iesus discipulis suis: « Transeámus contra ». Et dimitténtes turbam, assúmnt eum ut erat in navi, et áliæ naves erant cum illo.

Et exóritur procélla magna venti, et fluctus mitébant in navem ita ut iam implerétur navis.

Et erat ipse in puppi supra cervícal dórmienti; et

éxcitant eum et dicunt ei: « Magíster, non ad te pér-tinet quia perímus? »

Et exsúrgens comminátus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutésce ». Et cessávit ventus, et facta est tranquíllitas magna.

Et ait illis: « Quid tímidi estis? necdum habétis fidem? » Et timuérunt magno timóre, et dicébant ad al-térutrum: « Quis, putas, est iste, quia et ventus et mare obœdiunt ei? » — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Iac 1, 12

℞. Allelúia. V. Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. ℞. Allelúia.

Deus faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 18, 1-8

In illo témpore:

Dicébat Iesus discipulis suis parábolam, quóniam opórtet semper oráre et non defícere, dicens: « Iudex quidam erat in quadam civitaté, qui Deum non timébat et hómínem non reverebátur.

Vídúa autem erat in civitaté illa; et veniébat ad eum dicens: " Víndica me de adversário meo ". Et no-lébat per multum témpus.

Post hæc autem dixit intra se: " Etsi Deum non tí-meo nec hómínem revéreor, tamen, quia molésta est mihi hæc vídúa, vindicábo illam, ne in novíssimo vé-niens suggílet me " ».

Ait autem Dóminus: « Audíte quid iudex iniquitá-tis dicit. Deus autem non faciet vindíctam electórum

suorum clamantium ad se die ac nocte, et patientiam habebit in illis?

Dico vobis: cito faciet vindictam illorum. Verumtamen Filius hominis veniens, putas, inveniet fidem in terra? » — Verbum Domini.

39. PRO GRATIIS DEO REDDENDIS

A

Ant. ad introitum

Eph 5, 19-20

Cantate et psallite in cordibus vestris Domino, gratias agentes semper pro omnibus in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo et Patri.

Collecta

Deus, qui famulos tuos in tribulatione positos semper miseratus exaudis, pro benignitate tua gratias agentes, te supplices deprecamur, ut, liberi a malis omnibus, in gaudio tibi iugiter serviamus. Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1604-1617.

Super oblata

Domine, qui Filium tuum dedisti nobis, ut nos a morte omniq[ue] malo benignus eriperet, quaesumus, ut hoc sacrificium clementer accipias, quod ab aernis liberi tibi in gratiarum offerimus actionem. Per Christum.

Præfatio communis IV, p. 776.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, quoniam audisti verba oris mei.

Vel:

Ps 115, 12-13

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Post communionem

Omnipotens Deus, qui per hunc panem vitæ famulos tuos et a peccati vinculo liberare et vires eorum dignaris tua pietate reficere, da nobis in spem gloriæ sine intermissione proficere. Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, Pater donorum omnium, a quo descendere confitemur quidquid habemus aut sumus, beneficia doce nos immensæ tuæ pietatis agnoscere, ac te sincero corde totaque nostra virtute diligere. Per Dominum.

Super oblata

Pro collatis donis sacrificium tibi, Domine, laudis offerimus, suppliciter deprecantes, ut quod imméritis contulisti ad nominis tui gloriám referamus. Per Christum.

Post communionem

Deus, qui nobis in cibum spiritalem reddidisti
 Filii tui sacramentum salutare,
 quod tibi in actionem obtulimus gratiarum,
 da nobis ita virtutis et gaudii muneribus confirmari,
 ut tibi servire devotius
 et nova beneficia consequi mereamur.
 Per Christum.

Lectio prima

1

*Benedictus Dominus, qui dedit requiem
 populo suo.*

Lectio libri primi Regum

8, 55-61

In diebus illis:

Stetit Salomon rex et benedixit omni ecclesiae Israel
 voce magna, dicens: « Benedictus Dominus, qui dedit
 requiem populo suo Israel, iuxta omnia quae locutus
 est; non cecidit ne unus quidem sermo ex omnibus
 bonis, quae locutus est per Moysen servum suum.

Sit Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum
 patribus nostris, non derelinquens nos neque proiciens;
 sed inclinet corda nostra ad se, ut ambulemus in uni-
 versis viis eius, et custodiamus mandata eius et caeremo-
 nias eius et iudicia, quaecumque mandavit patribus
 nostris.

Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus sum
 coram Domino, appropinquantes Domino Deo nostro die
 ac nocte, ut faciat iudicium servo suo et populo suo

Israel per singulos dies, ut sciant omnes populi terrae
 quia Dominus ipse est Deus et non est ultra absque eo.

Sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo
 nostro, ut ambulemus in decretis eius, et custodiamus
 mandata eius sicut et hodie ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

1 Chr 29, 10 bc. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudamus nomen tuum inclitum, Domine.

vel Allelúia.

¹⁰ Benedictus es, Domine Deus Israel patris nostri,
 ab aeterno in aeternum. R.

¹¹ Tua est, Domine, magnificentia et potentia
 et gloria atque victoria,
 et tibi laus;
 cuncta enim, quae in caelo sunt et in terra, tua sunt.
 Tuum, Domine, regnum,
 et tu es super omnes principes. R.

¹² Tuae divitiae et tua est gloria;
 tu dominaris omnium,
 in manu tua virtus et potentia,
 in manu tua magnitudo et imperium omnium. R.

2

Deus magna fecit in omni terra.

Lectio libri Siracidae

50, 24-26

Orate Deum omnium, qui magna fecit in omni ter-
 ra, qui auxit dies nostros a ventre matris nostrae, et
 fecit nobiscum secundum suam misericordiam.

Det nobis iucunditatem cordis, et fieri pacem in
 diebus nostris in Israel per dies sempiternos; credere

Israel nobiscum esse Dei misericórdiam, ut líberet nos in diébus suis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 4-5 (R.: 2 bc)

R. Confitébor nómini tuo, Dómine,
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

2 In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. **R.**

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. **R.**

4 Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.

5 Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. **R.**

3

*Recordabor laudem Domini super multitudinem
bonorum domui Israel.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

63, 7-9

Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, et super multitudínem bonórum dómui Israel, quæ largítus est eis secúndum indulgéntiam suam et secúndum multitudínem misericordiárum suárum.

Et dixit: « Verúmtamen pópulus meus est, fílii non negánte »; et factus est eis salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, et ángelus faciéi eius salvávit eos. In dilectiόne sua et in indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos et elevávit eos cunctis diébus sæculi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 1 b)

R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.

3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigatió. **R.**

4 Generatió generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.

5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirábilia tua enarrábunt. **R.**

6 Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.

7 Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt,
et iustítia tua exsultábunt. **R.**

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

9 Suávis Dóminus univérſis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. **R.**

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.

11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. **R.**

Rex Israel Dominus in medio tui.

Léctio libri Sophoniæ prophétæ 3, 14-15

Lauda, fília Sion; iúbila, Israel; lætare et exsulta in omni corde, fília Ierúsalem: ábstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimícos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte; púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- 6 et humília respicit
in cælo et in terra? R.
- 7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
- 8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Lectio secunda

Gratias ago Deo meo semper pro vobis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 3-9

Fratres:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis, in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu; quia in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia, sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis.

Ita ut nihil vobis desit in ulla donatióne, exspectántibus revelatióne Dómini nostri Iesu Christi; qui et confirmábit vos usque ad finem sine crimine, in die Dómini nostri Iesu Christi.

Fidélis Deus, per quem vocáti estis in communióne Fílii eius Iesu Christi Dómini nostri.

Verbum Dómini.

In laudem gloriæ gratiæ suæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculáti

in conspéctu eius in caritatē; qui prædestinavit nos in adoptionem filiōrum per Iesum Christum in ipsum, secundum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificavit nos in Dilécto.

In quo habemus redemptionem per ságuinem eius, remissionem peccatórum, secundum divítias grátiae eius, qua superabundavit in nobis in omni sapiéntia et prudentia; notum faciēns nobis mystérium voluntátis suæ, secundum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensationem plenitudinis téporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra.

In ipso, in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestinati secundum propósitum eius, qui ómnia operátur secundum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salutis vestræ, in quo et credētes signáti estis Spírиту promissionis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsius. — Verbum Dómini.

3

Gratias agentes Deo Patri per Christum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes invicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatē, quod est vñculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdi-

bus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docētes et commonētes vosmetipsos psalmis, hymnis et cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque faciitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágētes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 137, 1 bc

℟. Allelúia. ℣. Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
℟. Allelúia.

Omnis qui petit accipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum

7, 7-11

In illo tépore: Dixit Iesus discipulis suis:

«Pétite, et dábitur vobis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit accipit, et qui quærit invenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si píscem petierit, numquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare filiis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se». — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

*Abscondisti hæc a sapientibus
et revelasti ea párvulis.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Ps 65, 16

R. Allelúia. V. Veníte, audíte, et narrábo vobis
quanta fecit Dóminus ánimæ meæ.
R. Allelúia.

Annuntia quanta tibi Dominus fecerit.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 5, 18-20

In illo témpore:

Cum ascénderet Iesus navem, qui dæmónio vexátus fúerat deprecabátur eum ut esset cum illo.

Et non admísit eum, sed ait illi: « Vade in domum tuam ad tuos, et annúntia illis quanta tibi Dóminus fécerit, et misértus sít tui ».

Et ábiit et cœpít prædicáre in Decápoli quanta sibi fecísset Iesus, et omnes mirabántur. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 49

R. Allelúia. V. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius. R. Allelúia.

Magnificat anima mea Dominum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 1, 39-55

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinátione, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióem Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spírítu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit:

« Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatióis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María:

« Magnificat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, quia respéxit humilitátem ancillæ suæ.

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, dispérsit superbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sácula ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **V.** Benedictus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Gaudete quod nomina vestra scripta sunt in cælis.

✠ **Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam 10, 17-24**

In illo témpore:

Revérsi sunt ad Iesum septuagínta duo cum gáudio dicéntes: « Dómine, étiam dæmónia subiciúntur nobis in Nómine tuo ».

Et ait illis: « Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes et scorpiónes, et supra omnem virtútem ini-

mici; et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére quia spíritus vobis subiciúntur; gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis ».

In ipsa hora exsultávit Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuít ante te. Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórsum dixit: « Beátí óculi qui vident quæ vidétis. Dico vobis: Multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non viderunt; et audíre quæ audítis, et non audiérunt ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia

1 Th 5, 18

R. Allelúia. **V.** In ómnibus grátias ágite:
hæc est enim volúntas Dei in Christo Iesu
in ómnibus vobis. **R.** Allelúia.

*Cecidit in faciem ante pedes eius,
gratias agens ei.*

✠ **Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam 17, 11-19**

In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, transibat per médiám Samariam et Galilæam.

Et, cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrerunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe et levavérunt vocem dicéntes: « Iesu præcéptor, miserére nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdóti-bus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, re-gréssus est cum magna voce, magníficans Deum, et cé-cidit in fáciem ante pedes eius, grátias agens ei. Et hic erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mun-dáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade: fides tua te salvum fe-cit ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 15, 11

℞. Allelúia. ⁊. Hæc locútus sum vobis, dicit Dóminus, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

℞. Allelúia.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, mané-bitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem sic-ut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio

vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómíne meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem ».

Verbum Dómini.

8

Alleluia

℞. Allelúia. ⁊. Te Deum laudámus, te Dóminum confitémur: te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia. ℞. Allelúia.

Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

16, 20-22

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Vos contristabímíni, sed tristítia vestra vertétur in gáudium.

Múlier, cum parit, tristítiam habet, quia venit hora eius; cum autem pepérerit púerum, iam non mémínit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum.

Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis; íte-rum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis ».

Verbum Dómini.

IV. PRO QUIBUSDAM
NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. PRO REMISSIONE PECCATORUM

Ant. ad introitum Cf. Sap. 11, 24. 25. 27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissimulans peccáta hóminum propter pæniténtiam,
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Collecta

Súpplícum preces, quæsumus, Dómine,
propitiátus exáudi,
et confiténtium tibi parce peccátis,
ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.
Per Dóminum.

Vel:

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo,
et ab ómnibus absólve peccátis,
ut, quod nostris offensióibus promerémur,
tua indulgéntia repellátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1619-1632.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
placatiónis et laudis offerimus,
ut et delicta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dirigas.
Per Christum.

Præfatio IV de dominicis per annum, p. 755.

Pro remissione peccatorum - Lectio prima 1619

Ant. ad communionem Lc 15, 10

Gáudium erit coram Angelis Dei
super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

Post communionem

Præsta nobis, miséricors Deus,
ut, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
illa deinceps vitáre tua grátia valeámus,
et tibi sincéro corde servíre.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Revertatur ad Dominum, quoniam multus est
ad ignoscendum.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 55, 6-9

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte
eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam,
et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dómi-
num et miserébitur eius; et ad Deum nostrum, quó-
niam multus est ad ignoscéndum.

Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ,
neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut
exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis
vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 10 a)

R. Non secundum peccata nostra Dominus fecit nobiscum.

- 1 Benedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Benedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
4 qui rédimet de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super tíméntes eum;
- 12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitates nostras. R.

2

*Convertimini et agite pænitentiam ab omnibus
iniquitatibus vestris.*

Lectio libri Ezechiélis prophætæ 18, 21-23. 30-32

Hæc dicit Dóminus:

« Si impius égerit pænitentiam ab ómnibus peccá-
tis suis, quæ operátus est, et custodierit ómnia præcépta
mea et fécerit iudícium et iustítiam, vita vivet et non
moriétur; ómnium iniquitátum eius, quas operátus est,
non recordábor; in iustítia sua, quam operátus est, vivet.

Numquid voluntátis meæ est mors ímpii? dicit Dó-
minus Deus, et non ut convertátur a viis suis et vivat?
Idcirco unumquémque iuxta vias suas iudicábo, do-
mus Israel, ait Dóminus Deus.

Convertímini et ágite pænitentiam ab ómnibus ini-
quitatibus vestris, et non erit vobis in ruínam iniquitas;
proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, in qui-
bus prævaricati estis, et fácite vobis cor novum et spí-
ritum novum; et quare moriémini, domus Israel?

Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus Deus,
revertímini et vívite ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

- 3 Miserére mei, Deus, secundum misericórdiam tuam;
et secundum multitudínem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
- 4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. R.
- 5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
- 6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. R.
- 12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.
- 13 Ne proicias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
- 14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
- 17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra.

Lectio libri Ioélis prophétæ

2, 12-18

Nunc dicit Dóminus: « Convertimini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et in fletu et in planctu, et scindite corda vestra et non vestimenta vestra, et convertimini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et miséricors est, pátiens et multæ misericórdiæ et præstabilis super malítia. Quis scít, si convertátur et ignóscat et relínquat post se benedictiónem, sacrificium et libámen Dómino Deo vestro?

Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera; egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo.

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes mínistri Dómini, et dicent: “ Parce, Dómine, parce pópulo tuo et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátióes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? ” »

Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributióes eius. R.

- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- ⁴ qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ⁹ Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- ¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
- ¹² quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Lectio libri Ionæ prophétæ

3, 1-10

Factum est verbum Dómini ad Ionam secúndo, dicens: « Surge, et vade in Níniven civitátem magnam; et prædica in ea prædicatióem, quam ego loquor ad te ».

Et surrexit Ionas et ábiit in Níniven iuxta verbum Dómini; et Nínive erat civitas magna itinere trium diérum.

Et cœpit Ionas introíre in civitátem itinere diéi uníus, et clamávit et dixit: « Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur ».

Et crediderunt viri Ninivitæ in Deum; et prædicáverunt ieiúnium, et vestíti sunt saccis a maióre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surrexit de sólio suo, et abiécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco et sedit in cínere.

Et clamávit et dixit in Nínive, ex ore regis et prín-

cupum eius, dicens: « Hómines et iuménta et boves et pécora non gustent quidquam nec pascántur, et aquam non bibant; et operiántur saccis hómines et iuménta et clamént ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? »

Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala, et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-6 a. 6 b-7. 8 (R.: 3)

R. Si iniquitátes observáveris, Dómine, quis sustinébit?

1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;

2 Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecationis meæ. R.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

4 Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. R.

5 Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius,

6 sperávit ánima mea in Dómino. R.

Magis quam custódes auróram,
7 speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redemptio. R.

8 Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. R.

Lectio secunda

1

*Existimate vos mortuos quidem peccato,
videntes autem Deo.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

6, 2-4. 12-14

Fratres:

Qui mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicumque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus?

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis eius. Neque exhibeátis membra vestra arma iniustítiæ peccáto; sed exhibéte vos Deo tamquam ex mórtuis vivéntes, et membra vestra arma iustítiæ Deo.

Peccátum enim vobis non dominábitur; non enim sub Lege estis, sed sub grátia. — Verbum Dómini.

2

Sanguis Iesu mundat nos ab omni peccato.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

1, 5 — 2, 2

Caríssimi:

Hæc est annuntiátio, quam audívimus a Iesu Christo et annuntiámus vobis, quóniam Deus lux est, et ténebræ

in eo non sunt ullæ. Si dixerimus quóniam communió-
nem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, men-
tímur et non fácimus veritátem; si autem in luce am-
bulémus, sicut ipse est in luce, communióem habémus
ad invicem, et sanguis Iesu, Fílii eius, mundat nos ab
omni peccáto. Si dixerimus quóniam peccátum non
habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est.

Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus,
ut remíttat nobis peccáta et emúndet nos ab omni iniu-
stítia. Si dixerimus quóniam non peccávimus, mendá-
cem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

Fílioli mei, hæc scribo vobis ut non peccétis; sed si
quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum
Christum iustum, et ipse est propitiátio pro peccátis
nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro
totíus mundi. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

R. Allelúia. V. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in ságuine tuo.

R. Allelúia.

*Glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem
talem hominibus.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

9, 1-8

In illo témpore:

Ascéndens Iesus in navículam transfretávit, et ve-

nit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralýticum
iacéntem in lecto.

Et videns Iesus fidem illórum, dixit paralýtico:
« Confíde, fili, remittúntur peccáta tua ».

Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: « Hic
blasphémat ».

Et, cum vidísset Iesus cogitatióes eórum, dixit:
« Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid enim
est facilius dicere: “ Dimittúntur peccáta tua ”, aut dí-
cere: “ Surge et ámbula? ” Ut sciátis autem quóniam
Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi
peccáta, tunc ait paralýtico: “ Surge, tolle lectum tuum
et vade in domum tuam ” ».

Et surréxit et ábiit in domum suam.

Vidéntes autem turbæ, timuérun et glorificavérunt
Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mc 1, 15

R. Allelúia. V. Appropinquávit Regnum Dei;
pænitémini et crédeite Evangélio. R. Allelúia.

Pænitemini et credite Evangelio.

✠ Inítium sancti Evangélíi secúndum Marcum

1, 1-8. 14-15

Inítium Evangélíi Iesu Christi Fílii Dei.

Sicut scriptum est in Isaía prophéta: « Ecce ego
mitto ángelum meum ante faciém tuam, qui præpará-
bit viam tuam ». Vox clamántis in desérto: « Paráte
viam Dómini, rectas fácite sémitas eius ».

Fuit Ioánnes in desérto baptizans, et prædicans

baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad illum omnis Iudææ regio, et Hierosolymitæ universi, et baptizabantur ab illo in Iordâne flumine confitentes peccata sua.

Et erat Ioannes vestitus pilis cameli, et zona pellicea circa lumbos eius, et locustas et mel silvestre edebat; et prædicabat dicens: « Venit fortior me post me, cuius non sum dignus procumbens solvere corrigiam calceamentorum eius. Ego baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos in Spiritu Sancto ».

Postquam autem traditus est Ioannes, venit Iesus in Galilæam prædicans Evangelium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquavit Regnum Dei; pœnitèmini et credite Evangelio ». — Verbum Domini.

3

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℟. Allelúia. ✠. Iesu Christe, testis es fidelis, primogénitus mortuorum; dilexisti nos et lavisti peccata nostra in sanguine tuo. ℞. Allelúia.

*Remissa sunt peccata eius multa,
quoniam dilexit multum.*

✠ Lèctio sancti Evangelii secundum Lucam 7, 36-50

In illo tempore:

Rogabat Iesum quidam de pharisæis ut manducaret cum illo. Et ingressus domum pharisæi discubuit.

Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod accubuit in domo pharisæi, attulit alabastrum unguenti; et stans retro secus pedes eius flens, lacrimis cepit rigare pedes eius, et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes eius et unguento ungebat.

Videns autem pharisæus, qui vocaverat eum, ait intra se dicens: « Hic, si esset propheta, sciret utique quæ et qualis mulier quæ tangit eum, quia peccatrix est ».

Et respondens Iesus dixit ad illum: « Simon, habeo tibi aliquid dicere ».

At ille ait: « Magister, dic ».

« Duo debitores erant cuidam fœneratori: unus debebat denarios quingentos et alius quinquaginta. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Ergo eorum plus diligit eum? »

Respondens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donavit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicasti ».

Et conversus ad mulierem, dixit Simóni: « Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti; hæc autem lacrimis rigavit pedes meos, et capillis suis tersit. Osculum mihi non dedisti; hæc autem, ex quo intravi, non cessavit osculari pedes meos. Oleo caput meum non unxisti; hæc autem unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remissa sunt peccata eius multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit ».

Dixit autem ad illam: « Remissa sunt peccata tua ».

Et cœperunt qui simul accumbabant dicere intra se: « Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? »

Dixit autem ad mulierem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ». — Verbum Domini.

4

Alleluia

Ez 33, 11

℟. Allelúia. ✠. Nolo mortem impij, dicit Dominus, sed ut convertatur et vivat. ℞. Allelúia.

Gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquátes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant phariséi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ».

Et ait ad illos parábolam istam dicens: « Homo quidam habébat duos fílios, et dixit adulescéntior ex illis patri: “ Pater, da mihi portióne[m] substántiæ, quæ me contíngit ”. Et dívísit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in región[e] illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhæsít uni cívium regiónis illíus, et misít illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat saturári de síliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: “ Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis ”.

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit supra collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei fílius: “ Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári fílius tuus ”.

Dixit autem pater ad servos suos: “ Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes; et addúcite vítulum saginátum, occídite et manducémus et epulémur; quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est ”. Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choro[s]; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: “ Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépít ”. Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: “ Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis epulárer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ”.

At ipse dixit illi: “ Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est ” ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mc 1, 15

℟. Allelúia. ℣. Appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et créдите Evangélio.

℟. Allelúia.

*Mittit Iesus apostolos prædicare pœnitentiam
in remissionem peccatorum*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 46-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sic scriptum est, Christum pati et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pœniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

41. AD POSTULANDAM CARITATEM

Ant. ad introitum Ez 36, 26. 27. 28

Dicit Dóminus:

Auferam cor lapídeum de carne vestra,
et dabo vobis cor cárneum,
et spíritum meum ponam in médio vestri:
et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum.

Collecta

Corda nostra, quæsumus, Dómine,
tuæ Spíritu caritátis inflámma,
ut tuæ digna semper ac plácita maiestáti cogitare
et te in frátribus sincére diligere valeámus.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis pro unitate christianorum, pp. 1454-1470, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1506-1515.*

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepá, concéde,
ut caritátem tuam ad omnes possímus exténdere.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc:
maior autem horum est caritas.

Post communionem

Quos uno pane calésti satiásti,
quæsumus, Dómine,
ut Sancti Spíritus grátia perfúndas,
et abundánter reficias perféctæ dulcédine caritátis.
Per Christum.

42. PRO CONCORDIA FOVENDA

Ant. ad introitum Act 4, 32. 33

Multitúdinis credéntium erat cor unum et ánima una.
Et virtúte magna reddébant Apóstoli
testimónium resurrectionis Iesu Christi Dómini nostri;
et grátia magna erat in ómnibus illis, allelúia.

Collecta

Deus, summa únitás et vera caritas,
da fidélibus tuis cor unum et ánimam unam,
ut Ecclesiæ tuæ corpus concórdia vígeat,
et, quæ veritátis confessióne nítitur,
stábili unitáte firmétur.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis pro unitate christianorum, pp. 1454-1470, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1506-1515.*

Super oblata

Deus, qui nos ad imáginem tuam
sacraméntis rénovas et præcéptis,
gressus nostros in sémitis tuis pérfice miserátus,

ut caritátis donum, quod a nobis sperári fecísti,
per hæc quæ offérimus sacrificia tríbuas apprehédi.
Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1450.

Ant. ad communionem

Io 17, 20. 21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, sacraméntum unitátis;
præsta nobis, quæsumus,
sancta unanimítate in domo tua vivéntibus,
pacem habére quam trádimus,
pacem serváre quam súmimus.
Per Christum.

43. PRO FAMILIA

Ant. ad introitum

Eph 6, 2-3

Honóra patrem tuum et matrem tuam,
quod est mandátum primum in promissióne,
ut bene sit tibi et sis longævus super terram.

Collecta

Deus, cuius in ordinatióne
societas familiáris firmum suum habet fundaméntum,
réspice famulórum tuórum preces miserátus, et præsta,
ut, exémpa sanctæ Familiæ Unigéniti tui
domésticis virtútibus caritátisque obséquio sectántes,
in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa pro sponsis, pp. 1288-1314.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,
suppliciter deprecántes,
ut famílias nostras
in tua grátia fírmiter et pace constitúas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Is 49, 15

Numquid oblivisci potest múlter infántem suum?
Et si illa oblíta fúerit,
ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Familiæ Unigéniti tui exémpa iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sáculi,
eius consórtium consequántur ætérnum.
Per Christum.

44. PRO FAMILIARIBUS ET AMICIS

Ant. ad introitum

Cf. Ps 121, 6. 8

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
et abundántia diligéntibus te.
Propter fratres meos et próximos meos
loquébar pacem de te.

Collecta

Deus, qui caritátis dona,
per grátiam Sancti Spíritus,

tuorum fidélium córdibus infudísti,
 da fámulis tuis,
 pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
 salutem mentis et córporis,
 ut te tota virtúte díligant,
 et, quæ tibi sunt plácita, tota dilectióne perficiant.
 Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Missis pro unitate christianorum, pp. 1454-1470, vel pro pace
 et iustitia servanda, pp. 1506-1515.

Super oblata

Miserére, Dómine, fámulis tuis,
 pro quibus hoc laudis sacrificium
 tuæ offérimus maiestáti,
 ut, per hæc sancta,
 supérnæ benedictiónis grátiam obtíneant,
 et glóriam æternæ beatitúdinis acquirant.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 12, 50

Quicumque fécerit voluntátem Patris mei,
 qui in cælis est,
 ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Te quæsumus, Dómine, suméntes divína mystéria,
 ut fámulis tuis, quibus dedísti in nos caritátem,
 indulgéntiam tríbuas peccatórum,
 consolatióne vitæ gubernationémque perpétuam,
 quatenus nos omnes, tibi unánimes serviéntes,
 ante faciém tuam congaudéntes perveníre mereámur.
 Per Christum.

45. PRO AFFLIGENTIBUS NOS

Ant. ad introitum

Lc 6, 27. 28

Diligite inimícos vestros, dicit Dóminus;
 benefácite his qui odérunt vos;
 benedicite maledicéntibus vobis,
 et oráte pro calumniántibus vos.

Collecta

Deus, qui caritátis tuæ præcépto voluísti,
 ut nos affligéntibus amórem impendámus sincérum,
 da nobis ita novæ legis sequi mandáta,
 ut bona pro malis réddere
 et álíi aliórum ónera portáre studeámus.
 Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Missis pro unitate christianorum, pp. 1454-1470, vel pro pace
 et iustitia servanda, pp. 1506-1515.

Super oblata

Pacem cum ómnibus habére cupiéntes,
 tibi, Dómine, pro his qui nobis adversántur
 hoc sacrificium offérimus,
 et Fílii tui mortem commemorámus,
 per quam, cum inimíci essémus, tibi reconciliáti sumus.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
 Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustítiam,
 quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Per hæc pacis nostræ mystéria,
 da nos, Deus, cum ómnibus esse pacíficos,

et eos qui nobis adversántur
tibi gratos efficere, nobisque placátos.
Per Christum.

46. AD POSTULANDAM GRATIAM BENE MORIENDI

Ant. ad introitum

Ps 22, 4

Si ambulávero in médio umbræ mortis,
non timébo mala,
quóniam tu mecum es, Dómine, Deus meus.
Virga tua et báculus tuus ipsa me consoláta sunt.

Collecta

Deus, qui nos ad imáginem tuam creásti,
et pro nobis Fílium tuum mortem subíre voluísti,
concéde supplicibus tuis
ita vigiláre omni témpore orántes,
ut absque peccáti mácula de hoc mundo exíre,
et in sinu misericórdiæ tuæ
cum exsultatíone requiéscere mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1639-1644.

Super oblata

Sicut mortem nostram occidísti, Dómine,
morte Unigéniti tui,
ita eiúsdem sacraménti virtúte præsta,
ut, voluntáti tuæ obediéntes usque ad mortem,
cum pace et fidúcia de hoc sæculo exíre,
et ipsíus resurrectiónis
partícipes éffici tuo múnere valeámus.
Per Christum.

Præfatio communis V, p. 777, vel VI, p. 778.

Ant. ad communionem

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

Vel:

Lc 21, 36

Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis.

Post communionem

Immortalitátis pínora, Dómine,
per hæc mystéria consecúti,
pro nostræ mortis éxitu
pietátis tuæ auxiliium súpplices implorámus,
ut, inimíci superátis insídiis,
in sinu glóriæ tuæ reficiámur ætérynæ.
Per Christum.

Lectio prima

Præcipitabit mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

25, 6-10 a

In die illa:

Fáciat Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in mon-
te hoc convívium pínguim, convívium vindémíæ, pí-
nguim medullatórum, vindémíæ defæcátæ. Et præcipi-
tábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes

pópulos, et telam quam ordítus est super omnes nátiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábimus et lætábimur in salutári eius. Quia requiescet manus Dómini in monte isto ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 8 bc-9. 15-16. 17 et 25 (R.: Lc 23, 46)

R. Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

² In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; in iustítia tua libera me.

⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum; redemísti me, Dómine, Deus veritátis. R.

⁸ Quóniam respexisti humilitátem meam, agnovísti necessitátes ánimæ meæ,

⁹ nec conclusísti me in mánibus inimíci, statuísti in loco spatióso pedes meos. R.

¹⁵ Ego autem in te sperávi, Dómine; dixi: « Deus meus es tu, in mánibus tuis sortes meæ ».

¹⁶ Eripe me de manu inimicórum meórum et a persecúentibus me. R.

¹⁷ Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua.

²⁵ Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino. R.

Lectio secunda

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vivimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Omnes stábitus ante tribúnal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confitébitur Deo ». Itaque unusquisque nostrum pro se ratióem reddet Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 24, 42 a. 44

R. Allelúia. V. Vigiláte et estóte paráti, quia qua nescítis hora

Fílius hómínis ventúrus est. R. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Mattháum

25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc:

« Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso.

Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero acceperunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte, clamor factus est: " Ecce sponsus, exíte óbviám ei ". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis ".

Dum autem irent émere, venit sponsus; et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ". At ille respóndens ait: " Amen dico vobis, nescio vos ".

Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam ».
 Verbum Dómini.

2

Alleluia

Lc 21, 36

℟. Allelúia. ʒ. Vigilate, omni témpore orántes,
 ut digni habeámini stare
 ante Fílium hóminis. ʀ. Allelúia.

Qua hora non putatis, Filius hominis venit.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes;

et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis quod præcinget se et faciet illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 2, 10 c

℟. Allelúia. ʒ. Esto fidélis usque ad mortem,
 dicit Dóminus,
 et dabo tibi corónam vitæ. ʀ. Allelúia.

Vigilate, omni tempore orantes.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 21, 34-36

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Atténdite vobis, ne forte gravéntur corda vestra in crápula et ebrietáte et curis huius vitæ, et supervéniat in vos repentiná dies illa; tamquam láqueus enim supervéniet in omnes qui sedent super faciém omnis terræ.

Vigilate itaque, omni témpore orántes, ut possitis fúgere ista ómnia quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 13, 1

R. Alleluia. V. Sciens Iesus quia venit hora eius,
ut transeat ex hoc mundo ad Patrem,
cum dilexisset suos qui erant in mundo,
in finem dilexit eos. R. Alleluia.

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 23, 39-46

In illo tempore:

Unus de his qui pendebant latronibus blasphemabat Iesum dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac te ipsum et nos ».

Respondens autem alter, increpabat illum dicens: « Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicebat: « Iesu, memento mei, cum veneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso ».

Et erat iam fere hora sexta, et tenebrae factae sunt in universa terra usque in horam nonam. Et obscuratus est sol, et velum templi scissum est medium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas commendo spiritum meum ».

Et haec dicens, exspiravit. — Verbum Domini.

MISSÆ VOTIVÆ

1. DE SANCTISSIMA TRINITATE

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate ut infra:

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater,
unigenítusque Dei Fílius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declarásti,
da nobis, in confessiône veræ fidei,
ætérnæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1649-1655.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio sanctissimæ Trinitatis.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:

Qui cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in uníus singularitáte persónæ,
sed in uníus Trinitáte substántiæ.

Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus,
hoc de Fílio tuo,
hoc de Spíritu Sancto,
sine discretiónē sentímus.

Ut, in confessióne veræ sempiternæque Deitátis,
et in persónis proprietas,
et in esséntia únitas,
et in maiestáte adorétur æqualitas.

Quem laudant Angeli atque Archángeli,
Chérubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Gal 4, 6

Quóniam autem estis filii,
misit Deus Spíritum Fílii sui
in corda vestra clamántem:
Abba, Pater.

Post communionem

Proficiat nobis ad salútem córporis et ánimæ,
Dómine Deus noster, huius sacraménti suscepção,
et sempiternæ sanctæ Trinitátis
eiusdémque individuae Unitátis conféssio.
Per Christum.

Lectio prima

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Léctio libri Exodi

34, 4 b-6. 8-9

In diébus illis:

De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem
Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum
tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit
Móyses cum eo invocans nomen Dómini. Quo trans-
eúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, misé-
ricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac
verax ».

Festínusque Móyses curvátus est pronus in terram
et adorans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo,
Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim
duræ cervicis est), et áuferas iniquitátes nostras atque
peccáta, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56.

- ⁵² Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum.
℟. Et laudábile et superexaltátum in ómnibus sáculis.
- ⁵³ Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ.
℟. Et superlaudábilis et supergloriósius in sácula.
- ⁵⁴ Benedíctus es in throno regni tui.
℟. Et superlaudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁵ Benedíctus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim.
℟. Et laudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁶ Benedíctus es in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis et gloriósius in sácula.

2

*Dominus ipse est Deus in cælo sursum
et in terra deorsum, et non est alius.*

Lectio libri Deuteronomii

4, 32-34. 39-40

Locutus est Moyses populo dicens:

« Interroga de diæbus antiquis, qui fuerunt ante te ex die, quo creavit Deus hominem super terram, a summo cælo usque ad summum eius, si facta est aliquando huiusmodi res, aut unquam cognitum est, ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis, sicut tu audisti, et vixisti; si fecit Deus ut ingrederetur et tolleretur tibi gentem de medio nationum per tentationes, signa atque portenta, per pugnam et robustam manum extentumque brachium et horribiles visiones, iuxta omnia quæ fecit pro vobis Dominus Deus vester in Ægypto, vidéntibus oculis tuis.

Scito ergo hodie et cogitato in corde tuo, quod Dominus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deorsum, et non sit alius. Custodi præcepta eius atque mandata, quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te et permaneas multo tempore super terram, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 6 et 9. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)

R. Beatus populus, quem elegit Dominus
in hereditatem sibi.

4 Quia rectum est verbum Domini,
et omnia opera eius in fide.

5 Diligit iustitiam et iudicium,
misericordia Domini plena est terra. R.

6 Verbo Domini cæli facti sunt,
et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

9 Quoniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandavit, et creata sunt. R.

18 Ecce oculi Domini super metuentes eum,
in eos qui sperant super misericordia eius,
ut eruat a morte animas eorum,
et alat eos in fame. R.

20 Anima nostra sustinet Dominum,
quoniam adiutor et protector noster est.

22 Fiat misericordia tua, Domine, super nos,
quemadmodum speravimus in te. R.

3

Antequam terra fieret, Sapientia iam concepta erat.

Lectio libri Proverbiurum

8, 22-31

Hæc loquitur Sapientia Dei:

« Dominus possedit me in initio viarum suarum,
antequam quidquam faceret a principio.

Ab æterno ordinata sum et ex antiquis, antequam
terra fieret.

Nondum erant abyssi, et ego iam concepta eram,
necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes
gravi mole constiterant, ante colles ego parturiebar:
adhuc terram non fecerat et flumina et cardines orbis
terræ.

Quando præparabat cælos, aderam; quando certa
lege et gyro vallabat abyssos; quando æthera firmabat
sursum, et librabat fontes aquarum; quando circumda-
bat mari terminum suum et legem ponebat aquis, ne
transirent fines suos; quando appendebat fundamenta
terræ, cum eo eram cuncta componens et delectabar per

singulos dies ludens coram eo omni tēpore, ludens in orbe terrarum, et delicia meæ esse cum filiis hominum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:

5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius homínis, quóniam vísitas eum? R.

6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum:

7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius. R.

8 Oves et boves univérſas, insuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. R.

Lectio secunda

1

*Gratia Iesu Christi et caritas Dei et communicatio
Sancti Spiritus.*

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 13, 11-13

Fratres:

Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini invicem, idem sápite, pacem habéte, et Deus dilectionis et pacis erit vobíscum.

Salutáte invicem in ósculo sancto.

Salútant vos sancti omnes.

Grátia Dómini Iesu Christi et cáritas Dei et comunicátio Sancti Spíritus cum ómnibus vobis.

Verbum Dómini.

2

*Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater!*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater! » Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes; herédes quidem Dei, coherédes autem Christi, si tamen compátimur ut et glorificémur. — Verbum Dómini.

3

*Ad Deum per Christum in caritate
diffusa per Spiritum.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 1-5

Fratres:

Iustificáti igitur ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatióibus, sciéntes quod tribu-

lätio patiëntiam operätur, patiëntia autem probatiönem, probätio vero spem; spes autem non confündit, quia caritas Dei diffüsa est in cördibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ap 1, 8

R. Alleluia. V. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Alleluia.

Misit Deus Filium, ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

3, 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérrnam. Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómíne Unigéniti Fílii Dei ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Ap 1, 8

R. Alleluia. V. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Alleluia.

Baptizantes eos in Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in Montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómíne Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobiscum omñibus diébus usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 1, 8

R. Alleluia. V. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Alleluia.

*Quæcumque habet Pater, mea sunt;
Spiritus de meo accipiet et annuntiabit vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dicere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritaté: non enim loquétur a semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me glorificábit, quia de meo accípíet et annuntiábit vobis. Omnia quæcúmque habet Pater, mea sunt; proptérea dixi quia de meo accípíet et annuntiábit vobis ». — Verbum Dómini.

2. DE MYSTERIO SANCTÆ CRUCIS

Dicitur, cum colore rubro, Missa de festo Exaltationis sanctæ Crucis, die 14 septembris, ut infra:

*Ant. ad introitum**Cf. Gal 6, 14*

Nos autem gloriâri oportet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurrectio nostra,
per quem salvâti et liberâti sumus.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum crucem subire voluisti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quæsumus,
ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptionis præmia in cælo consequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1658-1682.

Super oblata

Hæc oblâtio, Dómine, quæsumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totius mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio: De victoria crucis gloriosæ.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutâre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens, ætérne Deus:

Qui salutem humáni géneris
in ligno crucis constituísti,
ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;
et, qui in ligno vincébat,
in ligno quoque vencerétur:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominationes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas,
deprecámur, súplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Dici potest etiam præfatio de Passione Domini, I, p. 751.

*Ant. ad communionem**Io 12, 32*

Ego si exaltátus fuéro a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectióne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivificæ redemísti,
ad resurrectiόνis glóriam perdúcas.
Qui vivis.

Lectio prima

1

Præcepta de cena paschali.

Lectio libri Exodi

12, 1-8. 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: « Mensis iste vobis princípium ménsium primus erit in ménsibus anni.

Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dicite eis: « Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínus suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; iuxta quem ritum tollétis et hædum.

Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de ságuine eius, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti faciám iudícia: Ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; et vidébo sángu-

nem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispérens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatióibus vestris, cultu sempitérno » ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 16 ab-18. 19-21. 22-23 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sáculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 16 Dextera Dómini fecit virtútem,
dextera Dómini exaltávit me;
17 non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini.
18 Castigans castigávit me Dóminus,
et morti non trádidit me. R.
19 Aperíte mihi portas iustítiæ,
ingréssus in eas confitébor Dómino;
20 hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
21 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem. R.
22 Lápide[m] quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. R.

2

Morte turpissima condemnemus eum.

Lectio libri Sapiéntiæ

2, 1 a. 12-22

Dixerunt ímpii cogitántes apud se non recte: « Cir-

cumveniámus iustum, quóniam inútilis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et diffámat in nos peccáta disciplinæ nostræ.

Promíttit se sciéntiam Dei habére et filium Dei se nóminat; factus est nobis in traductiόνem cogitatiόνum nostrárum; gravis est nobis étiam ad vidéndum; quóniam dissímilis est áliis vita illíus et immutátæ sunt viæ eius.

Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis; et præfert novíssima iustórum, et gloriátur patrem se habére Deum.

Videámus ergo si sermónes illíus veri sint, et témus quæ ventúra sunt illi, et sciémus quæ erunt novíssima illíus. Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum et liberábit eum de mánibus contrariórum.

Contumélia et torménto interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam eius et probémus patiéntiam illíus.

Morte turpíssima condemnémus eum; erit enim ei respéctus ex sermónibus illíus ».

Hæc cogitavérunt et erravérunt; excæcávit enim illos malítia eórum. Et nesciérunt sacraménta Dei, neque mercédem speravérunt iustítiæ, nec iudicavérunt honórem animárum sanctárum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (R.: Mt 26, 42)

R. Pater mi, fiat volúntas tua.

8 Omnes vidéntes me derisérunt me; torquéntes lábia movérunt caput;

9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum; salvum fáciat eum, quóniam vult eum ». R.

17 Quóniam circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me.

18 Foderunt manus meas et pedes meos, et dinumerávi ómnia ossa mea. R.

19 Diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris, fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. R.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis, in médio ecclésiæ laudábo te.

24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum, univérsum semen Iacob, glorificáte eum. Métuat eum omne semen Israel. R.

3

Faciem meam non averti ab increpantibus.

Lectio libri Isaíæ prophætæ

50, 4-9 a

Dóminus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco; retrórsus non ábii.

Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus, ideo non sum confúsus, ideo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Iuxta est qui iustificat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? accédát ad me.

Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condémnet me? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 12-13. 15-16. 17 et 25 (R.: Lc 23, 46)

R. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

² In te, Domine, speravi, non confundar in æternum;
in iustitia tua libera me.⁶ In manus tuas commendo spiritum meum;
redemisti me, Domine, Deus veritatis. R.¹² Apud omnes inimicos meos factus sum opprobrium,
et vicinis meis valde, et timor notis meis:
qui videbant me foras, fugiebant a me.¹³ Oblivioni a corde datus sum tamquam mortuus;
factus sum tamquam vas perditum. R.¹⁵ Ego autem in te speravi, Domine;

dixi: «Deus meus es tu,

¹⁶ in manibus tuis sortes meæ».Eripe me de manu inimicorum meorum
et a persecutibus me. R.¹⁷ Illustra faciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericordia tua.²⁵ Viriliter agite, et confortetur cor vestrum,
omnes qui speratis in Domino. R.

4

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

52, 13 — 53, 12

Ecce intelleget servus meus, exaltabitur et elevabitur et sublimis erit valde. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus eius, et forma eius inter filios hominum. Iste asperget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum, quia

quibus non est narratum de eo viderunt, et qui non audierunt contemplati sunt.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est species ei neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum; despectum et novissimum virorum, virum dolorum et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus eius et despectus, unde nec reputavimus eum.

Vere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprum et percussum a Deo et humiliatum.

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostræ super eum, et livore eius sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum; sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum.

De angustia et de iudicio sublatus est. Generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium; propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laboravit anima eius, videbit et saturabitur. In scientia sua iustificabit ipse iustus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spó-
lia, pro eo quod trádedit in mortem ánimam suam, et
cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum
tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 68, 8-10. 15-16. 17-19 (R.: 14 c)

R. In multítudine misericórdiæ tuæ,
exáudi me, Dómine.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opérui confúsio fáciem meam;

9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus filiis matris meæ.

10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me. **R.**

15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.

16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum;
neque úrgeat super me púteus os suum. **R.**

17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum
réspice in me.

18 Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo,
quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

19 Accéde ad ánimam meam, víndica eam,
propter inimícos meos rédime me. **R.**

Videbunt in quem transfixerunt.

Lectio libri Zachariæ prophætæ 12, 10-11; 13, 6-7

Hæc dicit Dóminus: « Effúndam super domum Da-
vid et super habitatóres Ierúsalem spíritum grátiae
et precum, et aspicient ad me quem confixérunt, et
plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolé-
bunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.
In die illa magnus erit planctus in Ierúsalem, sicut
planctus Adadrémmon in campo Magédдон.

Et dicétur ei: “ Quid sunt plagæ istæ in médio má-
nuum tuárum? ” Et dicet: “ His plagátus sum in domo
eórum qui diligébant me ”.

Frámea, suscitáre super pastórem meum et super
virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítium:
pércute pastórem, et dispersgéntur oves, et convértam
manum meam ad párvulos ». — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 68, 20-21. 22 et 27. 31 et 33-34 (R.: cf. 21 cd)

R. Exspectávi commiserántem, sed non fuit,
et consolántes, sed non invéni.

20 Tu scis oppróbrium meum
et confusiómem meam et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me;
21 oppróbrium contrívit cor meum, et elángui.

Et sustínui qui símul contristarétur, et non fuit,
et qui consolarétur, et non invéni. **R.**

22 Et dedérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt me acéto.

27 Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt,
et super dolórem eius, quem vulnerásti, addidérunt. **R.**

- ³¹ Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
³³ Vídeant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum.
³⁴ Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. *R.*

Lectio secunda

1

Nos prædicamus Christum crucifixum.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios *1, 18-25*

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuít Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunť; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

2

*Ipse est pax nostra,
qui solvit inimicitiam in carne sua.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 13-18

Fratres:

Nunc in Christo Iesu vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in ságuine Christi. Ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum et médium parietem maceriæ solvit, inimicitiam, in carne sua, Legem mandatórum in decretis evácuans, ut duos condát in semetípso in unum novum homínem, faciens pacem, et reconcíliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitiam in semetípso.

Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis, et pacem his qui prope; quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

Verbum Dómini.

3

*Humiliavit semetipsum:
propter quod et Deus illum exaltavit.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippéenses

2, 6-11

Fratres:

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accipiens, in similitúdinem homínium factus: et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obóediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris.

Verbum Dómini.

4

*Ad cognoscendum Christum
et virtutem resurrectionis eius
et communionem passionum illius.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitor ut stércora, ut Christum lucrifáciar, et invéniam in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectionis eius et communionem passiónum illius, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectionem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; persequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitor comprehendisse. Unum autem: quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum persequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

5

*Didicit obœdientiam et factus est auctor
salutis æternæ.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

5, 7-9

Christus in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis æternæ.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℟. Alleluia. ✠. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℟. Alleluia.

Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum 8, 31-34

In illo témpore:

Cœpit Iesus docére discípulos suos: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióribus et a summis sacerdotibus et scribis, et occídi, et post tres dies resúrgere ». Et palam verbum loquebátur.

Et apprehéndens eum Petrus cœpit increpáre eum. Qui convérsus, et videns discípulos suos, commi-

nátus est Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sapis quæ Dei sunt, sed quæ sunt hóminum ».

Et, convocáta turba cum discipulis suis, dixit eis: « Si quis vult post me sequi, déneget se ipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℞. Allelúia.

*Apprehendentes filium dilectum occiderunt
et eiecerunt extra vineam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore:

Cœpit Iesus summis sacerdotibus et scribis et seníoribus in parábolis loqui: « Vínem pastinávit homo, et circúmdedit sæpem, et fodit lacum, et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et pérégre proféctus est.

Et misit ad agricolas in témpore servum, ut ab agricolis accíperet de fructu vínem. Qui apprehénsus eum cæcidérunt et dimiserunt vácuum. Et iterum misit ad illos álium servum, et illum in cápite vulneráverunt et contuméliis affecérunt. Et álium misit, et illum occidérunt, et plures álios, quosdam cædéntes, álios vero occidéntes.

Adhuc unum habébat, filium diléctum: misit illum

ad eos novíssimum, dicens: « Reverebúntur filium meum ».

Colóni autem illi dixerunt ad ínvicem: « Hic est heres: veníte, occidámus eum, et nostra erit heréditas ». Et apprehéndentes eum occidérunt et eiecérunt extra vínem.

Quid ergo fáciat dóninus vínem? Véniet et perdet colónos et dabit vínem áliis. Nec Scriptúram hanc legístis: « Lápídem, quem reprobáverunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli; a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris »? »

Et quærébant eum tenére, et timuérent turbam; cognovérunt enim, quóniam ad eos parábolam hanc díxerit. Et, relicto eo, abiérunt. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

℞. Allelúia. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
℞. Allelúia.

Videte manus meas et pedes meos.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discipuli quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Dum hæc autem loquúntur, stetit Iesus in médio eórum et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitationés ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ipse ego sum; palpáte me et vidéte,

quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere ».

Et, cum hoc dixisset, ostendit eis manus et pedes.

Adhuc autem illis non credentibus præ gaudio et mirantibus, dixit eis: « Habetis hic aliquid quod manducetur? » At illi obtulerunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducavit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysis et prophetis et psalmis de me ». Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resurgere a mortuis die tertia, et prædicari in nomine eius penitentiam in remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierusalem.

Vos estis testes horum ». — Verbum Domini.

4

Alleluia

Phil 2, 8-9

℟. Allelúia. ℣. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℟. Allelúia.

Si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad meipsum.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Ioannem

12, 31-36 a

In illo tempore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudicium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eicietur foras.

Et ego, si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad meipsum ». Hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus.

Respondit ergo ei turba: « Nos audivimus ex Lege quia Christus manet in æternum, et quomodo tu dicis: "Opórtet exaltari Filium hominis?" Quis est iste Filius hominis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc modicum tempus lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non tenebræ vos comprehendant; et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat.

Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis fiatís ». — Verbum Domini.

Lectiones de Passione Domini

1

Alleluia

Phil 2, 8-9

℟. Allelúia. ℣. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℟. Allelúia.

Tristis est anima mea usque ad mortem.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Marcum

14, 32-41

In illo tempore:

Venit Iesus cum Duodecim in prædium, cui nomen Gethsémani, et ait discipulis suis: « Sedete hic, donec orem ». Et assumpsit Petrum et Iacobum et Ioannem secum, et cepit pavere et tædere.

Et ait illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinete hic et vigilate ».

Et, cum processisset paululum, procidébat super terram; et orábat ut, si fieri posset, transíret ab eo hora, et dicebat: « Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt: transfer cálicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod Tu ». Et venit et invénit eos dormientes.

Et ait Petro: « Simon dormis? Non potuisti una hora vigilare? Vigilare et orate, ut non intrétis in tentationem: spíritus quidem promptus, caro vero infirma ».

Et iterum ábiens orávit eúndem sermónem dicens.

Et véniens denuo invénit eos dormientes; erant enim óculi illórum ingraváti, et ignorábant quid responderent ei.

Et venit tértio, et ait illis: « Dormite iam et requiescite? Súfficit: venit hora: ecce tráditur Fílius homínis in manus peccatórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

℞. Allelúia. ∞. Adóramus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
℞. Allelúia.

*Tamquam ad latronem existis cum gladiis
et fustibus comprehendere me?*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
26, 47-56

Loquente Iesu ad discipulos suos, ecce Iudas, unus de Duódecim, venit; et cum eo turba multa cum gládiis

et fústibus, missi a princípibus sacerdotum et senióri-
bus pópuli.

Qui autem trádidit eum dedit illis signum dicens:
« Quemcúmque osculátus fuero, ipse est, tenete eum ».

Et confestim accédens ad Iesum dixit: « Ave, Rabbi ». Et osculátus est eum.

Iesus autem dixit illi: « Amíce, ad quod venísti! »

Tunc accessérunt et manus iniecérunt in Iesum et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Iesu, exténdens manum exémit gládium suum; et percútiens servum princípis sacerdotum, amputávit aurículam eius.

Tunc ait illi Iesus: « Convérte gládium tuum in locum suum; omnes enim qui accéperint gládium, gládio peribunt. An putas quia non possum rogare Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? »

In illa hora dixit Iesus turbis: « Tamquam ad latronem existis cum gládiis et fústibus comprehendere me? Cotídie sedébam docens in templo, et non me tenuístis. Hoc autem totum factum est, ut impleréntur Scripturæ prophetarum ».

Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugérunt.
Verbum Dómini.

3

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. ∞. Christus factus est pro nobis obódiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℞. Allelúia.

Omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 55-65

In illo témpore:

Summi sacerdótes et omne concílium quærébant advérsus Iesum testimónium, ut eum morte afficerent, nec inveniebant. Multi enim testimónium falsum dicebant advérsus eum, et conveniéntia testimónia non erant.

Et quidam surgéntes falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes: « Nos audívimus eum dicentem: " Ego dissólvam templum hoc manu factum, et intra trídium áliud non manu factum ædificábo " ». Et ne ita quidem convéniens erat testimónium illórum.

Et exsurgens summus sacérdos in médium interrogávit Iesum, dicens: « Non respóndes quidquam ad ea quæ isti testántur advérsus te? »

Ille autem tacébat et nihil respóndit.

Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dicit ei: « Tu es Christus, Fílius Benedícti? »

Iesus autem dixit: « Ego sum; et vidébitis Fílium hóminis a dextris sedéntem Virtútis, et veniéntem cum núbibus cæli ».

Summus autem sacérdos, scindens vestiménta sua, ait: « Quid adhuc necessarij sunt nobis testes? Audístis blasphemiam; quid vobis vidétur? »

Qui omnes condemnáverunt eum esse reum mortis.

Et cœperunt quidam conspúere eum, et veláre faciém eius, et cólaphis eum cédere, et dicere ei: « Prophetiza ». Et ministri álapis eum cædebant.

Verbum Dómini.

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℟. Allelúia.

Quid vultis faciam regi Iudæorum? Crucifige eum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 1-15

In illo témpore:

Conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, id est univérsum concílium, vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Piláto.

Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæorum? »

At ille respóndens ait illi: « Tu dicis ». Et accusábant eum summi sacerdótes in multis.

Pilátus autem rursum interrogábat eum dicens: « Non respóndes quidquam? Vide in quantis te accusant ».

Iesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut miráretur Pilátus.

Per diem autem festum dimíttre solébat illis unum ex vinctis, quem péterent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, vinctus cum seditiós, qui in seditiône fécerant homicídium. Et, cum ascendisset turba, cœpit rogáre, sicut faciébat illis.

Pilátus autem respóndit eis et dixit: « Vultis dimíttam vobis regem Iudæorum? » Sciébat enim quod per invídiam tradidissent eum summi sacerdótes.

Pontífices autem concitáverunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis.

Pilátus autem iterum respóndens aiébat illis: « Quid ergo vultis fáciam regi Iudæórum? »

At illi iterum clamavérunt: « Crucifige eum ».

Pilátus vero dicébat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamavérunt: « Crucifige eum ».

Pilátus autem, volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádidit Iesum flagéllis cæsum ut crucifigerétur. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

R. Alleluia. V. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,

quia per crucem tuam redemísti mundum.

R. Alleluia.

*Induunt eum purpuram et imponunt ei
plectentes spineam coronam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum intro in átrium, quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtem. Et induunt eum purpuram et impónunt ei plecténtes spineam coronam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, xuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifigerent eum. — Verbum Dómini.

6

Alleluia

R. Alleluia. V. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,

quia per crucem tuam redemísti mundum.

R. Alleluia.

*Iesus, iterum clamans voce magna,
emisit spiritum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum 27, 33-50

In illo témpore:

Venérunt mílites in locum qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus. Et dedérunt Iesu vinum bíbere cum felle mixtum, et, cum gustásset, nóluit bíbere.

Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes. Et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus, rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Prætereúntes autem blasphemábant eum movéntes cápita sua, et dicéntes: « Qui déstruis templum et in trídúo illud reádificas! salva temetípsum: si Fílius Dei es, descénde de cruce ». Simíliter et príncipes sacerdotum, illudéntes cum scribis et senióríbus, dicébant: « Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confídit in Deo: liberet nunc, si vult eum; dixit enim: " Dei Fílius sum " ». Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, impropérábant ei.

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam.

Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli, Eli, lema sabachtháni? » hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus audiéntes dicébant: « Eliám vocat iste ». Et contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere.

Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Eliás liberans eum ».

Iesus autem, íterum clamans voce magna, emísit spíritum. — Verbum Dómini.

7

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℟. Allelúia.

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam

23, 33-34. 39-46

In illo témpore:

Postquam venérunt mílites in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifíxerunt Iesum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris.

Iesus autem dicébat: « Pater, dimítte illis; non enim sciunt quid faciunt ».

Dividentes vero vestiménta eius misérunt sortes.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum, dicens: « Nonne tu es Christus? Saluum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens:

« Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípiamus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens expirávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árberis sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℟. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

19, 28-37

In illo témpore:

Sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ».

Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius.

Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ». Et, inclináto cápíte, trádidit spíritum.

Iudæi ergo, quóniam Parascève erat, ut non re-

manèrent in cruce cōrpora sabbato (erat enim magnus dies illius sabbati), rogaverunt Pilātum ut frangerentur eōrum crura et tollerentur.

Venerunt ergo milites, et primi quidem fregērunt crura, et alterius qui crucifixus est cum eo.

Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mōrtuum, non fregērunt eius crura; sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exiit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimōnium perhibuit, et verum est eius testimōnium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credātis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptūra impleatur: « Os non comminuētur eius ». Et iterum alia Scriptūra dicit: « Vidēbunt in quem transfixerunt ».

Verbum Dōmini.

9

Alleluia

Phil 2, 8-9

℟. Allelúia. ℣. Christus factus est pro nobis obōdiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℟. Allelúia.

Iesum quæritis Nazarenum crucifixum: surrexit.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum

15, 33-39; 16, 1-6

Facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam.

Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabachtháni? » quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Et quidam de circumstántibus audiētes dicébant: « Ecce Elíam vocat ».

Currens autem unus et implens spóngiam aceto, circumponénsque cálam, potum dabat ei, dicens: « Sí nite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum ».

Iesus autem, emíssa voce magna, exspirávit.

Et velum templi scissum est in duo, a sursum usque deórsum.

Videns autem centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ».

Et, cum transísset sabbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniētes úngerent eum. Et valde mane prima sabbatorum véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ívicem: « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? » Et respiciētes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum, vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupérunt.

Qui dicit illis: « Nolíte expavéscere. Iesum quæritis Nazarenum crucifixum: surrexit, non est hic. Ecce locus ubi posuerunt eum ». — Verbum Dōmini.

3. DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquisti,
tribue, quæsumus,
ita nos Córporis et Ságuinis tui sacra mystéria venerári,
ut redemptionis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 1687-1705.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
unitátis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mystice designántur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem**Io 6, 57**

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, quæsumus, Dómine,
divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri,
quam pretiósí Córporis et Ságuinis tui
temporális percéptio præfigurat.
Qui vivis.

Vel, prouti sequitur:

A**Ant. ad introitum****Ps 77, 23-25**

Iánuas cæli apérui Dóminus,
et pluit illis manna ad manducándum,

et panem cæli dedit eis:
panem angelórum manducávit homo.

Collecta

Deus, qui humánæ redemptionis opus
per Unigéniti tui paschále mystérium implevísti,
concéde propítius,
ut, qui Christi mortem et resurrectionem
in sacramentórum signis annuntiámus fidénter,
salvationis tuæ contínuum experiámur augméntum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1687-1705.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem**Io 6, 51-52**

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi,
dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Post communionem

Sanctíficet nos, quæsumus, Dómine,
mensæ cæléstis participátio,
ut, per Corpus et Ságuinem Christi,
fratérnitas cuncta copulétur.
Per Christum.

B

Hæc Missa dicitur etiam tamquam Missa votiva de D. N. Iesu Christo summo et æterno sacerdote.

Ant. ad introitum

Ps 109, 4

Iuravit Dóminus et non pænitébit eum:
Tu es sacerdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

Collecta

Deus, qui ad glóriam tuam et géneris humáni salútem
Christum voluísti
summum æternúmque constituere sacerdotem,
præsta, ut pópulus, quem sángine suo tibi acquisívit,
ex eius memoriális participatióne,
virtútem crucis ipsíus cāpiat et resurrectiōnis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1687-1705.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátió celebrátur,
opus nostræ redemptiōnis exercétur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

1 Cor 11, 24-25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur;
hic calix novi testaménti est in meo Sanguine,
dicit Dóminus.
Hoc fácite, quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratiónem.

Post communionem

Quæsumus, Dómine, ut, huius participatióne sacrificií
quod in sui commemoratióne
Fílius tuus præcépit offérri,
nosmetípsos cum illo oblatiōnem faciās tibi sempitérnam.
Per Christum.

Lectio prima

1

Panem et vinum obtulit.

Lectio libri Génesis

14, 18-20

In diébus illis:

Melchisedech rex Salem, próferens panem et vinum
(erat enim sacerdos Dei altissimi), benedixit Abram
et ait: « Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit
cælum et terram, et benedíctus Deus excélsus, quo
protegénte, hostes in mánibus tuis sunt ». Et dedit ei
décimas ex ómnibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4. (R. 4 bc)

R. Tu es sacerdos in ætérnum,
secúndum órđinem Melchisedech.

1 Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum ». **R.**

2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. **R.**

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem genui te. **R.**

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech ». R.

2

Ego pluam vobis panes de cælo.

Léctio libri Exodi

16, 2-4. 12-15

In diébus illis:

Murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúđine; dixerúntque filii Israel ad eos: « Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnum, et comedebámus panem in saturitáte. Cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non.

Audívi murmuratiónes filiórum Israel; lóquere ad eos: “ Véspere comedétis carnes, et mane saturabímmini pánibus, scietísque quod ego sum Dóminus Deus vester ” ».

Factum est ergo véspere, et ascéndens cotúrnix coopérui castra; mane quoque ros iácuit per circúitum castrórum. Cumque operuísset superfícem terræ, apparuit in solitúđine minútum, et quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram.

Quod cum vidissent filii Israel, dixerunt ad ínvi-cem: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? » Ignorábant enim quid esset.

Quibus ait Móyses: « Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

3 Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
4 non occultábimus a filiis eórum,
7 ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei. R.

23 Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apérui;
24 et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. R.

25 Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
54 Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit dextera eius. R.

3

*Hic est sanguis fœderis,
quod pepigit Dominus vobiscum.*

Léctio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radices montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel;

misitque iuvenes de filiis Israel, et obtulerunt holocausta, immolaveruntque victimas pacificas Domino, vitulos.

Tulit itaque Moyses dimidiam partem sanguinis, et misit in crateras; partem autem residuam fudit super altare.

Assumensque volumen fœderis legit, audiente populo; qui dixerunt: « Omnia quæ locutus est Dominus faciemus, et erimus obediētes ».

Ille vero sumptum sanguinem respersit in populum, et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15 et 16 bc. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictionis
communicatio sanguinis Christi est.

vel Allelúia.

- 12 Quid retribuam Domino
pro omnibus quæ retribuit mihi?
- 13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Domini invocábo. R.
- 15 Pretiósá in conspéctu Domini
mors sanctorum eius.
- 16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: R.
- 17 tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Domini invocábo.
- 18 Vota mea Domino reddam
coram omni populo eius. R.

4

*Dedit tibi cibum, quod ignorabas
tu et patres tui.*

Lectio libri Deuteronomii

8, 2-3. 14 b-16 a

In diēbus illis:

Locutus est Moyses populo, dicens: « Recordaberis cuncti itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per désertum, ut affligeret te atque tentaret; et nota fierent quæ in tuo ánimo versabantur, utrum custodires mandata illius an non.

Afflixit te penúria et dedit tibi cibum manna, quod ignorabas tu et patres tui, ut ostenderet tibi quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo, quod egréditur de ore Dei.

Et reminisceris Domini Dei tui, qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis, et ductor tuus fuit in solitudine magna atque terribili, in qua erat serpens flatu adurens et scórpio ac dipsas, et nullæ omnino aquæ; qui eduxit rivos de petra duríssima, et cibavit te manna in solitudine, quod nescierunt patres tui ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R. Aperis tu manum tuam, Domine, et sáticas nos.

- 10 Confiteántur tibi, Domine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- 11 Glóriam regni tui dicant et poténtiam tuam loquántur. R.
- 15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

- ¹⁶ Aperis tu manum tuam,
et imple omne animal in beneplácito. *R.*
- ¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- ¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. *R.*

5

*Ambulavit in fortitudine cibi illius
usque ad montem Dei.*

Lectio libri primi Regum

19, 4-8

In diébus illis:

Perréxit Elías in désertum viam unius diéi.

Cumque venisset et sedéret subter unam iuníperum,
petívit animæ suæ ut morerétur, et ait: « Súfficit mihi,
Dómine: tolle animam meam, neque enim mélior sum
quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in
umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi:
« Surge et cómede ».

Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis
et vas aquæ; comédit ergo et bibit, et rursus obdormí-
vit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit
eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi
restat via ».

Qui, cum surrexisset, comédit et bibit, et ambulá-
vit in fortitúde cibi illius quadraginta diébus et qua-
draginta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (*R.*: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

- ³ Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
⁴ non occultábimus a filiis eórum,
⁷ ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei. *R.*

- ²³ Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apérui;
²⁴ et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. *R.*

- ²⁵ Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
⁵⁴ Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit dextera eius. *R.*

6

*Comedite panem meum et bibite vinum,
quod miscui vobis.*

Lectio libri Proverbiórum

9, 1-6

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit columñas
septem, immolávit víctimas suas, miscuit vinum et pro-
pósuit mensam suam.

Misit ancillas suas ut vocárent ad arcem et ad móe-
nia civitátis: « Si quis est párvulus, véniat ad me ».

Et insipientibus locúta est: « Veníte, comédite pa-
nem meum et bibite vinum quod miscui vobis, relínquite
infántiam et vívite, et ambuláte per vías prudéntiæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: Io 6, 59 b)

R. Qui manducat hunc panem, vivet in ætérnum.
vel Allelúia.

- ¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit filiis tuis in te. R.
¹⁴ Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
¹⁵ Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.
¹⁹ Qui annúnciat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
²⁰ Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Lectio secunda

1

Unus panis, unum corpus multi sumus.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 16-17

Fratres:

Calix benedictiónis cui benedicimus, nonne comunicatio sanguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne communicatio corpóris Christi est?

Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Verbum Dómini.

2

*Quotiescumque manducabitis panem hunc
et calicem bibetis,
mortem Domini annuntiatis.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemoratióem ».

Simíliter et calicem, postquam cenátum est, dicens: « Hic calix novum Testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et calicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis, donec véniat. — Verbum Dómini.

3

Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram.

Lectio Epístolæ ad Hebræos 9, 11-15

Christus, cum advénit pónitífex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiόνis, neque per ságuinem hircórum et vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatióem car-

nis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ideo Novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióre Testaménto, repromissionem accipiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 6, 57

R. Allelúia. *¶*. Qui manducat meam carnem
et bibit meum sanguínem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discipuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discipulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occurreret vobis homo lagénam aquæ báulans: sequimini eum et, quocúmque introierit, dicite dómino domus: Magíster dicit: " Ubi est refectio mea, ubi pascha cum discipulis meis mandúcem? " Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discipuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benedicens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum ilud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 6, 51-52

R. Allelúia. *¶*. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descénderi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. R. Allelúia.

Manducaverunt et saturati sunt omnes.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

9, 11 b-17

In illo témpore:

Loquebátur Iesus turbis de Regno Dei, et eos qui cura indigébant sanábat.

Dies autem cóeperat declináre, et accedéntes Duódecim dixerunt illi: « Dimítte turbam, ut eúntes in castélla villásque, quæ circa sunt, devértant et invéniant escas; quia hic in loco desérto sumus ».

Ait autem ad illos: « Vos date illis manducáre ».

At illi dixerunt: « Non sunt nobis plus quam quinque panes et duo pisces; nisi forte nos eámus et emá-

mus in omnem hanc turbam escas ». Erant enim fere viri quinque milia.

Ait autem ad discipulos suos: « Fácite illos discumbere per convivia ad quinquagénos ». Et ita fecerunt, et discumbere fecerunt omnes.

Accéptis autem quinque pánibus et duóbus píscibus, respéxit in cælum et benedíxit illis, et fregit, et dabat discipulis suis, ut pónerent ante turbam.

Et manducavérunt et saturáti sunt omnes. Et sublátum est quod supérduit illis, fragmentórum cóphini duódecim. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 6, 57

R. Allelúia. V. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sanguínem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quærent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixerunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo; et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatióem mortis et crucifixerunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies hódie quod hæc facta sunt. Sed et mulieres quædam ex nostris teruérunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invénto corpore eius, venérunt dicétes se étiam visióem angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum et ita invenérunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non víderunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophætæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castélló quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire, et coegerunt illum dicétes: « Mane nobiscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixerunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in via, et aperíret nobis Scriptúras? »

Et surgéntes eádem hora regressi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis

erant, dicentes: « Surréxit Dóminus vere et apparuit Simóni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognóverunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 6, 58

℞. Allelúia. √. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui manducat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis, et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébatur super his qui infirmabántur. Súbiit autem in montem Iesus et ibi sedébat cum discipulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus, et vidísset quia multitúdo magna venit ad eum, dicit ad Philíppum: « Unde emémus panes, ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discipulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: « Est puer hic qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt inter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discumbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque milia.

Accépit ergo panes Iesus et, cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus, simíliter et ex píscibus, quantum volébant.

Ut autem impléti sunt, dixit discipulis suis: « Colígite quæ superavérunt fragmenta, ne quid péreat ». Collegérunt ergo et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómines cum vidísset quod Iesus fécerat signum, dicébant: « Hic est vere prophéta, qui venit in mundum ».

Iesus ergo, cum cognovísset quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Allelúia. √. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descénderi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

*Qui venit ad me non esuriet, et qui
credit in me non sitiet.*

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem
6, 24-35

In illo témpore:

Cum vidísset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascendérunt ipsi navículas et venérunt Caphárnaum quæréntes Iesum.

Et, cum invenissent eum trans mare, dixerunt ei: « Rabbi, quando huc venisti? »

Respondit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis, quæritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus et saturati estis. Operamini non cibum qui perit, sed cibum qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit: hunc enim Pater signavit Deus ».

Dixerunt ergo ad eum: « Quid faciemus ut operemur opera Dei? »

Respondit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem misit ille ».

Dixerunt ergo ei: « Quod ergo tu facis signum, ut videamus et credamus tibi? Quid operaris? Patres nostri manna manducaverunt in deserto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducare " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Panis enim Dei est qui descendit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixerunt ergo ad eum: « Domine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esuriat, et qui credit in me non sitiet umquam ». — Verbum Domini.

6

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Alleluia. ✠. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendit, dicit Dominus;
si quis manducaverit ex hoc pane,
vivet in æternum. ℞. Alleluia.

Ego sum panis qui de cælo descendi.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

6, 41-52 a

In illo tempore:

Murmurabant Iudæi de Iesu, quia dixisset: « Ego sum panis qui de cælo descendi ». Et dicebant: « Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos novimus patrem et matrem? Quomodo dicit nunc: " De cælo descendi? " »

Respondit Iesus et dixit eis: « Nolite murmurare in invicem. Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum; et ego resuscitabo eum in novissimo die. Est scriptum in prophetis: " Et erunt omnes docibiles Dei ". Omnis, qui audit a Patre et didicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit habet vitam æternam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducaverunt in deserto manna et mortui sunt. Hic est panis de cælo descendens, ut, si quis ex ipso manducaverit, non moriatur. Ego sum panis vivus qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Verbum Domini.

7

Alleluia

Io 6, 57

℞. Alleluia. ✠. Qui manducat meam carnem
et bibit meum sanguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dominus.
℞. Alleluia.

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis Iudæórum:

« Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad invicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, nisi manducavéritis carnem Filii hóminis et bibéritis eius sanguínem, non habétis vitam in vobismetípsis. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguínem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguínem in me manet, et ego in illo.

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 6, 58

℞. Allelúia. ʒ. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Iesus accipit panem et dat eis.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se iterum Iesus discípulis ad mare Tiberiadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus et Thomas, qui dicitur Dídymus, et Nathánael, qui erat a Cana Galilææ, et filii Zebedæi et álíi ex discípulis eius duo.

Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ».

Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt, et ascendérunt in navem; et illa nocte nihil prendidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in litore; non tamen sciébant discípuli quia Iesus est.

Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ». Ille autem dixit eis: « Míttite in dexteram navíggii rete, et inveniétis ». Mísérunt ergo; et iam non valébant illud tráhere a multítudine píscium.

Dicit ergo discípulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ».

Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, tunicam succínxit se (erat enim nudus) et misit se in mare. Alii autem discípuli navíggio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis) trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vident prunas pósitas et píscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendístis nunc ». Ascéndit ergo Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus. Et, cum tantí essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ».

Nemo autem audébat discipulorum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est.

Venit Iesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem similiter. Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discipulis cum resurrexisset a mórtuis. — Verbum Dómini.

4. DE SANCTISSIMO NOMINE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum;
et omnis lingua confiteátur
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Sanctíssimum Iesu nomen venerántibus,
nobis, Dómine, concéde propítius,
ut, eius in hac vita dulcédine perfruéntes,
sempitérno gáudio in pátria repleámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1707-1713.

Super oblata

In eius nómine, Pater omnípotens,
múnera nostra dignáre suscipere,
in quo quidquid petiérimus
nos certe consecutúros esse confidimus,
ipso Fílio tuo benigníssime pollicénte.
Qui vivit.

Ant. ad communionem

Act 4, 12

Non est áliud nomen sub cælo datum homínibus,
in quo opórteat nos salvos fieri.

Post communionem

Tua nobis, quæsumus, Dómine, miseratióne concéde,
ut in his sacris mystériis
Dóminum Iesum dignis obséquiiis venerémur,
in cuius nómine voluísti omne genu flecti,
omnésque hómines inveníre salútem. Per Christum.

Lectio prima

1

*Ego sum qui sum. Hoc nomen mihi
in æternum.*

Léctio libri Exodi

3, 13-15

In diébus illis:

Audiens Móyses vocem Dómini de médio rubi, dixit ad eum: « Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: " Deus patrum vestrórum misit me ad vos ". Si dixerint mihi: " Quod est nomen eius? " quid dicam eis? »

Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices fíliis Israel: " Qui est " misit me ad vos ».

Dixítque íterum Deus ad Móysen: « Hæc dices fíliis Israel: " Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Iacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriale meum in generatióem et generatióem " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
quí in altis hábitat,
- 6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

2

Laudabo nomen tuum assidue.

Léctio libri Sirácidæ

51, 11-17

Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operationis tuæ quæ a sæculo sunt, quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et liberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecátus sum.

Invocávi Dóminum, patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório.

Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessióe, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti

me de perditíone, et eripuísti me de témpore iníquo; propterea confitébor et laudem dicam tibi et benedicam nómini Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 4 b)

R. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius.

- 2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timebo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
- 3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus salvatóris. R.
- 4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius;
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.
- 5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
- 6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Lectio secunda

1

*Cum omnibus qui invocant Nomen
Domini nostri Iesu Christi.*

Inítium Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 1-3

Paulus, vocátus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis,

cum ómnibus qui invocant Nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Verbum Dómini.

2

Donavit illi Nomen, quod est super omne nomen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obcédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glóriam Dei Patris. — Verbum Dómini.

3

Omnia facite in Nomine Domini Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, paciéntiam, supportátes invicem et donátes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculo perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno corpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Dan 3, 52 b

℟. Allelúia. ✠. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile et superexaltátum in sæcula.

℟. Allelúia.

Vocabis nomen eius Iesum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

1, 18-25

Iesu Christi generátio sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimítere eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Mariám cóniugem tuam, quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobiscum-Deus ».

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei ángelus Dómini, et accépit cóniugem suam; et non cognoscébat eam donec péperit filium: et vocávit nomen eius Iesum. — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Dan 3, 52 b

℟. Allelúia. V. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile et superexaltátum in sæcula.
℟. Allelúia.

Vocatum est nomen eius Iesus.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 2, 16-21

In illo témpore:

Venérunt pastóres festinántes usque Bétlehem et invenérunt Mariám et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

Mariá autem conservábat ómnia verba hæc, cónfrens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes et laudántes Deum, in ómnibus quæ audierant et viderant, sicut dictum est ad illos.

Et postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcideretur, vocátum est nomen eius Iesus, quod vocátum est ab Angelo priúsqum in útero conciperetur.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ps 95, 2

℟. Allelúia. V. Cantáte Dómino
et benedicíte nómini eius,
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
℟. Allelúia.

*Si quid petieritis me in Nomine meo,
ego faciam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

14, 6-14

In illo témpore:

Dicit Iesus ad Thomam: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis: et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? Qui vidit me vidit Patrem.

Quómodo tu dicis: " Osténde nobis Patrem? " Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens facit ópera sua. Crédite mihi quia ego in Patre et Pater in me est. Alióquin propter ópera ipsa créдите.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciat; et maióra horum fáciat, quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis in Nómine meo hoc fáciat, ut glorificétur Pater in Filio. Si quid petiéritis me in Nómine meo, ego fáciat ».

Verbum Dómini.

5. DE PRETIOSISSIMO SANGUINE D. N. IESU CHRISTI

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Ap 5, 9-10

Redemisti nos, Dómine, in Sanguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecisti nos Deo nostro regnum.

Collecta

Deus, qui pretiósio Unigéniti tui Sanguine
univérsos hómines redemisti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut, nostræ salútis mystérium iúgiter recoléntes,
eiusdem fructum cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1715-1723.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
oblatiónis nostræ múnera proferéntes,
ad novi testaménti Mediatórem Iesum
his mystériis accedámus,
eiusque aspersiónem Sanguinis salutíferam innovémus.
Qui vivit.

Præfatio I de Passione Domini, p. 751.

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiόνis, cui benedícimus,
communicátió Sanguinis Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátió Córporis Dómini est.

Post communionem

Cibo refécti, Dómine, potúque salútis,
Salvatóris nostri, quæsumus,
semper Sanguine perfundámur,
qui fons aquæ nobis fiat
in vitam saliéntis ætérnam.
Per Christum.

Vel:

Refécti cibo potúque cælésti,
quæsumus, omnípotens Deus,
ut ab hóstium deféndas formídine,
quos pretiósio Fílii tui Sanguine redemísti.
Qui vivit.

Lectio prima

1

*Cum viderit Dominus sanguinem in superliminari
et in utroque poste, transcendet ostium domus.*

Lectio libri Exodi

12, 21-27

In diébus illis:

Vocávit Móyses omnes senióres filiórum Israel, et
dixit ad eos: « Ite, tolléntes ánimál per famílias ve-
stras, et immoláte Phase. Fasciculúmque hyssópi tín-
gite in ságuine qui est in límine, et aspérgite ex eo
superlimináre et utrúmque postem.

Nullus vestrum egrediátur óstium domus suæ usque
mane; transíbit enim Dóminus percútiens Ægýptios;
cumque víderit ságuinem in superliminári et in utrò-

que poste, transcendet ostium domus, et non sinet percussorem ingredi domos vestras et lædere.

Custodi verbum istud legitimum tibi et filiis tuis, usque in ætérnum. Cumque introieritis terram, quam Dóminus daturus est vobis, ut pollicitus est, observabitis cæremónias istas.

Et, cum dixerint vobis filii vestri: " Quæ est ista religio? ", dicétis eis: " Víctima tránsitus Dómini est, quando transívit super domos filiórum Israel in Ægýpto, percútiens Ægýptios, et domos nostras líberans " ».

Incurvatúsque pópulus adorávit.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiónis
communicátio ságuinis Christi est.

vel Allelúia.

- 12 Quid retribuam Dómino
pro ómnibus quæ retribuit mihi?
13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. R.
15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
16 Ego servus tuus et fílius ancillæ tuæ,
dirupísti víncula mea. R.
17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

*Hic est sanguis fæderis, quod pepigit
Dóminus vobiscum.*

Lectio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radices montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel; misítque iúvenes de filiis Israel, et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit itaque Móyses dimídiam partem ságuinis, et misit in cratéras; partem autem residuam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fæderis legit, audiénte pópulo; qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obcédientes ».

Ille vero sumptum ságuinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis fæderis, quod pepigit Dóminus vobiscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspéctávi Dóminum,
et inténdit mihi.

- 4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. *R.*
- 7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. *R.*
- In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». *R.*
- 10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. *R.*

Lectio secunda

1

Per proprium sanguinem introivit semel in Sancta.

Lectio Epistolæ ad Hebræos 9, 11-15

Christus, cum advénit pónitex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ideo novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiόem eárum prævaricatiόnum,

quæ erant sub prióre Testaménto, repromissiόnem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.
Verbum Dómini.

2

*Accessistis ad sanguinem aspersionis,
melius loquentem quam Abel.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessístis ad tractábilem et ardéntem ignem et túrbinem et caliginem et procéllam et tubæ sonum et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fieret verbum.

Sed accessístis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum, frequéntiam, et Ecclésiám primogenitórum, qui conscripti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediátorem Iesum, et sánguinem aspersionis, mélius loquéntem quam Abel. — Verbum Dómini.

3

*Redempti estis pretioso sanguine quasi Agni
immaculati Christi.*

Lectio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 17-21

Caríssimi:

Si patrem invocátis eum, qui sine acceptiόne personárum iúdicat secúndum uniuscuiúsque opus, in ti-

móre incolátus vestri témpore conversámini, sciéntes quod non corruptibílibus argénto vel auro redémpti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trádita, sed pretiósó ságuine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcógnti quidem ante constitutióem mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Verbum Dómini.

4

*Tres sunt qui testificantur:
Spiritus et aqua et sanguis.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

5, 4-7 a. 8 b

Caríssimi:

Omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et ságuinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in ságuine. Et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas.

Quia tres sunt qui testificántur: Spíritus et aqua et sanguis, et hi tres in unum sunt.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Cf. Ap 1, 5 ab

Alleluia

℟. Allelúia. γ. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra
in ságuine tuo. ℟. Allelúia.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis domo lagénam aquæ báulans: sequímini eum et, quocúmque introierit, dicite dómino domus: “ Magíster dicit: Ubi est refectio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? ” Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenerunt sicut díxerat illis et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benedicens fregít, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℟. Alleluia. ⅴ. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra
in ságuine tuo.

℟. Alleluia.

*Induunt eum purpuram et imponunt ei
plectentes spineam coronam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum in átrium quod est prætó-
rium, et cónvocant totam cohórtem. Et induunt eum
púrpuram et impónunt ei plecténtes spíneam coronam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ».
Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant
eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpu-
ram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcant il-
lum ut crucifígerent eum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 5, 9

℟. Alleluia. ⅴ. Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in ságuine tuo.

℟. Alleluia.

*Factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis
decurrentis in terram.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 22, 39-44

In illo témpore:

Ibat Iesus secúndum consuetúdinem in montem
Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli.

Et, cum pervenísset ad locum, dixit illis: « Oráte,
ne intrétis in tentatióne ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis
et, pósitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, trans-
fer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas,
sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum.
Et, factus in agonía, prolíxius orábat.

Et factus est sudor eius sicut guttæ ságuinis decur-
réntis in terram. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 5, 9

℟. Alleluia. ⅴ. Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in ságuine tuo. ℟. Alleluia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

19, 31-37

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent
in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille
sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum
crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi

quidem fregérunt crura et alterius qui crucifixus est cum eo.

Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimonium perhíbuit, et verum est eius testimonium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et iterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ». — Verbum Dómini.

6. DE SACRATISSIMO CORDE IESU

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate, ut infra:

Ant. ad introitum Ps 32, 11. 19

Cogitationes Cordis eius in generatione et generationem, ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui, dilécti Fílii tui Corde gloriántes, eius præcípua in nos benefícia recólimus caritátis, de illo donórum fonte cælésti supereffluéntem grátiam mereámur accípere. Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectionis thesáuros misericórditer largíri dignáris,

concéde, quæsumus, ut, illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus officium. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1727-1748.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine, ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem, ut quod offérimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiátio delictórum. Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce, pro nobis trádedit semetípsum, atque de transfixo látere sánguinem fudit et aquam, ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta, ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti, iúgiter haurírent e fóntibus salútis in gáudio.

Et ideo, cum Sanctis et Angelis univérsis, te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem**Io 7, 37-38**

Dicit Dóminus:

Si quis sitit, véniat ad me et bibat.

Quí credit in me,

flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel:**Io 19, 34**Unus mílitum lancea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.**Post communionem**Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectione fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ipsum in frátribus agnóscere discámus.
Per Christum.**Vel prouti sequitur:****Ant. ad introitum****Ps 32, 11. 19**Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatióne,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.**Collecta**Fac nos, Dómine Deus, Cordis Fílii tui virtútibus índui
et afféctibus inflammári,
ut, eius imáginí confórmes effécti,
ætérnæ redemptiόνis mereámur esse partícipes.
Per Dóminum.**Lectiones ut infra, pp. 1727-1748.****Super oblata**Deus, Pater misericordiárum,
quí propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos,
Unigénitum tuum nobis ineffábilí bonitáte donásti,præsta, quæsumus, ut, cum ipso in unum consummáti,
dignum tibi offerámus obséquium.
Per Christum.**Præfatio de Ss.mo Corde Iesu, p. 1725.****Ant. ad communionem****Io 7, 37-38**

Dicit Dóminus:

Si quis sitit, véniat ad me et bibat.

Quí credit in me,

flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel:**Io 19, 34**Unus mílitum lancea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.**Post communionem**Tui sacraménti caritátis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter implorámus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius glóriæ consórtes fieri mereámur in cælis.
Per Christum.**Lectio prima**

1

*Dominator Domine Deus, misericors et clemens.***Lectio libri Exodi****34, 4 b-7 a. 8-9****In diébus illis:**De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem Sí-
nai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo invocans nomen Dómini.

Quo transeunte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, miséricors et clemens, pátiens et multæ miserationis ac verax, qui custódis misericórdiam in mília, qui auferis iniquitatem et scélera atque peccáta ».

Festínusque Móyses curvátus est pronus in terram, et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobiscum (pópulus enim duræ cervicis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (R.: 6 a)

R. Reminiscere miserationum tuarum, Dómine.

- 4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
- 5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.
- 6 Reminiscere miserationum tuarum, Dómine,
et misericordiárum tuarum, quóniam a sáculo sunt.
- 7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.
- 8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
- 9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.
- 10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
- 14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

2

Dilexit vos Dominus et elegit vos.

Léctio libri Deuteronomíi

7, 6-11

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Pópulus sanctus es Dómino Deo tuo. Te elégit Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiáris de cunctis pópulis qui sunt super terram.

Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis iunctus est Dóminus et elégit vos, cum ómnibus sitis pópulis paucióres; sed quia diléxit vos Dóminus et custodívit iuraméntum, quod iurávit pátribus vestris, eduxítque vos in manu forti et redémit de domo servitútis, de manu Pharaónis regis Ægýpti.

Et scies quia Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta eius in mille generatiónes; et reddens odiéntibus se statim, ita ut dispérdat eos et ultra non dífferat, prótinus eis restítuens quod meréntur.

Custódi ergo præcépta et cæremónias atque iudícia, quæ ego mando tibi hódie ut fácias ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1-2. 4-5. 11-12. 18-19. 20-21 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

- 1 Exultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
- 2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. R.

- ⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- ⁵ Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. *R.*
- ¹¹ Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatíones cordis eius in generatióne et generatióne.
- ¹² Beáta gens cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. *R.*
- ¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- ¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. *R.*
- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
- ²¹ quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. *R.*

3

Amavit eos elegitque semen eorum post eos.

Léctio libri Deuteronomíi

10, 12-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Et nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius et díligas eum; ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua, custodiásque mandáta Dómini et cæremónias eius, quas ego hódie præcípio tibi, ut bene sit tibi?

En Dómini Dei tui cælum est et cælum cæli, terra et ómnia quæ in ea sunt; et tamen pátribus tuis conglutinátus est Dóminus et amávit eos elegitque semen

eórum post eos, id est vos de cunctis géntibus, sicut hódie comprobátur.

Circumcidíte igitur præpútium cordis vestri, et cervicem vestram ne indurétis ámplius, quia Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ, amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum. Et vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægýpti.

Dóminum Deum tuum timébis et ei soli sérvies, ipsi adhærébis iurabísque in nómine illius. Ipse est laus tua et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália et terribília, quæ vidérunt óculi tui.

In septuagínta animábus descendérunt patres tui in Ægýptum; et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cæli ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (*R.*: 6 a)

R. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine.

- ⁴ Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
- ⁵ Diríge me in veritaté tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. *R.*
- ⁶ Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.
- ⁷ Secundum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. *R.*
- ⁸ Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
- ⁹ diríget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. *R.*

- ¹⁰ Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
¹⁴ Familiáriter agat Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. *R.*

4

*Si mulier infantem suum oblita fuerit,
ego tamen non obliviscar tui.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ 49, 13-15

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra; iubiláte, montes,
laudem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum
et páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: « Derelíquit me Dóminus, et Dóminus
oblítus est mei ». « Numquid oblivísci potest múlter
infánthem suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et
si illa oblíta fúerit, ego tamen non obliviscar tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (*R.*: 9 a)

- R.* Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. *R.*
⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. *R.*
⁶ Respícite ad eum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. *R.*

5

In caritate perpetua dilexi te.

Lectio libri Ieremíæ prophétæ 31, 1-4

« In témpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis
cognatióibus Israel, et ipsi erunt mihi in pópulum ».

Hæc dicit Dóminus: « Invénit grátiam in desérto
pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam
Israel. Longe Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte
perpétua diléxi te; ideo attráxi te miserans, rursúmque
ædificábo te, et ædificáberis, virgo Israel: adhuc orná-
beris týmpanis tuis, et egrediéris in choro ludéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (*R.*: 3)

R. Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris.

- ² Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
³ Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris. *R.*
⁴ Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius,
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. *R.*
⁵ Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
⁶ Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. *R.*

6

*Ego pascam oves meas et ego eas
accubare faciam.*

Lectio libri Ezechiélis prophætæ

34, 11-16

Hæc dicit Dóminus Deus: «Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et caliginis.

Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ.

In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre faciam, dicit Dóminus Deus. Quod perierat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infirmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custodiám, et pascam illas in iudicio ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- ¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,
- ² super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

³ Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. R.

7

Conversum est in me cor meum.

Lectio libri Osée prophætæ

11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus: « Puer Israel et diléxi eum, et ex Ægypto vocávi filium meum. Et ego, quasi nutrícius Ephraím, portábam eos in brácciiis meis, et nesciérunt quod curárem eos.

In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsus est in me cor meum, páriter conturbáta est pænítúdo mea. Non faciam furórem iræ meæ, non convérta ut dispérdam Ephraím, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédíar civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 10 (R.: 17)

R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.6 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.7 Notas fecit vias suas Móysi,
filiis Israel adinventiões suas. R.8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis. R.

Lectio secunda

1

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 5-11

Fratres:

Spes non confúndit, quia caritas Dei diffúsa est in
córdibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est
nobis.

Adhuc enim Christus, cum adhuc infirmi essémus,

secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim
pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et
áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos,
quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro
nobis mórtuus est. Multo igitur magis iustificáti nunc in
sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus
Deo per mortem Filii eius, multo magis reconciliáti
salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et
gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Chri-
stum, per quem nunc reconciliatióem accépimus.

Verbum Dómini.

2

*Secundum divitias gratiæ eius,
qua superabundavit in nobis.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri-
sti, qui benedíxit nos in omni benedictióe spiritáli in
cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante
mundi constitutióem, ut essémus sancti et immacu-
láti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos
in adoptiόem filiόrum per Iesum Christum in ipsum,
secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ
gratiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiόem per sanguíneum eius,
remissiόem peccatórum secúndum divítias gratiæ eius,
qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et pru-
déntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ
secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo in

dispensatióem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Verbum Dómini.

3

*Gentibus evangelizare investigabiles
divitias Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii absconditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cælestibus per Ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei, secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

4

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 14-19

Fratres:

Flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi, ex quo omnis patrénitas in cælis et in terra nominátur; ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum eius in interiorem hóminem; habitáre Christum per fidem in córdibus vestris; in caritáte radicáti et fundáti, ut valeátis com-

prehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímities et profúndum; scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

5

In visceribus Christi Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

1, 8-11

Fratres:

Testis mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Christi Iesu. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia et omni sensu, ut probétis potióra, ut sitis sincéri et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu iustítiæ, qui est per Iesum Christum in glóriam et laudem Dei. — Verbum Dómini.

6

Dilexit nos.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit, ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non diligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est. In hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si dili-

gámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo.

Et nos cognóvimus et credídimus caritatí quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritaté in Deo manet, et Deus in eo manet.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. √. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Mitis sum et humilis corde.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et onerátí estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmilis corde; et “ inveniétis réquiem animábus vestris ”; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 11, 29 ab

℞. Allelúia. √. Tóllite iugum meum super vos,
dicit Dóminus,
et discite a me, quia mitis sum
et húmilis corde. ℞. Allelúia.

*Gaudium erit in cælo super uno peccatore
pænitentiam agente.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 15, 1-10

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisæi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parabólam istam, dicens: « Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et, si perdiderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintánovem in desérto, et vadit ad illam quæ perierat, donec invéniat illam?

Et, cum invénierit eam, impónit in úmeros suos gaudens, et véniens domum cónvoCAT amícos et vicínos, dicens illis: “ Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ perierat ”.

Dico vobis: Ita gáudium erit in cælo super uno peccatóre pænitentiam agente, quam super nonagintánovem iustis, qui non índigent pæniténtia.

Aut quæ mûlier habens drachmas decem; si perdiderit drachmam unam, nonne accendit lucernam et evêrrit domum, et quærit diligenter, donec invéniat?

Et, cum invenerit, convocat amicas et vicinas, dicens: " Congratulamini mihi, quia invéni drachmam, quam perdideram ".

Ita, dico vobis, gáudium fit coram ángelis Dei super uno peccatóre pæniténtiam agente ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Mt 11, 28

R. Alleluia. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

*Gaudere oportebat, quia frater tuus hic
mortuus erat et revixit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquátes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisæi et scribæ dicentes: « Hic peccatóres récipit et manducat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicens: « Homo quidam habébat duos fílios, et dixit adulescéntior ex illis patri: " Pater, da mihi portióne[m] substántiæ, quæ me contíngit ". Et divisit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius peregri proféctus est in regióne[m] longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhæsit uni civium regiónis illíus, et misit illum in vilam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat saturári de síliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revêrsus dixit: " Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári filius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis ".

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est; et accúrrens cecidit super collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári filius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius, et calceaménta in pedes, et addúcite vítulum saginátum, occídite, et manducémus et epulémur; quia hic fílius meus mórtuus erat, et revixit: perierat, et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum præteríi, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis

epulärer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ”.

At ipse dixit illi: “ Fíli, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat, et revíxit; perierat, et invéntus est ” ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. *℣*. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

10, 11-18

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves propriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit — et lupus rapit eas et dispérgit, — quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unus grex, unus pastor.

Proptérea me Pater díligit, quia ego pono ánimam meam, ut íterum sumam eam. Nemo tollit eam a me,

sed ego pono eam a meípso. Potestátem hábeo ponéndi eam, et potestátem hábeo íterum suméndi eam: hoc mandátum accépi a Patre meo ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 15, 9

℞. Allelúia. *℣*. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos; manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glori ficátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 9

R. Allelúia. V. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

*Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem,
sicut dilexi vos.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcepta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcepta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut ut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. R. Allelúia.

Dilexisti eos, sicut me dilexisti.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo, ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi. Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti.

Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 10 b

R. Allelúia. V. Deus prior diléxit nos,
et misit Fílium suum
propitiatióem pro peccátis nostris.
R. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
19, 31-37

Iudæi, quóniam Parascève erat, ut non remanèrent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati), rogaverunt Pilátum ut frangerentur eorum crura et tollerentur. Venérunt ergo milites, et primi quidem fregérunt crura et alterius qui crucifixus est cum eo.

Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhibuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleatur: « Os non comminuétur eius ». Et iterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

7. DE SPIRITU SANCTO

In hac Missa adhibetur color ruber.

A

Ant. ad introitum Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris,
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui corda fidélium
Sancti Spíritus illustratióne docuísti,

da nobis in eódem Spíritu recta sápere,
et de eius semper consolatiónē gaudere.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1753-1761, vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1228-1247.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine, oblata sanctífica,
et corda nostra
Sancti Spíritus illustratióne emúnda.
Per Christum.

Præfatio I de Spiritu Sancto: De missione Spiritus
a Domino in Ecclesiam.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, ascéndens super omnes cælos
sedénsque ad dexteram tuam,
promíssum Spíritum Sanctum
in fílios adoptiόνis effúdit.

Quaprópter nunc et usque in sáculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 67, 29

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem.

Post communionem

Sancti Spíritus, Dómine,
corda nostra mundet infúsis,
et sui roris íntima aspersione fecúndet.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Cf. Io 14, 26; 15, 26

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.

Collecta

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procedit illúminet,
et indúcat in omnem,
sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Vel:

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purifica per infusiónem Spíritus Sancti
cogitationes cordis nostri,
ut te perfécte diligere
et digne laudáre mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1753-1761, vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1228-1247.

Super oblata

Inténde, quæsumus, Dómine, spiritálem hóstiam
altáribus tuis piæ devotiónis stúdio propósitam,
et da fámulis tuis spíritum rectum,
ut fides eórum hæc dona tibi concíliet,
et comméndet humílitas. Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto: De actione Spiritus
in Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas,
mirisque modis Ecclésiæ tuæ gubernácula moderáris.

Virtúte enim Spíritus Sancti
ita eam adiuváre non désinis,
ut súbdito tibi semper afféctu
nec in tribulatióne supplicáre deficiat,
nec inter gáudia grátias reférre desístat,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 15, 26; 16, 14

Spíritus qui a Patre procedit,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

Post communionem

Dómine Deus noster,
qui nos vegetáre dignátus es cæléstibus aliméntis,
suavitátem Spíritus tui
penetrálibus nostri cordis infúnde,
ut, quæ temporáli devotióne percépimus,
sempitérno múnere capiámus.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum

Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me,
evangelizáre paupéribus misit me, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui univérsam Ecclésiám tuam
in omni gente et natióne sanctificas,
in totam mundi latitúdinem Spíritus tui dona defúnde,
ut, quod in ipsis evangélicæ prædicatiónis exórdiis
tua est operáta dignátio,
nunc quoque per credéntium corda diffúndat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Spíritu régimur,
cuius protectiόne servámur,
præténde nobis misericórdiam tuam,
et exorábilis tuis esto supplicibus,
ut in te credéntium fides
tuis semper beneficiis adiuvétur.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1753-1761, vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1228-1247.

Super oblata

Sacrificia, Dómine, tuis oblata conspéctibus,
ignis Spíritus sanctificet,
qui discipulórum Fílii tui corda succéndit.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto I, p. 1749, vel II, p. 1751.

Ant. ad communionem

Ps 103, 30

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta proficiant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Vocatum est Babel,
quia ibi confusum est labium universæ terræ.*

Léctio libri Génesis

11, 1-9

Erat terra labií unius et sermónum eorúndem. Cum-
que proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in
terra Sénnaar, et habitavérunt in eo.

Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciá-
mus láteres, et coquámus eos igni ». Habuerúntque
láteres pro saxis, et bitúmen pro cæméto. Et dixé-
runt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim,
cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen
nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descendit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant filii Adam; et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium omnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatióibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui ».

Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in univérzas terras; et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcirco vocátum est nomen eius Babel, quia ibi confúsum est lábium univérssæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus super faciém cunctárum regiónum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1757.

2

*Descendit Dominus coram omni plebe
super montem Sinai.*

Léctio libri Exodi

19, 3-8 a. 16-20 b

In diébus illis:

Móyses ascéndit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et annuntiábis filiis Israel:

“ Vos ipsi vidistis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos super alas aquilárum et assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum sacerdotále et gens sancta ”. Hæc sunt verba quæ loquéris ad filios Israel ».

Venit Móyses et, convocátis maióribus natu pópuli,

expósuit omnes sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque omnis pópulus simul: « Cuncta, quæ locútus est Dóminus, faciémus ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœpérunt audíri tonítroa ac micáre fúlgura, et nubes densíssima operíre montem, clangórque búcinæ veheméntius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris. Cumque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radices montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descendísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis. Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius, et prolíxius tendebátur. Móyses loquebátur, et Deus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice, et vocávit Móysen in cacúmen eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1757.

3

Ossa arida, intromittam in vos spiritum, et vivetis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spírítu Dómini, et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciém campi, siccáque veheménter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticinâre de óssibus istis, et dices eis: "Ossa árida, audite verbum Dómini". Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: "Ecce ego intromittam in vos spíritum, et vivétis: et dabo super vos nervos, et succrésce fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem, et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus" ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spíritum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticinâre ad spíritum, vaticinâre, fili hóminis, et dices ad spíritum: "Hæc dicit Dóminus Deus: A quáttuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant" ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingrèssus est in ea spíritus, et vixérunt, steterúntque super pedes suos, exercítus grandis nimis valde.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: "Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus". Proptérea vaticinâre et dices ad eos: "Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrá vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiescere vos fáciam super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus: locútus sum et feci", ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1757.

4

*Super servos meos et ancillas
effundam Spiritum meum.*

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 28-32

Hæc dicit Dóminus:

« Effúdam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt filii vestri et filiæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiões vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effúdam spíritum meum.

Et dabo prodígia in cælo et in terra, ságuinem et ignem et vapórem fumí. Sol convertétur in ténebras, et luna in ságuinem, ántequam véniat Dies Dómini magnus et horribilis.

Et erit: omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit, quia in monte Sion et in Ierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus, et in residuis quos Dóminus vocáverit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 24 et 35 c. 27-28. 29 bc-30 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiõnem et decórem induísti,
- ² amíctus lúmine sicut vestiménto. R.
- ²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
- ³⁵ Bénedic, ánima mea, Dómino. R.

- 27 Omnia a te exspectant,
ut des illis escam in tempore suo.
28 Dante te illis, colligent,
aperiente te manum tuam, implebuntur bonis. *R.*
29 Revocabis spiritum eorum, et deficient,
et in pulverem suum revertentur.
30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur,
et renovabis faciem terræ. *R.*

5

*Repleti sunt omnes Spiritu Sancto
et ceperunt loqui.*

Lectio Actuum Apostolorum

2, 1-11

Cum complerentur dies Pentecostes erant omnes pariter in eodem loco. Et factus est repente de cælo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis et replevit totam domum ubi erant sedentes: et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum, et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et ceperunt loqui aliis linguis prout Spiritus dabat eloqui illis.

Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione quæ sub cælo est; facta autem hac voce, convenit multitudo et confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupabant autem et mirabantur dicentes:

«Nonne ecce omnes isti qui loquuntur Galilæi sunt? Et quomodo nos audimus unusquisque propria lingua nostra in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamitæ, et qui habitant Mesopotamiam, Iudæam quoque et Cappadociam, Pontum et Asiam, Phrygiam quoque et Pamphylia, Ægyptum et partes Libyæ quæ

est circa Cyrenem, et advenæ Romani, Iudæi quoque et proselyti, Cretes et Arabes, audimus loquentes eos nostris linguis magnalia Dei». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (*R.*: cf. 30)

R. Emitte Spiritum tuum, Domine,
et renova faciem terræ.

vel Allelúia.

- 1 Benedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
impléta est terra creatúra tua. *R.*
29 Revocabis spiritum eorum, et deficient,
et in pulverem suum revertentur.
30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur,
et renovabis faciem terræ. *R.*
31 Sit glória Dómini in sæculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. *R.*

Lectio secunda

1

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Romános

8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congemiscit et compáritur usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi

primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos géminus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus; spes autem quæ vidétur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed ipse Spíritus interpellat gemítibus inenarrabilibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios **12, 3 b-7. 12-13**

Fratres:

Nemo potest dicere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto.

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuique autem datur manifestatio Spíritus ad utilitátem.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive liberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
R. Allelúia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Ioánnem

7, 37-39

In novíssimo die magno festivitátis stabat Iesus et clamávit dicens:

« Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credéntes in eum: nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus. — Verbum Dómini.

2

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
R. Allelúia.

*Sicut misit me Pater, ego mitto vos:
accipite Spiritum Sanctum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discipuli propter metum Iudæorum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discipuli viso Dómino.

Dixit ergo eis iterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuéritis, reténta sunt ». — Verbum Dómini.

8. DE BEATA MARIA VIRGINE

A

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis, p. 940, iuxta diversa anni tempora. Lectiones sumuntur de eodem Communi, pp. 947-975.

B

DE BEATA MARIA ECCLESIAE MATRE

Ant. ad introitum

Cf. Act 1, 14

Erant discipuli perseverántes unánimiter in oratióne cum Mariá, matre Iesu.

Collecta

Deus, misericordiárum Pater,
cuius Unigénitus, cruci affixus,
beátam Mariám Virgínem, Genetrícem suam,
Matrem quoque nostram constituit,
concéde, quæsumus,
ut, eius cooperánte caritaté, Ecclesiá tua
in dies fecúndior prolis sanctitaté exsúltet
et in grémium suum
cunctas attrahat famílias populórum.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi B. Mariæ Virginis, pp. 947-975.

Super oblata

Súscipe, Dómine, oblatiões nostras
et in mystérium salutis convérte,
cuius virtúte
et caritaté Virgínis Mariæ, Ecclesiæ Matris, inflammémur
et óperi redemptionis cum ea ártius sociári mereámur.
Per Christum.

Præfatio: De Maria, forma et matre Ecclesiæ.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
Et te in celebratióne beátæ Mariæ Virgínis
débitis magnificáre præcóniis.

Quæ Verbum tuum Immaculáto corde suscípíens
virgíneo méruit sinu concípere
atque, páriens Condítórem, Ecclesiæ fovit exórdia.

Quæ iuxta crucem testaméntum divínæ caritátis accípiens
univérsos hómines in filios assúmpsit,
Christi morte ad supérnam vitam generátos.

Quæ, cum Apóstoli Promíssum exspectárent tuum,
supplicatióne suam discipulórum précibus iungens,
exémplar éxstitit orántis Ecclesiæ.

Ad glóriam autem evécta cælórum,
Ecclésiám peregrinántem matérno proséquitur amóre
eíusque gressus ad pátriam tuétur benígna,
donec dies Dómini gloriósus advéniat.

Et ideo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Cf. Io 2, 1. 11

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ,
et erat mater Iesu ibi;
tunc fecit inítium signórum Iesus
et manifestávit glóriam suam,
et credidérunt in eum discípuli eius.

Vel:

Cf. Io 19, 26-27

Ex cruce pendens
dixit Iesus discípulo, quem diligébat:
Ecce mater tua.

Post communionem

Sumpto, Dómine, pignore redemptionis et vitæ,
súpplices adprecámur,
ut Ecclésia tua, matérna Vírginis ope,
et Evangélii præcónio univérsas gèntes erúdiat
et Spíritus effusióne orbem terrárum adimpleat.
Per Christum.

C

DE SS.MO NOMINE MARIE

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis, p. 940, iuxta
diversa anni tempora, cum sequenti collecta:

Collecta

Deus, cuius Fílius in ara crucis expírans
beatíssimam Vírginem Mariám
Matrem vóluit esse nostram, quam suam elégerat,
concéde propítius,
ut, qui sub eius præsidium secúre confúgimus,
matérno invocáto nómine confortémur. Per Dóminum.

Lectiones aptiores sumuntur de eodem Communi, pp. 947-975.

9. DE SANCTIS ANGELIS

A

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius;
poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órđine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra víta nostra muniátur. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Archangelorum, die 29 septembris, ut
infra, pp. 1769-1771; vel Ss. Angelorum Custodum, die 2 octobris,
ut infra, pp. 1767-1768.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
suplicíter deprecántes, ut eásdem,

angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 764.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Pane cælésti refécti, súpplīces te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitúdine roboráti,
sub Angelórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.

B

Dici potest etiam Missa de Ss. Angelis Custodibus, ut die 2 octobris, ut infra:

Ant. ad introitum

Dan 3, 58

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum,
hymnum dicite, et superexaltáte eum in sácula.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia
sanctos Angelos tuos
ad nostram custódiam mittere dignáris,
largíre supplicibus tuis,
et eórum semper protectióne deféndi,
et ætéRNA societáte gaudére.
Per Dóminum.

Lectio prior

Præcedet te angelus meus.

Léctio libri Exodi

23, 20-23 a

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego mittam ángelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem eius, nec contemnéndum putes, quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem eius et féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimícis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te ángelus meus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 5-6. 10-11 (R.: 11)

R. Angelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

- 1** Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
- 2** Dicit Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». **R.**
- 3** Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium
et a verbo maligno.
- 4** Alis suis obumbrábit tibi,
et sub pennas eius confúgies. **R.**
- 5** Scutum et loríca véritas eius;
non timébis a timóre noctúrno,
- 6** a sagítta volánte in die,
a peste perambulánte in ténebris,
ab extermínio vastánte in merídie. **R.**

- ¹⁰ Non accédet ad te malum,
et flagellum non appropinquabit tabernáculo tuo.
¹¹ Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *R.*

Alleluia

Ps 102, 21

R. Allelúia. *V.* Benedícite Dómino, omnes virtútes eius,
minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.
R. Allelúia.

Evangelium

*Angeli eorum semper vident faciem Patris mei
qui in cælis est.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
18, 1-5. 10

In illa hora accessérunt discipuli ad Iesum dicén-
tes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? »

Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum
et dixit: « Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et
efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cæ-
lórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus
iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscepit
unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnátis unum ex his pusíllis; dico
enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident
faciem Patris mei qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum
veneratióne deférimus,
et concéde propítius,

ut, perpétuis eórum præsídiis,
a præsentibus periculis liberémur,
et ad vitam feliciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 764.

Ant, ad communionem

Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.

Lectio prior *

Milia milium ministrabant ei.

Lécio libri Daniélis prophétæ 7, 9-10. 13-14

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus
diérum sedit. Vestiméntum eius cándidum quasi nix,
et capilli cápitis eius quasi lana munda, thronus eius
flammæ ignis, rotæ eius ignis accénsus. Flúvius ígneus
rapidúsque egrediebátur a fácie eius, mília mílium mi-
nistrábant ei, et decies mílies centéna mília assistébant
ei. Iudícium sedit, et libri apérti sunt.

Aspiciébam ergo in visióne noctis, et ecce cum nú-
bibus cæli quasi fílius hóminis veniébat, et usque ad
antíquum diérum pervénit. Et in conspéctu eius obtu-
lérunt eum, et dedit ei potestátem et honórem et re-

gnum, et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient; potéstas eius, potéstas ætérna, quæ non auferétur, et regnum eius, quod non corrumpétur.

Verbum Dómini.

Vel

Michael et angeli eius præliabantur cum dracone.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

12, 7-12 a

Factum est prælium in cælo: Michael et ángeli eius ut præliaréntur cum dracóne, et draco pugnávit et ángeli eius; et non váluit, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo. Et proiéctus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocátur Diábolus et Sátanas, qui sedúcit univérsum orbem, proiéctus est in terram, et ángeli eius cum illo proiécti sunt.

Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri et potestas Christi eius, quia proiéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte; et ipsi vicérunt illum propter ságuinem Agni et propter verbum testimónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad mortem. Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (R.: 1 c)

R. In conspéctu angelórum psallam tibi, Dómine.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, quóniam audísti verba oris mei.

2 In conspéctu angelórum psallam tibi, adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Et confitébor nómini tuo propter misericórdiam tuam et veritátem tuam, quóniam magnificásti super omne nomen elóquium tuum.

3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me; multiplicábis in ánima mea virtútem. R.

4 Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ, quia audiérunt elóquia oris tui.

5 Et cantábunt vias Dómini, quóniam magna est glória Dómini. R.

Alleluia

Ps 102, 21

R. Allelúia. V. Benedícite Dómino, omnes virtútes eius, ministri eius, qui fácitis voluntátem eius.

R. Allelúia.

Evangelium

Videbitis angelos Dei ascendentes et descendentes supra Filium hominis.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 1, 47-51

In illo témpore:

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqvam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidí te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respondit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: " Vidi te sub ficu ", credis? maiora his videbis ».

Et dicit ei: « Amen, amen dico vobis: Videbitis cælum apertum, et angelos Dei ascendentes et descendentes supra Filium hominis ». — Verbum Domini.

10. DE S. IOSEPH

In hac Missa adhibetur color albus.

A

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidelis servus et prudens,
quem constituit Dominus super familiam suam.

Collecta

Deus, qui ineffabili providentia beatum Ioseph sanctissimæ Genetrícis Filii tui sponsum eligere dignatus es,
præsta, quæsumus,
ut, quem protectorem veneramur in terris,
intercessorem habere mereamur in cælis.
Per Dominum.

Lectiones de sollemnitate S. Ioseph, die 19 martii, ut infra,
pp. 1773-1776, vel de memoria S. Ioseph Opificis, die 1 maii, ut
infra, pp. 1778-1780.

Super oblata

Laudis hostiam immolatûri, Pater sancte,
suppliciter postulamus,
ut in ministério nostro beati Ioseph precibus foveamur,
cui dedisti Unigenitum tuum
vice in terris custodire paterna. Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidelis: intra in gaudium Domini tui.

Post communionem

His recreati, Domine, vivificis sacramentis,
in iustitia tibi semper et sanctitate vivamus,
beati Ioseph exemplo et intercessiône,
qui magnis tuis perficiendis mysteriis
vir iustus et obediens ministravit. Per Christum.

B

Dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de sollemnitate,
ut die 19 martii, ut infra:

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidelis servus et prudens,
quem constituit Dominus super familiam suam.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut humanæ salutis mysteria,
cuius primordia beati Ioseph fideli custodiæ commisisti,
Ecclésiâ tua, ipso intercedente, iugiter servet implenda.
Per Dominum.

Lectio prima

Dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius.

Lectio libri secundi Samuélis

7, 4-5 a. 12-14 a. 16

In diebus illis:

Ecce sermo Domini ad Nathan dicens: « Vade et

lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus:
 “ Cum compléti fúerint dies tui, et dormieris cum pá-
 tribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egre-
 diétur de útero tuo, et firmábo regnum eius. Ipse ædi-
 ficábit domum nómini meo, et stabíliam thronum re-
 gni eius usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et
 ipse erit mihi in filium.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in
 ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus
 iúgiter ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (R.: 37)

R. Semen eius in ætérnum manébit.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
 in generatióem et generatióem
 annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixísti:
 « In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
 in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
 iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
 et ædificábo in generatióem et generatióem
 sedem tuam ». R.

27 « Ipse invocábit me: “ Pater meus es tu,
 Deus meus et refúgium salútis meæ ”.

29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
 et testaméntum meum fidéle ipsi ». R.

Lectio secunda

Contra spem in spe credidit.

Léctio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

4, 13. 16-18. 22

Fratres:

Non per Legem promíssio Abrahæ aut sémini eius,
 ut heres esset mundi, sed per iustítiam fidei.

Ideo ex fide, ut secúndum grátiam, ut firma sit pro-
 missio omni sémini, non ei qui ex Lege est solum, sed
 et ei qui ex fide est Abrahæ, (qui est pater ómnium
 nostrum, sicut scriptum est: « Patrem multárum gén-
 tium pósui te »), ante Deum cui crédidit, qui vivificat
 mórtuos et vocat ea quæ non sunt quasi sint. Qui contra
 spem in spe crédidit, ut fieret pater multárum gén-
 tium, secúndum quod dictum est: « Sic erit semen tuum ».

Ideo et reputátum est illi ad iustítiam.

Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 83, 5

R. Allelúia. V. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine,
 in sácula sæculórum laudábunt te.

R. Allelúia.

Evangelium *

Ioseph fecit sicut præcepit ei angelus Domini.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

1, 16. 18-21. 24 a

Iacob génuít Ioseph virum Mariæ, de qua natus
 est Iesus, qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum ».

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini. — Verbum Domini.

Vel

Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam

2, 41-51 a

Ibant parentes Iesu per omnes annos in Ierusalem, in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, et non cognoverunt parentes eius. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos et notos.

Et non inveniētes, regressi sunt in Ierusalem requirentes eum.

Et factum est, post triduum invenērunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos et interrogantem eos. Stupēbant autem omnes, qui eum

audiēbant, super prudentia et responsis eius. Et videntes eum admirati sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebatis? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt oportet me esse? » Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad illos.

Et descendit cum eis et venit Nazareth; et erat subditus illis. — Verbum Domini.

Super oblata

Quæsumus, Domine, ut, sicut beatus Ioseph
Unigenito tuo, nato de Maria Virgine,
pia devotione deserviit,
ita et nos mundo corde
tuis altaribus mereamur ministrare.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratione), p. 765.

Ant. ad communionem

Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidelis:
intra in gaudium Domini tui.

Post communionem

Familiam tuam, quæsumus, Domine,
quam de beati Ioseph sollemnitate lætāntem
ex huius altaris alimonia satiasti,
perpétua protectione defēde,
et tua in ea propitiatus dona custodi.
Per Christum.

C

Vel dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de S. Ioseph Opifice, ut die 1 maii, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 127, 1-2

Beátus omnis, qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit.

Collecta

Rerum cónditor, Deus,
qui legem labóris humáno géneri statuísti,
concéde propítius,
ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio,
ópera perficiámus quæ præcipis,
et præmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

Lectio prior *

Replete terram et subicite eam.

Léctio libri Génesis

1, 26 — 2, 3

Ait Deus:

« Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem
nostram; et præsit pískibus maris et volatilibus cæli
et béstiis universæque terræ omnique réptili, quod
movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad
imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creá-
vit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multi-
plicámini et repléte terram et subícite eam, et domi-
námmini pískibus maris et volatilibus cæli et univérsis
animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam
afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ
habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint
vobis in escam et cunctis animántibus terræ omnique
vólucris cæli, et univérsis quæ movéntur in terra et in
quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ féce-
rat, et erant valde bona. Et factum est vespere et
mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis ornátus
eorum. Complevítque Deus die séptimo opus suum,
quod fécerat, et requiévít die séptimo ab univérso
ópere quod patrát. Et benedixít diéi séptimo et sancti-
ficávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo,
quod creávit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Vel

*Quodcumque facitis, ex animo operamini,
sicut Domino et non hominibus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 14-15. 17. 23-24

Fratres:

Super ómnia hæc caritátem, quod est vínculo per-
fectionis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris,
ad quam et vocáti estis in uno corpore, et grati estóte.

Omne quodcúmque facitis in verbo aut in ópere,
ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo
Patri per ipsum.

Quodcúmque facitis, ex ánimo operámini, sicut Dó-
mino et non homínibus; sciéntes quod a Dómino ac-
cipiétis retributióem hereditátis. Dómino Christo ser-
víte. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.
vel Allelúia.

- ² Priúsqvam montes nasceréntur
aut gígenerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus. R.
- ³ Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, filii hóminum ».
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ præteriit,
et custódia in nocte. R.
- ¹² Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- ¹⁴ Reple nos mane misericórdia tua,
et exultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- ¹⁶ Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. R.

Alleluia

Ps 67, 20

R. Allelúia. V. Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Nonne hic est fabri filius?

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
13, 54-58
In illo témpore:
Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in syna-

góga eórum, ita ut miraréntur et dicerent: « Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater eius dicitur María, et fratres eius Iacóbus et Ioseph et Simon et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? » Et scandalizabántur in eo.

Iesus autem dixit eis: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria et in domo sua ».

Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Fons totíus misericórdiæ, Deus,
réspice ad múnera nostra,
quæ in commemoratióne beáti Ioseph
maiestáti tuæ deférimus,
et concéde propítius,
ut oblata dona fiant præsidia supplicántium.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini, grátias ágéntes Deo.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
súplices te rogámus,
ut, exémplo beáti Ioseph,
caritátis tuæ in córdibus nostris testimónia geréntes,
perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

11. DE OMNIBUS SANCTIS APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Beatórum Apostolórum honóre contínuo
Ecclésia tua, Dómine, semper exsúltet,
ut his præsulibus gubernétur,
quorum doctrína gaudet et méritis. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Simonis et Iudæ, die 28 octobris, ut infra:

Lectio prior

Superædificati super fundamentum Apostolorum.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu; in quo omnis ædificátio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

Cæli enarrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. R.

⁴ Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.

⁵ In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. R. Allelúia.

Evangelium

*Elegit duodecim ex ipsis,
quos et Apostolos nominavit.*

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam 6, 12-19

Factum est in illis diébus éxiit Iesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

Et cum dies factus esset, vocávit discipulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominávit: Simónem, quem et cognominávit Petrum, et Andréam fratrem eius, et Iacóbum et Ioánnem, et Philíppum et Bartholomæum, et Matthæum et Thomam, et Iacóbum Alphæi et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Iudam Iacóbi et Iudam Iscarioth, qui fuit próditor.

Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba multa discipulórum eius, et multitúdo copiósa plebis ab omni Iudæa et Ierúsalem et marítima Tyri et Sidónis, qui venérunt ut audírent eum et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spíritibus imúndis curabántur.

Et omnis turba quærebant eum tângere, quia virtus de illo exibat et sanabat omnes. — Verbum Dómini.

Super oblata

Effúnde in nos, Dómine,
quem in Apóstolos effudísti abúnde,
Spíritum Sanctum tuum,
ut cognoscámus ea, quæ per eos nobis donásti,
et sacrificium laudis ad glóriam tuam rite offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Mt 19, 28

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes,
iudicantes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, Deus, cum exultatióne et simplicitate cordis
perseveráre in doctrína Apostolorum,
in fractiône panis comunicantes et oratióibus.
Per Christum.

12. DE SS. PETRO ET PAULO, APOSTOLIS

*In hac Missa adhibetur color ruber. Dicitur Missa ut in Vigilia
sollemnitatis eorundem apostolorum, ut infra:*

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuerunt legem tuam, Dómine.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolorum Petri et Pauli
intercessiõibus sublevári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ
supérni muneris rudiménta donásti,

per eos subsidia perpétuæ salutis impendas.
Per Dóminum.

Lectioes de memoria dedicationis basilicarum eorundem Apostolorum, die 18 novembris, ut infra:

Lectio prior

Sic venimus Romam.

Lectio Actuum Apostolorum

28, 11-16. 30-31

Post menses tres, navigávimus in nave alexandrina,
quæ in insula Méliita hiemáverat, cui erat insigne Cástorum.
Et, cum venissémus Syracúsam, mánsimus ibi trídúo.
Inde solvéntes devénimus Rhégium, et post unum diem,
superveniénte austro, secúnda die vénimus Putéolos; ubi,
invéntis fratribus, rogáti sumus manére apud eos dies
septem, et sic vénimus Romam.

Et inde, cum audissent de nobis fratres, occurrérunt nobis usque ad Appii Forum et Tres Tabérnas;
quos cum vidisset Paulus, grátias agens Deo, accépit fidúciám.

Cum pervenissémus autem Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite.

Mansit autem biénno toto in suo condúcto; et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirábília fecit.

Salvavit sibi dextera eius,
et braccium sanctum eius. *R.*

² Notum fecit Dominus salutare suum,
in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

³ Recordatus est misericordiae suae
et veritatis suae domui Israel. *R.*

Viderunt omnes termini terrae
salutare Dei nostri.

⁴ Iubilante Deo, omnis terra,
erumpite, exsultate et psallite. *R.*

⁵ Psallite Domino in cithara,
in cithara et voce psalmi;

⁶ in tubis ductilibus et voce tubae corneae,
iubilante in conspectu regis Domini. *R.*

Alleluia

R. Alleluia. *V.* Te Deum laudamus,
te Dominum confitemur;
te gloriosus Apostolorum chorus laudat,
Domine. *R.* Alleluia.

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

14, 22-33

Postquam saturata est turba, statim iussit Iesus discipulos ascendere in naviculam, et praecedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et, dimissis turbis, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto, solus erat ibi.

Navicula autem iam multis stadiis a terra distabat, fluctibus iactata; erat enim contrarius ventus.

Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos ambulans supra mare.

Discipuli autem, videntes eum supra mare ambulantem, turbati sunt dicentes: « Phantasma est »; et praetimore clamaverunt.

Statimque Iesus locutus est eis, dicens: « Habete fiduciam: ego sum, nolite timere ».

Respondens autem ei Petrus, dixit: « Domine, si tu es, iube me venire ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ». Et descendens Petrus de navicula, ambulavit super aquas et venit ad Iesum.

Videns vero ventum validum timuit, et cum coepisset mergi, clamavit dicens: « Domine, salvum me fac ».

Continuo autem Iesus, extendens manum, apprehendit eum, et ait illi: « Modicae fidei, quare dubitasti? » Et, cum ascendissent in naviculam, cessavit ventus.

Qui autem in navicula erant, adoraverunt eum, dicentes: « Vere Filius Dei es ». — Verbum Domini.

Super oblata

Munera, Domine, tuis altaribus adhibemus,
de beatorum apostolorum Petri et Pauli
sollemnitatibus gloriantes,
ut quantum sumus de nostro merito formidantes,
tantum de tua benignitate gloriemur salvandi.
Per Christum.

Præfatio: De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Grátias agámus Domino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
 tua dispositióne lætificant:
 hic princeps fidei confitendæ,
 ille intellegendæ clarus assértor;
 hic reliquiis Israel instituens Ecclésiám primitívam,
 ille magíster et doctor géntium vocandárum.
 Sic diverso consílio unam Christi familiám congregántes,
 par mundo venerábile, una coróna sociávit.
 Et ideo cum Sanctis et Angelis univérsis
 te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Vel præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, diligis me plus his?
 Dómine, tu ómnia nosti, tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cælestibus sacraméntis, quæsumus, Dómine,
 fidéles tuos corróbora,
 quos Apostolorum doctrína illuminásti.
 Per Christum.

13. DE S. PETRO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro:
 Ego rogávi pro te, ut non deficiat fides tua,
 et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos.

Collecta

Deus, qui beáto Petro apóstolo tuo,
 collátis clávisbus regni cælestis,
 ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti,
 concéde, ut, intercessiónis eius auxílio,
 a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.
 Per Dóminum.

Lectiones de festo Cathedræ S. Petri, die 22 februarii, pp. 914.

Super oblata

Oblatióne pópuli tui, quæsumus, Dómine,
 súscipe propítius in commemoratióne beáti Petri apóstoli,
 quem ad confiténdum te Deum vivum tuúmque Fílium
 secréta revelatióne docuísti,
 et gloriósa fecísti passióne
 Magístro suo testimonium perhibére.
 Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
 Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
 et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Post communionem

Ad convívium, Dómine, salutis admissi,
 beáti Petri apóstoli memóriam venerántes,
 gratánte expóscimus,
 ut Fílio tuo, qui solus verba vitæ habet,
 iúgiter hæreámus,
 quátenus oves gregis tui fidéles
 ad páscua felíciter deducámur ætérna.
 Per Christum.

14. DE S. PAULO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum 2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui credidi, et certus sum quia potens est
depósitum meum serváre in illum diem iustus iudex.

Collecta

Dómine Deus,
qui beátum Paulum apóstolum
ad prædicándum Evangélium mirábiliter designásti,
da fide mundum univérsum ímbui,
quam ipse coram régibus gentibúsque portávit,
ut iúgiter Ecclésia tua cápíat augméntum.
Per Dóminum.

Lectiones de festo Conversionis S. Pauli, die 25 ianuarii, pp. 889.

Super oblata

Illo nos, quæsumus, Dómine, divína tractántes,
fidei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatióem collustrávit.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem Gal 2, 20

In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Córpore et Sanguinis Fílii tui, Dómine,
communióne reféctis,
concéde, ut ipse Christus sit nobis vívere,

nihilque ab eius nos séparet caritáte,
et, beáto monénte Apóstolo,
in dilectiône cum frátribus ambulémus.
Per Christum.

15. DE UNO SANCTO APOSTOLO

Dicitur Missa ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apo-
stolo celebratur, et textus Missæ minus concordant cum ipso,
dicitur, cum colore rubro, Missa quæ sequitur.

Ant. ad introitum Ps 95, 2-3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus N. apóstolus sincéro ánimo adhæsit,
et præta, ut, ipso deprecánte,
Ecclésia tua
cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.

Sumuntur lectiones ut in eius festivitate. Si vero una cum alio
Apostolo celebratur, et textus lectionum Missæ minus concor-
dant cum ipso, lectiones sumuntur de Missa Ss. Simonis et
Iudæ, die 28 octobris, ut supra, pp. 1782-1783.

Super oblata

Beáti N. apóstoli commemoratióne
tibi múnera deferéntes,
quæsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, digne Evangélio Christi conversántes,
fidei evangélicæ collaborémus.
Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 767.

Ant. ad communionem

Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis,
sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, pignus salutis æternæ,
memóriam beáti N. apóstoli celebrátes,
quod sit nobis, quæsumus,
vitæ præsentis auxiliúm páriter et futúrá.
Per Christum.

16. DE OMNIBUS SANCTIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti:
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Deus, omnis fons sanctitátis,
fac nos in nostra unumquémque vocatióne
digne ambuláre,
intercedéntibus Sanctis tuis,
quibus divisiónes gratiárum in terra
et unam in cælo mercédem gloriósam contulísti.
Per Dóminum.

Lectiones de sollemnitate Omnium Sanctorum, die 1 novembris, ut infra:

Lectio prima

*Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat,
ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 2-4. 9-14

Ego Ioánnes vidi álterum ángelum ascendéntem
ab ortu solis, habéntem sigíllum Dei vivi; et clamávit
voce magna quáttuor ángelis, quibus datum est nocére
terræ et mari, dicens: « Nolíte nocére terræ neque mari
neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei no-
stri in fróntibus eórum ». Et audívi númerum signató-
rum: centum quadragínta quáttuor mília signáti, ex
omni tribu filiórum Israel.

Post hæc vidi: et ecce turba magna, quam dinume-
ráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tribubus et
pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéc-
tu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eó-
rum, et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo no-
stro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et senió-
rum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéc-
tu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum dicéntes:
« Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárum
áctio et honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula
sǽculórum. Amen ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi,
qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniunt de tribula-
tióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas
in sǽnguine Agni ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: 6)

R. Hæc est generatio quærentium faciæ tuam, Dómine.

- 1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
- 2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.
- 3 Quis ascéndet in montem Domini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatióem a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quærentium eum,
quærentium faciæ Dei Iacob. R.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-3

Caríssimi:

Vidéte qualem caritatē dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestátum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse aparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est.

Et omnis qui habet spem hanc in eo, castíficat se, sicut ille castus est.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 28

R. Allelúia. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spírítu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
 quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
 et concéde,
 ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros,
 sentiámus de nostra salúte sollicitos.
 Per Christum.

Præfatio de Sanctis, pp. 768-769.

Ant. ad communionem

Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
 beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur;
 beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
 quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Deus, qui nos uno pane réficis et una spe susténtas,
 tua nos páriter grátia corróbora, ut omnes,
 cum Sanctis tuis unum in Christo corpus et unus spíritus,
 ad glóriam cum ipso resurgámus.
 Per Christum.

MISSÆ DEFUNCTORUM

Quamvis integræ Missæ, cum suis antiphonis et orationibus, commoditatis causa, proponantur, omnes textus cum aliis commutari possunt, præsertim ad orationes quod attinet, mutatis tamen genere aut numero, pro cuiusvis circumstantiæ opportunitate.

Item in orationibus, quæ pro exsequiis aut pro anniversario proponuntur, si in aliis circumstantiis adhibentur, omittantur verba, quæ minus apta evadant.

I. IN EXSEQUIIS

A

Ant. ad introitum

Cf. 4 Esd 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
cuius Fílium mórtuum fuisse et resurrexísse
fides nostra fatétur,
concéde propítius,
ut hoc mystério fámulus tuus **N.**, qui in illo dormívit,
per illum resúrgere lætétur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súplices exorámus pro fámulo tuo **N.**,
quem (**hódie**) ad te migráre iussísti,
ut, quia in te sperávit et crédidit,
concédas eum ad veram pátriam perdúci,
et gáudiis pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Pro fámuli tui **N.** salúte
hóstias tibi, Dómine, suppliciter offérimus
tuam cleméntiam deprecántes,
ut, qui Fílium tuum pium Salvatórem esse non dubitávit,
misericórdem Iúdicem invéniat.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. 4 Esd 2, 35. 34

Lux æterna luceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in æternum, quia pius es.
Réquiem æternam dona eis, Dómine,
et lux perpétua luceat eis,
cum Sanctis tuis in æternum, quia pius es.

Post communionem

Dómine Deus, cuius Fílius in sacraménto Córporis sui
viaticum nobis reliquit,
concéde propítius, ut per hoc frater noster **N.**
ad ipsam Christi pervéniat mensam æternam.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi æternum gáudium perseverat.

Collecta

Deus, misericórdia peccatórum
et tuórum beatitúdo Sanctórum,
da, quæsumus, fámulo tuo **N.**,
cuius depositiónis (hódie)
offícia humanitátis persólvimus,
cum eléctis tuis beáti múnere portionem,
ut eum, a mortalitátis néxibus absolútum,
in die resurrectionis ante fáciem tuam
præsentári concédas.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Adesto, Dómine, quæsumus,
pro fámulo tuo **N.**,
cuius in die depositiónis
hoc sacrificium tibi placatiónis offerimus,
ut, si qua ei peccáti mácula inhæsit
aut vítium humánum infécit,
dono tuæ pietátis indúlgeas et abstérgeas.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem expectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
figurátum cörperi claritátis suæ.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus **N.**,
qui (hódie) de hoc sáculo migrávit,
his sacrificiis purgátus et a peccátis expeditus,
resurrectionis suscipiat gáudia sempiterna.
Per Christum.

C. Aliæ orationes pro Missa exsequiali**Collecta**

Deus, cui soli cómpetit vitam post mortem præstare,
libera fámulum tuum **N.** ab ómnibus peccátis,
ut, qui Christi tui resurrectionem credidit,
témpace resurrectionis gloriósus tibi iungátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrificiis áblue, quæsumus, fámulum tuum **N.**
a peccátis suis in ságuine Christi,
ut, quem mundásti aqua baptísmatis,
indessinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, suppliciter exorámus pro fámulo tuo **N.**
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futúræ resurrectionis múnere gloriétur.
Per Christum.

II. IN ANNIVERSARIO

A

Ant. ad introitum

Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor,
neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílii morte et resurrectione redémpti sumus,
propitiáre fámulo tuo **N.**,
ut, qui resurrectionis nostræ mystérium agnóvit,
ætérnæ beatitúdinis gáudia percípere mereátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
quæ tibi pro fámulo tuo **N.** offérimus,
placátus inténde,
ut, remédiis purgátus cæléstibus,
in tua glória semper vivus sit et beátus.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem Io 11, 25; 3, 36; 5, 24

Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dóminus.
Qui credit in me,
habet vitam ætérnam,
et in iudícium non venit,
sed tránsiet de morte ad vitam.

Post communionem

Sacris reparáti mystériis,
te, Dómine, suppliciter exorámus,
ut fámulus **N.**, a delíctis ómnibus emundátus,
ætérno resurrectionis múnere ditári mereátur.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Dómine Iesu, concéde réquiem ætérnam eis,
pro quibus tuum pretiósum effudísti Sanguinem.

Collecta

Quæsumus, Dómine, ut fámulo tuo **N.**,
cuius depositiónis diem commemorámus,

rorem misericórdiæ tuæ perennem infúndas,
et Sanctórum tuórum largíri dignéris consórtium.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Adesto, Dómine, supplicatióibus nostris
pro fámulo tuo **N.**,
cuius hódie ánnua dies ágitur,
ut, per hoc sacrificium propitiatióis et laudis,
eum Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Qui es, Dómine, réquies post labórem,
qui es vita post mortem,
tu dona eis réquiem sempitérnam.

Post communionem

Précibus nostris et sacrificiis, Dómine,
pro fámulo tuo **N.** benigne suscéptis,
te súpplīces deprecámur,
ut, si quæ ei máculæ peccáti adhæsérunt,
remissiōis tuæ misericórdia deleántur.
Per Christum.

C. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine,
per beátam Fílii tui passiōem,
fámulo tuo **N.** remissiōem,

quam semper optávit, peccatórum,
ut, te in veritáte cognóscens,
visiōe tua iúgiter pérfrui mereátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificium tibi, Dómine, pro fámulo tuo **N.**
suppliciter offérimus,
ut, qui te iam dono tuæ illuminatióis agnóvit,
tibi adhærere perpétuo lætétur.
Per Christum.

Post communionem

Repléti alimónia reparatióis et vitæ, quæsumus, Dómine,
ut per eam frater noster **N.**,
ab ómnibus peccátis emundátus,
ad cæléste váleat transire consórtium.
Per Christum.

D. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Deus indulgentiárum, da fámulo tuo **N.**,
cuius anniversárium depositiōis diem celebrámus,
refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem
et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Super oblata

Supplicatio tibi nostra, Dómine,
et grata páriter exsístat oblatio,
ut fámulo tuo **N.**, pro cuius salúte defértur,
plenitúdinem tuæ redemptiōis acquírat.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut famulus tuus **N.**,
pro quo hoc sacrificium tuæ obtulimus maiestati,
per huius virtutem sacramenti
a peccatis omnibus expiatus,
lucis perpétuæ, te miserante, recipiat beatitudinem.
Per Christum.

III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS

A. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi gáudium ætérnum perseverat.

Collecta

Deus, Pater omnipotens,
qui nos crucis mystério confirmásti
et Fílii tui resurrectionis sacraménto signásti,
concède propítius famulo tuo **N.**,
ut, mortalitátis nexibus expeditus,
electórum tuórum aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Vel:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,
quibus misericórdiam tuam súplices deprecámur,
ut famulum tuum **N.**,
quem in hoc sáculo tuo pópulo misericórditer aggregásti,

in pacis ac lucis regiône constitúas,
et Sanctórum tuórum concédas esse consórtem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Propitiáre, quæsumus, Dómine, famulo tuo **N.**,
pro quo hóstiam tibi laudis immolámus,
te suppliciter deprecántes,
ut, per hæc piæ placatiónis officia,
resúrgere mereátur ad vitam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Io 6, 37

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, dicit Dóminus,
et eum qui venit ad me, non eiciam foras.

Post communionem

Vitálibus refécti sacraméntis, quæsumus, Dómine,
ut frater noster **N.**,
quem testaménti tui participem effecísti,
huius mystérii purificátus virtute,
in pace Christi sine fine lætétur.
Per Christum.

B. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum

Iob 19, 25. 26

Scio quod Redémptor meus vivit,
et in novíssimo die de terra surrectúrus sum,
et in carne mea vidébo Deum meum.

Collecta

Absólve, quæsumus, Dómine, fámulum tuum **N.**
 ab omni vínculo delictórum,
 ut, qui in hoc sáculo Christo méruit conformári,
 in resurrectionis glória
 inter Sanctos tuos resuscitátus respíret.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Annue nobis, quæsumus, Dómine,
 ut fámulo tuo **N.** hæc prosit oblátio,
 quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
 Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. Io 6, 50

Hic est panis de cælo descéndens, dicit Dóminus;
 si quis ex ipso manducáverit, non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Prosit, quæsumus, Dómine, fámulo tuo **N.**
 sacrificium Ecclésiæ tuæ,
 ut, cum Sanctis, Christi consórtium invéniat,
 cuius misericórdiæ consecútus est sacraméntum.
 Per Christum.

C. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis**Ant. ad introitum**

Dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam
 et imple splendóribus ánimas eórum.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
 ad cæléstia transíre fecísti,
 concéde fámulis tuis (**N. et N.**),
 ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
 te conditórem et redemptórem
 possint perpétuo contemplári.
 Per Dóminum.

Vel:

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redemptor,
 fámulis tuis remissionem cunctórum tribue peccatórum,
 ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,
 piis supplicatió nibus consequántur.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Hóstias, quæsumus, Dómine,
 quas tibi pro fámulis tuis offérimus,
 propitiátus inténde,
 ut, quibus fidei christiánæ méritum contulísti,
 dones et præmium.
 Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

1 Io 4, 9

Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
 ut vivámus per eum.

Post communionem

Múltiplica, Dómine, his sacrificiis suscèptis,
 super fámulos tuos defúntos misericórdiam tuam,

et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

Vel:

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine,
orátio proficiat supplicántium,
ut eos, his sacrificiis, et a peccátis ómnibus éxuas,
et æternæ salvatiónis fácias esse partícipes.
Per Christum.

D. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
ut omnis qui credit in ipsum non péreat,
sed hábeat vitam ætérrnam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
vita mortálium et exsultátio Sanctórum,
te súpplices exorámus pro fámulis tuis (N. et N.),
ut, mortalitátis néxibus expediti,
regnum tuum in glória possideant sempitérna.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui vivórum domináris simul et defunctórum,
omniúmque miseréris,
te suppliciter exorámus,
ut, pro quibus effúndimus preces,
pietátis tuæ cleméntia

delictórum suórum véniam consequántur,
et de te beáti congáudeant ac te sine fine colláudent.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Pro fámulis tuis N. et N.

et ómnibus in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrificium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérrnam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Divína participántes mystéria,
quæsumus, omnípotens Deus,
ut hæc éadem nobis proficiant ad salútem,
et fámulis tuis defúntis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
prosint ad indulgéntiam.
Per Christum.

E. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Ap 14, 13

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Amodo requiéscant a labóribus suis:
ópera enim illórum sequúntur illos.

Collecta

Deus, cuius miseratione fideles requiescunt,
fámulis tuis **N.** et **N.** et ómnibus in Christo quiescéntibus
da propítius véniam peccatórum,
ut, a cunctis reátibus absolúti,
Christi tui resurrectioni sociéntur.
Qui tecum vivit.

Vel:

Quásumus, Dómine,
fámulis tuis defúntis misericórdiam concéde perpétuam
ut eis proficiat in ætérnum
quod in te speravérunt et credidérunt.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1828-1866.

Super oblata

Múnera, Dómine, quásumus,
quæ pro tuórum réquie famulórum offérimus,
placátus inténde,
ut, per hæc salutis humánæ subsidia,
tuórum número redemptórum sorte perpétua censeántur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Pro quorum memória Corpus et Sanguis Christi súmitur,
dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, redemptionis sacraménta,
tuam cleméntiam obsecrántes,
ut, te miseránte, nobis vivéntibus tutelam obtíneant,
et defúntis nostris véniam sempitérnam.
Per Christum.

Vel:

Invéniant, quásumus, Dómine, fámuli tui,
omnésque in Christo quiescéntes,
lucis ætérnæ consórtium,
qui, in hac luce pósito, tuum consecúti sunt sacraméntum.
Per Christum.

IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS**1. PRO PAPA****A****Collecta**

Deus, fidélis remunerátor animárum,
præsta, ut fámulus tuus Papa noster **N.**,
quem Petri constituísti vicárium
et Ecclesiæ tuæ pastórem,
grátia et miserationis tuæ mystériis,
quæ fidénter dispensávit in terris,
lætánter apud te perpétuo fruátur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Quásumus, Dómine, ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
fámulum tuum Papam nostrum **N.**
beáta retribútio comitétur,
et misericórdia tua nobis grátia dona concíliet.
Per Christum.

Post communionem

Divínæ tuæ communionis refécti sacraméntis,
quásumus, Dómine,
ut fámulus tuus Papa noster **N.**

quem Ecclesiæ tuæ
visibile voluisti fundamētum unitātis in terris,
beatitudīni gregis tui feliciter aggregētur.
Per Christum.

B

Collecta

Deus, qui Ecclesiæ tuæ fāmulum tuum Papam nostrum **N.**
ineffābili tua dispositiōe præesse voluisti,
præsta, quæsumus, ut, qui Filii tui vices gerēbat in terris,
ab ipso in glória recipiātur æterna.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicāntis Ecclesiæ réspice propítius,
et, huius sacrificiī virtúte, concēde,
ut fāmulus tuus Papa noster **N.**,
quem sacerdotem magnum tuo gregi præfecisti,
in electórum tuórum número constitúas sacerdotum.
Per Christum.

Post communionem

Caritātis tuæ, Dómine, sumētes sacra subsidia,
quæsumus, ut fāmulus tuus Papa noster **N.**
misericórdiam tuam in Sanctórum glória
perpétuo colláudet, qui fidélis éxstitit
mysteriórum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C

Collecta

Deus, immortalis pastor animárum,
réspice pópulum supplicāntem, et præsta,
ut fāmulus tuus Papa noster **N.**

qui Ecclesiæ tuæ in caritatē præfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiōem
cum grege sibi crédito misericórditer consequātur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiōem pacificam pópuli tui, quæsumus, Dómine,
propítius intuere,
qua fāmulum tuum Papam nostrum **N.**
tuæ misericórdiæ fidēter committimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritātis et pacis
in humána família fuit instrumētum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo lætári mereātur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam æterni accedētes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo Papa nostro **N.**
suppliciter implorāmus,
ut veritātis possessiōe tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidēter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO

A. Pro Episcopo diocesano

Collecta

Da, quæsumus, omnípotens Deus,
ut fāmulus tuus **N.** episcopus noster,
cui familiæ tuæ curam tradidisti,
cum múltiplici labóris fructu
gáudia Dómini sui ingrediātur æterna.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsam cleméntiam tuam, Dómine,
 suppliciter implorámus,
 ut hoc sacrificium,
 quod fámulus tuus **N.** epíscopus noster,
 dum esset in córpore,
 maiestáti tuæ pro salúte fidélium obtulit,
 ipsi nunc prosit ad véniam.
 Per Christum.

Post communionem

Prosit, quæsumus, Dómine,
 fámulo tuo **N.** epíscopo nostro
 misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia,
 ut Christi, in quo sperávit et quem prædicávit,
 ætérnum cápiat, his sacrificiis, consórtium.
 Per Christum.

B. Pro alio Episcopo**Collecta**

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes
 fámulum tuum **N.** epíscopum (**vel** cardinálem)
 pontificáli fecísti dignitáte vigére,
 præsta, quæsumus,
 ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.
 Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
 pro fámulo tuo **N.** epíscopo (**vel** cardináli)
 quas tibi offérimus hóstias,
 ut, cui in hoc sæculo pontificále donásti méritum,
 in cælésti regno
 Sanctórum tuórum iúbeas iungi consórtio.
 Per Christum.

Post communionem

Quæsumus, omnípotens et miséricors Deus,
 ut fámulum tuum **N.** epíscopum (**vel** cardinálem),
 quem in terris pro Christo legatióne fungi tribuísti,
 his emundátum sacrificiis,
 consedére fácias in cæléstibus cum ipso.
 Per Christum.

3. PRO SACERDOTE**A****Collecta**

Præsta, quæsumus, Dómine,
 ut fámulus tuus **N.** sacérdos,
 quem in hoc sæculo commorántem
 sacris munéribus decorásti,
 in cælésti sede gloriósus semper exsúltet.
 Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
 ut fámulus tuus **N.** sacérdos,
 per hæc sancta mystéria,
 conspéctu semper claro conspiciat
 quæ hic fidéliter ministrávit.
 Per Christum.

Post communionem

Sumptis salutáribus sacraméntis,
 implorámus, Deus, cleméntiam tuam,
 ut fámulum tuum **N.** sacerdotem,
 quem fecísti mysteriórum tuórum dispensatórem in terris,
 eórum fácias in cælis apérta veritáte nutriri.
 Per Christum.

B

Collecta

Preces nostras, quæsumus, Dómine,
 quas pro fámulo tui **N.** sacerdotis salúte
 suppliciter deférimus,
 propitiátus exáudi,
 ut, qui nómini tuo ministérium fidéle depéndit,
 perpétua Sanctorum tuorum societáte lætétur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
 ut hoc sacrificium servitútis nostræ,
 pro fámulo tuo **N.** sacerdote oblátum,
 ipsi nunc prosit ad véniam,
 qui illud in Ecclésia devóta tibi mente exhibuit.
 Per Christum.

Post communionem

Mensæ cæléstis alimónia refécti,
 te, Dómine, suppliciter exorámus,
 ut, huius virtúte sacrificii,
 fámulus tuus **N.** sacerdos
 ante conspéctum tuum semper exsúltet,
 qui in Ecclésia tua fidéliter ministrávit.
 Per Christum.

4. PRO DIACONO

Collecta

Concéde, quæsumus, miséricors Deus,
 fámulo tuo **N.** diacono felicitátis æternæ consórtium,
 cui donásti in Ecclésia tua cónsequi ministérium.
 Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, fámulo tuo **N.** diacono,
 pro cuius salúte hoc tibi sacrificium offérimus,
 ut, sicut Christo Filio tuo ministrávit in carne,
 cum fidélibus servis exsúrgat in glóriam sempitérnam.
 Per Christum.

Post communionem

Munéribus sacris repléti,
 te, Dómine, humíliter deprecámur,
 ut per hoc sacrificium fámulum tuum **N.** diaconum,
 quem inter servos Ecclésiæ tuæ vocásti,
 a mortis vínculis absolútum,
 cum iis qui bene ministravérunt partem recipere
 et in gáudium tuum intráre benigne concédas.
 Per Christum.

5. PRO RELIGIOSO

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut fámulus tuus **N.**,
 qui pro Christi amóre perféctæ caritátis viam percúrrit,
 in advéntu glóriæ tuæ lætétur,
 et cum frátribus suis
 de regni tui beatitúdine gáudeat sempitérna.
 Per Dóminum.

6. PRO UNO DEFUNCTO

A

Collecta

Deus, apud quem mórtui vivunt
 et in quo Sancti tui plena felicitáte lætántur,
 præsta supplicántibus nobis,

ut fámulus tuus **N.**,
qui nunc temporáli huius mundi lúmine caret,
æternæ tuæ lucis solátio perfruátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Pláceat tibi, Dómine, sacrificií præsentis oblátio,
ut fámulus tuus **N.**,
peccatórum véniam, quam quæsívit,
te miseránte invéniens,
cum Sanctis tuis semper exsúltet,
et glóriam tuam in ætérnum colláudet.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes dona cæléstia, grátias tibi, Dómine, reférimus,
humíliter deprecántes, ut fámulus tuus **N.**,
per Fílii tui passiónem a peccatórum v́nculis absolútus,
feliciter váleat ad te pervénire.
Per Christum.

B

Collecta

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ,
et fámulum tuum **N.** gáudia æténa suscípiant,
ut, quem ad imáginem tuam créare dignátus es
et adoptiónis partícipem fecísti,
iúbeas hereditátis tuæ esse consórtem.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatióem nostram, quæsumus, Dómine,
quam pro fámulo tuo **N.** fidénter exhibémus,
placátus accípias.

ut ei per hoc sacrificium,
quod cunctis esse remédium singuláre voluísti,
salútem tríbuas sempitérnam. Per Christum.

Post communionem

Recreáti sacri múnerys alimónia, quæsumus, Dómine,
ut frater noster **N.**, mortis v́nculis absolútus,
resurrectiónis Fílii tui participatióne lætétur.
Per Christum.

C

Collecta

Inclína, Dómine, précibus nostris aures tuæ pietátis,
et fámulo tuo **N.**
remissióem ómnium tríbue peccatórum,
ut in resurrectiónis die vivat,
et in lucis amœnitáte requiêscat.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius panem vitæ nobis præbuit semetípsum,
et Sanguinem suum in póculum salútis effúdit,
miserére fámuli tui **N.**,
ut, quod tibi offérimus, sit illi causa salútis.
Per Christum.

Post communionem

Æternæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus pro fámulo tuo **N.**,
ut, mortálibus nexibus expeditus,
redemptórum possit adunári consórtio.
Per Christum.

7. PRO IUUENE DEFUNCTO

Collecta

Deus, qui ómnium hóminum vitam
moderáris et témpora,
hunc fámulum tuum **N.**,
quem consummátum in brevi deflémus,
tibi humíliter commendámus,
ut in beatitúdine domus tuæ
perénni fácias iuventúte vigére.
Per Dóminum.

8. PRO DEFUNCTO

QUI IN SERVITIO EVANGELII LABORAVIT

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo **N.** súplices deprecámur,
ut, qui pro Evangélio dilatádo allaborávit assíduus,
ad práemia regni mereátur intráre secúrus.
Per Dóminum.

9. PRO DEFUNCTO

POST LONGAM INFIRMITATEM CONSUMPTO

Collecta

Deus, qui fámulo tuo **N.** dedísti
in ærúmnis tibi et infirmitáte servíre,
concéde, quæsumus,
ut, qui Fílii tui secútus est patiéntiæ documéntum,
eíusdem glóriæ consequátur et práemium.
Per Dóminum.

10. PRO DEFUNCTO

REPENTINA MORTE SUBLATO

Collecta

Imménsam, Dómine, tuæ bonitátis osténde virtútem,
ut, qui fratrem nostrum **N.**
repentína flemus morte sublátum,
ad tuum confidámus transísse consórtium.
Per Dóminum.

11. PRO PLURIBUS DEFUNCTIS

A

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis **N.** et **N.**,
ut, quos regeneratiónis fonte mundásti,
ad cæléstis vitæ beatitúdinem fácias perveníre.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis **N.** et **N.**, Dómine,
tibi sacrificium offeréntes,
súplices exorámus,
ut ad tuam misericórdiam illis conferéndam perpétuam
dignánter vota nostra perfícias.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
tuam cleméntiam humíliter deprecámur,
ut fámuli tui,
percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
regnum tuum introíre,
teque in ætérnum mereántur collaudáre.
Per Christum.

B

Collecta

Tibi, Dómine, commendámus fámulos tuos **N.** et **N.**,
 ut defúnti sáculo tibi vivant,
 et quæ, per fragilitátem carnis, peccáta
 in mundi conversatióne commiserunt,
 tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge.
 Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quæsumus, Dómine,
 fámulis tuis **N.** et **N.**,
 pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus,
 et quia in hac vita tibi mansérunt fidéles,
 apud te pia illis retribútió donétur.
 Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
 ut fámulos tuos, per huius sacraménti virtútem,
 in congregatióne iustórum
 æternæ beatitúdinis iúbeas esse consórtes.
 Per Christum.

C

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur,
 propitiáre fámulis tuis **N.** et **N.**,
 ut, qui de hac vita in tui nóminis confessiône discessérunt,
 Sanctorum tuorum número fácias aggregári.
 Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus, cuius Fílius
 se tibi obtulit hóstiam vivam,
 áccipe, quæsumus, Ecclésiæ tuæ sacrificium,
 ut fámuli tui **N.** et **N.**, a peccátis ómnibus absolúti,
 ad præmium immortalitátis mereántur pertingere.
 Per Christum.

Post communionem

Puríficent nos, quæsumus,
 omnípotens et miséricors Deus,
 sacraménta quæ sumpsimus, et præsta,
 ut hoc sacrificium sit nobis intercèssio ad véniam,
 sit fragílium fortitúdo,
 sit in ómnibus firmaméntum,
 sit vivis atque defúntis remissio ómnium peccatórum,
 et pignus redemptionis æternæ.
 Per Christum.

12. PRO CONIUGIBUS DEFUNCTIS

Collecta

Fámulos tuos **N.** et **N.**,
 quæsumus, Dómine, miserátus absólve,
 ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
 in æterna, tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
 Per Dóminum.

Vel (pro uno tantum coniuge defuncto):

Fámulum tuum (Fámulam tuam) **N.**,
 quæsumus, Dómine,
 miserátus absólve,
 et fámulam tuam (fámulum tuum) **N.**

continua pietate custodi,
ut, quos coniugalis amor in hac vita fideliter sociavit,
in aeterna, tuae caritatis plenitudo coniungat.
Per Dominum.

13. PRO PARENTIBUS

Collecta

Deus, qui nos patrem et matrem honorare praecepisti,
miserere clementer patri et matri meae
(parentibus nostris),
eorumque peccata dimitte,
meque (nosque) eos in aeternae claritatis gaudio
fac videre.
Per Dominum.

Super oblata

Suscipe sacrificium, Domine,
quod tibi pro patre et matre mea
(parentibus nostris) offerimus,
eisque gaudium sempiternum
in regione vivorum concede,
meque (nosque) cum illis
felicitati Sanctorum coniunge.
Per Christum.

Post communionem

Caelstis participatio sacramenti,
quaesumus, Domine,
patri et matri meae (parentibus nostris)
requiem et lucem obtineat perpetuam,
meque (nosque) cum illis gloria tua satiety sempiterna.
Per Christum.

14. PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, PROPINQUIS ET BENEFACTORIBUS

Collecta

Deus, veniae largitor et humanae salutis amator,
quaesumus clementiam tuam,
ut nostrae congregationis fratres,
propinquos et benefactores,
qui ex hoc saeculo transierunt,
beata Maria semper Virgine intercedente
cum omnibus Sanctis tuis,
ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.
Per Dominum.

Super oblata

Deus, cuius misericordiae non est numerus,
suscipe propitius preces humilitatis nostrae,
et animabus fratrum,
propinquorum et benefactorum nostrorum,
per haec sacramenta salutis nostrae,
cunctorum remissionem tribue peccatorum.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quaesumus, omnipotens et misericors Deus,
ut animae fratrum, propinquorum
et benefactorum nostrorum,
pro quibus hoc sacrificium laudis
tuae obtulimus maiestati,
per huius virtutem sacramenti
a peccatis omnibus expiatae,
lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem.
Per Christum.

Lectio prima

1

Scio quod Redemptor meus vivit.

Lectio libri Iob

19, 1. 23-27 a

Respóndens Iob dixit: « Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stilo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice?

Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novísimo die de terra surrectúrus sum. Et rursus circúmdabor pelle mea et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 7 et 8 b et 9 a. 13-14 (R.: 13)

R. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini et vísitem templum eius. R.

⁷ Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.

⁸ Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me. R.

¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

2

*

Quasi holocausti hostiam accepit illos.

Lectio libri Sapiéntiæ

3, 1-9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, exterminium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Fulgébunt iusti et tamquam scintillæ in arundinétio discúrrunt; iudicábunt natiónes et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confidunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectiône acquiescent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio libri Sapiéntiæ

3, 1-6. 9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, exterminium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornace probavit illos, et quasi holocausti hostiam accepit illos, et in tempore erit respectus illorum.

Qui confidunt in illo intellegent veritatem, et fideles in dilectione acquiescent illi, quoniam donum et pax est electis eius. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 114, 5 et 6; 115, 10-11. 15-16 ac (R.: Ps 114, 9)

R. Ambulabo coram Domino in regione viventium.
vel Alleluia.

- 5 Misericors Dominus et iustus,
et Deus noster miseretur.
6 Custodiens parvulos Dominus;
humiliatus sum, et salvum me faciet. R.
10 Credidi, etiam cum locutus sum:
« Ego humiliatus sum nimis ».
11 Ego dixi in trepidatione mea:
« Omnis homo mendax ». R.
15 Pretiosa in conspectu Domini
mors sanctorum eius.
16 O Domine, ego servus tuus.
Dirupisti vincula mea. R.

3

Ætas senectutis vita immaculata.

Lectio libri Sapientie

4, 7-15

Iustus, si morte preoccupatus fuerit, in refrigerio erit; senectus enim venerabilis est non diuturna neque annorum numero computata; cani autem sunt sensus hominis, et ætas senectutis vita immaculata.

Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores translatus est: raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius; fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentie transvertit sensum sine malitia.

Consummatus in brevi explavit tempora multa; placita enim erat Deo anima illius, propter hoc prope-ravit educere illum de medio iniquitatum.

Populi autem videntes et non intellegentes, nec ponentes in precordiis talia, quoniam gratia Dei et misericordia est in sanctos eius et respectus in electos illius. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 4 a b)

R. Si ambulavero in valle umbræ mortis,
non timebo mala, quoniam tu mecum es.

- 1 Dominus pascit me, et nihil mihi deerit:
2 in pascuis virentibus me collocavit,
super aquas quietis eduxit me,
3 animam meam refecit.
Deduxit me super semitas iustitie propter nomen suum R.
4 Nam et si ambulavero in valle umbræ mortis,
non timebo mala, quoniam tu mecum es.
Virga tua et baculus tuus
ipsa me consolata sunt. R.
5 Parasti in conspectu meo mensam
adversus eos qui tribulant me;
impinguasti in oleo caput meum,
et calix meus redundat. R.
6 Etenim benignitas et misericordia subsequuntur me
omnibus diebus vite mee,
et inhabitabo in domo Domini
in longitudinem dierum. R.

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguim.

Et præcipitabit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes nátiónes.

Præcipitabit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster ánte, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum: exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,

non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus

ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam

advérsus eos qui tribulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Lectio libri Lamentatiónum

3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum,
et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertátis et transgressiónis meæ, absínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me ánima mea: hæc récolens in corde meo, ideo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúpti, quia non defecerunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum; bonum est præstolari cum siléntio salutare Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 6-7 bc. 17-18. 20-21 (R.: 3 b)

R. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

⁶ Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.

⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, propter bonitátem tuam, Dómine. R.

- ¹⁷ Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatibus meis érue me.
¹⁸ Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dímítte univérsa delícta mea. *R.*
²⁰ Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
²¹ Innocéntia et áequitas custódiánt me,
quia sustínui te. *R.*

6

Qui dormiunt in terræ pulvere evigilabunt.

Léctio libri Daniélis prophétæ 12, 1-3

In diébus illis, ego Dániel lugébam, et audívi hoc verbum Dómini: « In témpore illo consúrget Míchael princeps magnus, qui stat pro filiis pópuli tui; et véniet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse coepérunt usque ad tempus illud.

Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit scriptus in libro.

Et multi de his qui dórmunt in terræ púlvere evigilábunt: álíi in vitam ætérnam, et álíi in oppróbrium, ut vídeant semper.

Qui autem docti fúerint fulgébunt quasi splendor firmaménti, et qui ad iustítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 41, 2. 3. 5 bcd (*R.*: 3 a)

R. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

- ² Quemádmódu desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *R.*

- ³ Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? *R.*
⁵ Quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis
usque ad domum Dei,
in voce exsultatiónis et confessiónis. *R.*

7

Bene et religiose de resurrectione cogitans.

Léctio libri secúndi Machabæórum 12, 43-46

In diébus illis:

Facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti misit Iudas, princeps Israel, Ierosólyman offérri pro peccátis mortuórum sacrificium, bene et religióse de resurrectiône cógitans (nisi enim eos, qui ceciderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum oráre pro mórtuis), et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitióne accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam.

Sancta ergo et salúbris est cogitátió pro defúntis exoráre, ut a peccátis solvántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

*Ps 102, 8 et 10. 13-14. 15-16. 17-18 (*R.*: Ps 36, 39 a)*

R. Salus iustórum a Dómino.

- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. *R.*
¹³ Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus tíméntibus se.

- ¹⁴ Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. *R.*
- ¹⁵ Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorebit.
- ¹⁶ Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. *R.*
- ¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super tímētes eum,
et iustítia illíus in filios filiórū;
- ¹⁸ in eos qui servant testaméntum eius,
et mémoires sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. *R.*

Lectio secunda

1

*Iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus
ab ira per ipsum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

5, 5-11

Spes non confúndit, quia caritas Dei diffúsa est in
córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est no-
bis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus,
secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro
iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et aúdeat
mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos,
quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro
nobis mórtuus est.

Multo igitur magis iustificáti in ságuine ipsíus,
salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus
Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti salvi
érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur

in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per
quem nunc reconciliatióem accépiimus.
Verbum Dómini.

2

Ubi abundavit peccatum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 17-21

Fratres:

Si uníus delícto mors regnávit per unum, multo ma-
gis qui abundántiam grátiae et donatióis iustítiae accí-
piunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per uníus delíctum in omnes hómines
in condemnatióem, sic et per uníus iustítiam in omnes
hómines in iustificatióem vitæ.

Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis, pec-
catóres constitúti sunt multi, ita et per uníus obœditió-
nem iusti constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut
abundáret delíctum.

Ubi autem abundávit peccátum, superabundávit grá-
tia; ut, sicut regnávit peccátum in morte, ita et grátia
regnet per iustítiam in vitam ætérnam, per Iesum Chri-
stum Dóminum nostrum. — Verbum Dómini.

3

*

In novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 6, 3-9

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Chri-
sto Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti
ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quem-

ádmódum suscítatus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscítatus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-4. 8-9

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quem ádmódum suscítatus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscítatus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

4

Exspectantes redemptionem corporis nostri.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

8, 14-23

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptionis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ». Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei.

Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Existímo enim quod non sunt condígnæ passiones huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelánda est in nobis. Nam exspectátio creatúrae revelatióem filiórum Dei exspectat.

Vanitáti enim creatúra subiécta est, non volens sed propter eum qui subiécit, in spe; quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiōnis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congémiscit et compárturit usque adhuc. Non solum autem, sed et nos ipsi primitias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémmus adoptiōnem filiórum exspectántes, redemptiōnem córporis nostri.

Verbum Dómini.

5

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádedit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condēmet? Christus Iesus, qui mortuus est, immo qui suscitatus est, qui et est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

Quis nos separabit a caritate Christi? tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius?

Sed in his omnibus supervincimus per eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque angeli neque principatus, neque instantia neque futura, neque virtutes, neque altitudo neque profundum, neque alia quælibet creatura poterit nos separare a caritate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro. — Verbum Domini.

6

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi moritur. Sive enim vivimus, Domino vivimus; sive morimur, Domino morimur: sive ergo vivimus sive morimur, Domini sumus. In hoc enim Christus et mortuus est et vixit, ut et mortuorum et vivorum dominetur.

Omnes stābimus ante tribunal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dominus, mihi flectetur omne genu, et omnis lingua confitebitur Deo ».

Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. — Verbum Domini.

7

*

In Christo omnes vivificabuntur.

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

15, 20-24 a. 25-28

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mortuis, primitiæ dormientium; quoniam enim per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum.

Sicut enim in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in suo ordine: primitiæ Christus, deinde hi qui sunt Christi in adventu eius. Deinde finis, cum tradiderit Regnum Deo et Patri.

Opórtet autem illum regnare, « donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius ». Novissima autem inimica destruetur mors; « omnia enim subiécit sub pedibus eius ».

Cum autem dicat: « Omnia subiecta sunt », sine dubio præter eum qui subiécit ei omnia. Cum autem subiecta fuerint illi omnia, tunc ipse Filius subiectus erit illi, qui sibi subiécit omnia, ut sit Deus omnia in omnibus. — Verbum Domini.

vel brevior

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mortuis, primitiæ dormientium; quoniam enim per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum.

Sicut enim in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in

suo ordine: primitiæ Christus, deinde hi qui sunt Christi in adventu eius. — Verbum Dómini.

8

Absorpta est mors in victoria.

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 15, 51-57

Fratres:

Ecce mystérium vobis dico: Non omnes quidem dormiémus, sed omnes immutábimur.

In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim, et mórtui suscitabúntur incorrupti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptibile hoc indüere incorruptélam, et mortále indüere immortalitátem.

Cum autem corruptibile hoc indúerit incorruptélam, et mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? »

Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti Lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Verbum Dómini.

9

*Quæ videntur, temporalia sunt;
quæ autem non videntur, æterna sunt.*

Lectio Epistolæ secúndæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 4, 14 — 5, 1

Fratres:

Scimus quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum,

et nos cum Iesu suscitábit, et constitúet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiõem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsentí est leve tribulatióis nostræ, supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt quæ autem non vidéntur æténa sunt.

Scimus enim quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiõem ex Deo habémus, domum non manufáctam, æténam in cælis. — Verbum Dómini.

10

Habemus domum æternam in cælis.

Lectio Epistolæ secúndæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 5, 1. 6-10

Fratres:

Scimus quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiõem ex Deo habémus, domum non manufáctam, æténam in cælis.

Audéntes igitur semper, et sciéntes quóniam, dum præséntes sumus in corpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus et non per spéciem), audémus autem et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore et præséntes esse ad Dóminum. Et ideo conténdimus, sive præséntes sive abséntes, placére illi.

Omnes enim nos manifestári oportet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque pro eis quæ per corpus gessit, sive bonum sive malum. — Verbum Dómini.

11

*Transfigurabit corpus humilitatis nostræ,
conforme fieri corpori gloriæ suæ.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

3, 20-21

Fratres:

Noster municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitatis nostræ, conforme fieri corpori gloriæ suæ, secúndum operatióem, qua possit étiam subicere sibi ómnia. — Verbum Dómini.

12

Semper cum Domino erimus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses

4, 13-14. 17 b-18

Nólumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesus mórtuus est et resurrexit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.

Et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini invicem in verbis istis.

Verbum Dómini.

13

Si commortui sumus, et convivemus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 8-13

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória æténa.

Fidélis sermo; nam, si commórtui sumus, et convivémus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábitur, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Verbum Dómini.

14

Videbimus eum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

3, 1-2

Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est. — Verbum Dómini.

15

*Transivimus de morte in vitam,
quoniam diligimus fratres.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Ioānnis apóstoli 3, 14-16

Caríssimi:

Nos scimus quóniam transivimus de morte in vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non diligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicida est, et scitis quóniam omnis homicida non habet vitam ætérnam in se manéntem.

In hoc nóvimus caritátem: quóniam ille pro nobis ánimam suam pósuit, et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Allelúia. ʒ. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. ℞. Allelúia.

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum

sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beāti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beāti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beāti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beāti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beāti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beāti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beāti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beāti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beāti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ʒ. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmili corde; et “ inveniétis réquiem animábus vestris ”; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Phil 3, 20

R. Allelúia. V. Conversátio nostra in cælis est,
unde étiam Salvatórem exspectámus,
Dóminum nostrum Iesum Christum.

R. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Sí-mile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim accéptis lampádibus suis non sumpserunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénté sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: “ Ecce sponsus, exite óbviám ei ”. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: “ Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ”.

Respondérunt prudéntes dicéntes: “ Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis ”.

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: “ Dómine, Dómine, áperi nobis ”. At ille respóndens ait: “ Amen dico vobis, nescio vos ”.

Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam ». Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mt 25, 34

R. Allelúia. V. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. R. Allelúia.

Venite, benedicti Patris mei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ. Et congregabúntur ante eum omnes gentes; et separábit eos ab ínvicem,

sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutíone mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infirmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperuístis? quando autem te vídimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infirmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infirmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ".

Et ibunt hi in supplicium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 11, 25 a

℟. Alleluia. ℣. Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me,
non moriétur in ætérnum.
℟. Alleluia.

Adolescens, tibi dico: surge

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 11-17

In illo témpore:

Abiit Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum illo discípuli eius et turba copiósa.

Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ; et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illa.

Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super ea, dixit illi: « Noli flere ».

Et accéssit et tétigit lóculum. Hi autem qui portábant stetérunt.

Et ait: « Aduléscens, tibi dico: surge ». Et resédit qui erat mórtuus; et cœpit loqui, et dedit illum matri suæ.

Accépit autem omnes timor, et magnificábant Deum dicéntes: « Prophéta magnus surréxit in nobis » et « Deus visitávit plebem suam ». Et éxiit hic sermo in univérsam Iudæam de eo, et omnem circa regiónem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 20

R. Alleluia. V. Conversatio nostra in cælis est,
unde etiam Salvatorem expectamus,
Dominum nostrum Iesum Christum.
R. Alleluia.

Et vos estote parati.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 12, 35-40

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis; ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei.

Beati servi illi, quos, cum venerit dominus, invenerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcinet se, et faciet illos discumbere, et transiens ministrabit illis.

Et si venerit in secunda vigilia, et si in tertia vigilia venerit, et ita invenerit, beati sunt illi. Hoc autem scitote quia, si sciret paterfamilias qua hora fur veniret, non sineret perfodiri domum suam.

Et vos estote parati, quia qua hora non putatis Filius hominis venire ». — Verbum Domini.

Alleluia

Ap 14, 13

R. Alleluia. V. Beati mortui, qui in Domino moriuntur: requiescant a laboribus suis; opera enim illorum sequuntur illos.
R. Alleluia.

Hodie mecum eris in paradiso.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

23, 33. 39-43

Postquam venerunt milites in locum qui vocatur Calvaria, ibi crucifixerunt Iesum et latrones, unum a dextris et alterum a sinistris.

Unus autem de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum dicens: « Nonne tu es Christus? salvum fac te ipsum et nos ».

Respondens autem alter increpabat illum, dicens: « Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicebat: « Iesu, memento mei cum veneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi Iesus: « Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso ». — Verbum Domini.

Alleluia

Ap 1, 5-6

R. Alleluia. V. Iesus Christus
est primogenitus mortuorum;
ipsi gloria et imperium
in sæcula sæculorum. Amen.
R. Alleluia.

* *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

23, 44-46. 50. 52-53; 24, 1-6 a

Erat fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in uni-

vérſa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens expirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétiiit corpus Iesu; et depósitum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Prima autem sabbatórum, valde dilúculo, venérunt mulieres ad monuméntum, portántes quæ paráverant arómata, et invenérunt lápidem revolútum a monuménto. Et ingræssæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti.

Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: « Quid quæritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surrexit ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

23, 44-46. 50. 52-53

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérſa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens expirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir

bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétiiit corpus Iesu; et depósitum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Io 3, 16

℟. Alleluia. ✠. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.

℟. Alleluia.

*

*Nonne hæc oportuit pati Christum,
et intrare in gloriam suam?*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sabbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad invicem de his ómnibus quæ acciderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confertis ad invicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovisti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixerunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatióem mortis, et crucifixerunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulieres quædam ex nostris terruérunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invénto corpore eius, venérunt dicéntes se étiam visióem angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quídam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? »

Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuít ab eis.

Et dixerunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et apparuít Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómo cognovérunt eum in fractiône panis.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

24, 13-16. 28-35

Ecce duo ex discíplis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ acciderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuít ab eis.

Et dixerunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et apparuít Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómo cognovérunt eum in fractiône panis.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Allelúia. V. Veníte, benedicti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. ℞. Allelúia.

*Qui verbum meum audit et credit,
... transiit a morte in vitam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 5, 24-29

In illo témpore:

Respóndit Iesus Iudæis: « Amen, amen dico vobis:
Qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, ha-
bet vitam ætérnam, et in iudícium non venit, sed tráns-
iit a morte in vitam.

Amen, amen dico vobis: Venit hora, et nunc est,
quando mórtui áudient vocem Fílii Dei, et qui audierint
vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic
dedit et Fílio vitam habére in semetípso, et potestátem
dedit ei iudícium fácere, quia Fílius hóminis est.

Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes qui
in monuméntis sunt, áudient vocem eius; et procédent
qui bona fecérunt in resurrectionem vitæ, qui vero mala
egérunt in resurrectionem iudicii ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 39

℞. Allelúia. V. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resúscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

*Qui credit in Filium habet vitam æternam,
et resuscitabo ego eum in novissimo die.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 6, 37-40

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater,
ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras.
Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam,
sed voluntátem eius qui misit me. Hæc est autem volún-
tas eius, qui misit me, ut omne quod dedit mihi non
perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Hæc est enim volúntas Patris mei, ut omnis qui
videt Fílium et credit in eum, hábeat vitam ætérnam; et
resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Allelúia. V. Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

*Qui manducat hunc panem habet vitam æternam,
et ego resuscitabo eum in novissimo die.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Ego sum panis vivus, qui de
cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet
in ætérnum, panis autem quem ego dabo, caro mea est
pro mundi víta ».

Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Filii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérrnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descendit. Non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt.

Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérrnum ».

Verbum Dómini.

13

Alleluia

Io 11, 25 a. 26

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérrnum.
℞. Allelúia.

*

Ego sum resurrectio et vita.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 17-27

In illo témpore:

Venit Iesus Bethániam, et invénit Lázarus quáttor dies iam in monuménto habéntem. Erat autem Be-

thánia iuxta Hierosólymam quasi stádiis quíndecim. Multi autem ex Iudæis vénerant ad Martham et Maríam, ut consolaréntur eas de fratre.

Martha ergo, ut audivit quia Iesus venit, occúrrit illi; Maríam autem domi sedébat.

Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quacúmque popósceris a Deo dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurreccióne, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in ætérrnum. Cre-dis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 21-27

In illo témpore:

Dixit Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quacúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurreccióne, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in ætérrnum. Cre-dis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Verbum Dómini.

14

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. ℣. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

Lazare, veni foras.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

11, 32-45

In illo témpore:

Cum venísset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius, dicens ei: « Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudæos, qui vénerant cum ea, plorántes, frémit spírítu et turbávit seípsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus.

Dicébant ergo Iudæi: « Ecce quómodo amábat eum! »

Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non póterat hic, qui apéruiť oculos cæci, fácere ut et hic non morerétur? »

Iesus ergo rursum fremens in semetípso venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ». Dicit ei Martha, so-

ror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quatrídúanus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam, si crederís, vidébis glóriam Dei? »

Tulérunt ergo lápidem; Iesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis; sed propter pópulum, qui circústat, dixi, ut credant quia tu me misísti ».

Et hæc cum dixísset, voce magna clamávit: « Lázare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illius sudário erat ligáta.

Dicit Iesus eis: « Sóluite eum et sínite eum abíre ».

Multi ergo ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et víderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

15

Alleluia

Ap 14, 13

℞. Allelúia. ℣. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur:
requiéscant a labóribus suis;
ópera enim illórum sequúntur illos.
℞. Allelúia.

* *Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

12, 23-28

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Venit hora ut glori-

ficétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hora hac? Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, glorífica tuum Nomen ».

Venit ergo vox de cælo: « Et glorificávi, et iterum glorificábo ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 12, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Venit hora ut glorificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Verbum Dómini.

16

Alleluia

Io 6, 40

℟. Allelúia. ✱. Hæc est volúntas Patris mei, ut omnis qui credit in me hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die, dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

In domo Patris mei mansiones multæ sunt.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 14, 1-6

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Si quo minus dixissem vobis, quia vado paráre vobis locum?

Et, si abíero et præparávero vobis locum, iterum vénio et accípiam vos ad meípsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescimus quo vadis, et quómodo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me ». — Verbum Dómini.

17

Alleluia

Io 6, 39

℟. Allelúia. ✱. Hæc est volúntas Patris mei, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die, dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 24-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pa-
ter, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi
sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti
mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem
te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et
notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut diléc-
tio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

18

Alleluia Io 11, 25 a. 26

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérnum.
℞. Allelúia.

Inclinato capite, tradidit spiritum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 17-18. 25-30

In illo témpore:

Báulans sibi crucem, exívit Iesus in eum qui díci-
tur Calváriæ locum, quod hebráice dicitur Gólgotha,
ubi eum crucifixerunt; et cum eo álios duos, hinc et
hinc, médium autem Iesum.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, et
soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne.

Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem
quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »;
deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta
sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas
pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam
acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum
ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum
est ».

Et, inclináto cápite, trádedit spíritum.
Verbum Dómini.

V. IN EXSEQUIIS PARVULORUM

A. In exsequiis parvuli baptizati

1

Ant. ad introitum

Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
percípíte regnum, quod vobis parátum est
ab origine mundi.

Collecta

Clementíssime Deus, qui sapiéntiæ tuæ consíliis
hunc párvulum, in ipso vitæ límine, ad te vocásti,
preces nostras benígnus exáudi, et præsta,
ut cum ipso,
quem baptísmatis grátia adoptiónis tibi fílium effecísti,
et in regno tuo iam crédimus commorári,
nos étiam æternæ vitæ tríbuas esse aliquándo consórtes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1870-1877.

Super oblata

Hæc múnera, tibi, Dómine, oblata sanctífica,
ut, quem paréntes a te donátum tibi reddunt infántem,
ipsum læti in regno tuo mereántur amplécti.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. Rom 6, 4. 8

Consepúlti cum Christo per baptísmum in mortem,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

Post communionem

Córpore, Dómine,
et Sánguine Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ æternæ
sacris dignátus es nutrírre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæroribus confortári.
Per Christum.

2. Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui mærore scis corda nostra cóprimi
propter huius infántis excéssum,
præsta, ut, quem iam hac vita defúntum,
te disponénte, deflémus,
æternam in cælo sedem credámus adéptum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotióis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis
submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, te, Dómine, deprecámur,
ut, qui hunc infántem
ad mensam tríbuis regni cælestis accúmbere,
eándem et nos participáre concédas.
Per Christum.

Lectio prima

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínquium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes nátiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum; exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
³ ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Lectio libri Lamentatiónum

3, 22-26

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti,
quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo,
multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea
exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ
quærénti illum; bonum est præstolari cum siléntio salutare Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 20-21 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

⁴ Vias tuas, Dómine, démonstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
⁵ Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salutis meæ. R.

- ⁶ Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.
⁷ Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. *R.*
²⁰ Custódi ánimam meam, et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
²¹ Innocéntia et áquitas custódiánt me,
quia sustínui te. *R.*

Lectio secunda

1

Credimus quia simul vivemus cum Christo.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-4. 8-9

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

2

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

14, 7-9

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus; sive mórimur, Dó-

míno mórimur: sive ergo vivimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Verbum Dómini.

3

In Christo omnes vivificabuntur.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquisque autem in suo órdine: primítiæ Christus, deínde hí qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

4

Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem, ut essemus sancti.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 1, 3-5

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essemus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiόne filiόrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ.

Verbum Dómini.

5

Semper cum Domino erimus.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses 4, 13-14. 17 b-18

Nolumus vos ignorare, fratres, de dormientibus, ut non contristemini, sicut et ceteri qui spem non habent.

Si enim credimus quod Iesus mortuus est et resurrexit, ita et Deus qui dormierunt per Iesum adducet cum eo.

Et sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem in verbis istis.

Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℟. Alleluia. ✕. Benedictus es, Pater,
Domine cæli et terræ,
quia mystéria Regni parvulis revelasti.
℟. Alleluia.

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
11, 25-30

In illo tempore, respondens Iesus dixit: « Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis.

Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita sunt a Patre meo; et nemo novit Filium,

nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare.

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.

Tollite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et humilis corde; et "invenietis requiem animabus vestris"; iugum enim meum suave, et onus meum leve est ». — Verbum Domini.

2

Alleluia

Io 6, 39

℟. Alleluia. ✕. Hæc est voluntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resuscitem illud in novissimo die,
dicit Dominus. ℟. Alleluia.

*

*Hæc est voluntas Patris mei
ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 6, 37-40

In illo tempore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet; et eum, qui venit ad me, non eiciam foras. Quia descendí de cælo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me.

Hæc est autem voluntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in novissimo die.

Hæc est autem voluntas Patris mei, ut omnis qui videt Filium et credit in eum habeat vitam æternam; et resuscitabo eum in novissimo die ».

Verbum Domini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioannem
6, 37-39

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eiciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Verbum Dómini.

3

Alleluia 2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℞. Allelúia.

Si credideris, videbis gloriam Dei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
11, 32-38. 40

In illo témpore:

Cum venísset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius dicens ei: « Dómine, si fuisses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudæos, qui vénerant cum ea, plorántes, frémitu spírítu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus.

Dicébant ergo Iudæi: « Ecce quómodo amábat eum! »

Quidam autem dixerunt ex ipsis: « Non póterat hic, qui apéruit óculos cæci, fácere ut et hic non moreretur? » Iesus ergo rursus fremens in semetípso venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Dicit Iesus Marthæ: « Nonne dixi tibi quóniam, si credideris, vidébis glóriam Dei? »

Verbum Dómini.

4

Alleluia 2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℞. Allelúia.

Ecce mater tua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem et discipulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce filius tuus »; deinde dicit discipulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósito erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápíte, trádidit spíritum.

Verbum Dómini.

B. In exsequiis parvuli nondum baptizati

Si quis parvulus, quem parentes baptizari volebant, ante baptismum mortuus fuerit, Ordinarius loci, adiunctis pastoralibus consideratis, permittere potest ut eius exsequiæ celebrentur in ipsa domo defuncti, aut etiam iuxta illum typum exsequiarum, qui de more pro ceteris in regione adhibetur.

In huiusmodi exsequiis habeatur de more liturgia verbi, prouti in Rituali describitur. Si tamen opportuna aliquando iudicatur Missæ celebratio, adhibeantur textus qui sequuntur.

In catechesi autem advigilandum est, ne doctrina de necessitate baptismi in mentibus fidelium obscuratur.

Ant. ad introitum

Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor,
neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Fidélium tuórum, Dómine, súscipe vota,
ut, quos permittis infántis sibi erépti desidério déprimi,
eósdem concédas
in tuæ spem miseratiónis fidénter attólli.
Per Dóminum.

Vel:

Scrutátor córdium, Deus, et piíssime consolátor,
qui horum paréntum fidem novísti,
præsta, ut infántem suum,
quem plorant hac vita defúntum,
tuæ séntiant divínæ pietáti commíssum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1883.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consílii submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Is 25, 8

Præcipitábit Dóminus mortem in sempitérnum,
et áuferet Deus lácrimam ab omni fácie.

Post communionem

Córporis, Dómine,
et Sanguinis Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ æternæ
sacris dignátus es nutrírre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæroribus confortári.
Per Christum.

Lectio prior

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ 25, 6 a. 7-8 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convivium pínguium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes nátióes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (R.: 3 b)

R. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.

7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatibus meis érué me.

20 Custódi ánimam meam, et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. R.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Lectio libri Lamentatiónum 3, 22-26

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratióes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum; bonum est præstolari cum siléntio salutare Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.

7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatibus meis érué me.

20 Custódi ánimam meam, et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. R.

Evangelium

1

Alleluia

Ap 1, 5-6

R. Allelúia. V. Iesus Christus
est primogénitus mortuórum;
ipsi glória et impérium
in sæcula sæculórum. Amen.
R. Allelúia.

*Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis,
et ego reficiam vos.*

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

11, 27-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde; et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúia. V. Benedictus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. R. Allelúia.

Ecce mater tua.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vídisset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.
Verbum Dómini.

APPENDIX

**ORDO AD FACIENDAM
ET ASPERGENDAM AQUAM BENEDICTAM**

1. Ritus benedictionis et aspersionis aquæ benedictæ fieri potest in omnibus Missis dominicæ, iis etiam quæ horis vespertinis sabbati anticipantur, in omnibus ecclesiis et oratoriis.

Huiusmodi ritus locum tenet actus pœnitentialis initio Missæ peragendi.

2. Post salutationem, sacerdos, stans ad sedem, ad populum conversus, habens ante se vas cum aqua benedicenda, populum ad orandum invitat his vel similibus verbis:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, suppliciter deprecémur,
ut hanc creatúram aquæ benedicere dignétur,
super nos aspergendam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos adiuváre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam silentii prosequitur, manibus iunctis:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui voluísti ut per aquam,
fontem vitæ ac purificatiónis princípium,
étiam ánimæ mundaréntur
æternæque vitæ munus excíperent,
dignáre, quæsumus, hanc aquam benedicere,
qua vólumus hac die tua, Dómine, communíri.
Fontem vivum in nobis tuæ grátiae renovári
et ab omni malo spíritus et córporis
per ipsam nos deféndi concédas,
ut mundis tibi córdibus propinquáre
tuámque digne salútem valeámus accípere.
Per Christum Dóminum nostrum.

 Amen.

Vel:

Dómine Deus omnípotens,
qui es totíus vitæ córporis et ánimæ fons et orígo,
hanc aquam, te quæsumus, ✠ benedícas,
qua fidénter útimur
ad nostrórum implorándam véniam peccatórum
et advérsus omnes morbos inimicique insídias
tuæ defensiónem grátiae consequéndam.
Præsta, Dómine, ut, misericórdia tua interveniénte,
aquæ vivæ semper nobis sáliant in salútem,
ut mundo tibi corde appropinquáre possímus,
et omnis córporis animæque perícula devitémus.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

3. Ubi locorum condicio aut populi traditio suadet ut salis commixtio in benedictione aquæ servetur, sacerdos sal benedicit, dicens:

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus,
ut hanc creatúram salis
benedícere ✠ tua pietáte dignéris,
qui per Eliséum prophétam in aquam mitti eam iussísti,
ut sanaréture sterilitas aquæ.
Præsta, Dómine, quæsumus,
ut, ubicúmque hæc salis et aquæ commixtio
fúerit aspérsa,
omni impugnatióne inimíci depúlta,
præséntia Sancti tui Spíritus
nos iúgiter custódiat.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde sal immittit in aquam, nihil dicens.

4. Postea, accepto aspersorio, sacerdos aspergit se et ministros, deinde clerum et populum, pro opportunitate transeundo per ecclesiam.

Interim peragitur unus e cantibus qui sequuntur, vel alius cantus aptus.

Ant. 1 Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor:
lavábis me, et super nivem dealbábor (Ps 50, 9).

Ant. 2 Effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et dabo vobis cor novum, dicit Dóminus (Ez 36, 25-26).

Hymnus. Benedictus Deus
et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui secúndum misericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vivam,
per resurrectiόνem Iesu Christi ex mórtuis,
in hereditátem incorruptibilem,
in cælis conservátam nobis
in salútem témpore novíssimo revelándam!
(cf. 1 Petr 1, 3-5).

5. Ad sedem reversus, et cantu expleto, sacerdos, stans versus ad populum, manibus iunctis, dicit:

Deus omnípotens nos a peccátis puríficet,
et per huius Eucharístiæ celebratióem
dignos nos reddat,
qui mensæ regni sui partícipes efficiámur.

℟. Amen.

6. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus
Glória in excélsis Deo.

SPECIMINA FORMULARUM PRO ORATIONE UNIVERSALI

1. FORMULA GENERALIS, I

A - Admonitio prævia

Ad Deum Patrem omnipotentem,
qui vult omnes homines salvos fieri
et ad agnitionem veritatis venire,
tota mentis nostræ, fratres carissimi, dirigatur oratio.

B - 1ª series intentionum

Pro Ecclesia sancta Dei;
ut eam Dominus custodire et fovere dignetur,
Dominum deprecemur.
Participatio populi: R. Præsta, æternæ omnipotens Deus.

C - 2^a series intentionum

Pro totius orbis populis;
ut inter eos Dominus concordiam servare dignetur,
Dominum deprecemur.
R. Præsta, æternæ omnipotens Deus.

D - 3^a series intentionum

Pro omnibus qui variis premuntur necessitatibus;
ut omnes Dominus sublevare dignetur,
Dominum deprecemur.
R. Præsta, æternæ omnipotens Deus.

E - 4^a series intentionum

Pro nobismetipsis ac pro nostra communitate;
ut nos omnes Dominus hostiam sibi acceptabilem
admittere dignetur,
Dominum deprecemur.
R. Præsta, æternæ omnipotens Deus.

F - Oratio sacerdotalis conclusiva

Deus, refugium nostrum et virtus,
adesto piis Ecclesiæ tuæ precibus,
auctor ipse pietatis, et præsta,
ut, quod fideliter petimus,
efficaciter consequamur.
Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

2. FORMULA GENERALIS, II

A

Fratres, in hac pública et communi oratione
quam nunc incipimus,
non quisquis pro se, nec tantum pro necessariis suis,
sed omnes pro toto populo orémus Christum Dominum.

B

1. Pro cuncto populo christiano,
divinæ bonitatis abundantiam deprecemur.
R. Christe, audi nos **vel** Exaudi, Christe.
2. Pro omnibus nondum credentibus,
largitorem spiritualium munerum implorémus.
R. Christe, audi nos.

C

1. Pro rei publicæ moderatöribus,
Domini potentiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro æris tempërie ac fructuum ubertate,
rectorem mundi Dominum implorémus.
R. Christe, audi nos.

D

1. Pro fratribus nostris,
qui huic sacro cœtui interesse non possunt,
inspectorem omnium implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro refrigerio fidélium animarum,
universæ carnis iudicem implorémus.
R. Christe, audi nos.

E

1. Pro nobis ómnibus plena fide supplicántibus
et Dómini misericórdiam poscéntibus,
Salvatóris cleméntiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro nobis et necessariis nostris
bonitátem Dómini exspectántibus,
Christi Dómini misericórdiam implorémus.
R. Christe, audi nos.

F

Précibus nostris, quæsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et oratiónes súpplicum benígnus exáudi.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

3. TEMPORE ADVENTUS

A

Advéntum Dómini nostri Iesu Christi,
fratres caríssimi, votis ómnibus præstolántes,
ipsíus misericórdiam impénsius implorémus,
ut, sicut ipse ad evangelizándum paupéribus
et sanándos contrítos corde venit in mundum,
ita, nostris quoque tempóribus,
cunctis egéntibus velit præbere salútem.

B

1. Ut Ecclésiám suam sanctam visitet sempérque custódiat,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
2. Ut Románum Pontíficem,
Antistitem nostrum, universúmque órđinem episcopátus
donis répleat spirituálium gratiárum,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.

C

1. Ut témpora nostra sint, ipsíus protectióne, tranqúilla,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
2. Ut mentes eórum, qui nos in potestáte regunt,
secúndum voluntátem suam dírigat
ad ómnium bonum promovéndum,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.

D

1. Ut morbos áuferat,
famem depéllat,
omnémque tribulatiónem avértat,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
2. Ut omnes persecutióne vexátos
misericórditer liberáre dignétur,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.

E

1. Ut caritátis suæ testes coram ómnibus homínibus
in veritáte maneámus,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.
2. Ut nos in suo advéntu vigilántes invéniat,
Dóminum deprecémur.
R. Kýrie, eléison.

F

Omnípotens sempitérne Deus,
qui salvas omnes et néminem vis períre,
exáudi preces pópuli tui et præsta,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
et Ecclésia tua tranqúilla devotióne lætétur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

4. TEMPORE NATIVITATIS

A

Hac die (hac nocte, hoc tēpore), fratres caríssimi,
qua appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei,
non in opéribus iustítiæ nostræ,
sed in eius misericórdia confidéntes,
preces Deo nostro súpplices effundámus.

B

Pro Ecclésia Dei;
ut íntegra fide sustíneat et lætánter excípiat
quem immaculáta Virgíntas
verbo concépit et ineffabíliter generávit,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.

C

Pro univérso orbis proféctu et tranquillítate;
ut temporále donum in præmíum tránseat sempitérnum,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.

D

Pro iis, qui fame, infirmitáte vel solitúdine tribulántur;
ut per mystérium Nativitátis (manifestatiónis) Christi
tam mente quam corpore sublevéntur,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.

E

Pro congregatiónis nostræ familiis;
ut, Christum recipiéntes,
illum étiam in paupéribus discant excípere,
Dóminum deprecémur.
R. Dómine, miserére.

F

Quásumus, Dómine Deus noster,
ut fidélium tuórum supplicatiónes apud te ipsa comméndet,
quæ Deum et hóminem castis viscéribus méruit baiuláre.
Per Christum.

9. TEMPORE « PER ANNUM », I

A

In unum congregáti, fratres caríssimi,
ad Dei nostri benefícia recolénda,
rogémus eum, ut ipse nobis vota subíciat,
quæ digne possit audíre.

B

Pro Pontífice nostro N., et Antístite nostro N., et omni clero
cum pópulo ipsórum gubernáculis commendáto,
Dóminum deprecémur.

C

Pro moderatóribus rerum publicárum eorúmque minístris
bonum commúne curántibus,
Dóminum deprecémur.

D

Pro navigántibus, iter agéntibus,
et captívis vel in carcéribus deténtis,
Dóminum deprecémur.

E

Pro nobis ómnibus,
fide, devotióne et Dei dilectiόne ac timóre
in hac aula sacratíssima congregátis,
Dóminum deprecémur.

F

Fiant, Dómine, tuo grata conspéctui vota
supplicántis Ecclésiæ,
ut tua nobis misericórdia conferátur
quod nostrórum non habet fidúcia meritórum.
Per Christum.

10. TEMPORE « PER ANNUM », II

A

Omnes huc convénimus, fratres caríssimi,
ad Redemptiónis nostræ recolenda mystéria;
rogémus ergo Deum omnipoténtem,
ut mundus univérsus
his totíus benedictiónis et vitæ fóntibus irrigétur.

B

Pro ómnibus qui seípsos Deo voverunt,
ut, illo adiuvánte, propósitum suum in fidelitáte custódiant,
Dóminum exorémus.

C

Pro pace géntium,
ut, omni perturbatióne remóta,
líberis ipsi méntibus pópuli servíre mereántur,
Dóminum exorémus.

D

Pro sénibus, qui solitúdine vel infirmitáte labórant,
ut fratérna nostra caritáte firméntur,
Dóminum exorémus.

E

Pro nobis hic congregátis,
ut sic sciámus bonis uti præsentibus,
quibus nos Deus fovére non désinit,
ut iam possimus inhærere perpétuis,
Dóminum exorémus.

F

Adsit, Dómine, quésumus, propitiátio tua pópulo supplicánti,
ut, quod te inspiránte fidéliter expetit,
tua céleri largitáte percípiat. Per Christum.

Tempore « per annum » adhiberi possunt etiam formularia
generalia supra proposita, nn. 1-2.

11. IN MISSIS DEFUNCTORUM

A

Deum Patrem omnipoténtem,
qui Christum Fílium suum suscitávit a mórtuis,
pro salúte vivórum atque mortuórum fidéliter invocémus.

B

Ut pópulum cristiánum in fide et unitáte stabíliat,
Dóminum deprecémur.

C

Ut ab omni bellórum nequítia orbem éruat univérsus,
Dóminum deprecémur.

D

Ut frátribus qui carent ópere, victu vel tecto,
se patrem dignétur osténdere,
Dóminum deprecémur.

E

1. Ut huic defúncto **N.**,
qui olim per Baptísmum æternæ vitæ semen accépit,
perpétuam velit societátem donáre Sanctórum,
Dóminum deprecémur.

2. Ut eum, qui manducávit Corpus Christi,
panem vitæ æternæ,
resúscitet in novíssimo die,
Dóminum deprecémur.

(Vel pro presbytero):

Ut eum, qui in Ecclesiá sacerdótii munus exércuit,
fáciat cæléstis participem liturgiæ,
Dóminum deprecémur.

3. Ut animábus fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum
mercédem labóris attríbuat,
Dóminum deprecémur.

4. Ut omnes, qui dormiérunt in spe resurrectionis, in lúmine sui vultus accípiat, Dóminum deprecémur.
5. Ut fratres nostros, qui in afflictiónē versántur, ádiuvet et propítius consolétur, Dóminum deprecémur.
6. Ut omnes, qui huc in fide et devotióne convenérunt, in gloriósum suum regnum congregáre dignétur, Dóminum deprecémur.

F

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio proficiat supplicántium, ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptionis fácias esse partícipes. Qui vivis.

RITUS AD DEPUTANDUM MINISTRUM S. COMMUNIONIS AD ACTUM DISTRIBUENDÆ

1. Ordinarii locorum facultate fruuntur permittendi singulis sacerdotibus sacra munera exercentibus ut deputare valeant personam idoneam, quæ in casibus veræ necessitatis, ad actum, S. Communionem distribuat.

2. Personam quæ, iis in casibus, ad S. Communionem distribuendam ad actum deputatur, mandatum accipere expedit iuxta ritum qui sequitur.

3. Dum fractio panis et immixtio peraguntur, qui S. Communionem distribuere debet ad altare accedit et coram celebrante sistit. Expleta invocatione Agnus Dei, sacerdos eum benedicit his verbis:

Benedícat ✠ te Dóminus
ad Corpus Christi frátribus tuis nunc ministrándum.

Et ipse respondet:

Amen.

4. Postquam vero sacerdos de more Sacramentum sumpsit, S. Communionis ministrum, si hic SS. Eucharistiam suscepturus sit, communicat; ac deinde pyxidem vel vas cum hostiis ei porrigit, et una cum eodem ad S. Communionem fidelibus ministrandam accedit.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Oratio S. Ambrosii

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Iesu Christe, ego peccátor de pròpriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Iúdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo: spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno gènere in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater,

omnes iniquitátes et peccáta mea, ut, purificátus mente et corpore, digne degustáre mérear Sancta sanctorum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmeré inténdo, sit peccátorum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitátionum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris effi cácia, animæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ de Aquino

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Filii tui, Dómini nostri Iesu Christi: accédo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre foeditátem, illumináre cæcitaté, ditáre paupertátem, vestire nuditaté, ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium, tanta suscipiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentiόne, sicut expedit salúti animæ meæ. Da mihi, quæso, dominíci Córporis et Sanguinis non solum suscipere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Filii tui,

Dómini nostri Iesu Christi,
quod traxit de Vírgine María, sic suscipere,
ut córpori suo mýstico mérear incorporári
et inter eius membra connumerári.
O amantíssime Pater,
concéde mihi diléctum Fílium tuum,
quem nunc velátum in via suscipere propóno,
reveláta tandem fácie perpétuo contemplári:
Qui tecum vivit et regnat
in sæcula sæculórum.
Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María,
ego miser et indignus peccátor
ad te confúgio toto corde et afféctu,
et precor pietátem tuam,
ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti,
ita et mihi, misero peccatóri, et sacerdotibus ómnibus,
hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus,
cleménter assístere dignéris,
ut, tua grátia adiúti,
dignam et acceptábilem hóstiam
in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus.
Amen.

Formula intentionis

Ego volo celebráre Missam,
et conficere Corpus et Sanguinem Dómini nostri Iesu Christi,
iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclesiæ,
ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis,
ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis,
pro ómnibus qui se commendavérunt oratióibus meis
in genere et in spécie,
et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclesiæ.
Amen.

Gáudium cum pace,
emendatióem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ,
grátiam et consolatióem Sancti Spíritus,
perseverántiam in bonis opéribus,
tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.
Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Oratio S. Thomæ de Aquino

Grátias tibi ago,
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus,
qui me peccatórem, indignum fámulum tuum,
nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ
satiáre dignátus es pretiósó Córpore et Sanguine Filii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.
Et precor, ut hæc sancta commúnio
non sit mihi reátus ad pœnam,
sed intercessio salutáris ad véniam.
Sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis.
Sit vitiórum meórum evacuatió,
concupiscéntiæ et libidinis exterminatió,
caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obœdiéntiæ,
omniúmque virtútum augmentatió:
contra insídias inimicórum ómnium,
tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio:
mótuum meórum, tam carnálium quam spiritalium,
perfécta quietatió:
in te uno ac vero Deo firma adhæsió,
atque finis mei felix consummátió.
Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium
me peccatórem perducere dignéris,
ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satietas plena,
gáudium sempitérnum, iucúnditas consummáta
et felicitas perfécta.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Aspirationes ad Ss.mum Redemptorem

Anima Christi, sanctifica me.
 Corpus Christi, salva me.
 Sanguis Christi, inébria me.
 Aqua láteris Christi, lava me.
 Pássio Christi, confórta me.
 O bone Iesu, exáudi me.
 Intra tua vúlnera abscondé me.
 Ne permíttas me separári a te.
 Ab hoste máligno defénde me.
 In hora mortis meæ voca me.
 Et iube me veníre ad te,
 ut cum Sanctis tuis laudem te
 in sácula sæculórum.
 Amen.

Oblatio sui

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem.
 Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem.
 Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es:
 id tibi totum restítuo,
 ac tuæ prorsus voluntáti tradó gubernándum.
 Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones,
 et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Iesum Christum Crucifixum

En ego, o bone et dulcíssime Iesu,
 ante conspéctum tuum génibus me provólvo,
 ac máximo ánimo ardóre te oro atque obtéstor,
 ut meum in cor vívidos fidei, spei et caritátis sensus,
 atque veram peccatórum meórum pæniténtiam,
 eáque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprimere;
 dum magno ánimo afféctu et dolóre
 tua quinque vúlnera mecum ipse consídero
 ac mente contéplor,

illud præ óculis habens,
 quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te,
 o bone Iesu:
 Fodérunt manus meas et pedes meos:
 dinumeravérunt ómnia ossa mea (Ps 21, 17).

**Oratio universalis
sub nomine Clementis Pp. XI vulgata**

Credo, Dómine, sed credam firmius;
 spero, sed sperem secúrius;
 amo, sed amem ardéntius;
 dóleo, sed dóleam veheméntius.

Adóro te ut primum princípium;
 desidéro ut finem últimum;
 laudo ut benefactórem perpétuum;
 ínvocho ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige,
 iustítia cóntine, cleméntia soláre,
 poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te;
 dicénda, ut sint de te;
 faciénda, ut sint secúndum te;
 ferénda, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis,
 volo quómodo vis,
 volo quámdiu vis.

Oro, Dómine: intelléctum illúmines,
 voluntátem inflámmes,
 cor emúndes, ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes, repéllam futúras tentatiónes,
 córrigam vitiósas propensiónes,
 éxcolam idóneas virtútes.

Tribue mihi, bone Deus, amórem tui, ódium mei,
 zelum próximi, contéptum mundi.

Stúdeam superiõribus obocðire,
inferiõribus subvenire,
amicis consũlere, inimicis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte,
avaritiam largitáte, iracúndiam lenitáte,
tepiditátem fervóre.

Redde me prudéntem in consiliis,
constántem in periculis, patiéntem in advérsis,
húmilem in próspéris.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus,
in épulis sóbrius,
in múnere sédulus, in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiõrem,
modéstiam exteriõrem, conversatióne exemplárem,
vitam regulárem.

Assidue invigilem natúræ domándæ,
grátia fovéndæ, legi servándæ,
salúti promeréndæ.

Discam a te quam ténue quod terrénum,
quam grande quod divínium,
quam breve quod temporáneum,
quam durábile quod ætérnum.

Da, ut mortem prævéniám,
iudícium pertíneam,
inférnum effúgiám, paradísium obtíneam.
Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

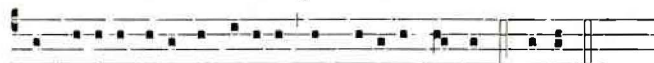
O María, Virgo et Mater sanctíssima,
ecce suscépi dilectíssimum Filium tuum,
quem immaculáto útero tuo concepísti,
genuísti, lactásti atque suavíssimis ampléxibus strinxísti.
Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris,
illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsénto et óffero,

tuis brácciis constringéndum, tuo corde amándum,
sanctissimæque Trinitáti in suprénum latríæ cultum,
pro tui ipsius honóre et glória
et pro meis totiúsque mundi necessitatibus, offeréndum.
Rogo ergo te, piíssima Mater,
ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum,
uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndo,
ac dénique grátiam finálem,
ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

CANTUS IN ORDINE MISSÆ

I. AD RITUS INITIALES

Ad signum crucis

In nómine Patris, et Fi-li-i, et Spí-ri-tus Sancti. **R.** Amen.

Ad salutationem

1

Grá-ti-a Dómini nostri Iesu Christi, et cá-ri-tas De-i, et communi-

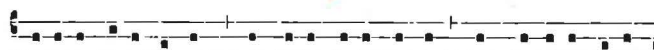

cá-ti-o Sancti Spí-ri-tus sit cum ómnibus vo-bis. **R.** Et cum spí-ri-tu

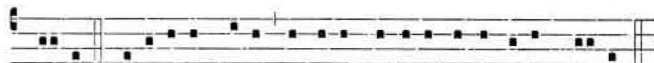

tu-o.

2

Grá-ti-a vo-bis et pax a De-o Patre nostro et Dómi-no Iesu

Chri-sto. **R.** Bene-dictus De-us et Pater Dómi-ni nostri Iesu Chri-sti.

3

Dóminus vobiscum. [Pax vobis.] **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

Pro orationibus

1909

Vel

Dóminus vobis-cum. [Pax vo-bis.] **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

II. PRO ORATIONIBUS

A

Post collectam

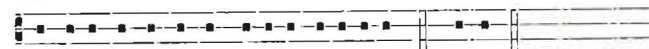
... per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

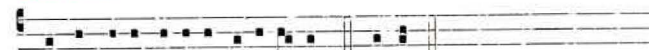
Vel

Qui vi-vit et regnat in sæcu-la sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

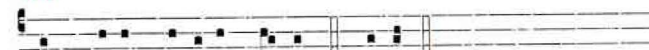
B

Post collectam

... per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Vel

Qui vi-vit et regnat in sæcu-la sæcu-ló-rum. **R.** Amen.

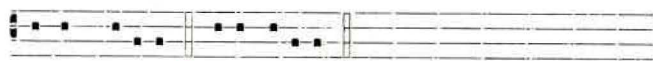
Hic tonus B aptius convenit cum oratione super oblata, ad inducendam salutationem Dóminus vobiscum ante præfationem.

III. AD LITURGIAM VERBI

Post lectionem I

Verbum Dómi-ni. **R.** De-o grá-ti-as.

Post lectionem II vel unicam ante Evangelium

Verbum Dómi-ni. **R.** De-o grá-ti-as.

Hæc lectio potest etiam cantari in tono præcedenti (lectionis I).

Ad Evangelium

A

Ante Evangelium

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.Lécti-o sancti Evangé-li-i se-cúndum Mattæ-um. **R.** Gló-ri-a ti-bi,

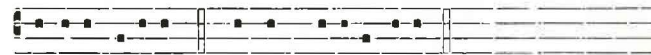
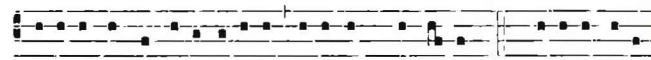
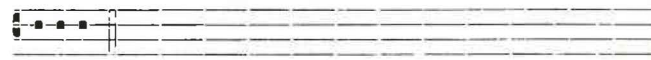
Dómi-ne.

Post Evangelium

Verbum Dómi-ni. **R.** Laus tibi, Christe.

B

Ante Evangelium

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.Lécti-o sancti Evangé-li-i se-cúndum Mattæ-um. **R.** Gló-ri-a ti-bi,

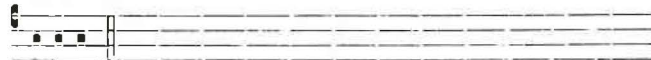
Dómi-ne.

Post Evangelium

Verbum Dómini. **R.** Laus tibi, Christe.

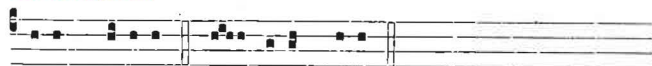
C

Ante Evangelium

Dóminus vobis-cum **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.Lécti-o sancti Evangé-li-i se-cúndum Mattæ-um. **R.** Gló-ri-a tibi,

Dómine.

Post Evangelium

Verbum Dómi-ni. *R.* Laus tibi, Christe.

Ad orationem universalem

Post unamquamque intentionem

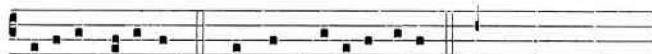

... † exaudi-re digné- ris. *R.* Te rogámus audi nos.

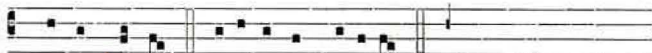
IV. AD PRECEM EUCHARISTICAM

Toni præfationum

A. Tonus simplex

Dóminus vo-bíscum. *R.* Et cum spí-ri-tu tu-o.

V. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

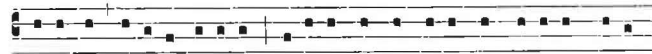
V. Grá-ti-as a-gá-mus Dómino De-o nostro. *R.* Dignum et iustum est.

Cum, ob auctum numerum præfationum, difficile sit pro unaquaque earum integrum textum melodiis ornatum præbere, hic exhibetur tantummodo exemplar unius præfationis in tono simplici et in tono sollemni, super quo melodix aliarum extrui possunt.

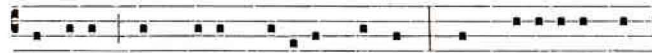
PRÆFATIO II DE ADVENTU

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et

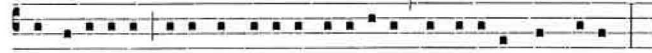
u-bique grá-ti-as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omni-po-tens æ-tér-

ne De-us: per Christum Dóminum nostrum. Quem præ-dixé-runt cunc-

tó-rum præcó-ni-a prophe-tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi-li di-lecti-ó-

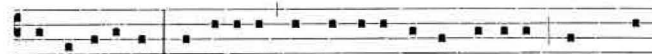
ne susti-nu-it, Io-ánnes cé-ci-nit affu-rú-rum et adesse monstrá-vit.

Qui su-æ na-ti-vi-tá-tis mysté-ri-um trí-bu-it nos præve-ni-re gaudén-

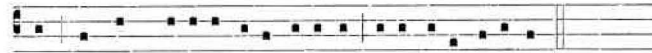
tes, ut et in o-ra-ti-ó-ne pervi-gi-les et in su-is invé-ni-at láudi-

bus exsultántes. Et í-de-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum Thro-

nis et Domi-na-ti-ó-nibus, cumque omni mi-li-ti-a cæ-léstis ex-érci-

tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, sine fi-ne di-céntes:

B. Tonus sollemnis

Dóminus vo-bíscum. *R.* Et cum spí-ri-tu o.

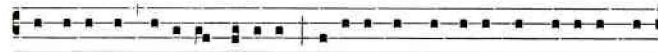
V. Sursum corda. *R.* Ha-bémus ad Dóminum.

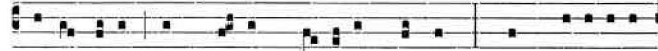
V. Grá-ti-as a-gámus Dómino De-o nostro. *R.* Dignum et iustum est.

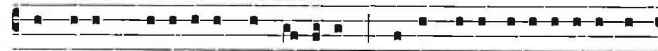
Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper

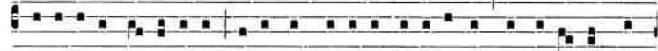
et u-bique grá-ti-as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omní-po-tens æ-

térne De-us: per Chri-stum Dó-minum nostrum. Quem præ-dixé-runt

cunctórum præcó-ni-a prophe-tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi-li di-

lecti-óne su-sti-nu-it, Io-ánnes cé-ci-nit affu-tú-rum et adés-se mon-

strá-vit. Qui su-æ na-ti-vi-tá-tis mysté-ri-um tribu-it nos præ-ve-ní-re

gaudéntes, ut et in o-ra-ti-óne per-ví-gi-les et in su-is invé-ni-at

láudi-bus exsultántes. Et í-de-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum

Thro-nis et Domi-na-ti-ó-nibus, cumque omni mi-lí-ti-a cæ-léstis ex-

érci-tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, si-ne fi-ne di-céntes:

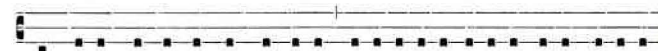
PREX EUCHARISTICA I

Quam obla-ti-ónem tu, De-us, in ómni-bus, quæsumus, bene-dictam, ad-

scrip-tam, ra-tam, ra-ti-oná-bi-lem acceptabi-lémque fá-ce-re digné-ris:

ut nobis Corpus et Sanguis fi-at di-lectíssimi Fi-li-i tu-i, Dómini

nostri Iesu Chri-sti. Qui pri-di-e quam pa-te-ré-tur, accé-pit panem

in sanctas ac vene-rá-bi-les manus su-as, et e-le-vá-tis ócu-lis in cæ-

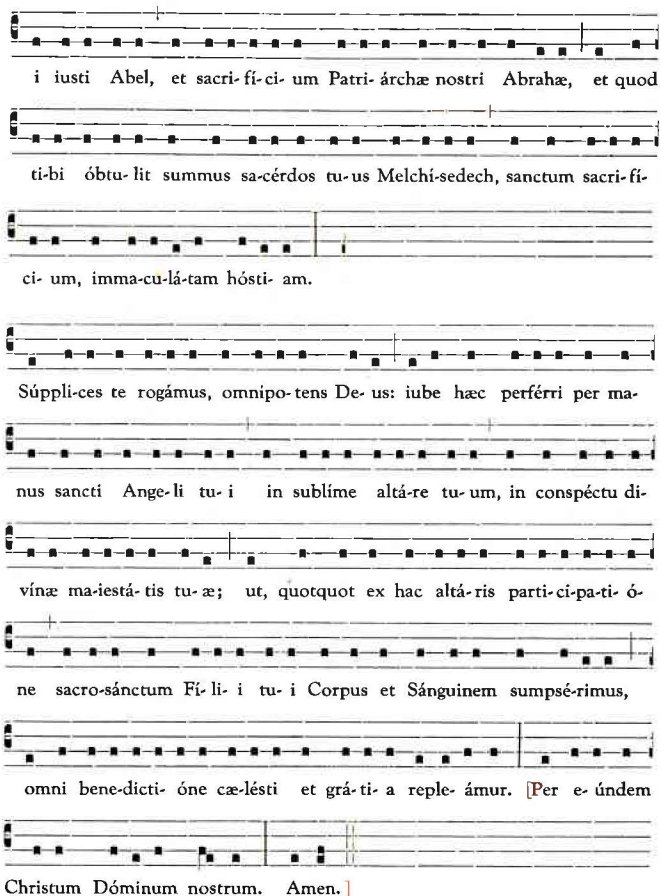

lum ad te De-um Patrem su-um omni-po-téntem, ti-bi grá-ti-as a-gens

bene-dí-xit, fre-git deditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET
 MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD
 PRO VOBIS TRADE-TUR. Sími-li modo, postquam cená-tum est, accí-pi-
 ens et hunc præclá-rum cá-li-cem in sanctas ac vene-rá-bi-les manus
 su-as, i-tem ti-bi grá-ti-as a-gens bene-di-xit deditque discí-pu-lis
 su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST E-
 NIM CA-LIX SANGUI-NIS ME-I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO
 VO-BIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM.
 HOC FA-CITE IN ME-AM COMMEMORA-TI-O-NEM.
 Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus
 adoratur. Deinde cantat:
 Mysté-ri-um fi-de-i: *vel* Mysté-ri-um fi-de-i:

Et populus prosequitur, acclamans:

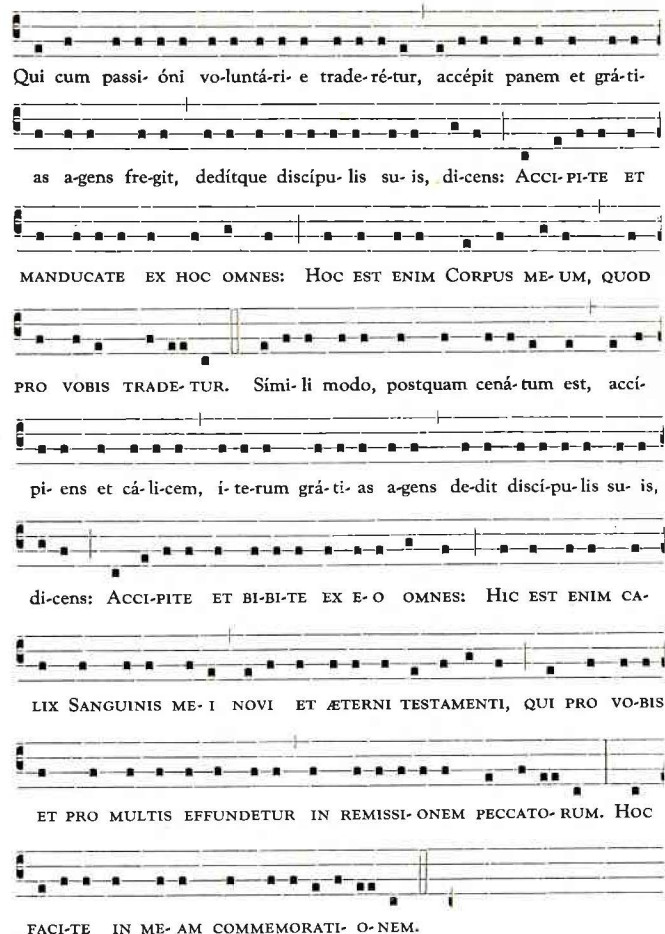
R. Mortem tu-am annunti-á-mus, Dómi-ne, et tu-am resurrecti-ónem
 confi-témur do-nec véni-as.
 Unde et mémo-res, Dómine, nos servi tu-i, sed et plebs tu-a sanc-
 ta, e-iúsdem Christi Fí-li-i tu-i, Dómi-ni nostri, tam be-á-tæ pas-
 si-ónis, necnon et ab ínfe-ris resurrecti-ónis, sed et in cælos glo-
 ri-ósæ ascensi-ónis: offé-rimus præcláræ ma-iestá-ti tu-æ de tu-is
 donis ac da-tis hósti-am pu-ram, hósti-am sanctam, hósti-am imma-
 cu-lá-tam, Panem sanctum vitæ æternæ et Cá-li-cem sa-lú-tis perpé-tu-æ.
 Supra quæ pro-pi-ti-o ac se-réno vultu respi-ce-re digné-ris: et accép-
 ta habé-re, sic-u-ti accépta habé-re digná-tus es mún-e-ra pú-e-ri tu-

i iusti Abel, et sacri-fi-ci-um Patri-archæ nostri Abrahæ, et quod
 ti-bi óbtu-lit summus sa-cérdos tu-us Melchí-sedech, sanctum sacri-fi-
 ci-um, imma-cu-lá-tam hósti-am.

Súppli-ces te rogámus, omnípo-tens De-us: iube hæc perférri per ma-
 nus sancti Ange-li tu-i in sublíme altá-re tu-um, in conspéctu di-
 vínæ ma-iestá-tis tu-æ; ut, quotquot ex hac altá-ris parti-ci-pa-ti-ó-
 ne sacro-sáctum Fi-li-i tu-i Corpus et Sánguinem sumpsé-rimus,
 omni bene-dicti-óne cæ-léstí et grá-ti-a reple-ámur. [Per e-úndem
 Christum Dóminum nostrum. Amen.]

PREX EUCHARISTICA II

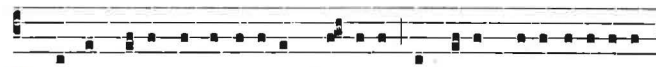
Qui cum passi-óni vo-luntá-ri-e trade-ré-tur, accépit panem et grá-ti-
 as a-gens fre-git, deditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET
 MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD
 PRO VOBIS TRADE-TUR. Simi-li modo, postquam cená-tum est, acci-
 pi-ens et cá-li-cem, i-te-rum grá-ti-as a-gens de-dit discípu-lis su-is,
 di-cens: ACCI-PI-TE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST ENIM CA-
 LIX SANGUINIS ME-I NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VO-BIS
 ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM. HOC
 FACI-TE IN ME-AM COMMEMORATI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

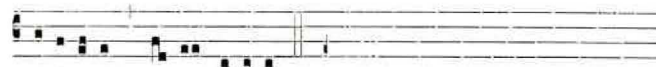

Mysté-ri-um fi-de-i: **vel** Mysté-ri-um fi- de- i:

Et populus prosequitur, acclamans:

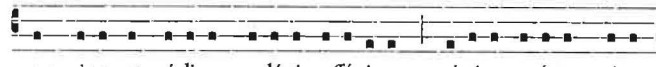
R. Mor-tem tu-am annunti-ámus, Dó-mi-ne, et tu-am re-surrecti-ónem

confi-témur, do-nec vé-ni-as.

Mémo-res í-gi-tur mortis et resurrecti-ónis e-ius, tibi, Dómine, pa-

nem vi-tæ et cá-li-cem sa-lú-tis offé-rimus, grá-ti-as agéntes qui a-

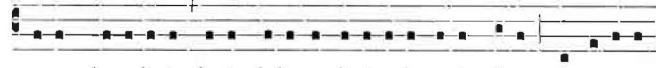

nos dignos habu-ísti astá-re co-ram te et ti-bi mi-nistrá-re.

PREX EUCHARISTICA III

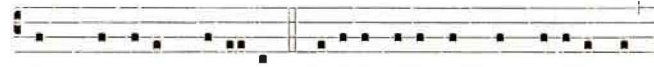
Ipse enim in qua nocte trade-bá-tur accé-pit panem, et ti-bi grá-ti-as

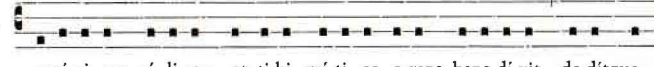
a-gens bene-di-xit, fregit deditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE

ET MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST E-NIM COR-PUS ME-UM,

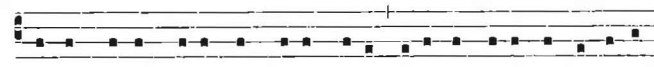
QUOD PRO VO-BIS TRADE-TUR. Sími-li modo, postquam ce-ná-tum est,

acci-pi-ens cá-li-cem, et ti-bi grá-ti-as a-gens bene-dí-xit de-dítque

disci-pu-lis su-is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES:

HIC EST E-NIM CALIX SANGUINIS ME-I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMEN-

TI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PEC-

CATO-RUM. HOC FACI-TE IN ME-AM COMMEMORATI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Mysté-ri-um fi-de-i: **vel** Mysté-ri-um fi- de- i:

Et populus prosequitur, acclamans:

R. Mortem tu-am annunti-ámus, Dómine, et tu-am resurrecti-ónem

confi-témur, do-nec vé-ni-as.

Mémo-res í-gi-tur, Dómine, e-iúsdem Fí-li-i tu-i sa-lu-ti-feræ pas-

si-ónis necnon mi-rá-bi-lis re-surrecti-ónis et ascensi-ónis in cæ-

lum, sed et præsto-lántes álte-rum e-ius advéntum, offé-rimus ti-bi,

grá-ti-as re-fe-réntes, hoc sacri-fi-ci-um vivum et sanctum.

PREX EUCHARISTICA IV

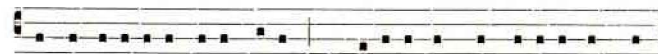
Ipse e-nim, cum ho-ra ve-nisset ut glo-ri-fi-ca-ré-tur a te, Pa-ter sanc-

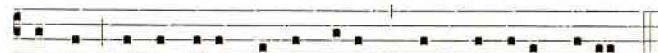
te, ac di-le-xisset su-os qui e-rant in mundo, in fi-nem di-lé-xit

e-os: et cenántibus il-lis accépit panem, bene-dí-xit ac fre-git de-

dítque disci-pu-lis su-is, di-cens: ACCI-PITE ET MANDUCATE EX HOC

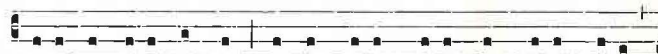
OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD PRO VOBIS TRADE-TUR.

Sími-li modo acci-pi-ens cá-li-cem, ex ge-ními-ne vi-tis replé-tum,

grá-ti-as e-git de-dítque disci-pu-lis su-is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-

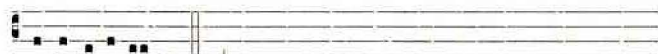
BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST ENIM CA-LIX SANGUINIS ME-I

NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUN-

DETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM. HOC FACITE IN ME-AM COM-

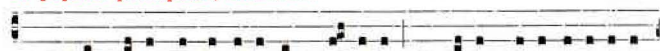
MEMORA-TI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

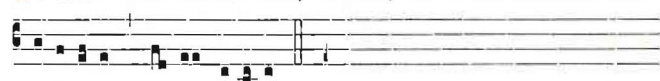

Mysté-ri-um fide-i: *vel* Mysté-ri-um fi-de-i:

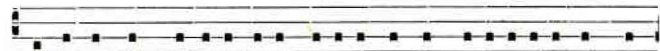
Et populus prosequitur, acclamans:

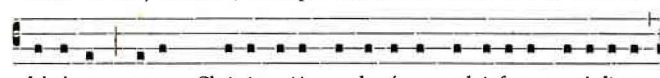
R. Mortem tu-am annunti- ámus, Dómi-ne, et tu-am re-surrecti- ónem

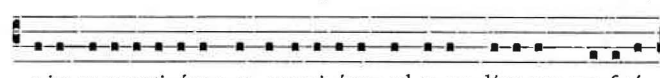
confi-témur, do-nec vé-ni-as.

Unde et nos, Dómi-ne, redempti- ónis nostræ memo-ri- á-le nunc ce-

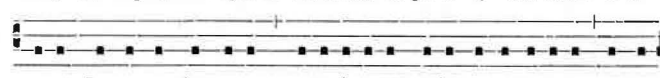
lebrántes, mortem Christi e-iúsque descénsum ad ínfé-ros recó-limus,

e-ius re-surrecti- ónem et ascensi- ónem ad tu-am dexte-ram pro-fi-té-

mur, et, exspectántes ipsi-us advéntum in gló-ri-a, offé-rimus ti-bi

e-ius Corpus et Sanguinem, sacri-fi-ci-um ti-bi acceptá-bi-le et to-

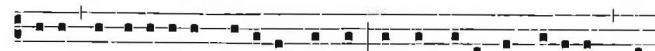
ti mundo sa-lu-tá-re.

Toni doxologiæ Precis eucharisticæ

A. Tonus simplex

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-

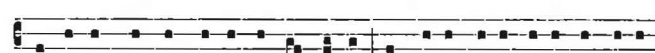

ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, omnis honor et gló-ri-a per

ómn-i-a sæcu-la sæ-cu-ló-rum. **IV.** Amen.

B. Tonus sollemnis

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-

ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, omnis ho-nor et gló-ri-a per

ómn-i-a sæcu-la sæ-cu-ló-rum. **IV.** Amen.

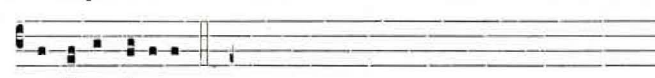
V. AD RITUS COMMUNIONIS

Toni orationis dominicæ

A

Præcéptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-vi-na insti-tu-ti-óne formá-ti,

audémus dí-ce-re:

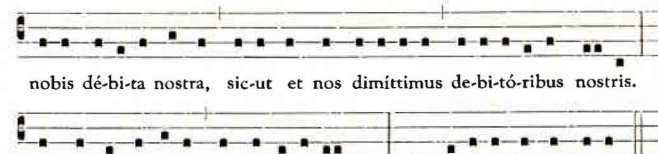
Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: Advé-

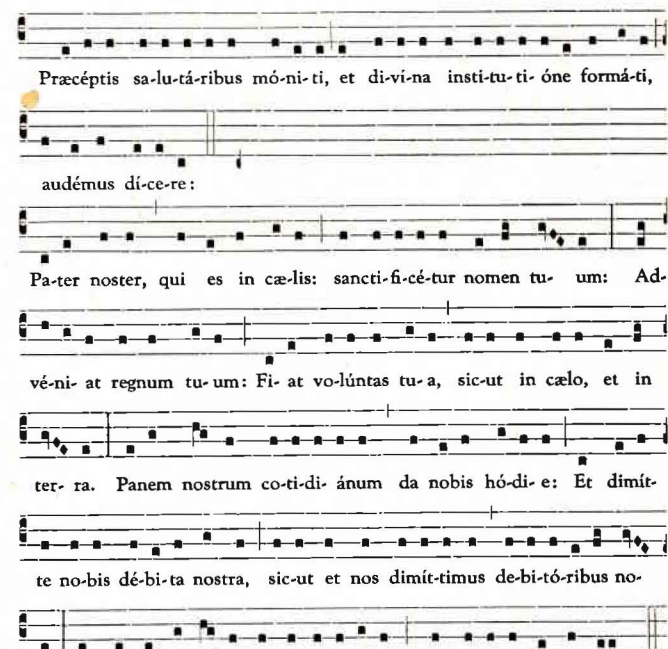
ni- at regnum tu-um: Fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
terra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da no-bis hó-di- e: Et dimit-te
nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimittimus de-bi-tó-ribus nostris.
Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.
Líbera nos, **ut infra p.** 1928.

B

Præcéptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-vi-na insti-tu-ti-ó-ne formá-ti,
audémus dí-ce-re:
Pa-ter noster, qui es in cæ- lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu- um: Ad-
vé-ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
ter-ra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da no-bis hó-di- e: Et dimitte

nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimittimus de-bi-tó-ribus nostris.
Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.
Líbera nos, **ut infra p.** 1928.

C

Præcéptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-vi-na insti-tu-ti-ó-ne formá-ti,
audémus dí-ce-re:
Pa-ter noster, qui es in cæ- lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu- um: Ad-
vé-ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
ter- ra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da nobis hó-di- e: Et dimit-
te no-bis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimit-timus de-bi-tó-ribus no-
stris. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma- lo.

Ad embolismum

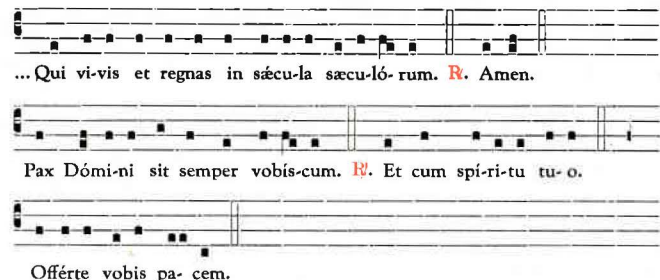

Libe-ra nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus ma-lis, da pro-pi-ti-us
 pa-cem in di-ébus nostris, ut, ope mi-se-ri-córdi-æ tu-æ adiú-ti, et
 a peccá-to simus semper lí-be-ri, et ab omni perturba-ti-óne se-
 cú-ri: exspectántes be-á-tam spem, et advéntum Salva-tó-ris nostri
 Iesu Chri-sti.

R. Qui- a tu-um est regnum, et po-téstas, et gló-ri-a in sæcu-la.

Ad pacem

Post orationem

... Qui vi-vis et regnas in sæcu-la sæcu-ló-rum. **R.** Amen.
 Pax Dómi-ni sit semper vobis-cum. **R.** Et cum spi-ri-tu tu-o.
 Offérte vobis pa-cem.

VI. AD RITUS CONCLUSIONIS

Ad benedictionem simplicem

A

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spi-ri-tu tu-o.
 Bene-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spí-ri-tus
 Sanctus. **R.** Amen.

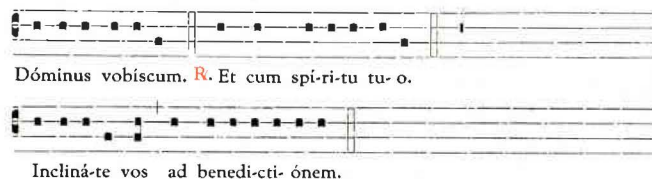
B

Dóminus vobis-cum. **R.** Et cum spi-ri-tu tu-o.
 Bene-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spí-ri-tus
 Sanctus. **R.** Amen.

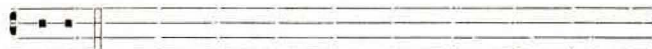
Ad benedictionem sollemnem et orationes super populum

A

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spi-ri-tu tu-o.
 Incliná-te vos ad benedi-cti-ónem.

Post unamquamque invocationem

R. Amen.

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spí-ri-tus

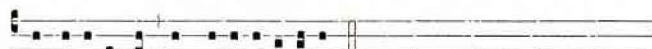

Sanctus. R. Amen.

B

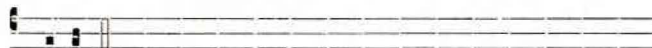

Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

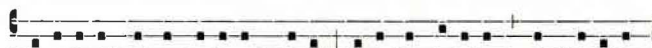

Inclíná-te vos ad bene-dicti-ónem.

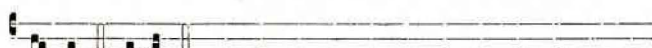
Post unamquamque invocationem

R. Amen.

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spí-ri-tus

Sanctus. R. Amen.

Ad benedictionem episcopalem

A

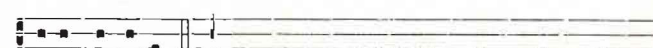
Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

V. Sit nomen Dómi-ni bene-díctum. R. Ex hoc nunc et usque in sæ-

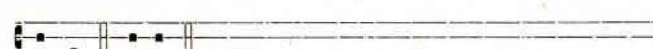
cu-lum. V. Adiutó-ri-um nostrum in nómine Dómi-ni. R. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spí-ri-tus

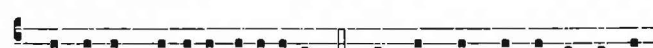

Sanctus. R. Amen.

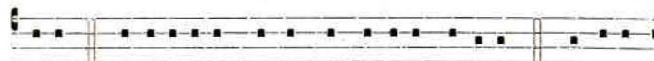
B

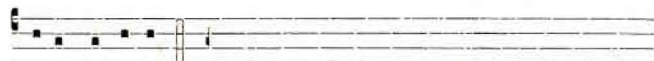
Dóminus vobis-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

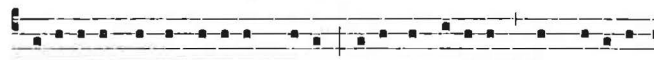
V. Sit nomen Dómi-ni bene-díctum. R. Ex hoc nunc et usque in sæ-

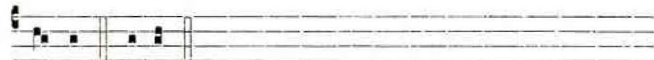
cu-lum **V.** Adiutó-ri-um nostrum in nómi-ne Dómi-ni. **R.** Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

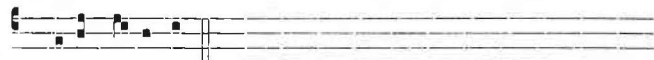

Bene-dí-cat vos omní-potens De-us, Pater, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

Sanctus. **R.** Amen.

Ad dimittendum populum

I-te, mis-sa est.

R. De-o grá-ti-as.

INDICES

INDEX ALPHABETICUS CELEBRATIONUM

Agatha, virgo et martyr, 5 februarii	907
Agnes, virgo et martyr, 21 ianuarii	887
Ambrosius, episc. et Eccl. doctor, 7 decembris	858
Andreas, apostolus, 30 novembris	851
Angela Merici, virgo, 27 ianuarii	896
Angeli Custodes, 2 octobris (votiva)	1766
Ansgarius, episcopus, 3 februarii	906
Antonius, abbas, 17 ianuarii	884
Basilius Magnus et Gregorius Nazianzenus, episc. et Eccl. doctores, 2 ianuarii	880
Blasius, episcopus et martyr, 3 februarii	906
Casimirus, 4 martii	919
Cyrellus, monachus, et Methodius, episcopus, 14 februarii	912
Damasus, papa, 11 decembris	864
Fabianus, papa et martyr, 20 ianuarii	886
Felicitas et Perpetua, martyres, 7 martii	919
Francisca Romana, religiosa, 9 martii	921
Franciscus de Sales, episc. et Eccl. doctor, 24 ianuarii	888
Franciscus Xavier, presbyter, 3 decembris	854
Fundatores Ordinis Servorum B.M.V., 17 februarii	913
Gregorius Nazianzenus et Basilius Magnus, episc. et Eccl. doctores, 2 ianuarii	880
Hieronymus Emiliani, 8 februarii	910
Hilarius, episc. et Eccl. doctor, 13 ianuarii	882
Iesus Christus D. N.:	
— Baptisma	366
— Cor sacratissimum (votiva)	1724
— Corpus et Sanguis sacratissimum (votiva)	1683
— Crucis sanctæ exaltatio, 14 septembris (votiva)	1656

Iesus Christus D. N.:	
— Epiphania, 6 ianuarii	328
— Familia sancta Iesu, Mariæ et Ioseph	302
— Nativitas, 25 decembris	285
— Nomen sanctissimum (votiva)	1706
— Præsentatio, 2 februarii	898
— Sanguis pretiosissimus (votiva)	1714
— Summus et æternus Sacerdos (votiva)	1686
Innocentes, martyres, 28 decembris	875
Ioanna Francisca de Chantal, religiosa, 12 decembris	865
Ioannes, apostolus et evangelista, 27 decembris	872
Ioannes a Cruce, presbyter et Eccl. doct., 14 decembris	866
Ioannes a Deo, religiosus, 8 martii	920
Ioannes Bosco, presbyter, 31 ianuarii	897
Ioannes Damascenus, presb. et Eccl. doctor, 4 decembris	856
Ioannes de Kęty, presbyter, 23 decembris	869
Ioseph, Sponsus B.M.V.:	
— Opifex, 1 maii (votiva)	1778
— Sollemnitas, 19 martii (votiva)	1773
Lucia, virgo et martyr, 13 decembris	865
Maria, Beata Virgo:	
— Conceptio immaculata, 8 decembris	860
— Genetrix Dei, 1 ianuarii	319
— de Lourdes, 11 februarii	911
— Mater Ecclesiæ (votiva)	1762
— Nomen sanctissimum (votiva)	1764
Methodius, episc., et Cyrillus, monachus, 14 februarii	912
Nicolaus, episcopus, 6 decembris	858
Omnes Sancti (votiva)	1792
Paulus, apostolus: Conversio, 25 ianuarii	889
Paulus Miki et socii, martyres, 6 februarii	907
Perpetua et Felicitas, martyres, 7 martii	919
Petrus, apostolus: Cathedra, 22 februarii	914
Petrus Canisius, presb. et Eccl. doctor, 21 decembris	868
Petrus Damianus, episc. et Eccl. doctor, 21 februarii	913
Polycarpus, episcopus et martyr, 23 februarii	917

Raimundus de Penyafort, presbyter, 7 ianuarii	880
Scholastica, virgo, 10 februarii	910
Sebastianus, martyr, 20 ianuarii	886
Silvester, papa, 31 decembris	879
Spiritus Sanctus (votiva)	1748
Stephanus, protomartyr, 26 decembris	869
Thomas de Aquino, presb. et Eccl. doctor, 28 ianuarii	896
Thomas Becket, episcopus et martyr, 29 decembris	879
Timotheus et Titus, episcopi, 26 ianuarii	894
Titus et Timotheus, episcopi, 26 ianuarii	894
Trinitas sanctissima (votiva)	1647
Vincentius, diaconus et martyr, 22 ianuarii	887

INDEX LECTIONUM

GENESIS

1	1-19	531
	11-12	1544
	14-18	1530
	26-28. 31a	1288
	20 — 2, 4a	536
	26 — 2, 3	1537, 1778
2	4b-9. 15	1538
	4b-9. 15-17	541
	18-25	546, 1289
3	1-8	551
	9-24	555
	9-15. 20	860, 947
4	1-15. 25	571
	3-10	1521
6	5-8; 7, 1-15. 10	576
8	6-13. 20-22	580
9	1-13	585
11	1-9	590, 1753
12	1-4a	1094, 1170, 1340, 1424
	1-7	948
14	18-20	1687
15	1-6. 18a	1182
17	1-8	1183
24	48-51. 58-67	1290
28	11-18	1381
35	1-4. 6-7a	1185
49	2. 8-12	258

EXODUS

3	1-6. 9-12	1425
	13-15	1707

Index lectionum

1939

12	1-8. 11-14	1658
	21-27	1715
16	2-4. 12-15	1688
17	3-7	1211
19	3-8a. 16-20b	1754
23	20-23a	1767
24	3-8	1689, 1717
32	4b-6. 8-9	1649, 1727
	7-14	1021

LEVITICUS

13	1-2. 44-46	565
19	1-2. 17-18	599, 1095

NUMERI

3	5-10a	1251
6	22-27	319, 1531
11	11b-12. 14-17. 24-25a	1252
24	2-7. 15-17a	234

DEUTERONOMIUM

4	32-34. 39-40	1650
5	12-15	674
6	1-7	1173
7	6-11	1729
8	2-3. 14b-16a	1691
	7-18	1549
10	8-9	1022, 1097
	12-22	1730
	17-19	1569
11	18. 26-28	671
18	15-20	482
24	17-22	1556, 1570
30	1-4	1454
	10-14	1413
	15-20	1186

IOSUE

8	30-35	1383
24	1-2a. 15-17. 18b-25a	1187

IUDICES

13	2-7. 24-25a	265
----	-------------	-----

1 SAMUELIS

1	1-8	374
	9-20	379
	24-28	275
3	1-10	1341, 1427
	1-10. 19-20	384
	3b-10. 19	403
4	1-11	389
8	4-7. 10-22a	393
9	1-4. 17-19; 10, 1a	398
15	16-23	411
16	1-13	416
	1b. 6-13a	1023
17	32-33. 37. 40-51	420
18	6-9; 19, 1-7	426
24	3-21	431
26	2. 7-9. 12-13. 22-23	604

2 SAMUELIS

1	1-4. 11-12. 19. 23-27	436
5	1-7. 10	451
6	12b-15. 17-19	456
7	1-5. 8b-11. 16	950
	1-5, 8b-12. 14a. 16	252, 281
	4-5a. 12-14a. 16	1773
	4-17	460
	18-19. 24-29	465
11	1-4a. 5-10a. 13-17	470
12	1-7a. 10-17	476
15	13-14. 30; 16, 5-13a	492
18	9-10. 14b. 24-25a. 30 — 19, 3	497
24	2. 9-17	503

1 REGUM

2	1-4. 10-12	508
3	11-14	1054
8	1-7. 9-13	533
	22-23. 27-30	538, 929
	41-43	677
	55-61	1604
10	1-10	543
11	4-13	548
	29-32; 12, 19	552
12	26-32; 13, 33-34	557
19	4-8	1692
	4-9a. 11-15a	1098, 1342
	16b. 19-21	1100, 1344, 1429

2 REGUM

5	9-15a	1189
20	1-6	1579

1 CHRONICORUM

15	3-4. 15-16; 16, 12	951
----	--------------------	-----

2 CHRONICORUM

5	6-8. 9b. 13 — 6, 2	930
24	18-22	986

NEHEMIAS

8	2-4a. 5-6. 8-10	445, 1373
---	-----------------	-----------

TOBIAS

1	1a. 2; 2, 1-9	681
2	10-23	685
7	9c-10. 11c-17	1292
8	5-10	1101, 1293
12	6-13	1102

IUDITH

8	2-8	1104
---	-----	------

ESTHER

13	8-11. 15-17	1489, 1593
	8-14. 17	1105

1 MACHABÆORUM

2	49-52. 57-64	1490
4	52-59	1384

2 MACHABÆORUM

6	18. 21. 24-31	987
7	1-2. 9-14	989
	1. 20-23. 27b-29	990
12	43-46	1835

IOB

7	1-4. 6-7	523
19	1. 23-27a	1828
31	16-20. 24-25. 31-32	1557

PROVERBIA

2	1-9	1319
4	7-13	1320
8	22-31	953, 1651
9	1-6	1693
31	10-13. 19-20. 30-31	1106

CANTICUM CANTICORUM

2	8-14	272, 1345
	8-10. 14. 16a; 8, 6-7a	1294
8	6-7	1074, 1347

SAPIENTIA

2	1a. 12-22	1659
3	1-6. 9	1829
	1-9	992, 1829
4	7-15	1830
7	7-10. 15-16	1055

SIRACIDES

1	1-10	608
2	1-13	613
	7-13	1107
3	3-7. 14-17a	302
	19-26	1109
4	12-22	618
5	1-10	622
6	5-17	626
15	1-6	1056
	16-21	561
17	1-13	631
	20-28	643
24	1-4. 12-16	323
	1-2. 5-7. 12-16. 26-30	954
26	1-4. 16-21	1110, 1295
27	5-8	640
35	1-15	648
36	1-2a. 5-6. 13-19	652
39	8-14	1057
42	15-26	657
44	1. 9-12	662
47	2-13	512
48	1-4. 9-11	222
50	24-26	1605
51	1-12	993
	11-17	1708
	17-27	666

ISAIAH

2	1-5	171, 179, 1474
4	2-6	180
6	1-2a. 3-8	526, 1025
	1. 6-8	1430
7	10-14	249, 269, 955
9	1-4	439
	2-7	1506
	2-4. 6-7	291, 957

[ISAIAH]

11	1-4a	1228
	1-10	183, 198
25	6a. 7-8a	1880
	6a. 7-9	1832, 1870
	6-10a	186, 1639
26	1-6	189
29	17-24	192
30	19-21. 23-26	195
32	15-18	1508
35	1-10	208
	1-6a. 10	225
40	1-11	211
	1-5. 9-11	201
	25-31	214
41	8-10. 13-14	1491
	13-20	217
42	1-3	1229
	1-4. 6-7	366
43	18-19. 21-22. 24b-25	602
44	1-3	1190
45	6b-8. 18. 21b-26	240
48	17-19	220
49	3. 5-6	401
	13-15	1732
50	4-9a	1661
52	7-10	297, 1026
	13 — 53, 12	1662
53	1-5. 10-11	1580
54	1-10	243
55	1-3c. 6-9	1516
	6-9	1619
56	1. 6-7	931, 1475
	1-3a. 6-8	246
57	15-19	1509
58	6-11	1111, 1559
	7-10	521
60	1-6	328, 1476

61	1-3a	1027, 1253, 1407
	1-3a. 6a. 8b-9	1230
	1-2a. 10-11	228
	9-11	958, 1348
62	1-5	285, 406
	11-12	295
63	7-9	1606
	16b-17; 64, 1. 3b-8	174
66	10-14c	911

JEREMIAS

1	4-9	1028, 1254, 1431
	4-5. 17-19	485
17	5-8	567
20	7-9	1112, 1432
23	5-8	262
31	1-4	1733
	31-34	1191, 1297
33	14-16	176

LAMENTATIONES

3	17-26	1594, 1833
	22-26	1871, 1881

BARUCH

5	1-9	204
---	-----	-----

EZECHIEL

3	16-21	1029
18	21-23. 30-32	1620
34	11-16	1030, 1734
36	24-28	1192, 1212, 1232, 1455
37	1-14	1755
	15-19. 21b-22. 26-28	1456
43	1-2. 4-7a	932
47	1-9. 12	1213

DANIEL

3	25. 34-43	1492, 1595
7	9-10. 13-14	1769
12	1-3	1834

OSEE

2	14b. 19-20	1349
	14b. 15b. 19-20	638, 1075
11	1b. 3-4. 8c-9	1177, 1735

IOEL

2	12-18	1622
	21-24. 26-27	1550
	23a. 26-30a	1233
	28-32	1757

IONAS

3	1-10	1623
	1-5. 10	442
	10 — 4, 11	1477

MICHÆAS

4	1-4	1523
5	2-5a	255, 959
6	6-8	1113

SOPHONIAS

2	3; 3, 12-13	480, 1114
3	1-2. 9-13	237
	14-18a	230, 272
	16-20	1458

ZACHARIAS

2	10-13	960
8	20-23	1479
9	9-10	1524
12	10-11; 13, 6-7	1665

MALACHIAS

3	1-4	901
	1-4; 4, 5-6	278

MATTHÆUS

1	1-17	260
	1-25	287
	1-16. 18-23	964
	16. 18-21. 24a	1775
	18-24	251, 263, 289, 965, 1711
2	1-12	330
	13-18	877
	13-15. 19-23	304, 966, 1573
3	1-12	200
	13-17	368
4	12-17	442
	12-23	441
	12-17. 23-25	354
	18-22	852
5	1-12a	482, 1128, 1238, 1306, 1359, 1496, 1512, 1795, 1846
	13-16	1129, 1262, 1307
	13-19	1063
	17-37	563
	20-24	1527
	20-22a. 27-28. 33-34a. 37	565
	23-24	1387
	38-48	601, 1513
6	9-13	1181
	24-34	637
	31-34	1533, 1540
7	7-11	1600, 1611
	21. 24-25	1308
	21-27	673, 1130
	21-29	1064
	21. 24-27	191
	21. 24-29	1308

1948

Index lectionum

[MATTHEUS]

8	5-11	181
	14-17	1585
9	1-8	1626
	27-31	193
	35-38	1041, 1263, 1435
	35 — 10, 1. 6-8	196
10	1-5a	1264
	17-22	871, 1001, 1497
	26-33	1497
	28-33	1002
	34-39	1003
11	2-11	227
	11-15	218
	16-19	221
	25-30	1131, 1360, 1612, 1740, 1847, 1874
	28-30	216, 1882
12	46-50	967
13	1-9	1546
	44-46	1131
	47-52	1065
	54-58	1780
14	22-23	1786
15	29-37	188
16	13-19	916, 936, 1042, 1176
	24-27	1132, 1201, 1239, 1361
17	10-13	224
18	1-5	1133
	12-14	213
	15-20	1414
	19-22	1464
19	3-6	1309
	3-12	1078, 1133, 1362
	16-21	885
	16-26	1363
	27-29	1134
20	25-28	1264

Index lectionum

1949

21	23-27	235
	28-32	238
22	34-40	1135, 1218, 1310
23	8-12	1043, 1066, 1324
24	37-44	173
25	1-13	1079, 1136, 1364, 1641, 1848
	14-23	1138
	14-30	1137, 1240, 1541
	31-40	920, 1141
	31-46	1139, 1564, 1849
26	47-56	1674
27	33-50	1679
28	16-20	909, 1043, 1483, 1655
	18-20	1202, 1219

MARCUS

1	1-8	203
	1-8. 14-15	1627
	7-11	350, 369
	9-11	1202, 1220
	14-20	376, 444, 1044
	21-28	381, 484
	29-39	386, 525
	40-45	390, 567
2	1-12	395, 603
	13-17	399
	18-22	413, 639
	23-28	418, 677
	23 — 3, 6	676
3	1-6	423
	7-12	428
	13-19	433
	20-21	437
	22-30	453
	31-35	457, 1365
4	1-9	1068
	1-10. 13-20	1067

1950

Index lectionum

[MARCUS]

	1-20	462
	21-25	467
	26-29	1547
	26-34	472
	35-40	478, 1600
5	1-20	494
	18-20	1613
	21-43	499
6	1-6	505
	7-13	509
	14-29	514
	30-34	519, 1415
	34-44	356, 1565
	45-52	358
	53-56	534
7	1-13	539
	14-23	544
	24-30	549
	31-37	554, 1181
8	1-10	559
	11-13	575
	14-21	579
	22-26	583
	27-33	588
	31-34	1669
	34-39	593
9	2-12	597
	14-28	611
	30-36	616
	34-36	1142
	38-39	621
	41-49	625
10	1-12	629
	13-16	633, 1143, 1203, 1220
	17-27	646, 1145, 1436
	17-30	1144

Index lectionum

1951

10	24b-30	1366
	28-30	1437
	28-31	651
	32-45	655
	46-52	660
11	11-26	664
	27-33	669
12	1-12	683, 1670
	13-17	688
	28b-31	1222
	28b-34	1221
13	33-37	176
14	12-16, 22-26	1696, 1721
	32-41	1673
	55-65	1676
15	1-15	1677
	16-20	1678, 1722
	33-39; 16, 1-6	1682
16	15-18	893
	15-20	855, 1045, 1483, 1586
	15-16, 19-20	1203

LUCAS

1	1-4	448
	5-25	266
	26-38	254, 270, 862, 968
	39-45	256, 273
	39-47	969
	39-55	1613
	46-56	276
	57-66	279
	67-79	283
2	1-14	293, 970
	15-20	296, 971
	16-21	321, 1712
	22-32	904

[LUCAS]

2	22-35	310
	22-40	305, 903
	22. 39-40	307
	27-35	971
	36-40	314
	41-52	307, 972, 1776
3	1-6	206
	10-18	232
	15-16. 21-22	369
4	14-21	448, 1518
	14-22a	360
	16-22a	1242
	21-30	488
5	1-11	529, 1046, 1438
	12-16	363
	17-26	209
6	12-19	1783
	17. 20-26	569
	27-38	606, 1146
	39-45	642
	43-45	1069
7	1-10	679
	11-17	1851
	19-23	241
	24-30	244
	36-50	1628
8	4-10a. 11b-15	1243
9	11b-17	1697
	23-26	1003
	49-55	1465
	57-62	1147, 1367, 1439
10	1-9	1047, 1265
	17-24	1614
	21-24	185, 1244
	25-37	1574
	38-42	1080, 1148, 1367
11	27-28	973, 1368

12	15-21	1552
	32-34	1149
	35-40	1149, 1534, 1642, 1852
	35-44	1266, 1325
14	12-14	1566
	25-33	1150, 1440
15	1-10	1741
	1-3. 11-32	1630, 1742
16	19-31	1567
17	11-19	1553, 1615
18	1-8	1601
19	1-10	937
21	25-28. 34-36	178
	34-36	1643
22	14-20. 24-30	1267
	24-27	1326
	24-30	1048
	39-43	1586, 1723
23	33-34. 39-46	1680
	33. 39-43	1853
	39-46	1644
	44-46. 50. 52-53; 24, 1-6a	1853
24	13-35	1698, 1855
	13-16. 28-35	1857
	35-48	1671
	44-53	1204, 1484
	46-48	1632

IOANNES

1	1-18	299, 316, 325
	1-5. 9-14	300, 326
	1-5. 9-14. 16-18	1205
	6-8. 19-28	229
	19-28	341
	29-34	343, 403, 1206
	35-42	345, 405, 1171, 1442
	35-51	1441

1954

Index lectionum

[IOANNES]

1	43-51	347
	47-51	1771
2	1-12	352, 408, 947, 1311
	13-22	938
3	1-16	1207, 1222
	16-18	1654
	16-21	1208
	22-30	365
4	5-14	1223
	19-24	1388
5	24-29	1858
	33-36	247
6	1-15	1700
	24-35	1701
	37-39	1876
	37-40	1859, 1875
	41-52a	1703
	44-47	1224
	51-59	1704, 1859
7	37-39	1761
	37b-39a	1225, 1245
9	1-7	1225
10	11-16	1049, 1268, 1466
	11-18	1744
	22-30	939
11	17-27	1860
	21-27	1861
	32-38. 40	1876
	32-45	1862
	45-52	1466, 1485
12	23-26	1864
	23-28	1863
	24-26	1004, 1269, 1369
	31-36a	1389, 1672
	44-50	1177, 1209
13	1-15	1467
14	1-6	1865

Index lectionum

1955

14	6-14	1713
	15-17	1245
	23-26	1246
	23-29	1416, 1514
15	1-8	1151, 1369, 1587, 1745
	1-11	1210, 1226
	9-12	1312, 1528
	9-17	1050, 1152, 1269, 1370, 1410, 1443, 1616, 1747
	12-16	1312
	18-21	1005
	18-21. 26 — 16, 4	1498
16	5b-7. 12-13a	1247
	12-15	1655
	20-22	1617
17	1-11	1469
	6. 14-19	1270
	11b-19	1006, 1499
	17-23	1411, 1486
	20-23	1314
	20-26	1153, 1313, 1371, 1470, 1747
	24-26	1866
19	17-18. 25-30	1866
	25-27	975
	25-30	1877, 1883
	28-37	1681
	31-35	1277
	31-37	1723, 1748
20	2-8	874
	19-23	1271, 1515, 1761
21	1-14	1705
	15-17	1051, 1272

ACTUS APOSTOLORUM

2	1-11	1758
6	8-10; 7, 54-59	870
9	1-22	890
10	34-38	367

[ACTUS APOSTOLORUM]

11	27-30	1560
13	16-17. 22-25	286
22	3-16	889
28	7-10	1581
	11-16. 30-31	1785

Ad ROMANOS

1	1-7	250
3	21-25a. 28	672
4	13. 16-18. 22	1775
5	1-5	995, 1653
	5-11	1736, 1836
	12, 17-19	962
	17-21	1837
6	2-4. 12-14	1625
	3-9	1837
	3-11	1194, 1350
	3-4. 8-9	1838, 1872
	3-4. 8-11	1195
8	9-16b	1572
	14-17	1235, 1653
	14-17. 26-27	1179
	14-23	1838
	18-30	1597
	22-27	1759
	26-30	1116
	28-32	1216
	28-32. 35. 37-39	1195
	31b-39	995, 1298, 1598
	31b-35. 37-39	1839
10	8-13	1174
	9-18	851, 1480
12	1-13	1350
	1-2. 9-13	1300
	1-2. 9-18	1299
	3-13	1032
	4-8	1255
13	11-14	172

14	7-9	1872
	7-9. 10b-12	1641, 1840
15	4-9	200
16	25-27	253

1 AD CORINTHIOS

1	1-3	402, 1709
	3-9	175, 1609
	10-13	1459
	10-13. 17	440
	18-25	1033, 1058, 1666
	22-31	1351
	26-31	481, 1116
2	1-5	522
	1-10a	866, 1059
	6-10	562
	10b-16	1060
3	9b-11. 16-17	933
	16-23	600
4	1-5	636, 1034
6	13c-15a. 17-20	405, 1300
7	25-35	1076, 1352
	29-31	443, 1532
	32-35	484
9	16-19. 22-23	524, 854, 1034
10	16-17	1694
	16-21	1386
	31 — 11, 1	567
11	23-26	1695
12	3b-7. 12-13	1760
	4-11	407
	4-13	1236
	12-14. 27	447
	12-30	446
	31 — 13, 8a	1301
	31 — 13, 13	486, 1117
13	4-13	487, 1118

1958

Index lectionum

[1 AD CORINTHIOS]

15	1-4	1175
	1-8	1175
	1-11	527
	3-8. 11	528
	12. 16-20	569
	20-23	1841, 1873
	20-24a. 25-28	1841
	45-49	606
	51-57	1842
	54-58	641

2 AD CORINTHIOS

1	18-22	603
3	1b-6	639, 1935
4	1-2. 5-7	1035, 1256
	6-11	675
	7-15	996
	10-18	1583
	4, 14 — 5, 1	1842
5	1. 6-10	1843
	14-20	881, 1036, 1256, 1433
	17-21 — 6, 1-2	1517
6	4-10	997
8	1-5. 9-15	1561
9	6-15	1562
	8-11	1545
10	17 — 11, 2	1077, 1119
12	7b-10	1584
13	11-13	1652

Ad GALATAS

1	1-2. 6-10	678
2	19-20	908, 1119
3	26-28	1197, 1217
4	4-7	320, 963, 1180
5	16-17. 22-23a. 24-25	1236
	17-26	1525
6	14-16	1120

Index lectionum

1959

Ad EPHESIOS

1	3-5	1873
	3-10	1737
	3-14	1353, 1609
	3-6. 11-12	861, 963
	3-6. 15-18	324
	3-10. 13-14	1197
2	13-18	1667
	19-22	934, 1460, 1782
3	2-3a. 5-6	329
	2-12	1481
	8-12	1061, 1738
	12-17	1322
	14-19	1120, 1738
4	1-6	1198, 1217, 1238, 1460
	1-7. 11-13	1037, 1061, 1257
	11-16	1408
	30 — 5, 2	1461, 1526
5	2a. 21-33	1302
	2a. 25-32	1303
6	10-13. 18	1121

Ad PHILIPPENSES

1	4-6. 8-11	206
	8-11	1739
	27-30	1493
2	1-4	1354, 1414
	1-13	1461
	6-11	1667, 1710
3	8-14	1121, 1355, 1434, 1668
	20-21	1844
4	4-7	231
	4-9	1122

Ad COLOSSENSSES

1	24-29	1038
3	1-4	1355
	9b-17	1198, 1462

1960

Index lectionum

[Ad COLOSSENSIS]

3	12-15	1511
	12-17	1123, 1303, 1356, 1610, 1710
	12-21	303
	14-15, 17, 23-24	1779
4	1-6	1322

1 AD THESSALONICENSIS

2	2b-8	1038
3	12 — 4, 2	177
4	1-3a, 7-12	1357
	13-14, 17b-18	1844, 1874
5	16-24	229

2 AD THESSALONICENSIS

3	6-12, 16	1539
---	--------------------	------

1 AD TIMOTHEUM

2	1-8	1482
	5-8	1463
3	8-10, 12-13	1258
4	12-16	1258
	12b-16	1259
5	3-10	1123
6	6-11, 17-18	1551

2 AD TIMOTHEUM

1	1-8	894
	6-14	1259
	13-14; 2, 1-3	857, 1039, 1062
2	8-13	1845
	8-13; 3, 10-12	997
4	1-5	1040, 1063

Ad TITUM

1	1-5	895
2	11-14	292
3	4-7	295, 1199

Index lectionum

1961

Ad HEBRÆOS

1	1-6	298, 373
2	5-12	377
	14-18	382, 902
3	7-14	387
4	1-5, 11	392
	12-16	397
5	1-10	410, 1260, 1408, 1434
	7-9	1669
6	10-20	414
7	1-3, 15-17	419
	25 — 8, 6	424
8	6-13	429
9	2-3, 11-14	435
	11-15	1695, 1718
	15, 24-28	450
10	1-10	455
	5-10	256
	11-18	459
	19-25	464
	32-36	998
	32-39	469
11	1-7	594
	1-2, 8-19	474
	13-16	1572
	32-40	490
12	1-4	496
	2-13	1494
	4-7, 11-15	502
	18-19, 21-24	507, 934
13	1-8	511
	1-2, 7-8, 17-18	1323
	1-3, 14-16	1573
	8-15	1386
	15-17, 20-21	516, 1719

IACOBUS

1	1-11	573
	2-4, 12	999, 1599

[IACOBUS]

1	12-18	577
	19-27	582
2	1-9	587
	14-17	1124
	14-24. 26	591
3	1-10	596
	13-18	610, 1511
4	1-10	615, 1526
	13b-15	1533
	13b-18	619
5	1-6	623
	7-10	226
	9-12	628
	13-20	632

1 PETRI

1	3-9	645, 1357, 1495
	10-16	649
	17-21	1719
	18-25	654
2	2-5. 9-12	659
	4-9	935
	4-5. 9-10	1200, 1218
3	1-9	1124, 1304
	14-17	999
4	7b-11	1125, 1261
	7-13	663
	12-19	1000
5	1-4	914, 1040, 1262, 1324

2 PETRI

1	1-7	682
3	8-14	203
	12-15a. 17-18	687

1 IOANNIS

1	1-4	873
	5 — 2, 2	876, 1625
2	3-11	309
	12-17	312
	18-21	315
	18-25	883
	22-28	340
	29 — 3, 6	342
3	1-2	1845
	1-3	1794
	7-10	344
	11-21	346
	14-16	1846
	14-18	1126
	18-24	1305
	22 — 4, 6	353
4	7-10	355
	7-12	1305
	7-16	1126, 1358, 1739
	9-15	1463
	11-18	357
	19 — 5, 4	359
5	1-5	1000, 1127
	4-7a. 8b	1720
	5-13	348
	5-6. 8-13	361
	14-21	350, 363

IUDAS

17.	20-25	667
-----	-------	-----

APOCALYPSIS

2	8-11	918
7	2-4. 9-14	1793
12	7-12a	1770
21	1-5a. 6b-7	1597

INDEX LECTIONUM
QUÆ MAGIS CONVENIUNT
ALIQUIBUS MISSIS SANCTORUM

1. PRO PAPA

Mt 16	13-19	1042
Io 21	15-17	1051

2. PRO MISSIONARIIS

1 Cor 1	18-25	1033
Mt 28	16-20	1043
Mc 16	15-20	1045
Lc 5	1-11	1046

3. PRO RELIGIOSIS

Deut 10	8-9	1097
1 Reg 19	4-9a. 11-15a	1098
	16b. 19-21	1100
Mt 19	3-12	1133
	27-29	1134
Mc 10	17-27	1145
	17-30	1144
Lc 9	57-62	1147
12	32-34	1149
14	25-33	1150

4. PRO EDUCATORIBUS

Mt 18	1-5	1133
Mc 9	34-36	1142
10	13-16	1143

5. PRO IIS QUI OPERA MISERICORDIÆ EXERCUERUNT

Tob 12	6-13	1102
Is 58	6-11	1111
1 Io 3	14-18	1126
Mt 25	31-40	1141
	31-46	1139

6. PRO VIDUIS

Iudt 8	2-8	1104
1 Tim 5	3-10	1123

INDEX PSALMORUM ET CANTICORUM

Psalms 1	220, 568, 623, 1114, 1320
Psalms 2	354, 1491
Psalms 3	493
Psalms 8	378, 537, 1187, 1530, 1652
Psalms 11	596
Psalms 14	583, 1096, 1099
Psalms 15	1023, 1095, 1098, 1101, 1113, 1431
Psalms 17	513
Psalms 18	397, 446, 610, 667, 728, 852, 857, 1056, 1174, 1413, 1479, 1782
Psalms 20	399
Psalms 21	497, 1231, 1557, 1660
Psalms 22	187, 516, 915, 1031, 1178, 1184, 1211, 1232, 1456, 1734, 1831, 1832, 1870
Psalms 23	250, 269, 457, 465, 902, 1344, 1794
Psalms 24	176, 234, 279, 443, 726, 1728, 1731, 1833, 1871, 1880, 1881
Psalms 26	193, 440, 511, 728, 1215, 1349, 1426, 1432, 1828
Psalms 28	367, 577
Psalms 29	244
Psalms 30	491, 672, 871, 918, 987, 991, 1640, 1662
Psalms 31	504, 552, 567, 644, 1192
Psalms 32	273, 591, 658, 1170, 1288, 1293, 1650, 1729
Psalms 33	237, 587, 729, 988, 1106, 1115, 1213, 1296, 1732
Psalms 36	469, 544, 614, 867, 1055, 1058
Psalms 39	385, 401, 404, 425, 455, 1026, 1340, 1345, 1425, 1428, 1430, 1717
Psalms 40	602
Psalms 41	1188, 1834
Psalms 43	390
Psalms 44	953, 955, 1076, 1346
Psalms 46	435
Psalms 47	507
Psalms 48	620, 624
Psalms 49	412, 573, 649
Psalms 50	471, 477, 1190, 1193, 1517, 1621
Psalms 54	615
Psalms 55	427

Ps 56	432
Ps 61	635
Ps 62	668, 729, 1191, 1342
Ps 65	1185
Ps 66	247, 320, 1476, 1478, 1550, 1551
Ps 68	1664, 1665
Ps 70	265, 486
Ps 71	184, 199, 259, 262, 329, 355, 358, 360, 727, 1507, 1522, 1523
Ps 77	393, 1689, 1693
Ps 78	653
Ps 79	174, 223, 255, 437, 1594
Ps 80	553, 674
Ps 83	538, 929, 932, 1251, 1347, 1384, 1429
Ps 84	202, 209, 240, 430, 726, 1508, 1524, 1593
Ps 85	498
Ps 88	253, 282, 286, 394, 417, 452, 461, 1024, 1028, 1183, 1254, 1407, 1774
Ps 89	557, 687, 1531, 1538, 1780
Ps 90	683, 1767
Ps 91	640, 1321
Ps 92	609
Ps 93	578
Ps 94	388, 483, 730, 1382
Ps 95	212, 291, 310, 313, 316, 407, 663, 855, 895, 1027, 1029, 1255,
Ps 96	295, 374, 873
Ps 97	298, 340, 343, 451, 650, 727, 861, 1475, 1477, 1785
Ps 99	347, 659, 730, 1253, 1348, 1459
Ps 101	586, 159, 1582
Ps 102	215, 502, 599, 605, 628, 632, 638, 731, 881, 1103, 1179, 1294, 1620, 1622, 1736, 1835
Ps 103	532, 542, 1228, 1233, 1545, 1757, 1759
Ps 104	383
Ps 105	549, 558, 1022
Ps 106	1561, 1570
Ps 109	411, 420, 459, 883, 1687
Ps 110	415, 645
Ps 111	522, 592, 682, 686, 1097, 1108, 1112, 1297, 1558, 1559
Ps 112	952, 957, 960, 1608, 1708
Ps 114	1830
Ps 115	375, 581, 1690, 1716
Ps 116	678, 892, 1030

Ps 117	190, 1659
Ps 118	518, 539, 562, 574, 619, 627, 1057, 1374
Ps 120	1571
Ps 121	172, 180, 1385, 1457, 1509
Ps 122	1492, 1493, 1596, 1597
Ps 123	877, 990, 994, 1489
Ps 125	205, 908, 993
Ps 126	1539
Ps 127	303, 547, 1102, 1110, 1295
Ps 129	1624
Ps 130	1104, 1107, 1109
Ps 131	466, 534
Ps 137	527, 1606, 1770
Ps 140	633
Ps 143	422
Ps 144	218, 595, 731, 1229, 1291, 1607, 1691
Ps 145	226, 480
Ps 146	196, 524
Ps 147	324, 349, 362, 654, 1694
Ps 148	1075, 1289
Ps 149	351, 364, 662

CANTICA VETERIS TESTAMENTI

1 Sam 2	1-8	275, 380, 951, 956, 958
1 Chr 29	10-12	509, 931, 1605
Iudt 13	23-25	912, 948
Is 12	2-6	1709, 1733
Is 38	10-16	231, 1581
Ier 31	10-14	1455
Dan 3	52-56	1649

CANTICA NOVI TESTAMENTI

Lc 1	46-55	228, 949, 961
	69-75	475

ALLELUIA

1 Chr 29	10. 11b	1533
2 Chr 7	16	938
Dan 3	52b	1711, 1712
Ps 18	9	719
Ps 24	4c. 5	719
Ps 26	11	719
Ps 32	22	1599
Ps 64	14	1553
Ps 65	16	1612
Ps 67	20	1540, 1780
Ps 79	4	181, 715
Ps 83	5	1775
Ps 84	8	173, 175, 177, 235, 715
Ps 94	8a b	719
Ps 95	2	1713
Ps 102	21	1768, 1771
Ps 110	8a b	720
Ps 117	26a. 27a	871
Ps 118	18	720
	27	720
	34	720
	36a. 29b	720
	88	720
	105	467, 720
	135	720
Ps 125	5	1546, 1552
Ps 129	5	720
Ps 132	1	1371, 1414, 1415
Ps 137	1b c	1611
Ps 144	13c d	720
Ps 147	12a. 15a	720
Is 33	22	175, 196
Is 40	9-10	190, 241
Is 45	8	218, 715

Alleluia

1969

Is 55	6	190, 715
Is 61	1	227, 229, 232
Ez 33	11	1629
Ez 37	27	1387
Mt 1	23	251
Mt 2	2	330
Mt 4	4b	559, 721
	16	364, 484, 718
	19	529, 852, 1438, 1440
	23	354, 362, 422, 441, 534, 718
Mt 5	3	1128, 1134, 1143, 1149, 1150
	6	1132
	8	1136
	9	1512, 1513, 1518, 1527
	10	1001, 1002, 1495
	12a	481
	16	1063
Mt 7	8	937
Mt 8	17	499, 525, 1585, 1586
Mt 11	25	457, 472, 563, 633, 650, 721, 1130, 1142, 1143, 1220, 1360, 1361, 1612, 1614, 1740, 1847, 1874
	28	1541, 1742, 1795
	29a b	1741
Mt 16	18	915, 936
Mt 23	9a. 10b	1042, 1066, 1324
	11. 12b	1132
Mt 24	42a. 44	1641
Mt 25	34	1563, 1567, 1846, 1849, 1858
Mt 28	19a. 20b	855, 909, 1482, 1043, 1045, 1263, 1265
Mc 1	15	376, 444, 509, 1627, 1631
	17	1041, 1044, 1047
Mc 9	6	349, 368, 597
Mc 10	45	655
Mc 16	15	1203, 1483, 1485
Lc 1	28	862, 968
	38	256, 294

1970

Alleluia

Lc 1	45	966, 969, 974
	49	1613
Lc 2	10-11	292
	14	296
	19	971, 972, 975
	32	310, 903
Lc 3	4. 6	200, 203, 206, 233, 244, 716
Lc 4	18-19	356, 399, 448, 488, 719, 1047
	18b-19a	1263, 1271
Lc 6	23a b	569
Lc 7	16	351, 395, 493, 567, 719
Lc 8	15	513, 721
Lc 11	28	967, 973, 1359
Lc 21	36	1149, 1642
Io 1	14. 12b	316, 346, 402, 718
	41. 17b	405, 1171
Io 3	16	477, 679, 1176, 1202, 1205, 1208, 1222, 1224, 1484, 1486, 1855, 1862
Io 4	24	1388
Io 6	39	1858, 1865, 1875
	40	1865
	51-52	1696, 1698, 1703, 1859
	57	1697, 1701, 1702
	58	1700, 1704
	64b. 69b	588, 721, 1064
Io 8	12	523, 660, 721
	12b	1129, 1147, 1176, 1209, 1221, 1223, 1225
	31b-32	1133
Io 10	11	1410
	14	1041, 1049, 1050, 1264, 1267, 1268, 1270, 1272, 1744, 1747
	27	385, 505, 519, 722
Io 11	25a. 26	1851, 1860, 1866
Io 12	26a	1269
Io 13	1	1644
	34	606, 1135, 1139, 1146, 1152, 1370, 1528
Io 14	6	574, 620, 722, 1203, 1209, 1218
	16	1244, 1245

Alleluia

1971

Io 14	23	578, 722, 1080, 1129, 1137, 1148
	27	1514
Io 15	5	673, 1069, 1364, 1368, 1369, 1437
	9	1409, 1745, 1746
	9b. 5b	1131, 1151, 1153, 1226
	11	1616
	15b	592, 722, 1048, 1049, 1262, 1269
	16	664, 892, 1435, 1443
	26b. 27a	1246
Io 16	13a; 14, 26b	1242, 1245, 1247, 1416
Io 17	17b. a	544, 629, 675, 722
	21	1469, 1470
Act 16	14b	437, 553, 722, 1065
Rom 8	15	1180
2 Cor 1	3b-4a	1005, 1498, 1574, 1585, 1600, 1876, 1877
2 Cor 5	19a c	433, 722
2 Cor 8	9	946, 1361, 1365, 1565, 1566
2 Cor 9	6	1547
Gal 6	14	616, 1365, 1367, 1368
Eph 1	17-18	417, 583, 688, 723
Eph 4	5	1465, 1468
	5-6	1201, 1219
Phil 2	8-9	1670, 1672, 1673, 1675, 1682
	15-16	641, 723
Phil 3	8-9	1362, 1366, 1436
	20	1848, 1852
Col 1	24b	1587
Col 3	1	1201
	15	1325, 1326, 1465
	15a. 16a	304
	16a. 17c	668, 723
1 Th 2	13	380, 624, 723
1 Th 5	18	1615
2 Th 2	14	408, 723
1 Tim 1	10b	428, 453, 611, 723, 1204, 1206, 1219
1 Tim 3	16	325, 358, 360, 719
2 Tim 1	10b	1227

1972

Alleluia

Hebr 1	1-2	341, 345, 718
Hebr 4	12	412, 723
Hebr 13	8	1388
	14	1573
Iac 1	12	1002, 1004, 1497, 1601
	18	639, 724
	21	549, 724
1 Petr 1	25	724
1 Petr 2	9	1207
1 Petr 4	14	1003, 1496, 1499
1 Io 2	5	601, 724
1 Io 4	7b	1309, 1310
	8b. 11	1306, 1309, 1312
	10b	1747
	12	1307, 1311, 1313
	16	1308, 1312
Ap 1	5a b	683, 1626, 1628, 1721, 1722
	5a. 6	1241
	5-6	1853, 1882
	8	1654, 1655
Ap 2	10c	1643
Ap 5	9	1722, 1723
Ap 14	13	1852, 1863
Ap 21	3	939

Adoramus te, Christe	1671, 1674, 1678, 1679
Clavis David	270
Colligatur Ecclesia	1466, 1467
Crastina die	287
Dies sanctificatus	299, 313, 347
Dominus veniet	221
Dux domus Israel	263
Ecce Dominus	184, 193
Ecce veniet Dominus	187, 215
Ecce veniet Rex	209
Ecclesia Domini	1464
Emmanuel	273

Alleluia

1973

Felix es, sacra Virgo	944, 969, 971
Hæc est virgo sapiens	1079
Oriens, splendor	283
Per lignum servi	1669, 1677, 1680, 1681
Per singulos dies	1534
Prope est	213
Radix Iesse	266
Rex gentium	276, 279
Sapientia Altissimi	259
Semen est verbum Dei	1067
Si manseritis	884, 1141
Te Deum ... te gloriosus	874, 1783, 1786
Te Deum ... te martyrum	877, 1005
Te Deum ... te per orbem	1617
Veni, Domine, et noli	238
Veni, Domine, visitare nos	247
Veni, Sancte Spiritus	1238, 1239, 1240, 1243, 1761
Veni, sponsa Christi	1078

INDEX PRÆFATIONUM

A. DE TEMPORE

1. De Adventu:
 - I. De duobus adventibus Christi 745
 - II. De duplici expectatione Christi 746
2. De Nativitate Domini:
 - I. De Christo luce 747
 - II. De restauratione universa in Incarnatione 748
 - III. De commercio in Incarnatione Verbi 749
3. De Epiphania Domini: De Christo lumine gentium . . 750
4. De Passione Domini: I. De virtute Crucis (votiva) . . 751
5. De dominicis « per annum »:
 - I. De mysterio paschali et de populo Dei 752
 - II. De mysterio salutis 753
 - III. De salvatione hominis per hominem 754
 - IV. De historia salutis 755
 - V. De creatione 756
 - VI. De pignore æterni Paschatis 757
 - VII. De salute per obœdientiam Christi 758
 - VIII. De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis . . . 759
6. Præfationes communes:
 - I. De universali restauratione in Christo 773
 - II. De salute per Christum 774
 - III. Laudes Deo pro creatione et reformatione hominis . 775
 - IV. De laude, dono Dei 776
 - V. Proclamatio mysterii Christi 777
 - VI. De mysterio salutis in Christo (Præx euch. II) 778, 795
 - VII. Laus Deo creatori (Præx euch. IV) 805

Index præfationum

1975

B. IN FESTIS ET MYSTERIIS DOMINI

1. De Ss.ma Trinitate (votiva) 1647
2. De Baptismate Domini 370
3. De sacratissimo Corde Iesu (votiva) 1725
4. De victoria Crucis gloriosæ (votiva) 1656
5. De Ss.ma Eucharistia:
 - I. De sacrificio et de sacramento Christi (votiva) . . 760
 - II. De fructibus sanctissimæ Eucharistiæ (votiva) . . 761
6. De mysterio Præsentationis Domini (2 febr.) 905
7. De dedicatione ecclesiæ:
 - I. De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia 925
 - II. De mysterio Ecclesiæ, quæ est sponsa Christi tem-
plumque Spiritus 927
8. De Spiritu Sancto:
 - I. De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam (votiva) 1749
 - II. De actione Spiritus in Ecclesia (votiva) 1751

C. IN FESTIS SANCTORUM

1. De B. Maria Virgine:
 - I. De maternitate B. Mariæ V. (communis) 762
 - II. Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit (com-
munis) 763
 - III. De mysterio Mariæ et Ecclesiæ (8 decembris) . . 863
 - IV. De Maria, forma et matre Ecclesiæ (votiva) . . 1763
2. De Angelis: De gloria Dei per Angelos 764
3. De missione S. Ioseph 765
4. De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia (votiva) . 1787

5. De Apostolis:
 - I. De Apostolis pastoribus populi Dei 766
 - II. De apostolico fundamento et testimonio 767
6. De Sanctis:
 - I. De gloria Sanctorum 768
 - II. De actione Sanctorum 769
7. De sanctis Martyribus: De signo et exemplo martyrii 770
8. De sanctis Pastoribus: De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia 771
9. De sanctis Virginibus et Religiosis: De signo vitæ Deo consecratæ 772

D. IN MISSIS RITUALIBUS

1. In dedicatione altaris: Altare ipse est Christus 1379
2. In dedicatione ecclesiæ:
 - I. De mysterio templi Dei 1375
 - II. De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei 1376
3. In professione religiosa: De vita religiosa ut servitium Dei per Christi imitationem 1332
4. Pro sponsis:
 - I. De dignitate fœderis nuptiarum 1275
 - II. De magno sacramento Matrimonii 1280
 - III. De Matrimonio ut signum divinæ caritatis 1284

E. IN VARIIS CELEBRATIONIBUS

1. In conferendis sacris Ordinibus: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum 1249

2. Pro defunctis:
 - I. De spe resurrectionis in Christo 779
 - II. Christus mortuus est pro vita nostra 780
 - III. Christus, salus et vita 781
 - IV. De vita terrena ad gloriam cælestem 782
 - V. De resurrectione nostra per victoriam Christi 783
3. Pro unitate Christianorum: De unitate corporis Christi, quod est Ecclesia 1450

INDEX GENERALIS

Constitutio Apostolica Pauli PP. VI « Missale Romanum »	5
Institutio generalis Missalis Romani	12
De ordine lectionum Missæ prænotanda generalia	103
Index siglorum	125
Ordinatio secundæ lectionis in dominicis « per annum »	127
Ordinatio prioris lectionis in feriis « per annum »	128
Litteræ Apostolicæ Pauli PP. VI « Mysteriorum Paschalis »	129
Normæ universales de anno liturgico et de calendario	135
De textibus adhibitis	151
Calendarium Romanum generale	152
Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997	164

PROPRIUM DE TEMPORE

Tempus Adventus	171
Tempus Nativitatis	285
Tempus « per annum »	372
Alleluia cum versu ante Evangelium ad libitum	715
Textus communes pro cantu psalmi responsorii	725

ORDO MISSÆ

Ordo Missæ cum populo	735
Præfationes	745
Præx eucharistica I seu Canon Romanus	787
Præx eucharistica II	795
Præx eucharistica III	800
Præx eucharistica IV	805
Ordo Missæ sine populo	819
Appendix: Introductiones et conclusiones breves pro præfationibus	829
— Benedictiones sollemnes	832
— Orationes super populum	841

Index generalis

1979

PROPRIUM DE SANCTIS

November	851
December	854
Ianuarius	880
Februarius	898
Martius	919

COMMUNIA

Commune dedicationis ecclesiæ	925
Commune beatæ Mariæ Virginis	940
Commune Martyrum	976
Commune Pastorum	1007
Commune Doctorum Ecclesiæ	1052
Commune Virginum	1070
Commune Sanctorum et Sanctarum	1081

MISSÆ RITUALES

I. In conferendis sacramentis Initiationis christianæ:	
1. Pro electione seu inscriptione nominis	1157
2. In scrutiniis peragendis	1158
3. In conferendo Baptismate	1161
4. In conferenda Confirmatione	1165
Lectiones: A Ad catechumenos faciendos	1170
— B In die electionis baptizandorum	1172
— C In scrutiniis peragendis	1172
— D In traditione symboli	1173
— E In traditione orationis dominicæ	1177
— F Ad ritum « Effetha »	1181
— G In conferendo Baptismate adultorum	1182
— H In conferendo Baptismate parvulorum	1211
— I In conferenda Confirmatione	1228
— In prima Communionem parvulorum	1248
II. In conferendis sacris Ordinibus	1249
III. Ad ministrandum Viaticum	1273

IV. Pro sponsis:	
1. In celebratione Matrimonii	1274
2. In anniversariis Matrimonii	1315
V. In benedictione Abbatis et Abbatissæ	1318
VI. In consecratione virginum	1327
VII. In professione religiosa:	
1. In die primæ professionis religiosæ	1330
2. In die professionis perpetuæ	1331
3. In die renovationis votorum	1338
4. In anniversariis professionis religiosæ	1339
VIII. In die dedicationis:	
1. In dedicatione ecclesiæ	1373
2. In dedicatione altaris	1379

MISSÆ ET ORATIONES PRO VARIIS NECESSITATIBUS

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. Pro Ecclesia	1393
2. Pro Papa, præsertim in anniversario electionis	1401
3. Pro Episcopo, præsertim in anniversario ordinationis	1403
4. Pro eligendo Papa vel Episcopo	1405
5. Pro Concilio vel Synodo	1411
6. Pro sacerdotibus	1417
7. Pro seipso sacerdote	1418
8. Pro ministris Ecclesiæ	1422
9. Pro vocationibus ad sacros Ordines	1423
10. Pro religiosis	1444
11. Pro vocationibus ad vitam religiosam	1445
12. Pro laicis	1447
13. Pro unitate Christianorum	1449
14. Pro evangelizatione populorum	1471
15. Pro christianis persecutione vexatis	1487
16. In conventu spiritali vel pastorali	1500

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. Pro patria vel civitate	1502
18. Pro rempublicam moderantibus	1502
19. Pro cœtu moderatorum nationum	1502

20. Pro rege vel supremo nationis moderatore	1503
21. Pro populorum progressionem	1503
22. Pro pace et iustitia servanda	1504
22bis. Pro reconciliatione	1515
23. Tempore belli vel eversionis	1520

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. Initio anni civilis	1529
25. Pro humano labore sanctificando	1535
26. In conserendis agris	1542
27. Post collectos fructus terræ	1547
28. Tempore famis vel pro fame laborantibus	1554
29. Pro profugis et exsulis	1568
30. Pro captivitate detentis	1576
31. Pro detentis in carcere	1577
32. Pro infirmis	1577
33. Pro morientibus	1588
34. Tempore terræmotus	1589
35. Ad petendam pluviam	1590
36. Ad postulandam serenitatem	1590
37. Ad repellendas tempestates	1590
38. In quacunque necessitate	1591
39. Pro gratiis Deo reddendis	1602

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. Pro remissione peccatorum	1618
41. Ad postulandam caritatem	1632
42. Pro concordia fovenda	1633
43. Pro familia	1634
44. Pro familiaribus et amicis	1635
45. Pro affligentibus nos	1637
46. Ad postulandam gratiam bene moriendi	1638

MISSÆ VOTIVÆ

1. De Ss.ma Trinitate	1647
2. De mysterio sanctæ Crucis	1656
3. De Ss.ma Eucharistia	1683
4. De Ss.mo Nomine Iesu	1706
5. De pretiosissimo Sanguine D.N.I.C.	1714
6. De sacratissimo Corde Iesu	1724

7. De Spiritu Sancto	1748
8. De B. Maria Virgine	1762
— de B. Maria, Ecclesiæ Matre	1762
— de Ss.mo Nomine Mariæ	1764
9. De sanctis Angelis	1765
10. De S. Ioseph	1772
11. De omnibus sanctis Apostolis	1782
12. De Ss. Petro et Paulo, apostolis	1784
13. De S. Petro, apostolo	1788
14. De S. Paulo, apostolo	1790
15. De uno sancto Apostolo	1791
16. De Omnibus Sanctis	1792

MISSÆ DEFUNCTORUM

I. IN EXSEQUIIS	1799
II. IN ANNIVERSARIO	1802
III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS	
Pro uno defuncto	1806
Pro pluribus aut pro omnibus defunctis	1808
IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS	
1. Pro Papa	1813
2. Pro Episcopo	1815
3. Pro sacerdote	1817
4. Pro diacono	1818
5. Pro religioso	1819
6. Pro uno defuncto	1819
7. Pro iuvene defuncto	1822
8. Pro defuncto qui in servitio Evangelii laboravit	1822
9. Pro defuncto post longam infirmitatem consumpto	1822
10. Pro defuncto repentina morte sublato	1823
11. Pro pluribus defunctis	1823
12. Pro coniugibus defunctis	1825
13. Pro parentibus	1826
14. Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus	1827
V. IN EXSEQUIIS PARVULORUM	
In exsequiis parvuli baptizati	1868
In exsequiis parvuli nondum baptizati	1878

APPENDIX

Ordo ad faciendam et aspergendam aquam benedictam	1887
Specimina formularum pro oratione universali	1890
Ritus ad deputandum ministrum sacræ Communionis ad actum distribuendæ	1899
Præparatio ad Missam	1900
Gratiarum actio post Missam	1903

Cantus in Ordine Missæ

I. Ad ritus initiales	1908
II. Pro orationibus	1909
III. Ad liturgiam verbi	1910
IV. Ad Precem eucharisticam	1912
Prex eucharistica I	1915
Prex eucharistica II	1919
Prex eucharistica III	1920
Prex eucharistica IV	1922
V. Ad ritus communionis	1925
VI. Ad ritus conclusionis	1929

INDICES

Index alphabeticus celebrationum	1935
Index lectionum	1938
Index lectionum quæ magis conveniunt aliquibus Missis	
Sanctorum	1964
Index psalmorum et canticorum	1965
Alleluia	1968
Index præfationum	1974
Index generalis	1978

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...